

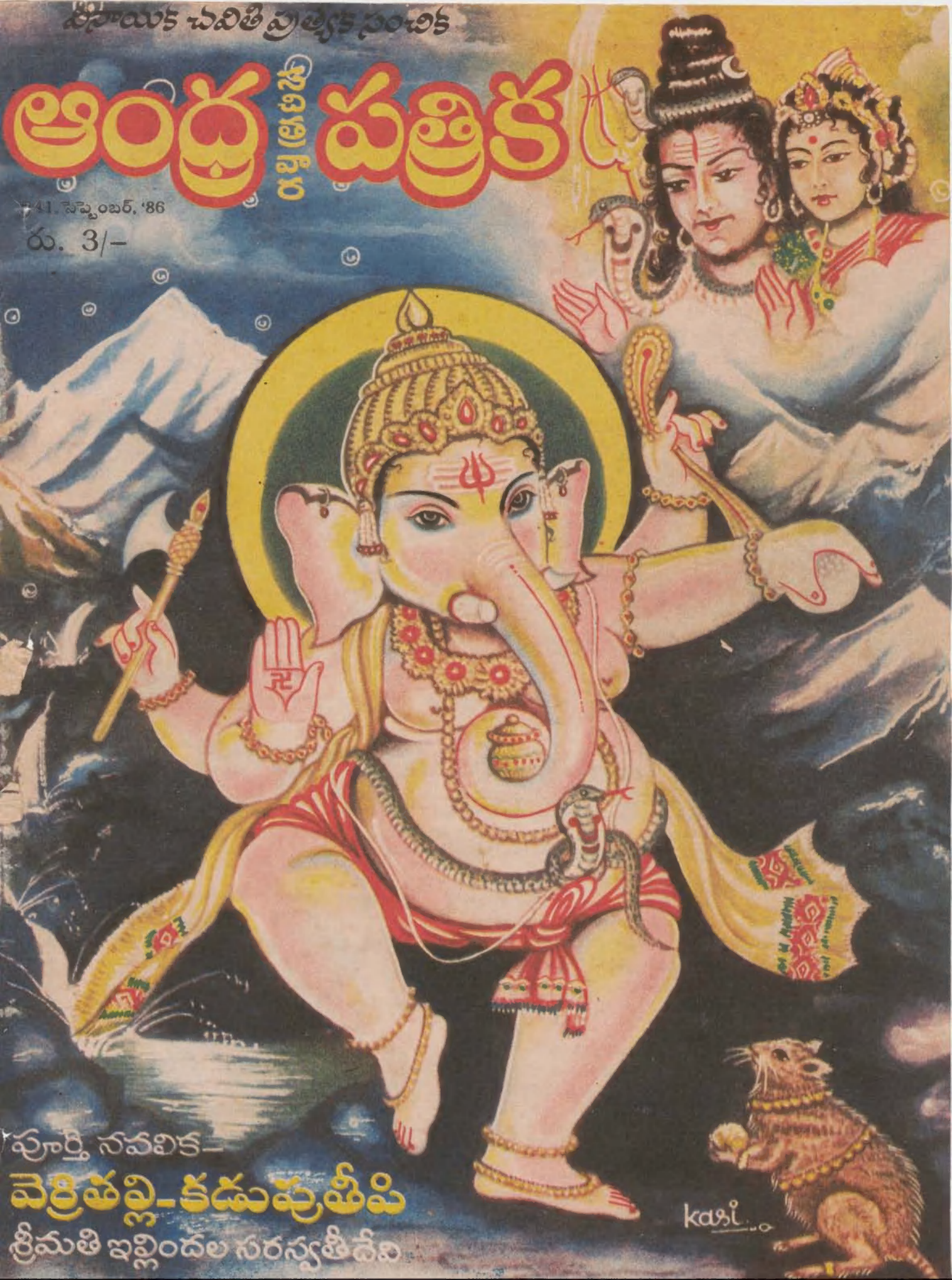
జనాభా వివరణ ప్రత్యేక సంచిక

ఆంధ్ర పత్రిక

ఆంధ్ర పత్రిక

41. సెప్టెంబర్, '86

రూ. 3/-

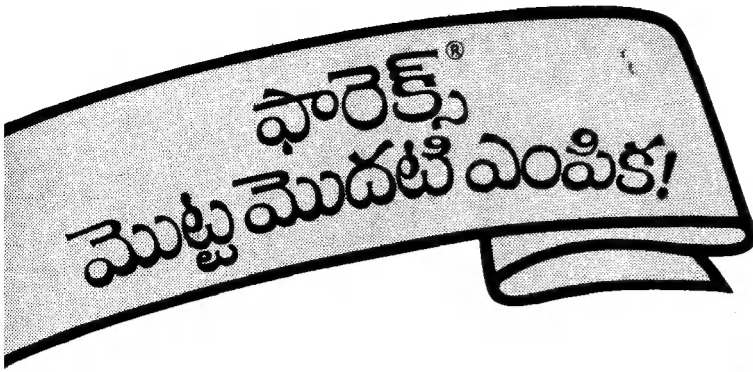

పూర్తి నవవిక-

వెర్రితల్లి-కడుపుపీపి

శ్రీమతి ఇల్లించల సరస్వతీదేవి

karl...

ఎందుకంటే క్రొత్త మెలుపర్చబడిన ఫారెక్స్ మొదట మొదట ఘన ఆహారాలకు మారే పాపాయికి సహాయకరంగా అత్యవశ్యక పదార్థాల సమ్మేళనం.

ప్రాణిస్తు మరియు క్రొవ్వు పదార్థాల సరియైన కలయిక.

ఫారెక్స్, పాపాయి బలంగా మరియు ఆరోగ్యవంతంగా పెరిగేలా తోడ్పడటానికై ప్రాణిస్తుతో సమృద్ధమైనది. పాపాయి యొక్క సున్నిత చీర్లకత్తికి అనువుగా సరియైన పాక్షలో క్రొవ్వు పదార్థంతో ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడినది.

పాపాయి రక్తాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా వుంచడానికి తగినంత ఐరన్.

నల్లవ నెలప్పటికి పాపాయి యొక్క ఐరన్ నిల్వ తరిగిపోతుంది. పాపాయి రక్తాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా వుంచి రోగాలను ఎదుర్కోడానికి సహాయకరంగా తగినంత ఐరన్ కలిపినది ఫారెక్స్.

కాల్షియం-ఫాస్ఫరస్ అదర్శవంతమైన నిష్పత్తి.

దిన-దినమూ, పాపాయి పళ్లు, ఎముకలు బలంగా మరియు ఆరోగ్యవంతంగా పెరిగేలా తోడ్పడటానికి, ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడిన ఫారెక్స్లో కాల్షియం, ఫాస్ఫరస్ అదర్శవంతమైన 2:1 నిష్పత్తిలో కలవు.

మరి మీరు పాపాయికి పెట్టే ప్రతి చెండాడు పోషణ తక్కువైన ఫారెక్స్ మరియు దురికరం. కలపడానికి మరియు సులభం.

క్రొత్త
మొట్టమొదటి ఫారెక్స్®

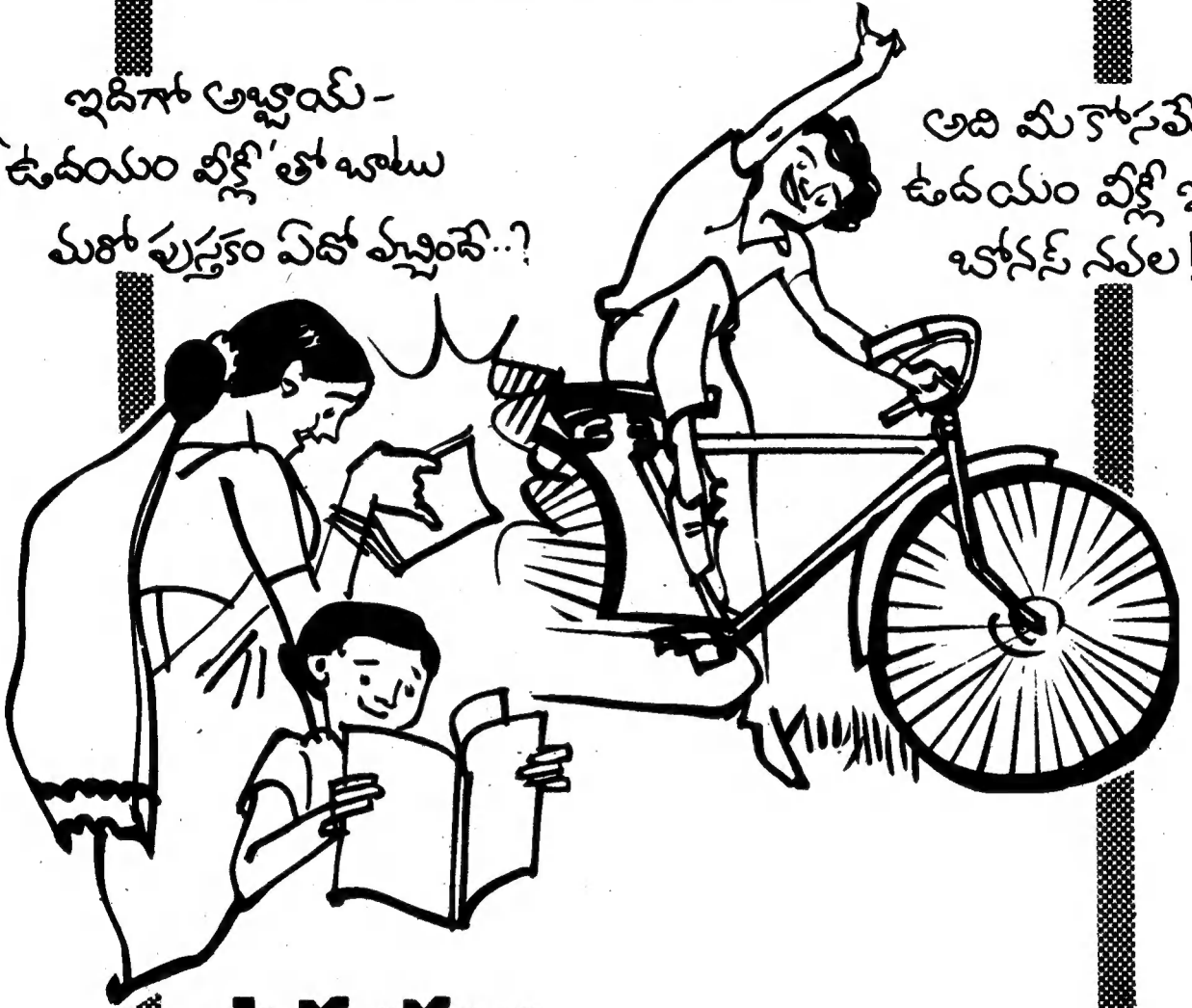

పాలు చేర్చి
అవసరం లేదు.
కేవలం నీటిలో
కలిపి పట్టండి.

ఇదిగో వచ్చేసింది!

ఇదిగో అబ్బాయ్ -
'ఉదయం వీక్లీ'లో బాలు
మహా పుస్తకం ఏదో వచ్చిందే..?

అది మీ కోసమే
ఉదయం వీక్లీ ఇచ్చే
బోనస్ నవల!

ఉదయం గ్రంథాలయం పథకం లో

ఉదయం వీక్లీ నుంచి నుంచి కథలు
కవితలు, సీరియల్స్, కార్టూన్స్ నంటి ఎవ్వ
ఆకర్షణలతో బాలు ఒక అత్యంత ప్రత్యేక
ఆకర్షణ 'బోనస్ నవల'తో ఇక మీ
ముంగిట్లోకి వస్తోంది.
వారానికి 1 నవల! నెలకు 4 నవలలు!
ఏడాదికి 52 నవలలు!!
మీ ఇంట్లో మీకో స్వంత గ్రంథాలయం!!!

ఉదయం
వీక్లీ

మీరు చెల్లించే వెలకన్నా పొందే విలువ మిన్న!

మనలో మాట

మా పాఠకులు, రచయితలు, రచయిత్రులు, ఎజంట్లు, ప్రకటనకర్తలందరికీ వినాయకచవితి సందర్భంగా మా శుభాకాంక్షలు అంద చేస్తున్నాము.

ఈ వినాయక చవితికి ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక 78 ఏళ్లు పూర్తి చేసుకుని 79వ సంవత్సరంలో అడుగు పెడుతున్నది. ఆ సందర్భంగా ఈ ప్రత్యేక సంచికని ఎక్కువ పేజీలతో, మరింత ఆకర్షణీయంగా వెలువరించడానికి చేసిన మా ప్రయత్నానికి పాఠకుల ఆదరాభిమానాలు లభిస్తాయని ఆశిస్తున్నాము.

ఈ ప్రత్యేక సంచికలో మామూలు శీర్షికలతో పాటు అదనపు ఆకర్షణలుగా ప్రఖ్యాత రచయిత్రు శ్రీమతి ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి గారి పూర్తి నవలిక "వెలితల్లి - కడుపుతీపి", సుప్రసిద్ధ రచయితల కథలు, ప్రత్యేకంగా సిసీ నటినటులు సుజాత, శ్రీ లక్ష్మి, రాళ్లపల్లి అందించిన హాస్య రచనలు, రాజకీయాలలో నింది సినిమారంగంలోకి నటుడిగా ప్రవేశించిన చల్లా రామకృష్ణారెడ్డి పరిచయం, ప్రత్యేక కార్టూన్లు, గేయాలు, వ్యాసాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

బొమ్మల సీరియల్ "సీక్రెట్ విజంట్ విక్రమ్" మరో సరి కొత్త సాహసగాథని కూడా ఈ సంచికలోనే ప్రారంభిస్తున్నాము.

ఇటీవల మేము నిర్వహించిన "నాకు నచ్చిన వ్యక్తి" వ్యాస రచన పోటీకి చాలా పెద్ద సంఖ్యలో వ్యాసాలు వచ్చాయి. ఎంతో ఉత్సాహంతో ఈ పోటీలో పాల్గొన్న వారందరికీ మా కృతజ్ఞతలని తెలియ చేసుకుంటున్నాము. అసంఖ్యాకంగా అందిన వ్యాసాలని పరిశీలించి బహుమతికి అర్హమైన వాటిని ఎంపిక చేయటంలో కొంత ఆలస్యం అనివార్యం అయింది. సాధ్యమైనంత త్వరలో వాటి ఫలితాలని ప్రకటించ గలము.

ఇటీవల సంభవించిన గోదావరి వరదలు గతంలో ఎన్నడూ లేనంత దీభత్సాన్ని సృష్టించాయి. వందలాది గ్రామాలు వరద ముంపుకి గురై లక్షలాది ప్రజలు నిరాశ్రయులైనారు. ఎంతో ప్రాణ నష్టం, ఆస్తి నష్టం వాటిల్లింది. రైలు, రోడ్డు మార్గాలన్నీ బండ్ అయిపోయి ఎంతో మంది ఎన్నో విఘాలుగా కష్టనష్టాలకి గురైనారు. వరద దెబ్బ తిన్న ప్రాంతాలని ప్రత్యక్షంగా చూసి జరిగిన నష్టాన్ని ఘదింపు చెయ్యటానికి తొమ్మిది మంది సభ్యులుగల కేంద్ర బృందం వచ్చి వెళ్లింది. ప్రధాన మంత్రి రాజీవ్ గాంధీ వరద దెబ్బ తిన్న ప్రాంతాలని సందర్శించి దీనిని జాతీయ విపత్తుగా పేర్కొన్నారు. బాధితులకి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, కేంద్ర ప్రభుత్వం సత్వర సహాయాన్ని అందించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. దానికి తోడు ప్రజాహిత సంస్థల, వితరణశీలురైన వ్యక్తుల సహాయ సహకారాలు కూడా వారికి అందజేస్తే మరికొంత ఉపశమనం లభిస్తుంది. ఈ జల ప్రళయంలో అన్ని విధాలుగా కష్ట నష్టాలకి గురి అయిన వారికి ఇతరుల సహకారం, సహాయ సానుభూతుల అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. □

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపతం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు : (1938-1972)

5-11 సెప్టెంబర్, 1986

శ్రీ ఆక్షయ నామ సం. భాద్రపద శు. పాడ్యమి
సంపుటము 79 : సంచిక 1

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు. 3-00

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : 'సృత్య గణపతి'

(చిత్రం : ఎస్. కాశీ వెంకటేశ్వరరావు)

పూర్తి నవలిక :

వెలితల్లి - కడుపు తీపి ... 8

కథలు :

బృందావనం ... 24

భోజనప్రియుడు ... 40

పెళ్లి చూపులు ... 64

భార్య ... 66

అందరూ మనుమలే ... 76

గుడు ... 91

చౌకజేరం ... 95

సీరియల్ నవలలు :

కరిగిన శిల ... 34

సంకెల్లె పరికి? ... 60

సిశ్శు సంగీతం ... 70

జీవితం చేజారిందా? ... 86

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

గజాననుడు-6, న్యూఢిల్లీ లేఖ-7, ఇ'వేమన' పద్యాలు-22, ధర్మపథం-30, విచిత్ర యదార్థ గాథలు-32, బొమ్మల సీరియల్-43, అభిమాన తారలపై అభిప్రాయం-44, సినిమా విశ్లేషాలు-46, నాకు నచ్చిన జోకులు-49, వినాయకుని విభవము-52, చలనచిత్ర రంగంలో కూడా చరిత్ర సృష్టించాలని ఉంది!-53, వినాయకుడి విచారం-56, విజయశాలి సమాధానాలు-59, అవిరి మీద పంటకాలు-ఆరోగ్యానికి చిహ్నాలు-65, ప్రశ్నావళి-68, శివకేశవద్యుతి గణపతి జగదేకాధిపతి!-75, ఫలాత్తుని డైరీ-84, పంటలు-93, వ్యక్తిగతం-వారఫలం-94, ఉత్తరాలు-97, హైదరాబాద్ నోట్సు-98.

పైవారమే ప్రారంభం!
కొత్త సీరియల్
పాదవి

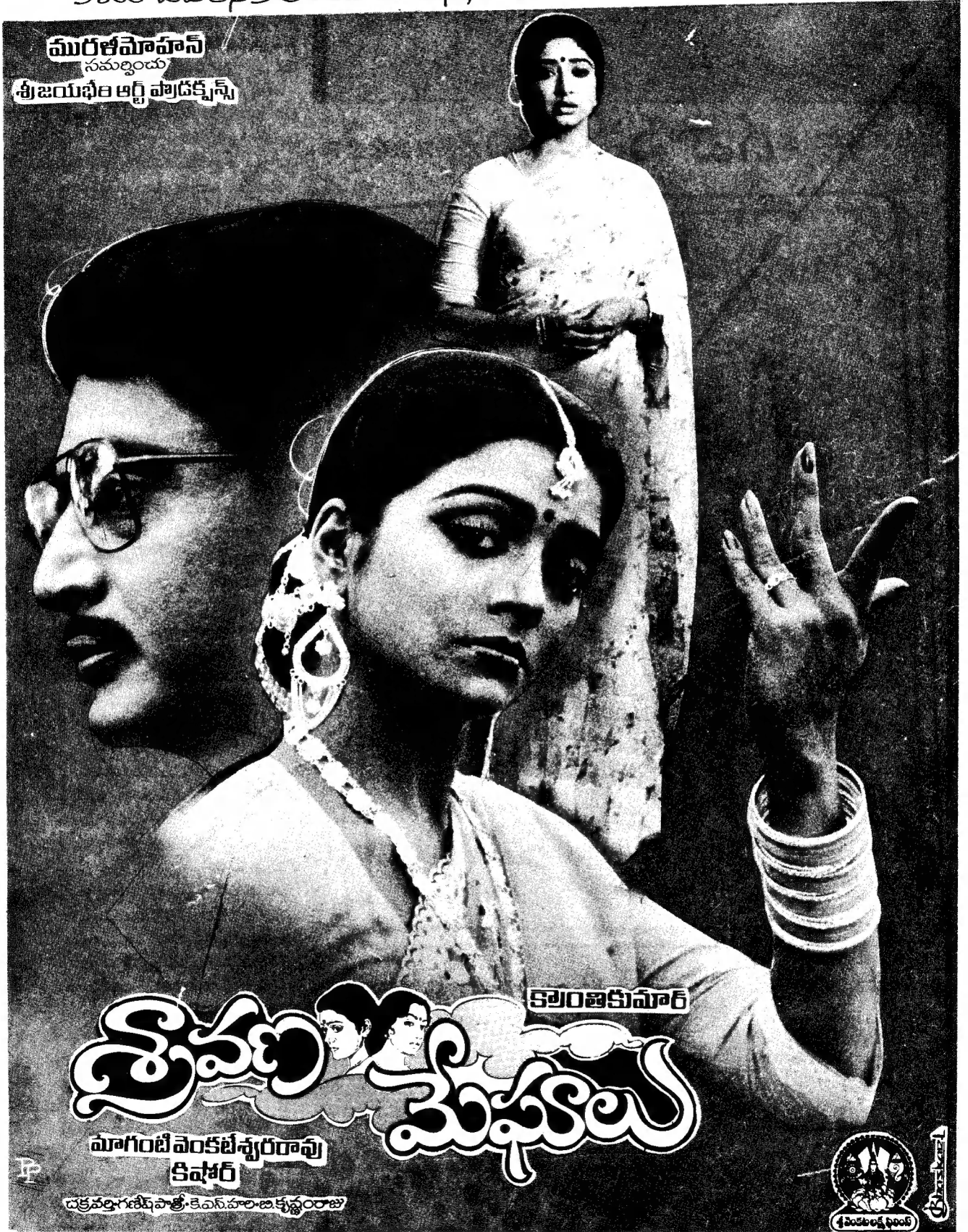
రచన:
సి. విమలాగణేశ్

కళలు జీవితానికి అలంకారలే కాక, మమతలలో జీవించటం గొప్పకళ!

మురళీమోహన్

సమర్పించు

శ్రీజయభీష్మ ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్

ప్రవర మహతా

మాగంటి వెంకటేశ్వరరావు
దర్శకత్వం

దర్శకత్వం: గణేశ్ పాల్ - కె.ఎస్.హరి - జి.కృష్ణారాజు

• కేజరి: శ్రీనివాసా సెలెక్షన్;
• సౌకర్య: వి.యం.సి;

గజాననుడు

చిత్రకారుడు: వెంకటేశ్వరులు

విశ్వ సృష్టి, మూలశక్తి అయిన ప్రకృతి యొక్క కంపన ద్వారా మొదలవుతుంది ఆ విశ్వానికి ఉన్న శబ్ద ప్రతీక "ఓం."

"ఓంకార" నాదం ఉత్పన్నమయి ఆ నాదం క్రమంగా మాయా వికార రూపాన్ని సంతరించుకుని గజానన రూపంగా భాసిల్లింది.

పుట్టిన పస చిత్త ఎప్పుడో వినిపిస్తుంది ప్రణవనాదం. వీచే గాలుల్లో, ఊగే పూవుల్లో ఊయల లూగుతుంది ఓంకార శబ్దం. కార్మికుని కూనిరాగం మొదలు అవర సంగీత సుధా మాధురిలవారి వరకు సర్వత్ర స్పృశించేది ఓంకారమే. మంత్రంలోను, యంత్రంలోను సమస్త దృశ్య

ప్రపంచంలో, భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలలో, ప్రత్యున్నతలోనూ ప్రస్ఫుటమయ్యేది విశ్వజననమైన సర్వ సమగ్రమైన ఓంకారమే.

అ, ఉ, మ అన్న మూడు అంశములతో ప్రకటితమైన ఓంకారమే గణేశ తత్వం. మానవునికి గల మూడు అవస్థలలో జాగ్రదావస్థ అకారము, స్వప్నావస్థ ఉకారము, సుషుప్తావస్థ మకారము.

ఐహికము అధ్యాత్మికము అయిన జగద్విజ్ఞాన మంతా గణేశుని ఆధీనమే.

మొదట శబ్దంగాను తర్వాత క్రమంగా జగత్తుగాను పరిణమించిన మహత్తర వైజ్ఞానిక తత్వమే వినాయకుడు.

"సదసచ్చక్ర మవ్యక్తం సర్వం హి గణనాయకం" సదసప్రకాశమైన, వ్యక్తావ్యక్త స్వరూపమైన సమస్తమూ గణేశుని రూపమే. ప్రణవ స్వరూపమైన

గజాననుని రూపము నుండి సత్సరజసత్తమోగుణములు, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు, సమస్త లోకములూ తొలి ర్భవించాయి. చేత కారా తీతమై, త్రిగుణాతీతమై, అస్పృశ్యము అన్యత్వము లేనిదై, అద్వైతమై, అవస్థాత్రయానికి సాక్షిమైన నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్వరూపమే గణేశుడు. సమస్త విశ్వానికి ఆయనే నాయకుడు కాబట్టి వినాయకుడు అయినాడు.

నిరాకార పరబ్రహ్మమయిన ఆ దివ్యతత్వాన్ని త్రిమూర్తులు సహస్ర దివ్య సంవత్సరాలు అవిశ్రాంతంగా తపస్సు చేసి అన్వేషించారు. అప్పుడు కొటి సూర్యప్రభా భాసిత తేజముతో చంద్రబింబము వంటి ముఖము, సుందరమైన నాసిక, పచ్చముల వంటి కన్నులు కలిగి, ఖడ్గశేట ధనశ్శక్తులను ధరించిన నాల్గు చేతులతో, నానా నక్షత్ర యుక్తమగు అంబరమును పాలిన ఉత్తరీయముతో, వికదంతముతో, ఓంకార సంకేతమైన పెద్ద తొండముతోను, అందు బ్రహ్మాండ సంకేతమగు వెళ్ళగొళముతోను వినాయకుడు వారికి చర్చన మిచ్చాడు. వారి వారి కర్తవ్యాలను బోధించాడు.

అట్టి మహత్తర తత్వమైన వినాయకుని భక్తులు పెవిధ రూపాలుగా భావించుకుని పూజిస్తారు. వినాయక చతుర్థి గణేశునికి విశేషమైన పర్వదినం.

ఈ రోజు వినాయకుని ప్రతిమను మట్టితో చేసి, 21 రకాలైన పత్రులతో పూజించి ఉండ్రాళ్ళు వైవేద్యంగా పఠెదరారు.

21 పత్రాల అర్ఘం: వంచ భూతములు (5) వంచతన్మాతలు (5) వంచజ్ఞానేంద్రియాలు (5) వంచ కర్మేంద్రియాలు (5) మనస్సు (1) మొత్తం ఈ 21తో కూడిన సూక్ష్మ శరీరమును, వినాయకుని రూపములో ఉన్న పరమాత్మకు అర్పించటం.

ఇట్టి మహా స్మృత సత్కార రూపకల్పన అయిన పిష్టుశ్శ్రుని సమిష్టితత్వాన్ని అర్థం చేసుకుని ఆ పవిత్ర అవగాహనలో వర్ణ వర్ణజేధాలు, తర తమ జేధాలు మరచి సర్వలూ పునీతులగుదురు గాక!

- పి. అదిలక్ష్మి

న్యూస్ టో

డా. జ. నర్సయ్య

కాలం ఎంత వెగంగా గడిచి పోతున్నదో గమనిస్తే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. చిరకాలం దాశ్య శృంగారాలతో బంధించబడి ఉన్న భారత దేశం వాటి నుంచి విముక్తం అయిన తర్వాత అందుకొవలసిన గమ్యాన్ని మన పెద్దలు చెప్పతూ ఉండటం నిన్న కాక మిన్న జరిగినట్లు అనిపిస్తున్నది. దాదాపు నాలుగు దశాబ్దాల కిందట కొత్త ఢిల్లీలోని అశోకాపాలు నుంచి దక్షిణాది ఉన్న పల్లె కారుల పూరిపాకల వరకూ దేశం అంతటా ఆ సంకల్ప మోత ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉండేది. మొగలాయీలు మొదట మన దేశంలో అడుగు పెట్టటంతో మొదలైన ఆ మోత తర్వాత పోర్చుగీసు, డచ్చి, ఫ్రెంచి వాళ్లు, చివరికి బ్రిటిషువారు మన దేశాన్ని వదిలి పోయే వరకూ అలా వినిపిస్తూనే ఉన్నది. బ్రిటిష్ వారి నిష్క్రమణతో ఒక శకం ముగిసి మరో శకం ప్రారంభానికి నాంది పలికింది. అయితే ఆ ప్రారంభం వాస్తవ మైనట్లువంటిది కాదని, గమ్యం ఇంకా చాలా దూరంలో ఉన్నదన చాలా మంది అభిప్రాయం.

భారతదేశం నిజంగానే వచ్చిన అవకాశాన్ని అందుకోలేక పోయిందా? ప్రతి ఒక్కరి పెదవులపై ఉన్నటువంటి ఈ ప్రశ్న అనవ్యక్తమైనట్లువంటిదే. అంతే కాకుండా స్వాతంత్ర్యం ధనిక, పేద తారతమ్యం లేకుండా దేశంలో అందరికన్నీరు తుడిచి వేస్తుందని మహాత్మా గాంధీ ఇచ్చిన హామీ ఇంతవరకూ నెరవేర్చ బడలేదు. భారతీయులలో ప్రతి అయిదుగురిలో ఒకడు కట్క పేదవాడు. వేశంలో దాదాపు సగం మంది దారిద్ర్య రేఖకి దిగువనే ఉన్నారు. మరింత ప్రయత్నించినా దారిద్ర్యం అన్నది దాస్యంతట అది తొలగిపోదు.

మరో వైపు చూస్తే భారతీయ మేధావి ఎప్పుడూ నిరాశవాదే. పరిస్థితులు అంత దారుణంగా ఏమీ లేవని తెలిసి కూడా అతనెప్పుడూ మనో వేదనలో మునిగి తేలుతూ ఉంటాడు. ఒక దేశ చరిత్రలో 40 సంవత్సరాలు అంత ఎక్కువేమీ కాదు. ఒక వ్యక్తి జీవితంలో అది దాదాపు 8 ఏళ్లకి సమానం. దేశం అన్ని రకాలుగా ఇంత వరకూ సాధించినది తక్కువ ఏమీ కాదు. మనది పేదదేశమే కానీ మిగతా వారిలా

కాక కొద్ది గొప్ప స్వయం సమృద్ధి కలదేశం. అణు రియాక్టర్ల నుంచి జలాంతర్గాముల వరకూ, గుండు సూది మొదలు కార్చిన కాగితం దాకా దాదాపు ప్రతిదీ మనం తయారు చేస్తున్నాము. మనం చేస్తున్న ఉత్పత్తి తగినంతగా లేదు. అయితే దానికి అర్థం మనం స్పష్టంగా ఉన్నామని మాత్రం కాదు. తగినంత వేగంగా మనం అభివృద్ధిని సాధించలేక పోతున్నాము.

సాంఘికాభివృద్ధిలో, జీవన స్థాయిలలో తీవ్రమైన లోసుగులు ఉన్నాయి. ఈ కారణంగానే దేశాభివృద్ధి పూర్వం ఏ దిశగా పోతున్నదన్న దానిమీద సందేహాలు కలుగుతున్నాయి. అదేవిధంగా వాటిని స్వీకరించే సమాజంలోని వర్గాల మధ్య ఉద్రిక్తతలు ఏర్పడుతున్నాయి. వాళ్ల శిల్పానికి వాళ్లని వదిలి వేయబడినటువంటి వారిలోనే కాకుండా అలోచించ గలిగే తరగతులవరకే వారిలో కూడా ఈ అభివృద్ధి విధానం అనేది ధనికులని మరింత ధన వంతులుగా, పేదలని మరింత బీదవారిగా మార్చే విధంగా పెదత్రోవ పట్టించనే భయం నానాటికీ పెరిగి పోతున్నది. ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థ, పరిపాలనా వ్యవస్థ తిరిగి మామూలు ప్రజాస్వామ్య పంథాకి రావడానికి గట్టి మార్పు రావాలన్నది ప్రస్తుతం వినిపిస్తున్నది. ఈ భావం కలగడానికి కారణం అత్యవసర పరిస్థితి, పెడదారి పట్టిన ప్రణాళికావిధానం వల్లనే

భంగం కాకపోతే అది సాధారణమైన విషయంగా వాళ్లు భావిస్తారు.

ఒకప్పుడు రెండు రకాలైన భారతదేశమే ఉండేది. ధనవంతులది, పేదవారిది. అయితే పేదరికాన్ని, సంపదని కొలవవచ్చు. భారతీయులని సమతూకంలో ఉంచడానికి కొంత సంపదని అటు నుంచి ఇటు మారిస్తే సరిపోతుంది. కానీ ఇప్పుడు మూడు రకాలు ఉన్నాయి. ధనవంతులు, పేదవారు మాత్రమే కాక నిజాయితీలే వించిన ఒకరకం రాజకీయ వర్గం ఒకటి ఆ రెండిటి మధ్య చోటు చేసుకున్నది. అది ధనవంతులని పేదవారిమీదకి, పేదవారిని ధనవంతుల పైకి ఉసిగొలుపుతున్నది. అధికారంలో కొనసాగుతూ ఉండటానికే ఆ వర్గం అలా చేస్తున్నది. స్వప్రయోజనంతో కూడిన ఒక ప్రత్యేకమైన ఆసక్తి పేదవారిపై ఆ వర్గానికి ఉన్నది. వర్గ రాజకీయాల పట్ల కూడా దానికి అలాంటి ఆసక్తి ఉన్నది. దేశాన్ని విడదీసేది ఏదైనా దానిపై అలాంటి ఆసక్తి ఉన్నది. సిక్కులని హిందువులకి వ్యతిరేకంగా, ముస్లింలని హిందువులకి వ్యతిరేకంగా, పట్నాలని పల్లెలనుంచి విడదీసే విషయాల మీద వారికి అలాంటి ఆసక్తి ఉన్నది. ప్రజలలో ఐకమత్యాన్ని పెంచే వాటి కన్నా వారిని విడదీసే పద్ధతులపై ఆ వర్గానికి ఆసక్తి ఉన్నది. బర్సెనూ వాళ్లలో వాళ్లు వేరుగా ఉండేలా

మనం గమ్యాన్ని చేరుకోగలమా?

అలా జరిగింది. చివరికి అది మార్చి 1977లో జరిగిన పెద్ద మార్పుకి, తద్వారా, దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చినప్పటినుంచి ఎలుతున్న ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోయటానికి అది దారి తీసింది.

పరిస్థితులు మళ్లీ అలా లేవు. అత్యవసర పరిస్థితి అన్నది ఒక రకమైన హింస, ప్రభుత్వపు తీవ్రపాదం వంటిది. భారత ప్రభుత్వం లేదా దానిని నడిపే ప్రతినిధులు స్వరాజ్యాపేక్షతో కూడిన ఇష్టానుష్ఠాలతో ఎంతకైనా సరే పడగలగటం దానికి నిదర్శనం. వారి పదవులు పదిలంగా ఉంచుకోటం కోసం రాజ్యాంగాన్ని కూడా లెక్క చేయరన్న దానికి అత్యవసర పరిస్థితి ఒక ఉదాహరణ. భారత ప్రభుత్వం స్వరాజ్యాపేక్షతో కూడిన, వ్యక్తిగతమైన ఆసక్తులకి నిలయంగా మారింది- కొందరు ఒక కుటుంబాన్ని గురించి చెప్పవచ్చు- వారు రాజ్యాంగ పరిరక్షకులుగా, ప్రజాస్వామ్య రక్షకులుగా ఉండవలసినది పోయి స్వప్రయోజన కరమైన ఆసక్తులు గల వాళ్లవారు. ప్రభుత్వం తన అధికారంతో దానిలో కొద్ది మందిని కాపాడటానికి అధికార దుర్వినియోగానికి సిద్ధమైంది. రాజ్యాంగాన్ని త్రోసిరాజని వేలాది మందిని జైళ్లలో పెట్టటానికి కూడా అది వెనుదియలేదు. ఈ సరికొత్త వ్యవస్థలో ఏదైనా అందుబాటులోనే ఉంటుంది. దేశ సమృద్ధి, దాని సరిహద్దులు, సంపద, బహుళ: స్వాతంత్ర్యాన్ని కూడా వారి స్వప్రయోజనాలతో కూడిన ఆసక్తులకి

చేయటానికి నాజిలు చూపించినటువంటి ఆసక్తి వంటిదే ఇది కూడా. దీనిని బట్టి మనం ఫాసిజం ప్రారంభానికి చర్చలో ఉన్నట్లు అనిపిస్తున్నది.

అన్ని దేశాలలోనూ వేర్పాటు ధోరణులు ఉన్నాయి. కానీ ప్రస్తుతం భారత దేశంలో ఉన్నంత బలంగా అవి మరెక్కడా లేవు. గతంలో కూడా అల్లర్లు జరిగాయి. కానీ ఇప్పటిలా ఎంతో షకప్రపంచంగా వాటని నిర్వహించటం అన్నది ఆనాడు లేదు. ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ తీవ్ర వాదులు ఉన్నారు కానీ పంజాబ్ లో లాగా వాళ్లు సాయుధులు కారు. త్వరలో ఇదే పరిస్థితి కాశ్మీర్ లో, ఇతర చోట్ల ఏర్పడవచ్చు. ఫింద్రన్ వారి వంటి వాళ్లు ఆకాశం నించి ఊడి పడలేదు. భారతదేశాన్ని పరిపాలించిన వారు కొందరు జాహిలంగా, ఎంతో జాగ్రత్తగా అటువంటి వారిని సృష్టించారు. ప్రభుత్వానికి ఉన్న అధికారాలని అలాంటి వాటి కోసం దుర్వినియోగం చేసారు. ప్రస్తుతం దేశంలో జరుగుతున్న ఎన్నో అరాచకాలక బాధ్యత చాలా వరకూ ప్రభుత్వానిది, దానిని నడుపుతున్న వారిది. ఈ జాతివ్యతిరేక చర్యల పేరు చెప్పి భయపెట్టి,

ప్రభుత్వం మరిన్ని అధికారాలని పొందుతుంది. దానిని నడిపేవారు ఎప్పటికీ వాటని తమ స్వప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించుకుంటూనే ఉంటారు. ఈ చెడుని అరికట్టక పోతే ఇక ఎప్పటికీ మనం గమ్యాన్ని చేరుకోలేము. □

వెలితల్లి - కడుపులేలి

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

జీవులో పోతున్న నలుగురు ఉద్యోగులు హఠాత్తుగా మర్రి చెట్టు దగ్గర ఆగారు.

విస్తరించిన కొమ్మలతో ఆ వీధిని చాలా భాగం ఆక్రమించుకుని, తన నీడతో బాటసారులను సేదదీర్చే ఆ మర్రి చెట్టు కింద కూర్చుని, ఒకామె వడలు చేస్తున్నది.

"పెద్దమ్మా. మేము నలుగురం వచ్చాం. మాకు వేడి వేడి వడలు పెట్టు" అన్నాడు వారిలో ఒకరు.

"రెండు నిమిషాలాగండి సామీ". అంటూ బూర్లె మూకుట్టే వేగుతున్న మసాలా వడలను చూస్తూ - బాదమాకుల బుట్ట దగ్గరకు లాక్కుని తడిబట్టతో తుడిచి, మూడేసి వడల పంతున నాలుగాకుల్లోనూ పెట్టి అందించింది. వాళ్లు నిలబడే తింటూ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

ఆమె మళ్ళీ ఒకసారి ఇరవై వడలను మూకుట్టేవేసి గాజు గ్లాసులతో బిందెలో నుంచి మంచినీళ్లు ముంచి యిచ్చింది.

"మా నలుగురికి మరో రెండేసి వెయ్యి".

వేయించుకుని తింటూ "చూడమ్మా. నీ పిరోడ్డుమీద పొయ్యి పెట్టుకున్నావేం? గాలికి అరిపోదూ?" అన్నా దొకాయన.

"బాబూ పదేళ్ల నుంచి పొయ్యి ఆరకుండా మండుతూనే ఉంది మరి గాలివస్తే ఈ ఇనపరక అక్కం పెడతాను. ఈ వడలు మికు నచ్చాయా?" అడిగింది.

"మహాచిగా ఉన్నాయి. నీవు ఏమేసి చేస్తావో

మరి. ఈ అకులు ఎక్కడ పారెయ్యమంటావు?"

"ఆ బుట్టలో పడెయ్యండి బాబూ". గజం దూరంలో ఉన్నబుట్ట చూపించింది

"నీ పేరేమిటో గాని - బిల్లెంత చెప్పు? కొటువేసుకున్న ఆయన జేబులో నుంచి పర్పు తీశాడు

"సామీ. పన్నెండణాల కొకపడ లెక్క చూసి యివ్వండి."

"పన్నెండణాలకొకటా?" తెల్లబోతూ అడిగాడు

"సామీ సెనగపప్పు ధర ఎక్కువయింది. మసాలా, నూనె, కడ్డెలూ, నా శ్రమ కలిపితే అది తక్కువ"

"అయినా అంత ధరా?"

"ఇచ్చెయ్యవోయి. పాపమామె వయసును చూసేయినా వెంటనే బిల్లు యివ్వ. ఇదే నీకు ఎ

వో టల్లెనో అయితే ఇంత చెకగా రాదు".

"అబ్బ, ఎంత రుచిగా ఉన్నాయి? ఆ రుచి కొసం అయినా అంత వెల యివ్వవచ్చు"

పర్పు తెరచి డబ్బు లెక్క కట్టి బిల్లు చెల్లిస్తూ

"చూడమ్మా నీ పేరేమిటో గాని - రేపు మళ్ళీ ఇదే వేళకు వస్తాము. ఇప్పుడిచ్చినట్టి వేడి వేడిగా అందించు." అంటూ ఒక్కొక్క రేజిపు ఎక్కారు.

అలా ఆపిసులు మూసి వెళ్లినూ, ఒంటి గంట

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

రెండూ గంటల మధ్యలోనూ, స్కూలు ఇంటర్వల్లోనూ, మంగతాయారుకు ఊపి రాడకుండా ఉంటుంది. పొద్దున పదిగంటలకు మొదలుపెడితే సాయంత్రము ఆరు గంటలు దాటి పరకూ ఆమె ఆరచేతిలో తడి బట్ట వేసుకుని, రుద్దిన పిండిని గిన్నెలో వేసుకుని, చిన్న చిన్న ఉండలు చేస్తూ, సన్నగా వత్తి చమురులో వేస్తూనే ఉంటుంది. ఉడికిన పడలను పేల్చ బుట్టలో వేసి బట్ట కప్పుతూనే ఉంటుంది.

ఆ చుట్టు పక్కల ఇళ్ల వాళ్లకు ఇంట్లో బిఫిన్ వేసుకొనినాడు మంగతాయారు పడలను తెప్పించుకుంటారు. ఇంటికి తినుకుపోయే వాళ్లకేం బాధలేదు. కాని - దారినపోయే వాళ్లు కొందరు 'కూర్చోదాని కేమయినా ఉంటే బాగుంటుందనుకుంటారు.

మంగతాయారు సాయంకాలం ఆరు గంటలు కాగానే కడ్డెలు ఊదేసి, పొయ్యి దులిపేసి, ఒక చిన్న గోనె సంచిలో వేస్తుంది. గిన్నెలు ఒక దానిలో ఒకటి పెట్టుకుని, దాదమాకులు బుట్టలో పెట్టుకుని, ఎంగిరాకుల బుట్ట భాకీ చేసి, తన సామాన్లతో డాక్టరు రమణయ్యగారి పెరట్లో ఉన్న రేకుల పెద్దలోకి చేరుకుంటుంది. సామాను సర్దుకొని పెరట్లో ఉన్న బాదం చెట్టు కింద చాప వేసుకుని నడుం వాలుస్తుంది. అప్పుడామెకు నిద్రేం పడుతుంది? కాని అలా ఒక గంటసేపు విక్రంతి తినుకుంటుంది.

సరిగ్గా ఎనిమిది గంటలయిన తరువాత పొద్దున వండిన ఆన్నం, కూర, పులుసూ ఉట్టి మిద నుంచి దింపి భోజనానికి కూర్చుంటుంది. భోజనం కాగానే

చాపేసుకుని, దిండు మిద తలపెట్టి, దుప్పటి కప్పుకొని గోవిందనామాలు చదువుతూ నిద్రలోకి జారుకుంటుంది.

"మంగమ్మా, నేను బ్యాంకుకు వెళ్తున్నాను. నీకేమయినా పనుంటే చెప్పు?" అడిగారు డాక్టరు.

"డాక్టరు బాబూ? డబ్బా నిండింది. లెక్క పెట్టి

బ్యాంకిలో జమ చేయించండి" డబ్బా తెచ్చి ఆయన చేతికిచ్చింది

డబ్బెంత ఉందో ఆయన లెక్కచెట్టటమే గాని ఆమె అటు మాడనైనాచూడదు. ఆయన ఆమెపాలిటి రైవమనుకుంటుంది. ఉద్యోగం చేస్తూ డబ్బు బాగా సంపాదించుకొంటున్న కొడుకు ఉండి కూడా అనాధగా ఆ మర్రి చెట్టు కింద ఉపవాసాలు చేస్తూ ముడుచుకొని పడుకొంటున్న మంగతాయారూను పిలిపించి, భార్యకు చెప్పి, రెకుల పెద్ద భాళి చేయించి, ఆమెకు తలదాచుకొనే సదుపాయ మేర్పరిచాడు. వదలయినా చేసుకుని బ్రతకమని సలహా యిచ్చాడు ఆరు నెలలకొకసారి సెనగపప్పు, మసాలా దినుసులు తెచ్చించి యిచ్చేవాడు మొదట. వడలు చెట్టు కింద చేసుకొను సలహా చెప్పింది కూడా ఆయన. అందుకే మొదట వాయ తియగానే డాక్టరు బాబు యింటకి రెండు పెట్టు ఇచ్చి వస్తుంది.

"మంగమ్మా, రోజు రోజూ నీ వడలకు రుచి మించిపోతున్నది నీవు ఒక పోటలు పెట్టవచ్చు" అని ప్రోత్సహకరంగ అనేవాడు డాక్టరు

"ఇది ఇట్లా సాగిపోతే వాలు బాబూ! మీరు చల్లగా ఉండి నన్నొక కంట కనిపెడుతుంటే అదే తప్ప" అంటుంది మంగమ్మ.

రాత్రి పడుకోబోయే ముందు మంగమ్మకు గత స్మృతులు మనసులో మెదుల్తూ ఉంటాయి తన పెనిమిటి శివయ్య బియ్యం పప్పు ఉప్పు అమ్మే సెటు చగ్గర నోకరు. సెటు ఇచ్చే జీతం నూరు రూపాయలతో తప్పగా జిప్సూ ఉండేవారు శివయ్య నివాయితికి సెటు సంవత్సరానికి ఒక జత బట్టలు భార్యభర్తలకు ఇచ్చేవాడు. కొడుకు మరి నాలుగు నెలలకు పుట్టాడనగా శివయ్య నాలుగు రోజుల జ్వరంతో చనిపోయాడు. ఆ సమయంలో తనకు దీర్ఘాయు" తన వాళ్ళింపూ లేరు. ఆయన వాళ్ళు - ఉన్న ఇల్లొకటి వాళ్ళ పండుకొని నాలుగు పంచల అప్పు డూపించారు. ఆ పది రోజులయినా ఆచరించి నాలుగు మెతుకులు బంజు పెట్టివారు లేక

వెరితల్లి - కడుపు తీపి

కుమిలిపోయింది

శివయ్య లోక్క మెరుగని మంచివాడు కనుకనే అతడికి మొదటి నుంచి కష్టాలు ఎదురయ్యేవని మంగతాయారుకి నమ్మకము కాని అతడి మంచితనమే ఆమెను ఈనాటికి కాపాడుతున్నదన్న విశ్వాసము ప్రబలంగా ఉన్నదామెకు. సెటు కుటుంబమే ఆమెకు దిక్కయింది. కాస్త పచ్చినప్పుడు ఇరుగు పొరుగులు తోడు నిడలయ్యారు. అందరూ ఇచ్చిన సలహా ప్రకారం, యాత్రానలమైన తిరుపతికి వెళ్లి జీవనోపాధి వెదుక్కోవడానికి నాలుగు నెలల బిడ్డని ఒడిన గట్టుకుని ఎట్టల మూటనెత్తిన పెట్టుకుని వచ్చింది.

కొత్త చోట ఉండటానికి చోటు లేదు. తినడానికి తిండి లేదు. అది ఆమెకు జీవన సమస్య అదొక పోరాటము ఈ పోరాటంలో తినే తినక బిడ్డకు పాలిచ్చి పెంచలేక - చిలేవదే ననుభవించింది. బస్తాపు చగ్గర చెయ్యి చాపితే రూపాయ డబ్బులయినా దొరికేవి కావు. పోటల్లో ముందర నిలబడితే వాళ్ళు విడిలించిన పాచి పంటకాలతో కడుపు నింపుకోలేకపోయేది. కళ్ళల్లో ప్రాణాలున్న ఎల్లవాడికి వర్షంలో తడిసినందువల్ల జ్వరం వచ్చింది వాడే తన ప్రాణమనుకుని దినాలు గడుపుతున్న మంగమ్మకు ఏకట్లు కమ్మి నట్లయింది.

అప్పుడు వారిని పిరిస అడిగి పెరు తెలుసుకుని డాక్టరు బాబు యింటకి వచ్చి కాళ్ళ మీద పడ్డది. ఆయన ఆమె పరిస్థితికి జాలిపడి నాలుగు పూటలు మండిచ్చాడు. తన యింట్లో నుంచి అన్నం పెట్టించడామెకు.

ఆ దైవము డూపన దారి ఒక స్కూలు ముందర పలకలూ, బలపాలు అమ్మమని, పది రూపాయలు పెట్టుబడి పెట్టి, పలక ఎంతకమ్మలో బలపాలెట్లా గవ్వలో తిక్క చెప్పి గచ్చాడు అట్లా చెప్పినందున

రోజుకు రెండు రూపాయలు మిగిలేవి దానితో ఒక ఇంటి వక్క సందులో గంజి కాచుకుని తాగేవారు. కొన్నాళ్ళకు పలకల బేరంతో పాటు వేరుసెనక్కాయలు వేయించి, బడిపిల్లలకు అమ్మటం మొదలుపెట్టింది. దాంతో ఆ ఇద్దరి పరిస్థితి కొంత మెరుగైంది. పల్లాడికి ఐదో ఏడు కూడా వచ్చింది.

'అన్నిటికీ డాక్టరు బాబే గతి' అనుకుంటూ ఆయన దగ్గరికి వెళ్లింది ఆయన పిల్లవాడికి రెండు జతల బట్టలకు డబ్బిచ్చి స్కూల్లో చేర్పించాడు పనిలో మరో మెట్టు ఎక్కమని డాక్టరు బాబు సత్రంలో వెనక వరండాలో కాస్త చోటు ఇప్పించాడు. అప్పటి నుంచి ఆమె జంతులు చిన్న చిన్న చుట్టలుగా చేసే ఒక గంపలో పలకలూ, వేరుసెనక్కాయలూ జంతులకు చుట్టలూ అమ్మేది ఎల్లవాడికి ఘన లెమ తల్లి యిచ్చిన పలకా బలవంతో చదువు ప్రారంభించాడు. అతడికి తన తండ్రిపేరు వెంకటసామి అనిపెట్టింది

క్రమంగా క్లాసు తరువాత క్లాసులోకి వచ్చినప్పుడు పాత పుస్తకాలు కొని యిచ్చేది వెంకటసామి చురుకైనవాడు. శ్రద్ధగా బుడ్డి దీపం చగ్గరా పిథి లైటు కందా చదువుకునేవాడు. నెల నెలకూ డాక్టరు బాబుకు తన చదువు సంగతి చెప్పేవాడు ఆయన తన కొడుకులకు చాలని ప్యాంటూ, బుష్పెర్లులూ ఇచ్చేవాడు. అలా పాసయ్యాడు వెంకటసామి. పెట్టు బ్యాంకిలో అలాగే డాక్టరు బాబు మాట మీద ఉద్యోగం కూడా వచ్చింది. అప్పుడు రెండు గదుల ఇల్లొకటి తీసుకుని డాక్టరు బాబు ఇంటి దగ్గర పెట్టింది కావరం మంగమ్మ పగటి పూట తిరికేవోళ్ళి వెళ్లి వాళ్ళ యింట్లో ఏమయినా పనులుంటే చక్కపెట్టిది టిఫిన్ కూడా చేసేపెట్టిది ఆమె యిచ్చిన పెట్టు టిఫిన్ ఎల్లవాడు రాగానే పెట్టిది అట్లా రెండేళ్ళు గడిచింది కొడుక్కు ఇరవై రెండేళ్ళు వస్తున్నాయని పెళ్లి మాట మనసులో తిరగరాడటం మొదలుపెట్టి, డాక్టరు బాబు చెప్పిన వేసింది

"ఇలా రెండేళ్ళు గడవనీ, కాస్త డబ్బు కూడా దాచు పెళ్లి ఖర్చులకు కావచ్చు" అన్నాడు ఆయన వెంకటసామికి వచ్చే జీతంలో మంచి మంచి బట్టలు కుట్టించుకో మనెడి. మంచి బట్టలు వేసుకుని ఉద్యోగానికి వెళ్లి కొడుకుని కంటి నిండా చూసుకొని మురిసిపోయేది మంగమ్మ

అలా ఎంతకాలం గడిచిందనీ? పట్టుమని మూడేండ్లయినా గడవలేదు. వెంకటసామికి బదిలీ అయింది.

"అమ్మా ఆకారు వెళ్లి ఇల్లు తీసుకున్న తరువాత నిన్ను తీసుకువెళతానమ్మా ముందే వస్తా ఇల్లు వెంటనే దొరక్కపోతే నీవుజబ్బందిపడ్డావు" అన్నాడు.

నాకు ఇబ్బందేమిటి? చెట్టు కింద బతకనడానికి? ఎక్కడో నాలుగు రోజులు సర్దుకుందాము ఇల్లు దొరికేవరకు"

'కాదులే అమ్మా నీవు చెప్పేదంతా ఇదివరకూ

నాణ్యత మాతయారి, ఖ్యాతి తెచ్చింది భారతప్రజలు

త్రివేణి

కోట్లాది ప్రజలు కోరుకొనే
సుగంధవక్రపాడి

త్రివేణి నట్ పౌడర్ మాన్యుఫాక్చరింగ్ కో.
మచిలీపట్నం. 521001. A.P.

VIJAYA

మాట. ఇప్పుడట్లా చేస్తే బావుందదు నేను వెళ్లి ఉత్తరం రాస్తాను". అని వెళ్ళాడు. వెళ్ళే ముందు దాక్షరు బాబు దగ్గర దివెనలు తీసుకుని వెళ్ళాడు. వెళ్ళగానే చేరినట్లు ఉత్తరం రాశాడు.

నెల రోజుల తరువాత దాక్షరు బాబు అడిగాడు కొడుకు దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చిందా అని.

"లేదు బాబూ. కొత్త చోట ఏం చిక్కుల్లో ఉన్నాడో ఏమో?"

"మంగమ్మా. నీవు ఉంటున్న ఇల్లు ఖాళీ చేసి మా పెరట్లో ఉన్న రేకుల పెద్దలోకి రా. కొడుకు దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం రాగానే వెళ్ళిపోవు గాని" అన్నాడు.

అయిన చెప్పినట్లే ఇల్లు ఖాళీ చేసింది మంగమ్మ కాని ... బట్టల మూట తలకింద పెట్టుకొని చావమిద ఆ పురి చెట్టు నీడన పడుకొనేది. ఒక పూట వంట చేసుకుని రెండు పూటలూ తినేది. ఉత్తరం కొనం ఎదురు తెన్నులు చూసి కళ్ళు కాయలు కాాయి.

తన కేసుల తొందరలో ఉన్న దాక్షరు బాబు ఒకనాడు మంగమ్మను పిలిచి "నీవు చెట్టు కింద ఉంటున్నావా? నాకవరో చెప్పారు. గిడ్డెడు బియ్యం వండుకొని రెండు పూటలూ తింటున్నావని. మా పెద్దలో వచ్చి ఉండు" అని మందలించాడు.

అనాడు అడుగుపెట్టింది దాక్షరు బాబు యింట్లో. చెట్టు నీడన కూర్చుని పండితే పదలు దారినపోయే వాళ్ళు కొందరని అక్కడ పదలుచేయటం మొదలుపెట్టింది.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. పదల బేరం బాగా సాగుతోంది. లోకం పోకడ తెలిసిన దాక్షరు బాబు వెంకటసామి మాట ఇప్పుడెత్తడంలేదు.

ఆ రోజు మంగమ్మకు ఉపిరాడడంలేదు. జన సందడి ఎక్కువయింది. ఆమె నానబెట్టిన నాలుగు శ్రేణు పప్పు చాలలేదు. పదలు చేసి వ్యవధిలేదు. జనం బాదమాకులు చేతిలో పట్టుకుని క్యూలో నిలబడ్డారు. ఒక్కొక్కరినీ పంపించేసరికి సాయంకాలం నాలుగయింది.

ఆ ఒక్క రోజు దబ్బా నిండింది.

"దాక్షరు బాబూ. వచ్చిన వాళ్ళు కూర్చోడానికి మర్రిచెట్టు చుట్టూ అరుగులాంటిది కట్టిస్తే? వాళ్ళు నిలబడలేక నన్ను తొందర చేస్తున్నారు. వీలవుతుందా బాబూ?" చేతులు నలుపుకుంటూ అడిగింది.

రెండు రోజుల్లో గట్టు తయారయింది దాని మీద కూర్చుని రెండు నిమిషాలు ఆలస్యమయినా జనం వచ్చి పోతున్నారు డబ్బాలు నిండుతున్నాయి. దాక్షరు బాబు బ్యాంకి నింపుతున్నాడు.

"మంగమ్మా. నీ చేతికిందికి ఒక మనిషిని పెట్టుకో నీ పని సులభమవుతుంది? ఎంతకాలం ఒంటి రెక్కతో పని చేస్తావు?" అంటాడు దాక్షరు బాబు.

మంగమ్మకు అది ఎంతో కాలమనిపించదు. "బాబూ! ఇంకెంత కాలముంటాను ఇక్కడ? అబ్బాయి దగ్గర్నుంచి ఉత్తర మొచ్చేదాకానేగా?" అంటుంది.

వెర్రితల్లి - కడుపు తీపి

"అవునవును. ఇంకెంత కాలం?" అంటాడాయన.

దాక్షరు వెంకటసామిని గురించి అరాలు తీస్తూనే ఉన్నాడు. అతనిప్పుడు విశ్వాసపట్టం జిల్లాలో ఉన్నాడనీ, తన తోటి ఉద్యోగం చేసే అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకుని ఇద్దరు బిడ్డల తండ్రి అయ్యాడనీ తెలిసింది. అందుకే మునుపటికంటే ఆమెను ఉన్నావాపరుస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు.

ఒకనాడు - "మంగమ్మా. మన యింటికి దగ్గరగా బ్యాంకి వచ్చిందమ్మా. ఇంక నీవెప్పుడబ్బాని నిండితే అప్పుడే వెళ్ళచ్చు" అన్నాడు దాక్షరు.

"నాకు రెక్కలు తెలుస్తాయా బాబూ!"

"హానీలే. నేనే వెళ్తాను" అంటాడాయన.

బ్యాంకి దగ్గరకొచ్చినప్పటి నుంచీ ఒక జవాను పచ్చి పదలుపొట్టం కట్టించుకు పోతాడు. అవి ఖర్చు కాగానే మళ్ళీ వస్తాడు. అప్పటికప్పుడు బిల్లు తీసుకువస్తాడు. ఇది రోజూ తప్పకుండా వచ్చే అదాయము. ఇదిగాక తనకు ఎప్పుడూ వచ్చేవాళ్ళు ఉండనే ఉన్నారు.

ఒకనాడు బ్యాంకి స్వామి జవాను లేడని విసుక్కుంటూ వాళ్ళ వచ్చారు. కొందరు అదవాళ్ళు విడిగా వచ్చారు. జంటలుగా వచ్చారు కొందరు. అందరికీ కావలసినవి అగమనకుండా అందించింది.

మంగమ్మ చెట్టు నీడన ఉన్నా. ఎండకు దేహ చ్చాయ కమలినట్టయింది. ముఖం కొద్దిగా ముడతలు పడ్డది. తైల సంస్కారం లేని తల వెంట్రుకలు చాలావరకు ఊడిపోయాయి. ఉన్న వెంట్రుకలు జడలు కట్టినట్టయ్యాయి. ఎప్పుడూ పొయ్యి పెగన ఉండడం వల్ల కనుదృష్టి మందగించినట్టయింది. వచ్చిన దెవరో చూడకుండానే ఆమె బాదమాకుతో పదలు పెట్టి ఇస్తుంది. డబ్బు చేతిలో వేసుకుని డబ్బాలో పడేస్తుంది.

వారం రోజులకుగాని జవాను రాలేదు. ఉద్యోగులే వస్తున్నారు

ఉన్నట్టుండి ఒకనాడు మ్యునిసిపాలిటీ వాళ్ళు వచ్చి "ఏయ్ అమ్మి. రోడ్డు మీద పొయ్యి పెట్టి వ్యాపారం చేస్తున్నావా? దారిలో తియ్యో" అంటూ కర్రలతో నిలబడ్డారు.

"సామీ. నా పొయ్యి పక్కనే ఉందిగా? చెట్టు నీడ ఉందని పొయ్యి పెట్టాను సామీ. నేను ఎవరికి అడ్డంగా లేను కదా?" అంది.

"అసలు ఏదీలో పొయ్యి పెట్టటమే తప్పు. తియ్యి ముందు" బెదిరించారు.

"సామీ! ఈ పిండి అధ్యోపరకూ చేసి పొయ్యితేస్తా, సామీ. మీరు రుచి చూడండి - ఈ పదలు" బాదమాకుల్లో రెండే పెట్టి యిచ్చింది.

"అమ్మి నీ పదలు మంచి రుచిగా ఉన్నాయి గాని - మా చేతిలో ఏముంది. మేము చెప్పిన మాట వినే నోకర్లము. ఎవరో రోడ్డు మీద - నుంచి పొయ్యి తీయించమని రిపోర్టు ఇచ్చారట. మా ఆఫీసరు వెంటనే తీయించింద"ని పంపాడు. నిన్ను చూస్తే

మనసు కరిగిపోతాఉంది కాని - ఏం చెయ్యము? రేపు మాత్రం ఇక్కడ పెట్టుకు" అని వెళ్ళిపోయారు.

దాక్షరు బాబుకి కబురు చేరగానే కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. అయిన కంతకుముందు తల్లిచేత ఆ పని మాన్పించమని రెండు మూడు ఉత్తరాలు కొడుకు దగ్గర నుంచి వచ్చాయి. అయిన రెక్క వెయ్యలేదు. అది కూడా మాన్పిస్తే ఆమెకు జీవనం గడవాలి కదా. అదిగాక - ఆమెనా పని నుంచి తప్పిస్తే ఏమి తోచక సిద్ధిదయిపోతుంది. కొడుకు ధ్యాస ఎక్కువయిపోతుంది.

ఆ మరునాడు తను హాస్పిటల్ కు వెళ్త కముందు - "మంగమ్మా. ఈ ఏదీలో తొమ్మిది వేలకు రెండు గదుల ఇల్లో కట్టి అమ్మకానికి వచ్చింది. ఏదీలో నే ఉన్నట్టుగా రెండు అరుగులు కూడా ఉన్నాయి. పెరడు చాలా చిన్నది. వాళ్ళ అవసరంకొద్దీ చౌకగా అమ్ముతున్నారు. బేరం చెయ్యమంటావా?" అడిగాడు.

"దాక్షరు బాబూ నాకంత డబ్బెక్కడిది? అయినా నాకు ఇల్లెందుకు బాబూ!"

"ఎందుకో నేను తరువాత చెప్తాను. డబ్బు సంగతి కూడా తరువాత చూద్దాం. ఏమంటావు?"

"దాక్షరు బాబూ. నేనేమంటాను.? మన డబ్బుల్ని ఇన్నాయి బ్యాంకిలో?"

"అదంతా నేను చూస్తా లే. ఒప్పుకున్నావు కదా?"

"మీ ఇష్టం బాబూ!"

దాక్షరు ఆ ఇంటిని ఎనిమిదినర వేలకే బేరం చేసి, వెయ్యిరూపాయలు పెట్టి బాగు చేయించి సున్నం వేయించాడు. మంగమ్మ పెరున రిజిస్టరు చేయించాడు.

★ ★ ★

మంగమ్మ ఇప్పుడు అరుగుమీద ఇనకపోసి పొయ్యి పెట్టింది.

చెట్టు కింది నుంచి మంగమ్మ అరుగెక్కిందని అందరూ ఆమెను "ఏం మంగమ్మా? అరుగెక్కావు? ఇల్లు కొన్నావా?" అని అడగటం సాగించారు.

మంగమ్మ శ్రేం తెలుసు? అయిల్లు తనదేనని? తన కంత డబ్బుందా బ్యాంకిలో? ఏమో? అయినా ఎవరిముందరా బయటపడదు.

అరుగుల ఇల్లు వచ్చిన తరువాత వచ్చిపోయే జనానికి కొంచెం సౌలభ్య మనిపిస్తోంది. అరుగు మీద కూర్చొని సావకాశంగా తినవచ్చు. మంగమ్మను మోసం చేసే అవకాశం చాలా ఉంది. కాని - ఆమె దిన పదనం చూసి ఎవరూ ఇంతవరకూ మోసం చెయ్యలేదు. డబ్బులు వేసుకునే డబ్బా మాత్రం దాక్షరు బాబు మార్చి వేశాడు. ఒక చిన్న స్కూలు పిటకు ఒక రేకు పెట్టెను మేకులతో బిగించాడు. డబ్బులు వెయ్యడానికి ఒక రూపాయ పట్టిబంత చిల్లి చేయించి పెట్టి కు లాళించేసి ఆమె చేతికిచ్చాడు. ఈ పెట్టి రెండు రోజులకోకసారి దాక్షరు బాబు ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళుతుంది.

"దాక్షరు బాబూ! ఇంటికి డబ్బు సరిపోయిందా? మి చేతి నుంచి ఏమి పడలేదు కదా? నాకు ఏ సంగతి చెప్పండి బాబూ!" అంటుంది అయినకు డబ్బా

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

యిచ్చినప్పుడల్లా.

"మంగమ్మా, నీవు ఇవాళ మొదలు పెట్టావా ఈ పని? ఇంటికి పోను ఇంకా రెండు వేల పైస ఉంది బ్యాంకిలో. కొత్త యింటికి వచ్చిన తరువాత గిరాకీ పెరిగింది. ఎందుకేగాని నిన్ను చూడగానే మమ్మల్ని పక్కం పక్కం పెట్టింది. అమ్మ నేను దాక్కర్ని కాక ముందే చనిపోయింది" తల వంచుకున్నాడు.

"డాక్టరు బాబూ. నాకు మిమ్మల్ని చూడగానే నా పెద్ద కొడుకనిపిస్తుంది. మొదటి చూపులోనే ఇలాంటి భావం కలిగింది. అందుకే అంత చనువు తీసుకుంటున్నాను".

"ఎక్కువ కష్టపడటం తగ్గించుకో మంగమ్మా నీకు ఏమి లోటు లేదు. నీవు తినగలవు. ఇంకొకరికి పెట్టగలవు" డాక్టరు బాబు టిఫిన్ తిని వెళ్లాడు.

మరో రెండున్నె గడిచినా మంగమ్మకు కొడుకు జాడ తెలియలేదు. ఉత్తరం రాస్తాడు. లేదా తనైనా వస్తాడు వాడికి మాత్రం తల్లిని చూడాలని ఉండదా? అనుకుంటుంది మంగమ్మ.

మంగమ్మ ఉంటున్న యింటికి పక్క భాగంకూడా అమ్మ ఆ యింటివాళ్లు చిత్తూరులో వ్యాపారం చేయాలనుకున్నారు. ఆ సంగతి డాక్టరు బాబుకు తెలియజేశారు. వెనక అమ్మన ధరకే ఇవ్వమని డాక్టరు అడిగాడు. కాని ధరలేక్కువయ్యాయని వాళ్లు మరో రెండు వేలడిగారు. బేరం తెగలేదు నెల రోజుల తరువాత వాళ్లే విగి పచ్చారు.

మంగమ్మ డబ్బు లెక్క చూస్తే తక్కువ వుంది. ఇప్పుడది మంగమ్మ చేత కొనిపించకపోతే మరేకరు కొని ఈమెను ఇబ్బంది పెడతారు. డాక్టరు తన డబ్బు మూడు వేలకు పైస వేసే అది కూడా మంగమ్మ పెరుగు రిజిస్టరు చేయించాడు. ఆ భాగంలో వచ్చే అద్దెను తన అప్పు కింద జమ చేసుకో సాగాడు.

ఇప్పుడాయనకు మంగమ్మను గురించిన బెంగలేదు. తన తల్లి ఉరగాయలూ పచ్చళ్లూ తయారు చేసి అమ్మెడి. పదియాల ఇళ్లకు వెళ్లి పెట్టి పచ్చెది తను అమెకు సహాయం చేసేవాడు తన ఎం బి డి ఎస్. పూర్తి అయింది. కాని రిజల్టు రాక ముందే తల్లి కన్నుమూసంది. ఇప్పుడు మంగమ్మ కొన్న యింటి అరుగు మిచనే తను చదువుతుండేవాడు అందుకే ఆ యింటి మీద ఆభిమానమూ తన తల్లిలా బ్రతుకుతున్న మంగమ్మ మిచ అంతభక్తి ఆచరమాను

ముసురు పట్టినప్పటి చినుకు పడటంతో ఆ ఉరంతా చిత చితలాడుతున్నది. సూర్యభగవానుడు చర్మనము లేక ఉపవాసాలుంటున్నారు కొందరు. అయినా ప్రకృతికేసే సానుమాతే? అటువంటి సన్నటి చినుకు రోజుల్లో రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు మంగమ్మ యింటి తలుపుతపరో కొడుకున్నారు. పగలంతా పొయ్యి చగ్గరున్న మంగమ్మ బాగా అలిసిపోయి నిద్రపోతున్నది. తలుపు చప్పుడధికమైంది. మంగమ్మ కళ్లు నలుపుకుంటూ లేచి చీపం చేతబట్టుకొని తలుపు తీసి 'ఎవరు బాబూ' అంది ముఖం చూస్తూ.

"అమ్మా. నేను వెంకటసామిని. నీ కొడుకునే మరిచావా అమ్మా?" అంటూ తల్లి చేతిలో దీపం అందుకుని మరొక చేత్తో అమ్మ భుజమీద చెయ్యేసి లోపలికి తీసుకు వెళ్లాడు.

"నాయనా - ఇన్నాళ్లక్కడున్నావు? కొడలు పిల్లలు బాగున్నారా? అన్నట్లు భోజనం చేశావా? నీవు కాళ్లు కడుక్కో అంటూ స్వా వెలిగించింది. ఆ మధ్య ఒక స్త్రీ కొని కిరసనాయిలు డబ్బాతో గూట్లో పెట్టి వుంచింది.

"ఇప్పుడొచ్చులే అమ్మా రైల్వే ఏదో కొని తెంటునే ఉన్నా".

"అవి ఎన్ని తిన్నా అన్నంతో సమానమవుతాయిట్రా?"

ఆ మాటా యీ మాటా చెప్పి అన్నం ఉడికినతరువాత నాలుగు పదియలు వేయించి అన్నం వడ్డించింది. ఉరగాయ దగ్గరగా పెట్టింది.

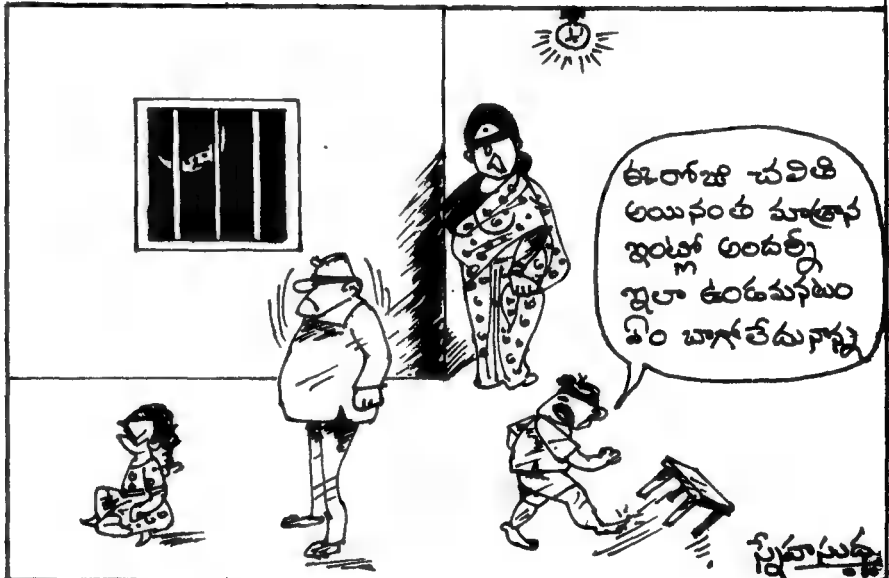
"నాయనా! లేచి అన్నం తిను"

పక్కవేసి తాను చాప పరచుకుని పాత చీర తలకింద పెట్టుకుంది మంగమ్మ.

"అమ్మా. నేను మళ్ళీ రేపు పది గంటలకు వెళ్లిపోవాలి. నిన్ను తీసుకు వెళదామని వచ్చానమ్మా. అక్కడంతా సౌకర్యంగా ఉంది. పెద్ద పిల్లవాడు స్కూలుకు కూడా వెళ్లుతున్నాడు. చిన్న పిల్లల్నిదరినీ ఒక మనిషి చూసుకుంటుంది. నీవు రామ్మా నాతోటి. ఎన్నాళ్లు ఇలా ఒంటరిగా ఉంటావు?" అన్నాడు మంచంమీద పడుకుని.

మంగమ్మ కొడుకు రమ్మన్నాడన్న సంతోషంతో కళ్లు నిండు కుండలయ్యాయి. "నాయనా. అలాగే వెళదాము." అంటూ అతడి కుటుంబాన్ని గురించి అన్ని విషయాలూ అడిగింది.

ఒకొక్క దానికి తప్పనిచ్చే జవాబులు చెప్పి "అమ్మా చీకటితో లేచి అన్నం వండు. తిని పోదాం. అక్కడికి పొయ్యేసరికి రెండు గంటలు దాటుతుంది." నిద్రలో లోకి జారుకున్నాడు.

వెంకటసామి ఉలిక్కిపడ్డాడు. అప్పటి వరకూ మంచం మీద కూర్చుని, ఇల్లా నాలుగు మూలలా కలయజూసి 'ఈ యిల్లివరిదో? ఈ రెండు గదులకు అద్దె యిచ్చేటంతగా అమ్మ డబ్బు సంపాదిస్తున్నదా? అమ్మ యింకా వడలు అమ్ముతున్నదా? ఏమిటో నాకు అర్థం కావటంలేదు. అమ్మను నేను మరిచాను. కాని - అమ్మ నన్ను మరువలేదు. అమ్మకెట్లా తెలిసింది - తనకు పెళ్లయినట్లు, పిల్లలు పుట్టినట్లు? అనుకుంటూ ఆలోచిస్తున్న వెంకటసామి దిగ్గున లేచి కాళ్లు కడుక్కుని పిట మీద కూర్చున్నాడు.

"నాయనా. కొంచెం నెయ్యి వేసుకో. ఉరగాయ పడ్డస్తాను" అంటూ అవకాయ వేసింది

"అమ్మా. ఇల్లు బాగుంది రోడ్డు మీద. నీవు అద్దె కట్టగలుగుతున్నావమ్మా?"

"నాయనా. అంతా డాక్టరు బాబు చేతి చలువ ఎలా ఉంటున్నానో - ఏం తెంటున్నానో?" అన్నది.

భోజనం చేసిన తరువాత కొడుక్కు మంచమీద

మంగమ్మ చీకటితో లేచి పాచి పని చేసుకుని ఒకఇరవై రూపాయలు కొంగున కట్టుకొని, డబ్బా డాక్టరుబాబుకి ఇస్తూ "బాబూ! రాత్రి వెంకటసామి వచ్చాడు. ఈ పది గంటల బస్సులో నన్ను తీసుకుపోతానంటున్నాడు. మీ సలహా చెప్పండి బాబూ?" అన్నది.

"వెళ్లు వెళ్లి కొన్నాళ్లుండి చూడు. నీకు అనుకూలంగా ఉంటే ఉండు. లేకపోతే వచ్చేయ్యి. ఇక్కడి సంగతులేమిచెప్పకు. నిన్ను ఏదోపని వుండే తీసుకుపోతున్నాడు. జాగ్రత్తగా మసలుకో. మళ్ళీ రావటానికయినా పాతక దగ్గరుంచుకో" అన్నాడు.

"ఇరవై ఉంచాను బాబూ. నా బట్టలు రెండు సంచిలో పెట్టుకుని సద్దం చేశాను. ఇక స్నానం చేసి అన్నం వండి కూర చేస్తా. వెంకటసామి మితో చెప్పటానికి వస్తాడు" అంటూ వెళ్లిపోయింది.

తొమ్మిది గంటలయేసరికి వెంకటసామి స్నానం చేసి తల్లి ఇచ్చిన కాఫీ తాగి డాక్టరు బాబు దగ్గరికెళ్లి నమస్కారం చేశాడు. ఏవో చిన్న చిన్న

గణపతయ్య

భాద్రపద శుద్ధ చవితిని పండుగనుచు
అమ్మ నాన్నల అయ్యయ్య అందవదలి
పుడమినందలి పూజలు పొందగఁగి
ఎలుకనెక్కియు వచ్చావ ఈశ్వర

తండులాల ధరలు దండిగ పెరుగంగ
ఉండ్రాలు నీకేమి వండగలము?
ప్రతి నిత్యము ధరలు పట్టుదప్పుచునుండ
ఎట్టు మృష్టాన్నాలు పెట్టగలము?

పాలు చల్లెర ధర ప్రాక చుక్కలదాక
పాయసం నీకేమి ఈయగలము?
పండు ఫలాలును మెండుగా నీకును
అర్పించలేనట్టి అర్ఘ్యలము?

పూలు పత్రులె దండిగా పూజ కొరకు
తెచ్చినామని కోపము తెచ్చుకొనక
నిల్వలేళల అందరిని చల్లగాను
కామచుందుము కరుణతో గణపతయ్య.

-రాయప్రోలు వామనమూర్తి

వెరి తల్లి - కడుపు తీపి

చెయ్యమ్మ, తొందరగా అన్నం తిని
పిల్లలు పడుకుంటారు భార్యకు మందు ఇవ్వడానికి
వెళ్తున్నాడు.

అలాగే మంగమ్మలేచి కాళ్లు కడుక్కుని
పట్టుబట్టి కట్టుకొని పొయ్యి వెగించింది అన్నం
పొయ్యి మీద పెట్టి కూరతరిగింది. అమెకు నాలుగు
గంటలకు కాఫీ తాగే అలవాటు ఇవాళ నాలుగు
గంటలకు అదికడుపులో పడలేదు సన్నగా తలనొప్పి
మొదలయింది

వెంకటసామి పిల్లతోపాటు గంటలకే వంట
యింట్లోకి వచ్చాడు "అమ్మా, ఈ రెండు పళ్లెలలో
వడ్డించు. పిల్లలకు పెట్టి మనిషిదరం భోజనానికి
కూర్చుందాము" అంటూ పళ్లెలు పట్టుకు వచ్చాడు.

"పాపకునేను పెట్టినా నాయన"

"నీవు కొత్తగదమ్మా. రెండు మూడు రోజులయితే
నీ దగ్గరికి వస్తుంది" అంటూ కలిపి అన్నం పాపకు
తినిపించాడు. పిల్లవాడికి కొత్త మనిషిని
చూడగానే సందేహమొచ్చింది

"ఎవరు నాన్నా" అని చెవిలో నోరు పెట్టి
అడిగాడు.

"మా అమ్మరా నీకు బామ్మవుతుంది".

నవ్వుతూ అమె ముఖంలోకి చూశాడు

"నీ పేరేమిటి నాయనా" అడిగింది ముద్దొస్తున్న

బాబును మురిపెంగా చూస్తూ.

"నారాయణ" అన్నాడు తల వంచుకుని బాబు

"నీ చెల్లెలు పేరు"

"నీల"

"బాగుంది భోజనం చేయండి. తిని
పడుకుందురుగాని" పడ్డించి యిచ్చింది.

తల్లి కొడుకులు భోజనాలు చేసేటప్పుడు
వెంకటసామి ఎక్కువగా మాట్లాడలేదు. ఏదో
బాధలో ఉన్నాడనుకుంది మంగమ్మ.

తెల్లవారి లేస్తూనే న్నానం చేసి పాలు కాచి కాఫీ
చేసి కొడుకును పిలిచింది. అతడే అందరికీ
అందించాడు.

"అమ్మా పిల్లవాడు స్కూలుకు వెళతాడు. నేను నీ
కొడలిని హాస్పిటల్లో చేర్చించి వస్తాను. వంట
తొందరగా కావా లమ్మా. చిన్న పిల్లలు అడ నొకరు
యింట్లో ఉంటారు" గబ గబా పిల్లలకు స్నానాలు
చేయించి బట్టలు వేశాడు.

మంగమ్మ వేగంగా వంట చేసింది. నారాయణ
స్కూలుకు వెళ్లాడు. భార్యతో బయలుదేరిన
కొడుకును చూసి మతగమ్మ వాకిట్లోకి వచ్చింది.
అటోలో ఎక్కుతున్న కొడలిని చూసి "ఒళ్ల నయం
చేసుకొని తొందరగా ఇంటికి రామ్మా" అంటూ అటో
రోడ్డు దాటే వరకూ నిలబడి చూసింది.

"ఏమిటో చిన్నతనంలో ఈ జబ్బులు? ఈ బిడ్డలతో
జబ్బు భార్యతో ఎంత కష్టపడుతున్నారో నాయన?
వాడికి సుఖహృద్య దేవుడెరుగు. కంటి నిండా
నిద్రయినా లేదు. చిక్కిపోయాడు బిడ్డ"
వదిసార్లనుకుని కంట తడిచెట్టింది. ఆమెకు అన్నం
సహించలేదు. తిని తిననట్టుగా చేసి
విస్తరిమడిచింది. పిల్లలిద్దరూ నిద్రపోగానే అడ
నొకరుకు అన్నం పెట్టింది. చావేసుకుని నడుం
వాల్చింది

తను అల్లారుముద్దుగా పెంచిన తన కొడుకు
అనేక రకాలుగా ఇబ్బంది పడుతున్నాడు. ఒకరోజుకే
అతడి సంతారాన్ని, సాగరాన్ని, అతడు ఈదే
విధానాన్ని చూసి భరించలేకపోతున్నది. వేళకు
అన్నం నీళ్లు లేకుండా ఎంత కష్టపడుతున్నాడు?
వీడి కష్టాలు ఎప్పుడు గడ్డిక్కుతాయి?

అంతలో పిల్లలు లేచారు. పాలు కలిపి నొకరు
చేతికిచ్చింది. తను కాఫీ తాగి కొడుకు కొసం
ప్లాస్టులో పోసింది. అతడే చేసినదికి ఏదయినా.
టిఫిన్ చేద్దామని వంట ఇల్లంతా వెతకటం
మొదలెట్టింది ఎంత వెదికినా టిఫిన్ చేయదగ్గ
వస్తువులే కనపడలేదు. ఇది నిరాశా? కాదు.

నొకరి దగ్గరికి పిలిచి మెల్లగా మంచి మాటలతో
ఇంటి సంగతులన్నీ అడిగింది. ఇంట్లో వంట
లేదా? పిల్లలకేనా నొకరు చేసే వంట? వాళ్లిద్దరికీ
పొటలు భోజనమా? అంతా విన్న తరువాత అమెకు
కలిగిన సందేహాల ప్రశ్నలూ కడుపులో పెట్టుకుంది.
ఏదో ఆవేదన

వెంకటసామి బ్యాంకి నుంచి హాస్పిటల్ కు
వెళ్లి భార్య ఆరోగ్యవిషయాలను దాక్షర్ణ్యం అడిగి
తెలుసుకొని. ఆమెను పలకరించి, కబుర్లు చెప్పి
ఆరు గంటలు సుమారుగా ఇంటికి వస్తాడు. తల్లి
యిచ్చిన కాఫీ తాగుతాడు. పిల్లల సంగతి
చూసుకొని భోజనం చేసి పడుకుంటాడు.

'ఒరే వెంకటసామి' అంటూ తల్లి భోజనం
చేసేటప్పుడు ఏదో ప్రస్తావించబోతుంది. అతడు
పరధ్యానంతో ఉండి జవాబు చెప్పడు. ఏదో

ఈశ్వరో పని చేస్తూ వచ్చాడు. కనుక తల్లిని
తీసుకు వెళ్లలేకపోయానని చెప్పాడు. తన తల్లి
క్షేమ సమాచారాలు కనుక్కున్నందుకు కృతజ్ఞ తలు
చెప్పాడు. తల్లిని తనతో పది గంటలు బస్సులో
తీసుకు వెళ్తున్నానని చెప్పాడు.

"మంచిది బాబూ. కన్నతల్లిని జాగ్రత్తగా
చూసుకుంటానంటే ఎవరయినా పద్దంటారా? నీ
కర్తవ్యము నీవు నెరవేరుస్తున్నావు. సంతోషము"
అన్నాడు డాక్టరు బాబు.

బయలుదేరేటప్పుడు ఇల్లు తాళం వేసి తాళం
చెవులు డాక్టరు బాబుకిచ్చింది. ఆ యిల్లు
అయనది కాబోలనుకున్నాడు వెంకటసామి.

దారిలో తల్లి క్షేమశ్రుతిగా వెంకటసామి ఒకదోట
ఇద్దరూ కాఫీ తాగారు. మధ్యాహ్నం రెండున్నరకు
ఊరు చేరారు. ఇంటికి వెళ్లగానే పెద్ద
పిల్లవాడు శ్రీనివాసు ఎదురుగా వచ్చాడు. వాడి
నెత్తుకుని లోపలికి వెళ్లాడు తల్లితో.

ఆయా చేతిలో రెండేళ్ల పిల్ల ఉంది మూడో
కాన్పు వచ్చింది కాబోలు. పసి పిల్ల తొడ్డిలో
నిద్రపోతున్నది. కాన్పుయి నాలుగు
నెలలయినట్లుంది. ఏం సుస్తయో గాని
మంచమీద పడుకున్నది కొడలు.

"ఏమ్మ పడుకున్నావు? ఒంట్లో బాగాలేదా?"
అడిగింది మంగమ్మ.

"ఒంట్లో బాగుండలేదమ్మా ఈ కాన్పుయినప్పటి
నుంచి ఒకటి జ్వరం" అన్నాడు వెంకటసామి.

"మందులు తీసుకుంటున్నావా అమ్మయ్యా?"
అడిగింది మంగమ్మ మళ్ళీ కొడల్ని.

"తీసుకుంటోందమ్మా. నాల్గైదు నెలలపాటు
హాస్పిటల్ లో ఉండే ఇంజక్షనులిస్తాము ఎక్కువ తీసి
చూస్తూ ఉంటాము అన్నారూ డాక్టర్లు" అన్నాడు
వెంకటసామి.

"అయ్యో, నాకు తెలియలేది సంగతి. తెలిస్తే వచ్చే
దాన్నప్పుడే." అంటూ మంగమ్మ పెరట్లోకి వెళ్లి
కాళ్లు కడుక్కుని వచ్చింది. వంట యింట్లోకి వెళ్లి
తొంగి చూసింది. స్వామిద పాలు పెట్టి వున్నాయి.

"వెంకటసామి. పిల్లవాడు స్కూలు నుంచి రాగానే
పాలు తాగుతాడా? లేకపోతే కొద్దిగా అన్నం
వండనా" అడిగింది

"వాడు బ్రెడ్ తింటాడటలే పిల్లకూడా పాలల్లో
బ్రెడ్ వేసుకు తింటుంది. ఆయా చేస్తుందిలే. నీవు
కాసేపు పడుకో. తెల్లవారు ఝామున లేచావు.
నేనలా బ్రెడ్ కి వెళ్లి వస్తా" నని వెళ్లాడు

మంగమ్మ బస్సులో రావటం వల్ల
అలిసిపోయినట్లయి మూలనున్న చావ తెచ్చుకొని
వనారాలో తలకింద చెయ్యి పెట్టుకొని పడుకుంది.
వెంకటసామి వచ్చేసరికి ఆరు కావచ్చింది "అమ్మా
అమ్మా అంటూ లేపాడు.

ఆమె లేచే లోపల కూరలు తెప్పించి వంట యింటి
ముందర పోశాడు. "అమ్మా రేపు నీ కొడలిని
హాస్పిటల్లో చేర్చే ఏర్పాటు చేశాను. తొమ్మిది
గంటలకు తీసుకు వెళ్తాను చీకటి పడుతోంది
బియ్యం పొయ్యి మీద పెట్టి ఏదయినా కూర

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

చూస్తాడు. ఏదో ఆలోచిస్తాడు.

పాపం చిన్నవాడు. భార్య హాస్యబల్లో ఉండన్న దిగులేమో? చేతిలో డబ్బు లేదన్న దిగులు కూడా ఉండేమో? కన్నతల్లి కదా. చెప్పకూడదూ?

"నాయనా కొడలికి ఎట్లా ఉందిరా? కాస్త సయంగా ఉందా?" అడుర్లాతో అడుగుతుంది.

"తగ్గుతోందంటున్నాడు డాక్టర్లు. మనిషి కూడా అంత నీరసంగా లేదు. కొద్దిగ్రుడ్డు, పళ్ళు పాలు బాగా తినమంటున్నారు. ఒకటి రెండు నెలల్లో ఇంటికి పంపుతారట." అన్నాడు తల వంచుకుని.

"రెండు నెలలే కదా? ఫరవాలేదు నీ అదృష్టం పిల్లల అదృష్టం. నాయనా - మిరిద్దరూ బాగుంటేనే సంసారం సుఖంగా సాగుతుంది. పది కాలాలపాటు పచ్చపచ్చగా సాగిపోతుంది".

భోజనం చేసి నిద్రలోకి జారుకుంది. తెల్లవారా - పొద్దుగూడా - ఇలా రెండు నెలల మంగమ్మ రోజులు లిల్లి. పెట్టుకోగా భారంగా గడిచాయి. మంగమ్మ ఇంతవరకూ ఎరగని అనుభవము - వెంకటసామి ఇంటికి కావలసినవి ఒక్కసారి తెచ్చి వరెయ్యడు. నాలుగుసార్లు చెబితే రెండు రోజుల సామాను తెచ్చి పడేస్తాడు. తను కన్నకొడుకే అయినా తనకెంతో అభిమానమనిపిస్తున్నది. అమ్మ దుబారా ఖర్చు చేస్తోందని అనుకోవటంలేదు కదా?

పెద్ద పిల్లవాడు నారాయణకు, పిల్లకూ వారం వారం తలంటు పోస్తున్నది. పసి పిల్లను కాళ్ళ మీద పడుకోబెట్టుకుని తన పద్మితోనే స్నానం చేయిస్తున్నది. వారానికి ఒకసారి ఇల్లు కదిగిస్తున్నది. రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దుతున్నది.

కొడలు యింటికి వచ్చేనాడు మంగమ్మ చాలా అర్పాటం చేసింది. ఇల్లంతాడుమ్మ లేకుండా దులిపించి ఆమెకు పత్తి వేయించి బాగా ఉతికిన దుప్పటి వేసింది. కిడికిలకు పరదాలుకట్టింది. పది గంటలకు వంట చేసి పిల్లలకు పెట్టి కొడలు రాక కోసం ఎదురు చూస్తోంది.

పన్నెండు గంటలు దాటి ఒంటి గంటకాపచ్చింది. కొడుకు కొడలితో భోజనం చేయాలని విధిచాకిట్లోనే కూర్చుంది.

కొడుకు కొడలా రెండు గంటల సుమారుకు లోపలికి వచ్చారు. కొడలు తొట్టిలో ఉన్న పాపనొకసారి చూసుకుంది. ఎదపిల్లను అయ్యా దగ్గర్నించి తీసుకుని ఎత్తుకుంది. పాపతో మాట్లాడుతూ గదిలోకి వెళ్లిపోయింది. కొడుకు బట్టలపెట్టి బుట్టలో పలికి తీసుకువచ్చాడు.

"నాయనా! భోజనానికరండి". కొడుకుతో చెప్పి కొడలి గదిలోకి వెళ్లి "అమ్మాయి. క్షేమంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చావు. అదే పది వేలు. నీ బిడ్డల అదృష్టం. పొద్దు పోయింది. భోజనం చేద్దామని రా అమ్మా" పలికింది.

"మేము భోజనం చేశాము" అన్నది కొడలు ముఖం అటు తిప్పుకుని.

మంగమ్మ ముఖం కడుక్కుని తుడుచుకుంటున్న కొడుకు నడిగింది - "నాయనా! భోజనం చేసి వచ్చారా? నేను వంటచేసి మికోసం కనిపెట్టుకుని

ఉన్నానురా. అన్నది.

"అలాగా? ఎందుకు అగావమ్మా ఇంతవరకు?"

ఇప్పుడయినా భోజనం చెయ్యి" అంటూ గదిలోకి వెళ్లాడు.

మంగమ్మ కాళ్ళిచ్చుకుంటూ వంట యింట్లోకి వెళ్లి వెన్నెర వేసుకుని మంచినీళ్లు పెట్టుకుంది. ఎందుకో మనసు చిన్నబోయింది. అన్నం శహించలేదు. అప్పటికి ఆకలి కూడా చచ్చిపోయింది. మజ్జిగన్నం తిని లేచింది. వసారాలో చాప పరచుకుని తల కింద చెయ్యి పెట్టుకుని పడుకుంది. అప్పటి నుంచి కూర్చునే ఉంది కనుక మేను చాల్చగానే విశ్రాంతినిపించింది గాని మనసు ఉరుకోవటంలేదు.

కొడుకు కొడలికి కూడా కలిపి తను వంట చేసింది. ఎక్కడో తిని వస్తారని తనకు మాత్రం ఏం తెలుసు? ఆ వంటంతా ఏం చేసుకుంటుంది? రాత్రికి నోకరుకు పెట్టితాను తినవచ్చు. పిల్లలకు మళ్ళీ వంట చేస్తే వేడిగా తింటారనుకుంది.

కాని - ఏడు గంటలు కాక ముందే ఆయా పిల్లలకు వంట చేసింది. బల్లమిద భోజనాలు పెట్టింది.

తను ఎవరని అడుగుతుంది? వెంకటసామి పోటల్లో భోజనం చేసి భార్యకు టిఫిన్ కార్యంలో తీసుకు వచ్చాడు. పిల్లలు భోజనాలు చేసి పడుకున్నారు. నోకరికి భోజనం పెట్టి తాను మజ్జిగ తాగి పడుకుంది. కాని - నిద్రపట్టలేదు. చిరు చలి ప్రవేశించింది. ఆ వరందాలో నిద్రపట్టడానికి ఒక దుప్పటియినా ఉంటే నిద్ర వచ్చునేమో? తలుపులు వేసి ఉన్నాయి.

★ ★ ★

తెల్లవారింది. ఎవరి దినచర్య వారిది.

వెర్రి తల్లి - కడుపు తీపి

వెంకటసామి గదిలో నుంచి బయటికి రాడు.

కొడలు ద్యూటీలో చేరింది. తమ గదికి తాళం వేసుకున్నారు. పిల్లల కోసం హాలు తెరిచి ఉంచారు. వంట చేసుకోవడానికి వంట యిల్లుకూడా వదలపెట్టారు.

కొడుకుకు తనతో మాట్లాడే తీరికలేదు. కొడలు మాట్లాడదు. తను ఒక్కతే కూర్చుని వండుకుని తినటానికా ఇంత దూరం వచ్చింది? తను తైదులో ఉన్నట్లు అనిపించింది.

అనాడు స్నానానికి పోయేటప్పుడు "నాయనా వెంకటసామి!" అని పిలిచింది.

"అమ్మా తొందరగా వెళ్ళాలి. తైము లేదు. సాయంత్రం నేను వచ్చిన తరువాత మాట్లాడుకుందాము" అన్నాడు.

సాయంత్రపువేళ పిల్లవాడిని "నారాయణా" అని పిలిచింది.

"అడుకోవాలి. నా ఫ్రెండు వచ్చాడని" పరుగెత్తాడు.

వారానికొకసారి పాటలు పాడుతూ నలుగుపెట్టి తలంటి పోసింది. ఇప్పుడది లేదు. పిల్లలయినా దగ్గరికి వస్తే కొద్దిగా కాలక్షేపం.

సాయంత్రం కొడుకు కొడలా అఫీసు నుంచి రాగానే కాఫీ చేసి ఇద్దామనుకుంది. కాని సరుకులు లేవు.

"అమ్మాయీ, సామాను తెప్పిస్తే వంట చేసి

పెడతాను. నీకు వంట్లో కులాసాగా ఉందా?" అంటూ ఎదురుగా వెళ్లింది.

"ఇప్పుడు సామానెందుకు? మేము పోటల్లో భోజనం చేస్తాము. ఇవాళ్ళి నుంచి పిల్లలకు కూడా అక్కడి నుంచే తెస్తాము" అన్నది.

ఇంక ఆమెతో మరో మాట మాట్లాడటానికి ఆవకాశంలేదు.

వెంకటసామి స్నేహితులొచ్చారు. వాళ్ళతో మాట్లాడి లోపలికి వస్తూనే కొడలిని తీసుకుని బయటికి వెళ్ళాడు.

మంగమ్మకు పట్టలేని దుఃఖం వచ్చింది. తను ఒక్కతే అన్నం వండుకుని తింటూ మూగగా ఉండలేననుకుంది.

కొడుకు కంటికి కనబడగానే "వెంకటసామి, నేను వెళ్ళానురా. కొండ మీద దేవుణ్ణి చూద్దామనిపిస్తోంది. నేను వచ్చి చాలా రోజులయింది. నన్ను పంపించు" అన్నది.

"సరేలే అమ్మా. నీకు వెళ్ళాలని ఉంటే వెళ్ళు. ఈ సాయంత్రం ఎలా వెళ్ళావు? బాగా చీకటిపడుతుంది వెళ్ళేసరికి. రేపు వెళ్ళు" అన్నాడు.

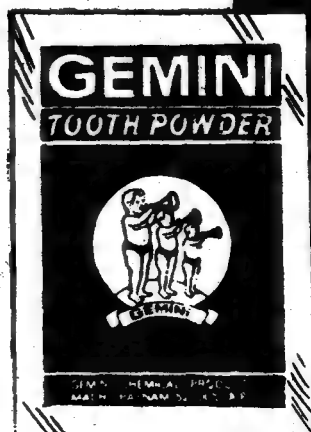
"నీవు యింట్లో ఉండవుగా? బస్సుయినా ఎక్కిస్తే వెళ్ళాను" అంది.

"ఎట్లాగమ్మా బాంకిలో పని ఎక్కువగా ఉంది" అన్నాడు మళ్ళీ కొంచెం సేపాలోచించి "అమ్మా ఎవరిని అడిగినా బస్సుండు ఎక్కడంటే చెప్పతారు" అన్నాడు.

**పిప్పరమెంట్, లవంగనూనెల
అపూర్వ సమ్మేళనం!**

జెమిని
పళ్ళ పొండి

జెమిని
కెమికల్ ప్రొడక్టుస్
మచిలీపట్నం-I A.P

Krishna

"తెల్లవారగానే ముఖం కడుక్కుని స్నానం చేసింది. తనకు వంట ఎందుకు? ఆడ నౌకరు కూడా దీనినే కార్యుడు భోజనమే చేస్తోందిప్పుడు. తన బట్టలు ఉతికి ఆర వేసుకుని మడత వేసుకుంది. తొమ్మిది గంటలు కాగానే సంచి పట్టుకుని వీధి వాకిట్లోకి వచ్చింది.

"వెంకటసామి. నేను పోతున్నానురా. అమ్మయ్యా. వెళ్లి వస్తాను. ఎప్పుడయినా మీ క్షేమం రాస్తూ ఉండండి" అన్నది. గదిలో నుంచి వాళ్లు బయటికి వస్తారేమో చూసి వెళ్ళమని కాసేపు అగింది.

"సరేనమ్మా" అన్నాడు వెంకటసామి గదిలోపల నుంచే.

కంటి చూపు కూడా కరవేసా అనుకుంటూ వీధి గుమ్మం దాటింది. కనబడిన వారినందరినీ అడిగి బస్టాండుకు చేరుకుంది. ఉపవాసాలతో నీరసమనిపించింది నడవటానికి. రెండరబి పళ్ళు కొని తిన్నది. కళ్ళల్లో తూరుతున్న నీళ్ళను పడే పడే వత్తుకుంటూ బస్సు రాగానే దిక్కు తీసుకుని ఎక్కింది.

"ఎంత మేలయింది తను వచ్చేటప్పుడు ఇరవై రూపాయలు తెచ్చుకోవటం? ఈ ఇరవై లేకపోతే తన గతి ఏమయ్యేది? ఎవరిని అడిగితే ఇస్తారు?"

అమెకు అంతకంటి దూరంగా అలోచించ లేక పోయింది. వెంకటసామి తన కన్న కొడుకు. అప్ప కష్టాలు పడి పెంచింది. తను ఒకప్పుట తినక పోయినా కొడుక్కు లోపం లేకుండా పెంచింది. వెంకటసామి తమలా కష్టపడకూడదని ప్రాణాలు కళ్ళల్లో పెట్టుకు చదివించింది. పెళ్లి అతడే చేసుకున్నాడు. బిడ్డలు పుట్టారు. సుఖంగా ఉన్నాడు.

"అవును. తన కింత కంటి ఏం కావాలి?" బస్సు కుదుపుకు కునుకు పట్టింది. "దిగమ్మా. తిరుపతి వచ్చిందన" కండక్టరు అరుపుతో లేచింది. కళ్లు నులుపుకుంటూ లేచి సంచి పట్టుకు దిగింది. అపరాహ్లాం దాటింది. బస్టాండులో మళ్ళీ అరబిపళ్ళు కొనుక్కుని తిని కడుపు నిండా నీళ్లు తాగింది. అవేశపుడు ఇంటికి వెళ్లినా డాక్టరు బాబు ఉండడు. తాళపు చెవులు ఆయన దగ్గర ఉన్నాయి. మెల్లగా వెళ్ళచ్చు ఏం తొందర? అక్కడే ఒక అంగడి ముందర సంచి పట్టుకుని కూర్చుంది- వీధివెంట నడిచే జనాన్ని చూస్తూ.

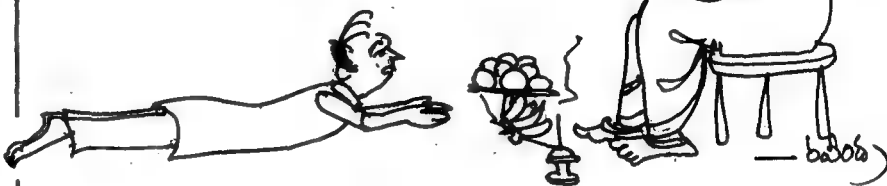
రాత్రి ఎనిమిది గంటలయిన తరువాత వీధిదీపాల వెలుగులో ఇంటి దారి పట్టింది. డాక్టరు అప్పుడే ఇంటికి వచ్చినట్లున్నాడు. వీధి తలుపు తెరుచుకుని కుర్చీలో కూర్చున్నాడు ఏకాగ్రతగా.

"ఓహో మంగమ్మా? ఎప్పుడో చచ్చా? అందరూ బాగున్నారా? లోపలికి రా"

గడప దగ్గరగా కూర్చుంది మంగమ్మ. అందరూ బాగున్నారు బాబూ. నేను మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకే వచ్చాను. మీరు ఇంట్లో ఉండరని అక్కడే వీధిలో జనాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నావాబాబూ."

"అప్పుడే వచ్చావే? ఇంకా కొన్నాళ్లు ఉండలేకపోయా? వెళ్లక వెళ్లక వెళ్ళావు"

సారీ! నాష్టు..... అదేదో పార్టీనాళ్ళు
అరెస్టు నాయకుడు ఏళ్ళాడు - పాదాభి
షీతం చెయ్యాలంటూ ఊళ్ళోని
ఏ కాట్రోనూ ఒక్క కాబ్బరికాయ
నూడ మిగల్చుకుండా తొసుకు
పోయా బుట.....

అన్నాడు.

"అ మాట నిజమే ననుకోండి. అక్కడ తోచలేదు బాబూ. చేరినాండా పనిచేసిన దాన్నికదా. పొద్దున పది గంటల నుండి సాయంత్రం అరు గంటల వరకూ పని చేస్తూ బాయిదగ్గర ఉన్నదాన్ని. అక్కడ అ కొద్ది పని చేసి కూచోటమేగా. బొత్తిగా కాలం గడవలేదు. వెంకటసామి అక్కడే ఉండమని బలవంతం చేశాడు. కొడలు బయలు దేరినప్పుడేదు. ఏం జబ్బోగాని ఐదు నెలలపాటు హాస్పిటల్లో ఉండి మందులు తీసుకుంది. ఇవాళ్ళకి రెండుమూడు రోజుల కిందనే ఇంటి కొచ్చింది. పని మనిషి ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే ఉండి పిల్లలను చూసుకుంటుంది. మరి నాకేం వనుంది? అందుకని వచ్చేకాను" అన్నది.

"మంచి పని చేశావు. నిన్ను కష్టపడకుండా ఇంట్లో కూర్చోమన్నా కూర్చోలేవు. లేచి నుంచే నీ మామూలు పని చేసుకో. నీకు సామానుకూడా ఉన్నట్టు జ్ఞాపకం" అన్నాడు.

తాళపు చెవులు తీసుకుని యింటికి వెళ్ళిన మంగమ్మ మంచమీద తన పక్క వేసుకుని పడుకుంది. ఎంత రాత్రయినా నిద్రరాదు. ఏదో వెలితి- ఏదో అసంతృప్తి కడుపులో మసులుతున్నది. తను కన్న కొడుకు. తండ్రి లేని బిడ్డను ఎంత కష్టపడి పెంచింది? బట్టలో తిండిలో తన కొడుక్కు ఏలోపం కాకుండా పెంచిందే? ఎన్. సి. సి.లో చేరితే అడ్రస్సు ఉతికి గంజపట్టి ఇస్తే చేయించి చేతికిచ్చిందే? తను కడుపుకు తిండి చూసుకోలేదు. ఒంటికి సరైన బట్ట చూసుకోలేదు. తల వెంట్రుకలకు సూనెలేదు. కాని- తన కొడుక్కు తండ్రి లేదన్న లోపమేగాని మరేలోపం ఉండకూడదన్న పట్టుదలతో పెంచింది.. తను పడ్డ కష్టాలు తన కొడుకు పడకూడదన్న ఆశయము.

కొండంత అశోతో పెంచింది. కడుపార కన్నతల్లి మనసార మాట్లాడుతూదని అశించింది. "అమ్మా ఎట్లా ఉన్నావు ఒక్కదానవు? ఎందుకింకా

కష్టపడతా" పని అంటాడనుకుంది.

ఒక్కమాటంటే ఒక్క మాట మాట్లాడితే కొండంతగా సంతోషించేది." నాయనా వెంకటసామి అన్నప్పుడల్లా గదిలోకి దూరకపోతే అమ్మా అంటూ అప్యాయంగా నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే తన కడుపునిండేది. మాట్లాడక పోయినా కంటిలో చూసుకు బతుకుదామనుకుంటే అది కరువయింది.

మంగమ్మ కడుపులో ఉన్న బాధను పట్టలేక వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడ్చింది. ఎంత కన్నీరు కారినా ఆ అగ్ని చల్లారదు. ఏం చేస్తుంది? చేతులు పిసుక్కుంది. తల కొట్టుకుంది. నేల మీద పడి దొర్లింది.

తెల తెలవారు తుండగా లేచి మామూలుగా స్నానం చేసి పాచిపని చేసుకుని ఇటు అన్నం వండుకుంటూ అటు పప్పు రుబ్బుకుంది. మళ్ళీ మామూలు దినచర్య.

మంగమ్మ ఇన్నాళ్లు లేదని ఎవరూ రాకుండా ఉండలేదు. మామూలుగా వస్తునే ఉన్నారు. కాని- మంగమ్మలో మునుపటి ఉత్సాహం లేదు. డబ్బా నిండిందన్న సంతోషము లేదు. అంతాయాంత్రికం.

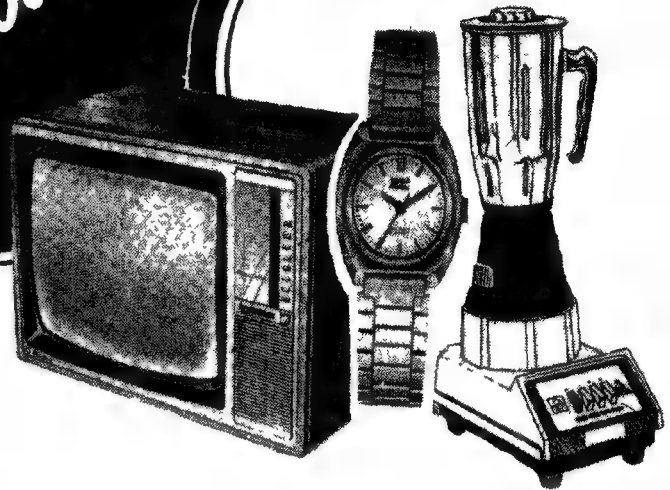
"మంగమ్మా. కొడుకుదగ్గరి శిక్ష వచ్చినప్పటి నుంచి ఏమంత ఉత్సాహంగా లేవెందుకు? కొడుకు మిదికి మనసు మళ్ళిందా?" అడిగాడు డాక్టరు.

ఈసారి పట్టలేక పోయింది మనసును మంగమ్మ. బావురుమని ఏడ్చేసింది. డాక్టరు భార్య మంగమ్మ దగ్గర కూర్చుని "ఏమిటి మంగమ్మా. అలా కంట తడి పెట్ట వచ్చునా? కొడుకు సంసారాన్ని చూసి సంతోషించాలి 'గాని బాధపడతారా' ఓదార్చ బోయింది.

దుఃఖాని కుండే గుణమే అది - ఓదార్చిన కొద్దీ ఎక్కువవుతుంది. మంగమ్మ అవుకోలేకపోతోంది.

పొంగు చల్లారని అన్నట్టు డాక్టరు భార్యకు సైగ చేశాడు. ఆయన నిబ్బరంగా కూర్చున్నాడు. వెంకటసామి రాసిన ఉత్తరం ఆ క్రిందటి రోజే చేరింది ఆయనకు. 'డాక్టరు బాబూ! నేనేం చెయ్యను? ప్రాణంలో ప్రాణంగా చూసుకుంటూ పెంచిన అమ్మతో మనసారా మాట్లాడటానికి నేను

గెలవండి!
రూ. 20,000/- ల
విలువైన బహుమతులు!

కేలవబాల

చందాదారులకు
లక్కిడిప్:

ఆగస్టు 1 నుండి
నవంబరు 1 వరకు.

రూ. 60లు చందా కట్టగానే అందమైన 'కలువబాల' పత్రిక నెలకి రెండుసార్లు మీ యింటికి అందుతుంది. అదిగాక మీరి క్రింది బహుమతులు గెలుచుకోవచ్చు. "చిరుకానుక" తప్పకుండా అందరికీ వుంటుంది.

మీరేం చెయ్యాలి? చేయవలసిందల్లా "కలువబాల"కు ఏడాది 'చందాదారులుగా' చేరడమే! కాకపోతే మీ చందా పైకంతో పాటు యిక్కడ యిచ్చిన కూపన్ పూర్తి చేసి పంపాలి!

అంతేకాదు ఈ బహుమతి పథకంలో పాల్గొన్న చందాదారులందరికీ కలువబాల నుంచి ఒక "చిరుకానుక" కాలాక్రమంలో అందుతుంది

మొదటి బహుమతి

★ ఒక కలర్ టి.వి.

రెండవ బహుమతులు

★★ రెండు బ్లాక్ అండ్ వైట్ టి.వి.లు

మూడవ బహుమతులు

★★ మూడు "కిచెన్ మెషిన్"లు
 (మిక్సర్లు)

నాలుగవ బహుమతులు

★★ నాలుగు "లేడీస్ రిస్ట్ వాచ్"లు

కేలవబాల
 పప పనితా పక్ష పత్రిక

కలువబాల లక్ష్మీ డిప్ చందాదారులకు నిబంధనలు సూచనలు.

- 1 చందా పైకము రు 60లు మనియార్డు ద్వారా గాని, డిమాండు డ్రాఫ్టు ద్వారా గాని పంపవచ్చును
- 2 ఎమ్ ఓ లు పంపేవారు వారి కూపన్ తో పాటు, ఎమ్ ఓ పంపిన తేదీ తెలుపుతూ, దాని రశీదు జతచేసి మర్ కూపన్ పంపాలి లేదా డి డి కూపన్ తో జతచేయాలి
- 3 చందా భారత దేశంలో వున్న వారెవరైనా కట్టవచ్చును
- 4 చందా పైకము నేరుగా విజయవాడ, ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యాలయంలో కూడా కట్టవచ్చును
- 5 ఎమ్ ఓ లు, డి డి లు వ్యక్తుల పేర పంపించకూడదు
- 6 కూపన్ లు రిజిస్టర్డ్ పోస్టులో పంపరాదు లక్ష్మీ డిప్ గడువు పూర్తి అయిన తర్వాత యిందులో పాల్గొన్న చందాదారులకు చీట్టుతీసి, పైన తెలిపిన బహుమతులను ప్రకటించుతాము ఈ ఏషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదు
- 7 కూపన్ మిద, మనియార్డు కూపన్ మిదా కూడా పంపేవారి పేరు, చిరునామా స్పష్టంగా, పూర్తిగా వ్రాయాలి వారు ఇదివరకే చందాదారులైతే కూడా, వారి స్నేహితులెవరికైనా, "కలువబాల" చందాను బహుమతిగా కట్టవచ్చును డి డి లు "ఆంధ్రప్రదేశ్ విజయవాడ-3 పెం తిసుకొని పంపించాలి

కత్తిరించాలి

నిజమయితే
కాక పోతే x
అని గుర్తు పెట్టాలి

ఆంధ్రప్రదేశ్ బొంబాయి నుంచి
వెలువదుతూ వుండేది ()

దినపత్రిక కన్నా వారపత్రిక ముందే
వుట్టింది. ()

"భారతి" సాహితీప్రియుల పక్ష
పత్రిక ()

బాలరంజని పిల్లల పత్రిక
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రచురణ ()

కలువబాల చందాదారుల 'లక్ష్మీ డిప్' చందా
కట్టిన వారి పూర్తి పేరు :.....

చిరునామా :

ఎమ్ ఓ పంపిన తేదీ

లేదా

డి డి జత చేయడమైనది

8. "లక్ష్మీ డిప్" 1-11-1986 లేదా ఆ లోపల కట్టే చందాలకి మాత్రమే వర్తిస్తుంది.
కూపన్ లు, చందాలు పంపవలసిన చిరునామా :
కలువబాల, కేరాఫ్; ఆంధ్రప్రదేశ్, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3కి పంపాలి.

9. ఈ పథకంలో పాల్గొనే వారికి స్థానిక ఏజెంట్ ద్వారా పత్రిక సప్లయ చేస్తాము
గమనిక : ఏజెంట్ లేనిచోట పోస్టులో పంపిస్తాము

10. ఆంధ్రప్రదేశ్ సంస్థలోని ఉద్యోగులు, వారి బంధువులు ఈ లక్ష్మీ డిప్ తో పాల్గొనరాదు.

గడుసులో కం

-బాబు

నోచుకోలేదు. ఇంతకాలమూ నా కోసం కప్పవదిన తల్లిని సుఖపెట్టి అధ్యయనంలేదు. అమ్మ దీనవదనం కళ్ళకు కట్టినట్టుగా ఉంటుంది నాకప్పుడూ. అమె ముఖమే నన్ను వెంటాడుతుంది. ఒకోసారి ఆ బాధను భరించలేను. ఉద్యోగమిస్తానన్న అఫీసరు అలవిగాని భార్యను అంట గట్టాడు. నా స్వాతంత్ర్యం అమ్మడు పోయింది. నేనొక కిలుబొమ్మను. చెప్పినట్టు అదే అట బొమ్మను. అమ్మ వెళ్ళిపోతే గాని ఇంటికి రానని పట్టు బిట్టింది. భార్యమణి. అమ్మతో ఎట్లా చెప్పను నా నోటితో? అందుకే మాట్లాడలేక పోయాను. అమ్మ అంత మాత్రం గ్రహించ లేని మనిషికారు. అమ్మ వెళ్ళానన్నది. నా పాపిష్టి చేతులతో అమ్మకు బన్ను ఖర్చుకూడా ఇవ్వలేని అసమర్థుడిని. దాక్కరు బాబూ. అమ్మ మనసు నోచుకోకుండా సర్ది చెప్పింది. అంటూ తన మనసులో ఉన్న వేదనంతా వెళ్ళిపో సాదా ఉత్తరంలో.

"మంగమ్మా. నేనొకటి చెబుతాను వింటావా? మమత అనేది ముందుకు సాగిపోతుంది. కాని వెనక్కు తిరిగి ప్రవహించదు. అందులోను మమత అవసరాలను బట్టి సాగిపోతుంది. బాల్యంలో తల్లికి బిడ్డ మీద విపరీతమైన మమత. అంత మమత ఉంటేగాని ఆ బిడ్డ పెరగదు. బిడ్డకు తల్లి మీద కూడా అట్లాగే ఉంటుంది. కాని క్రమేణా తల్లి మమత అట్లాగే ఉంటుంది. ఎప్పటికీ మారదు. కాని- బిడ్డకు పెరుగుతున్న కొద్దీ మమతలో మార్పు కలుగుతుంది. యౌవనంలో భార్య అవసరం. మమత అటువైపు మళ్ళుతుంది. మళ్ళాలి. అట్లా మళ్ళితే గాని అతడికి సంసారం సాగదు. సంతానం కలుగుతుంది. వాళ్ళను మమతతో పెంచాలి. కనుక మమతలో ముందు చూపే గాని వెనక్కు తిరగలేదు మనిషి. అయితే ఇది అందరికీ వర్తింపదు. కొందరు మమతతో పాలు భక్తి గౌరవాలు కూడా పెంపొందించు కుంటారు. ముందూ వెనకూ కూడా సమర్థించుకో గలుగుతారు. అయినా మంగమ్మా. నీవు అంత ప్రాణాధికంగా

వెర్రి తల్లి - కడుపు తీసి

ప్రేమించి - అంత త్యాగం చేసి ప్రాణాలన్నీ కొడుకు మీద పెట్టుకుని ఎందుకు పెంచావు కొడుకును? చెప్పు?" అమె ముఖం చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

కళ్ళు ఒత్తుకుంటూ "బాబూ. మమకారాన్ని పట్టలేక అలా పెంచాను. తండ్రిని పుట్టకముందే పోగొట్టుకున్నాడన్న దుఃఖంతో తండ్రి లేని లోపం కనబడకుండా తండ్రిలా తెచ్చి పెట్టాను. కన్న తల్లి మమకారంతో అపురాపంగా పెంచాను."

"నీ మమకారాన్ని పట్టలేక ఎల్లోపం లేకుండా పెంచావు. కనుక- అలా పెంచాను. ఇలా పెంచానని అతడితో అనకు. అంటే "నేనలా పెంచమన్నానా?" అంటాడు. నిష్కామకర్య చేశాననుకో. అంత. ఎక్కడో బాగున్నాడు కదా అని సంతోషించు".

"బాబూ. అంతేనా? అప్పుడు నేనలా పెంచాను కనుక పెత్తనంలో నన్ను చూసుకోవాలను కోవటం తప్పి బాబూ? కన్న తల్లి దండ్రులను కొడుకులు చూడకపోతే మరెవరు చూస్తారు? ఆశపడటం తప్పి బాబూ! రేపు లేవలేనినాడు నాగతేమిటి? మ్యూనిసిపాలిటీ వాళ్ళు ఈడ్చి వారెయ్యటమేనా? వాడిని చూస్తూ అయినా రోజులు గడుపుదామనుకున్న ఆశకూడా నిరాశయింది." దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది.

దాక్కరు కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. అమె మాటలకు జవాబు చెప్పలేకపోయాడు.

"మంగమ్మా వయసు మీద పడుతున్న కొద్దీ ఈ మమకారాలన్నీ తగ్గించుకుని రామా శ్రీమద్ అంటూ గడిపెయ్యాలి శేషజీవితాన్ని".

"ఈ మమకారాన్నెట్లా చంపుకోను? కంటికి కనబడని ఆ రాముడి మీద- ఆ శ్రీమద్దీ మీద మనసు ఎట్లా నిలవను?" మంగమ్మా కంటి ఎదుట అన్నం తిననని మారాం చేస్తున్న వెంకటసామి మెదిలాడు.

"వెంకటసామి లోనే వాళ్ళను చూసుకుని

ఇంతకాలం బతికాను".

"ఇప్పుడలా కాదు. కనబడని వాళ్ళను కనబడేటట్టు చేసుకోవాలి మంగమ్మా."

"బాబూ. నావల్లా కాదు. నేనంతటి భక్తురాలిని కాదు. మామూలు మనిషిని. కొడుకును చూడాలని అరాటపడే తల్లిని. సామాన్యరాలిని."

"మంగమ్మా. నన్ను పెంచుకోరాదా? నిన్ను చూడడానికి నేనేరెండు పూటలా వస్తూ ఉంటాను".

కళ్ళల్లో నీళ్ళు - ముఖంలో నవ్వు మంగమ్మకు.

"ఇవాళ నాకు బిఫిన్ పెట్టలేదుకదా?" గునిసాడు దాక్కరు.

"అవును బాబూ. ఇవాళ అన్ని వదలు చేయలేనన్న అధైర్యం తోచి పప్పు కొద్దిగా పోశాను. అదితోందరగా అయిపోయింది. నేను మూడు గంటలకే పోయి ఎత్తేశాను. నేను దానిలోనే మిక్కు రెండు ప్లేట్లు ఉంచాను. ఎవరో తొందరగా

నలుగురు వచ్చి తొందరపెట్టారు. ఉన్నవే సర్దిపెట్టాల్సి వచ్చింది.

"పోనీలే. రేపు పప్పు నిండుగా పోసి వదలు చెయ్యి. నాకు పెట్టుకుండా మాత్రం ఖర్చు చెయ్యకు. ఎన్ని తెన్నా నాకు నీ చేతి వదలు తింటేనే గాని అకలి తీరదు. ముందే చెబుతున్నా" అన్నాడు.

"నిజమే బాబూ. నాక్కూడా మిక్కు పెట్టుకుండా అన్నీ ఖర్చయిననాడు ఏదో లోపం జరిగినట్టు. మనసు బాధపడుతుంది. ఇంక నుంచి అట్లా జరగనివ్వను బాబూ".

"నన్ను మీరు మీరు అంటూ దూరం చెయ్య కూడదు మరి. అమ్మను కొడుకునూ దూరం చేస్తుండా పిలుపు"

"అవును బాబూ అవును. ఇంక నుంచి అట్లా అనను".

మంగమ్మకు ఆ పప్పు దానికి తగిన మసాలా ఎప్పుడూ ఒక్క మాదిరిగా పడతాయి. ఒకో రోజు విసుగు పుడుతుంది. పరధ్యానంగా తయారు చేస్తుంది. అయినా అవి సమవాళంగా

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

కుదురుతున్నాయి.

బుతువులు తిరుగుతున్నాయి ఒకదాని తరువాత ఒకటి. వెంకటసామిశిష్యుల ద్రినింగ్ కని దూర్పు ఊరికి పంపించారు బాంకువారు. వెళ్ళే ముందు ఒక రాతివేళ వచ్చాడు.

అతడిని గుండెకదుముకుని వెళ్ళి వెళ్ళి పిట్టించి మంగమ్మ. "నాయనా! నాయనా! నన్ను చూడడానికి వచ్చావా తండ్రి. ఇవాళ ఎంత మంచి రోజురా. నిన్ను చూడగలిగాను" అతడి దేహమంతా నిమిరి నిమిరి తన మంచమీద కూర్చోబెట్టుకుంది.

"నాయనా, కొడలు పిల్లలూ బాగున్నారా బాబూ? అప్పుడు చిన్న పిల్ల. ఇప్పుడు పెద్దదయి ఉంటుంది. మాటలూ నడకా బాగా వచ్చాయా? అబ్బాయి బాగా చదువుతున్నారా?" అమ్మాయంగా ఎన్నో వివరాలు అడిగినవేమళ్ళీ మళ్ళీ అడిగింది.

"అమ్మా, నేను ద్రినింగ్ కని దూరంగా మరో వూరు వెళ్తున్నాను. రెండేళ్ళకు వస్తానమ్మా ఆ తరువాత మళ్ళీ ఎక్కడ వేస్తారో నన్ను? నిన్ను చూడాలనే పశ్చానమ్మా. రేపు తెల్లవారకుండా వెళ్తాను. అమ్మా జాగ్రత్తగా ఉండు." అమ్మా అమ్మా అంటూ ఆవేదనతో. అదేమిటో మాటల రూపంలో బయటికి రావటంలేదు. తల్లి కదా అని పదిన్నార్లు రావాలని మనసులో ఉన్నారా లేని ఆశక్తతతో ఏమిటో అతడికే అర్థంకాలేదు.

తల్లి ఎంతో ప్రేమతో అతడికి ఇష్టమని తనకు తోచిన వంటవేసింది. కొసరి కొసరి వడ్డించింది. తనెప్పుడూ పెరుగు వేసుకోదు. డాక్టరు యింటి నుంచి ఒకకప్పు పెరుగు తెచ్చి వడ్డించింది. తన అవ్యయతనూ మమతనూ మాటల్లో చేతల్లో కురిపించింది.

తన కొడుకు తనను చూడటానికి వచ్చాడు!

తన మీద వాడికెంత ఆపేక్ష?

ఆ సంభ్రమంలో తబ్బిబ్బయి పోతున్న మంగమ్మ ఆ రాతంతా నిద్రపోలేదు. అతడు పడుకున్న

మంచమీద కళ్ళు తెరుచుకుని కూర్చుంది. తెల్లవారక ముందు లేచి వెంకటసామి స్నానం చేస్తాడని వేడిసీళ్ళు కాగబెట్టి కాఫీ ఉప్పా తయారుచేసింది.

"నాయనా. నీ కొసం చేశానురా. కదుపు నిండా తిను. మళ్ళీ వచ్చేటప్పుడు ఇలాగే వచ్చి నీ తల్లిని చూసిపో" అంది అతడు బూట్లు వేసుకుంటుంటే.

"పస్తానమ్మా పస్తాను" తల్లి భుజాలమీద రెండు చేతులూ వేసి, అవ్యయంగా అమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

వెంకటసామి కంటికి కనబడేటంతవరకూ చూస్తూ కన్నీళ్ళతో నిలబడిపోయింది మంగమ్మ.

"ఏది మంగమ్మా. అబ్బా నిలబడిపోనా? ఇయ్యేళ వడలు ఉండవా అందరికీ?" అడిగాడు దారి న పోయే కూరగాయలవాడు.

nan

ఇవేమన పద్యాలు

అన్నప్పడు మీదగ్గర యాద్రోహపాపాలు
ప్రస్తుతీకరించి వ్యాపారం మొదలెట్టి లక్షలు సాధించాను
మీరు రెండులక్షలు అడిగితే కొడనగలనా?

అయితే నాలుగు
లక్షల్నిచ్చి!

గుణని కోరిమేలు గోరంతజేసిన
కొండయగును వాని గుణముచేత
గుణ విహీనునకిల కొండంత మేలును
జేయువాని గుణము జెఱుచు వేమా.

"ఉంటాయి ఉంటాయి అలా అంటావే?
ఏమిటో అలా నిలబడి పోయాను అంతే అంతే"
కొంగుతో కళ్ళద్దుకుని లోపలికి నడిచింది మంగమ్మ
కొడుకు వచ్చిన రాత్రినే మరి మరి తలుచుకుంటూ
కొన్నాళ్లు ఉత్సాహంగా గడిచింది. 'మంగమ్మకు
కాస్త బెంగ తీరింది కొడుకు వచ్చి వెళ్లటంతో'
అనుకున్నారు డాక్టరు

కాలం దొర్లిపోతుంది వేగంగా - అతి వేగంగా.

మంగమ్మ కొడుకు వచ్చిన నాటి జ్ఞాపకాలు
మరుగున పడిపోయినా అనాటి తన సంతోషాన్ని
స్మరితపథంలో నిలుపుకోవడానికి విఫల
ప్రయత్నాలు చేయటం సాగించింది.

"మంగమ్మా ఏవీ పదలు రాలేదు. నన్ను
మర్చిపోతున్నావా?" అని డాక్టర్ ఒక సాయంత్రం

వెర్రితల్లి - కడుపుతీపి

మంగమ్మ ఇంటికి వచ్చాడు. ఆయనతో పది రోజుల
నుంచి మంగమ్మ ఏమిటోగా ఉంటోంది
మతిలేనట్టుగా ఒకసారి వెర్రి పలకరించి రండని
భార్య పదే పదే అంటోందని బయలుదేరాడు.
ఆయన పచ్చేటప్పటికి మంగమ్మ మంచమీద
కప్పుకుని పడుకుని మూలుగుతోంది.

"ఏం మంగమ్మా, ఈవేళప్పుడు పడుకున్నావు?
మూలుగుతున్నావెందుకు?" అడిగాడు ఆమె
నుదుటి మీద చెయ్యి వేసి.

మంగమ్మ కళ్ళు తెరిచి మళ్ళీ మూసుకుంది. ఆమె
దేహం వణుకుతున్నది. డాక్టరు ధర్మామీటరుతో
జ్వరం కొలిచి చూశాడు. నూట మూడు

దాటుతున్నది జ్వరం తగ్గటానికి మాత్ర వేసి కప్పు
కాఫీ తాగించాడు - తన ఇంట్లో పనిచేసే ఆడ నౌకరిని
ఆమె దగ్గర ఉంచాడు.

ఆ మరునాడు కూడా డాక్టరు వచ్చి చూస్తే
మంగమ్మ పరిస్థితి అలాగే ఉంది. మరొక మాత్ర వేసి
మంగమ్మకు మజ్జిగన్నం ఇంటి నుంచి తెప్పించి
పెట్టించాడు ఆ రోజుకు మంగమ్మకు జ్వరం
తగ్గింది. కాని మనుష్యులను గుర్తుపట్టలేక
పోతున్నది. సందర్భములేని మాటలు మాట్లాడటం
మొదలుపెట్టింది ఎన్ని ప్రశ్నలు వేసినా తగిన
జవాబు చెప్పలేకపోతున్నది.

"ఏమిటి మంగమ్మా? లేచి కూర్చోగలవా? కళ్ళు
తెరిచి చూడు" డాక్టరు ఆమెను లేవదీసి
కూర్చోబెట్టాడు. కాని ఆమెకు కూర్చునే శక్తి లేక
మళ్ళీ వాలిపోయింది డాక్టరు ఆమె శక్తి లేక
వాలిపోతున్నదని ఒక ఇంజక్షన్ను ఇచ్చి ఆమెను
కనిపెట్టుకుని ఉండమని చెప్పి నౌకరు నుంచి
వెళ్లాడు

నాలుగు రోజులపాటు ఆమె పాలు పండ్లరసం
మజ్జిగన్నం తీసుకున్నది గాని అసందర్భంగా
మాట్లాడటం పోలేదు.

'వెంకటసామి, వచ్చావా? ఎన్నాళ్ళకు వచ్చావురా?
ఆమ్మను చూడాలనిపించలేదా ఇన్నాళ్ళూ? నేను
చేసిన పంట బాగా లేదా? చిన్నప్పుడు ఇష్టంగా
తినేవాడివి కదరా? నీకిష్టమేగా వడలు? నీ కోసమేరా
రోజంతా చేస్తూ కూర్చుంటాను కొడలిసి
ఎల్లలనూ తీసుకురాతా వెంకటసామి. నీ కోసమేరా
ఈ యిల్లు కొన్నది. కొంత పైకం కూడా బ్యాంకులో
ఉండాలి. అంతా నీ కోసమేరా వెంకటసామి" ఈ
మాటలే పదే పదే గొణుగుతూ ఉంటుంది ఎవరినీ
గుర్తు పట్టే స్థితిలో లేదు. ఒక వారం రోజుల పాటు
అదే స్థితిలో ఉంది.

డాక్టరుకి అనుమానం తోచింది. ఆమె పరిస్థితి
దిగజారిపోతున్నదని గ్రహించాడు వెంకటసామి
ఎక్కడున్నా వెంటనేతల్లి సంగతి తెలపమంటూ
హెడ్ ఆఫీసుకు దిలిగ్రామ్ ఇచ్చాడు

ఆ రాత్రి కలవరింతులు ఎక్కువయ్యాయి.
వెంకటసామి స్వరణ తప్ప మరొకటి లేదు. గొంతులో
దోసిన పాలు సరిగా మింగుడు పడడంలేదు.

ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు డాక్టరు
చూడడానికి వచ్చాడు. వెంటనే నౌకరు లేచి "అమ్మా
వెంకటసామి వచ్చాడు చూడండి" అంటూ రెండు
మూడుసార్లు చెప్పి బిగ్గరగా చెప్పింది

అప్రయత్నంగా చేతులు చాపింది మంగమ్మ
"అమ్మా, నేను వచ్చాను. వెంకటసామిని చూడు.
కళ్ళు తెరు. అంటున్నాడు డాక్టరు.

వెంకటసామి వెంకటసామి .. ఎత్తబోయిన
చేతులు వాలిపోయాయి మంగమ్మ కళ్ళు
తెరుచుకోనే ఉన్నాయి.

వెంకటసామిగా నిలబడిన డాక్టరు జాలిగా
చూశాడు ఆమె వైపు. ఆయన కళ్ళలో నీరు రెప్పలను
దాటి చెంపల మీదుగా ధారలు కట్టాయి.

(అయిపోయింది)

ట్రస్ట్

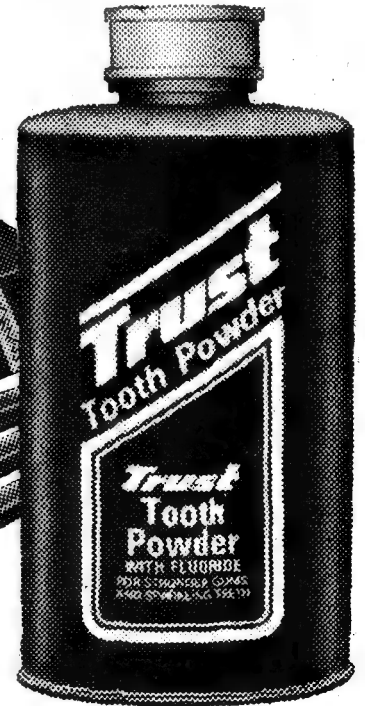
మా పళ్ళను అనేక విధములుగా సంరక్షిస్తుంది

ట్రస్ట్ లోని చురుకైన పదార్థములు నోటి దుర్వాసనను దూరము చేసి మీ శ్వాసను తాజాగా ఉంచటమే గాక మీ పళ్ళను శుభ్ర పరచి తెల్లగా మెరిసేలా చేస్తాయి.

ట్రస్ట్ పళ్ళవాడిలోని ఫ్లోరైడ్ మీ పళ్ళ మీద ఎనామిల్ ను గట్టి పరచి, మీ పళ్ళను బలంగా ఆరోగ్యంగా ఉండేలా చేస్తుంది. ట్రస్ట్ లోని నురుగు మీ పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా మెరిసేలా చేస్తుంది.

ట్రస్ట్ లాంగ్ రీచ్ టూత్ బ్రష్ తక్కువ కృషితో మీ పళ్ళను సంపూర్ణముగా శుభ్రపరచును. దీని బ్రిస్ట్స్ యొక్క మృదువైన చివర్లు మీ చిగుళ్ళను మర్దన చేసి మీ పళ్ళను శుభ్రముగా మరియు ఆరోగ్యముగా ఉంచును.

AKSHARA/330/TP

ట్రస్ట్

సంపూర్ణ దంత రక్షణ

జుండోవసం

మధురంతకంకళికం

అ సలింతకూ నేను బృందావనం వెళ్లడం ఎలా జరిగిందో చెబుతాను...

నాకొక పబ్లిషర్ దొరికాడు - అంటే మిగిలి చాలా సాదా విషయంగా తోచవచ్చు. కానీ నేనొక రచయితనని తెలిస్తే అందులోని విశేషమేమిటో మికు బోధ పడక తప్పదు. భక్తుడికి భగవంతుడి పాదాలు ఎలాగో, నిరుద్యోగికి నచ్చిన ఉద్యోగం లభించడం ఎలాగో, అమ్మాయికి అనుకూలమైన సంబంధం రావడం ఎలాగో, రచయితకూ పబ్లిషర్ దొరకడం చాలా గొప్ప విషయం. ఇంతకూ నాకు నేనై అతణ్ణి వెదుక్కుంటూ వెళ్లేదేమి. అతడేనన్ను పిలిపించాడు.

"మీ నవల ఒకటి వేయాలనుకుంటున్నానండీ! రెండు నెలల్లో పైన కానీ నా చేతిలో వుండాలి...." అన్నాడు.

రెండు నెలల్లో ఒక నవల రాసి ముగించడం సాధ్యం కాదనుకుంటే, ఒక మహదవకాశం చేయి జారిపోవడం ఖాయం. ఏ వృత్తిలో ఎదురయ్యే సవాళ్లు ఆ వృత్తిలో వుంటాయి. ఏకధాటిగా రాస్తే చెయ్యి నొప్పిడుతుందని, బుర్ర వేడెక్కుతుందని, పాత్ర పోషణ దెబ్బ తింటుందని - యిలా కుంటి సాకులు చెప్పడంలో ఆర్థం లేదు.

నా అంగికారాన్ని పొందిన తర్వాత అడిగాడు పబ్లిషర్ - "మరైతే నబ్బక్కు మాడేమిటి?"

అవునవును. నవల రాయాలంటే నబ్బక్కు అంటూ ఒకటి వుండి తీరాలి. అందుకని "పరవారేదు. దొరక్కోదాడు. ఆలోచిస్తాను రండి" అన్నాను.

"అక్కర్లేదు. ఒక కథా వస్తువు రెడిగా వుంది. దాన్ని మీరు నవలగా రాసిస్తే చాలు..."

"మంచిదండీ! వస్తువు కోసం జీవితాన్ని తరచి చూడవలసిన పనిగానీ, సామాజిక సమస్యల్ని అవగాహన చేసుకోవలసిన శ్రమగానీ నాకు లేకుండా చేశారు. మీ మేలు జన్మజన్మలకూ మరచిపోలేను. ఆ కథేమిటో సెలవివ్వండి" అన్నాను.

పది నిమిషాల్లో చెప్పి ముగించి "అయ్యో! ఇదేనండీ సినాపుస్" అన్నాడాయన. "ఈ పాయింట్లు మనసులో వుంచుకుని రాసుకుంటూ పొండి, నవల తనంతటదే తయారైపోతుంది" అన్నాడు. నా శక్తి యుక్తుల పట్ల పబ్లిషర్ గారికున్న విశ్వాసానికి నేనెంతో సంతోషించాను. కానీ అందుకు నేను అర్హుణ్ణి కానని మాత్రం నాకు నికరంగా తెలుసు. పోర్టికోకు

బాల్కనీకి తేడా ఏమిటో స్పష్టంగా తెలియనివారు కథను ఒక పెద్ద ప్రాసారంలో ఎలా నడిపించగలరు? పెట్టెమంటు పైన నడుస్తూ రోడ్డు పైన వెళ్లే కారును ఒక ప్రయాణ సాధనంగా మాత్రమే గుర్తించిన వాడు తన కథను కారుల్లో ఎలా త్రిప్పగలడు? ఎవరిని గురించి రాయాలో వాళ్ళ వేషభాషలు, నిత్యకృత్యాలు, అలవాట్లు, గుణదోషాలు, రాగద్వేషాలు, పరస్పర అనుబంధాలు మొదలైన వాటిని గురించి రచయితకు క్లుణ్ణంగా తెలిసి వుండాలి గదా! నేను పల్లెల్లో పుట్టి పెరిగాను. అక్కడే స్థిరపడ్డాను. పని మీద ఎప్పుడైనా పట్టణానికి వచ్చినా సాయంకాలానికే తిరిగి పోవడం ఒక విధిగా పెట్టుకున్నాను. పల్లె ప్రాంతాలలోని రైతులు, కూలీలు, బడిపంతుళ్ళు, వృత్తి పనుల వాళ్ళు, యింకామరికొందరు ఆలాంటి వాళ్ళే యింతవరకు నాకు కథా వస్తువును సరఫరా చేస్తూ వచ్చారు. శకునాలు పలికే బల్లిని కుడితిత్తిట్టిలోకి తోసినట్టుగా మా పబ్లిషర్ ఒక అలివిమాలిన పనిని నా నేత్ర పైన మోపారు. ఏదీ గతి నాకు?

ఈ పరిస్థితిలో మా పూరి హైస్కూల్లో హెడ్మాస్టరుగా పని చేసే రిటుయలైన రంగధామరావు గారు నన్ను ఆదుకున్నారు. ఒక శ్రేమంతుని భవంతిలో కొద్ది రోజులు మకాం పెట్టగలిగినట్లయితే అక్కడి వ్యక్తుల జీవన విధానమంతా యిట్టే అకళింపుకు వచ్చేస్తుందని చెప్పి, అందుకోసం ఒక ఏర్పాటు కూడా చేసి పెట్టారు.

అశ్రేమంతుడి నివాస గృహమే బృందావనం. ఆ ఇంటిని గురించి, ఇంటి భామందును గురించి రంగధామరావుగారు కొన్ని కిలకమైన అంశాలను చెప్పి వుంచారు.

"మునిసిపాలిటీ స్టాయిని అధిగమిస్తూ సీటి కావడానికి అర్రులు చాస్తున్న... నుంచి, కొంచెం దూరానికి వినరి వేయబడి నట్టుంటుంది బృందావనం. లంకంత ఆవరణ మధ్య రెండంతస్తుల పెద్ద మేడ. మేడ చుట్టూ తీర్చి దిద్దినట్టుండే ఫులతోట. ఆ యిల్లా, ఆ ప్రదేశమూ ఎంతో చల్లగా, ప్రశాంతంగా, మనోహరంగా వుంటాయి. ఏ రచయితకైనా నాలుగు రోజులందాలనిపించే చోటు" అన్నారాయన బృందావనాన్ని గురించి.

ఇంటి యజమానిని గురించి గూడా వివరించారు - "చినపత్రికలు చదివే వాడివి గనుక ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఎక్కడో ఒకచోట నీకు ఎస్. వి. నారాయణప్పగారి పెరు తారసల్లో వుంటుంది. పూర్తి పెరు సంఘారం వేంకటనారాయణప్ప. పెరులోన నేమి పెన్సిల్ గలచయా" అని సువ్యసంకోపమృ. ఒప్పుకుంటాను. పెరులో పెన్సిలులుండవు. మరెక్కడుంటాయి? పోలాల్లో, తోటల్లో, బ్యాంకుల్లో, ఇన్స్పెక్టిల్లో వుంటాయి. అవన్నీ నారాయణప్ప గారికి పుష్కలంగా వున్నాయి. చతుర్ముఖాల్లా నలుగురు కొడుకు లతనికీ! వాళ్ళు గూడా తమకు తగిన బిజినెస్సు లేవో చేసుకుంటూ వాగా సంపాదిస్తున్నారు. ఇంటి యజమాని, అయిన భార్య, నలుగురు కొడుకులు కొడళ్ళు వాళ్ళ బిడ్డలు, ఇంకా పచ్చిపోయే బంధుమిత్రులు - ఇంత మంది వుంటారు గదా! ఒకరితో ఒకరికి 'క్యాష్' రాకుండా అందరికీ అన్ని ప్రత్యేక ఆగారాలు - బెడ్రూం, డ్రాయింగ్ రూం, అటాచ్డ్ బాతరూంలతో సహా! విశేష సందర్భాల్లో కుటుంబ సభ్యులందరూ ఒకచోట సమావేశం కావాలంటే అందుకోసం మిన థియేటరు లాంటి చాపడి, ఉమ్మడిగా ఒక థియేటరు హాలు... అయినా తినబోతుండగా రుచులు చెప్పడమెందుకు? వెళ్ళున్నావు కదా, చూస్తే నీకే తెలుస్తుంది...."

రావుగారు రాసే యిచ్చిన ఉత్తరం బేబుల్ పెట్టుకుని ఒక నాట పుడయం ఎనిమిది గంటలప్పుడు నేను బృందావనం ఎదుట వాలిపోయాను.

గేటు లోపల చిన్న చెంది పైన మరబొమ్మలా కూర్చున్నాడు గూర్కా. నేను కనిపించగానే అతడి పెదవులు కదిలాయి. 'భావోనా?' అన్నాడు హిందీలో.

"అయ్యోగారి కోసం వచ్చాను. అయిస్తు కలుసుకోవాలి" అన్నాను.

"అయ్యోగారి? గర్మే నహి హై" అన్నాడు. మంత్ర కవాటం మూసుకోవోయింది. ఇంక దాన్ని తెరిపించే శక్తి నాకు లేదు. బహుశా ఈ నాటి కింక అతడు నోరు తెరవకపోవచ్చు.

వచ్చినంత దూరం తిరిగి వెళ్ళాలంటే నగరంలోని బస్ స్టేషను కింత లేదన్నా అయిదు కిలో మిటర్ల దూరముంటుంది. బస్సు గానీ, మరేదైనా వాహనం గానీ దొరుకుతుండేమోనని తారు రోడ్డు పైకి వచ్చాను. ట్రైంగు, ట్రైంగు మంటూ బెల్ వినిపించింది. తిరిగి చూచాను. ఒక సైకిలు రివ్యూస నా ప్రక్కన్నుండే దూసుకోపోయి గేటు ఎదుట ఆగింది. గూర్కా అబిన్ననులో నిలబడి సెల్యూట్ చేశాడు. తర్వాత తలుపులు తీయడం కోసం గేటు వైపు నడిచాడు.

సైకిలు పైన వచ్చిన వ్యక్తి నన్ను చూచి క్రిందికి దిగాడు.

"ఏమండీ! ఎవరి కోసమైనా వచ్చారా?" అని పలకరించాడు.

బాబ్బాబూ! నువ్వెవరివో గానీ సమయ సంచించిరా

వినియోగచరిత్ర ప్రత్యేక సంచిక

దొరికావు - అనుకున్నాను. "అవునుండీ! నారాయణప్ప గారి కోసం వచ్చాను. రిటయిర్డు హెడ్కాన్సరు రంగధామరావుగారు ఆయనకో ఉత్తరం రాసి యిచ్చారు" అన్నాను.

"అబ్బాగా, అయితే రండి! అంటూ అతడు ముందుగా దారి తీశాడు. పూల మొక్కల నడుమ ఉదయకాలపు నీడలు పరచుకున్న సిమెంటు బాట గుండా నడుస్తున్నాము.

"రావు గారు బాగున్నారు కదండీ! చాలా రోజులయింది చూచి. ఏ రెండేళ్లకో, మూడేళ్లకో వస్తుంటారు. వచ్చిన రోజు రాత్రి ఆయనకు, మా అయ్యగారికి నిద్రుండదు. చిన్ననాటి సంగతులు నెమరు వేసుకోడంతోనే సరిపోతుంది. రావుగారి పైన మా అయ్యగారి కోకండుకు కోపం వుండిరిండి! ఎందుకంటే ఆయన ఈయన్నెప్పుడూ ఏ సహాయం కోసంగానీ అర్థించలేదట! నీ దబ్బు, నీ హాదా నీ దగ్గరే వుండనీ, వాటితో నాకేమి అక్కర్లేదు - అనేది రావుగారి దృక్పథం. మొత్తం మీద భలే స్పృహతులు...."

బృందావనంలో యిలాంటి వ్యక్తి ఒకతను

పున్నట్టు చెప్పినందుకు ఆ క్షణాన నాక్కూడా రావుగారి పైన కోపం వచ్చింది. అయితే అవతల వ్యక్తి అవులేస్తే ప్రేవులు లెళ్ళి బెట్టి వాడు గావడం వల్ల నా పనికాస్త సుగమమైపోయింది.

"నేను నారాయణప్ప గారి పి. ఎ. నండి! నా పేరు రాజరణ్" అంటూ అతడు నాకు సందేహ నివృత్తి చేశాడు.

"అయిన యింటిలో లేరని గూర్ఖా మూలంగా తెలిసింది" అన్నాను.

"అవును. ఏదో కంపెనీ డైరెక్టర్ల మీటింగుందని మెట్రాన్ వెళ్ళారు. సాయంకాలానికి రావచ్చు. అన్నట్టు మీ రేం పని మీద వచ్చారో? రహస్యం గాకపోతే నాతో చెప్పొచ్చు...."

"అబ్బే, రహస్యమేమిగాదు. రావుగారు కూడా కవరతెగించకనే ఉత్తరం నా చేతికిచ్చారు. చదివితే మేకే తెలుస్తుంది...."

వ్యాధిభారంలా ఎత్తుగా వున్న వసారాలో రోడ్డుకు అభిముఖంగా వున్న గడే రాజరణ్ ఆఫీసు. అంతే వెడల్పున్న వసారాలో ఆ కట్టడం కుడి ఎడమలకు అర్థచంద్రాకారంగా విస్తరించి వుంది.

పైకిరీతు తగిలించు కొచ్చిన సంచుల్లో నుంచి రాజరణ్ రకరకాల వస్తువులను పైకి తీశాడు. కాలింగ్ బెల్ నొక్కగానే పరుగెత్తి వచ్చిన నౌకరుతో "ఇదిగో గంగన్నా! ఈ పెట్టి అమ్మగారి కివ్వ. ఈ పత్రికలు సులీ చనమ్మ గారికి. ఈ పార్సెల్ హేమాదేవిగారికి. ఈ కౌన్సిల్ తీసుకెళ్ళి చినబాబు గారి టేబిల్ పైన పెట్టు" అన్నాడు. ఆయా వస్తువులతో గంగన్న గుమ్మం దాటిపోయాక "ఏమోయే గంగన్నా! మాకు రెండు కాఫీలు" అని పురమామించాడు.

కాఫీ వచ్చేలోగా అతడు రావుగారి ఉత్తరాన్ని

చదివేశాడు. ముగింపు దగ్గరికి వచ్చేసరికి సన్నగా ఒక లేవర్స్ అతడి పెదవి పైన విందులాడింది. "అయ్యగారితో పనిబడి ఎంచరెంచరో వస్తుంటారు. కానీ యిలాంటి పనిమీద మాత్రం ఎవ్వరూ రాలేదు" అన్నాడు.

అతడి ఆభిప్రాయం పైన నేనేమి వ్యాఖ్యానించలేదు.

గంగన్న కాఫీలు పట్టుకొచ్చేసరికి రాజరణ్ నా విషయంలో ఒకనిర్ణయం తీసుకోగలిగాడు - "గంగన్నా! ఇదిగో వయ్యో తాళం చెవి. తూర్పు వైపు గదుల్లో మొదటిది తెరువు. అక్కడేదైనా సర్వవలసి వుంటే చూడు. అదో, మేష్టరు గారి బ్రీఫ్ కేసు తీసుకెళ్ళి గదిలో పెట్టు...."

"అతిథులకోసం బృందావనంలో నాలుగు గదులున్నాయి లెండి మేష్టరు గారూ!" నా వైపు తిరిగి కొనసాగించాడు - "అందులో అయ్యగారి, కోసం ఎవరైనా వస్తే వుండే గది ఒకటుంది. అందులో మిరుండొచ్చు. ఎలాగూ మిరొక వారం రోజులైనా వుండాలైన పని గదా! మీ అవసరాలన్నీ గమనించే పూచినాడే! అందులో ఏదైనా లోపం జరిగితే అయ్యగారికి నేను జవాబు చెప్పుకోవలసి వస్తుంది. రండి. చెబుతాను...."

చెప్పడానికేముంది! సర్వాలంకరణ భూషితురాలై విభునికోసం వేచివున్న వాసవనజ్జికలా ఆ గది నా కోసం సిద్ధంగా వుంది. దీని, వార పత్రికలు కొన్నిట్ని తెచ్చి రాజరణ్ బల్లపైన పడేశాడు. "ఇదేనండీ గది! మిలేదైనా కావల్సే కాలింగ్ బెల్ నొక్కండి. గంగన్న పలుకుతాడు. కాఫీ, టిఫిన్లు యిక్కడికే వస్తాయి. మీరు డైనింగ్ హాల్లోకి వెళ్ళి భోంచేసినా సరే. లేదా ఇక్కడికి తెప్పించుకున్నా సరే. గంగన్న తెచ్చి పెడతాడు. నేను మధ్యాహ్నం వస్తేందు దాకా

యిక్కడుంటాను. అపైన బొనుకు వెళ్లి అయిందిబిక్క. అరింటిక్ తెరిగ్ సాను. ఏమంది మేవ్వు గారూ! సరేనా! మళ్ళీ కలుసుకుందాం...."

నియమబద్ధంగా పని తర్వాత పనిలోకి దూకే సర్క్యస్ మేనేజరులా రాజరస్ తన తరువాతి కార్యక్రమాన్ని గమనించడానికి వెళ్లి బొయిన తర్వాత నేనా గదిలోని పేము కుర్చీలోకి ఒదిగి బొయాను. కానీ ఊరికే కూర్చోడం సాధ్యం కాదు గదా! కిటికీలు చూచాను, కిటికీలకు గడ్డిన తెరల్ని చూచాను. గోడల్ని చూచాను, గోడలకు తగిలించిన చిత్రపుల్ని చూచాను. పాలుబోసి పాలిత్తుకోవచ్చునని పిస్తున్న గది నేల వైపు చూచాను, దానిపైన పరచిన తెవాచినీ చూచాను. అద్దంలా మెరిసి పోతున్న ఫైక్స్ ను చూచాను, అ ఫైక్స్ ను సుంచీ వ్రేలాడుతున్న దీప సముదాయాన్ని చూచాను. ఇంకా సోఫాలు, మంచం, పరుపు, నిలుపు టబ్బం, వాచ్ జేసన్, నీళ్లు కూడా లాంటి వస్తు సామగ్రినంతా చూచాను. ఒక చిన్న సైజు మ్యూజియంలో వున్నట్లే వుంది అప్పటి నా పరిస్థితి. ఒక అరగంట క్రితం నడి రోడ్డుపైన నిర్మాణయంత్రంగా వున్నవాణ్ణి. యిప్పుడీ గదిలో వుండడం తలచుకుంటే అదొక నమ్మరాని విషయంగానూ, పరమాద్భుతమైన ఉదంతంగానూ తోస్తూ వుంది.

కొంతసేపు పత్రికలు తిరగేశాను. చేతిలోని పత్రికను అలాగే జారవిడిచి కుర్చీలోనే కునుకు తీశాను. భోజనం గదిలోకే తెప్పించు కున్నాను. తిని లేచేసరికి భుక్తానందం ముంచు కొచ్చేసింది. రెక్క తలుపులు ఓర వాకిలిగా వేసి సోఫాపైన సోలిపోయాను. గాఢంగా నిద్ర పట్టేసింది. మెలకువరాగానే పులికి పడ్డట్టుగా వాచి వైపు చూచుకున్నాను. గంట నాలుగున్నరయింది. నేను నిద్రలో వుండగా గంగన్న గదిలోకి వచ్చి వెళ్లి నట్టున్నాడు. చీపాయే పైన ఫ్లాస్కు కనిపించింది. కానీ లేచి వెళ్లి ఫ్లాస్కులోని కాఫీ తీసుకోడానికి సైతం బద్దకం అడ్డు తగిలింది. కనురెప్పలు మళ్ళీ బరువెక్కి క్రిందికి వ్రాలి పోయాయి. అలా కొద్ది నిమిషాలు గడచి వుండొచ్చు. నిశ్చల కానారంలో

బృందావనం

చిన్న గులకరాయి ఒకటి పది మెల్ల మెల్లగా అలలు బయల్దేరినట్టుగా దగ్గర్లో చిన్న కదలిక ఏదో వినిపించినట్టి కళ్ళు తెరిచాను. మర్నీ పందిరిలో అకుల చాటు నుంచీ తువలికి వచ్చిన ఒకే ఒక మర్నీ మొగ్గలా, తోటంతా తెరిగి తెరిగి చివరకు పొదరింటి పూల రెమ్మపైన వాలిన సీతాకోక చిలుకలా ఒక అరేడేళ్ల అమ్మాయి - కడిగిన ముత్యంలా కుర్చీలో కూర్చుని వారపత్రికలో బొమ్మలు చూస్తోంది.

అన్నట్టుంది మనసులో కొన్ని విచిత్రమైన ఉపాలు పుడుతుంటాయి. అందుకు కారణ మేమిదో స్ఫురించదు. అ అమ్మాయి కనిపించేసరికి నాకు చేజారిన అమూల్యమైన వస్తువేదో దొరికినట్లయింది. ఎండ దెబ్బ తగిలిన వాడికి చల్లది అశ్రమం లభించినట్లయింది. దాహంతో నాలుక పిడచ గట్టుక పోయినవాడికి చలిచెలమ ఒకటి చేరువకు వచ్చినట్లయింది.

"అమ్మాయ్! నీ పేరేమిటమ్మా?" అని అడిగాను.

పత్రికలో నుంచీ తల పైకెత్తకనే, ఒక కంటిని మాత్రం నా వైపు త్రిప్పి అ పాప చెప్పింది - "రాధిక" "గుడ్. బాగుందమ్మా! బృందావనిలో రాధిక- అందమైన ఒక బాలిక- సవ్వడిలేని పూలతోటలో రవళించేను ఒక గీతక...."

అ పాప కళ్ళు పెద్దవై పోయాయి. వారపత్రిక మూసేసింది. "ఏమంది! మీరు పాటలు చెప్పేస్తారా అంది?"

"పప్పురై నా నోటి కొన్న చెప్పేస్తాను. కానీ ఇప్పుడిది నేను చెప్పింది గాదు. నువ్వే చెప్పించుకున్నావు...." అన్నాను.

కాసపు తటపటాయించి అమె అడిగింది - "ఏమంది! అ పాట నాకు రానిస్తారా? కాన్వెంటులో పాటల పోటీ జరిగితే పాడానికి...."

"ఇది నిన్ను చూచి ఇతరులు పాడే పాటమ్మా! కావలెస్తే నువ్వూ పాడే పాటలు మళ్ళీ తీరిగ్గా రానిస్తాను... అన్నట్టు బడికి సెలవులా ఏమిటి? ఇంటి దగ్గరే వుండి పోయావే...."

"మా కాన్వెంటుండడం యిక్కడ కాదండీ! బెంగుళూర్లో. నాకు జబ్బొచ్చిందిగా! మా దాదీ యింటికి తీసుకొచ్చేశాను."

పాప నీరసంగా వుండడానికి, ముఖం పాలిపోయి వుండడానికి కారణం బోధపడింది. "ఏం జబ్బొచ్చిందమ్మా? నయమై పోయింది గదా? పథ్యం పుచ్చుకుంటున్నావేమిటి?" అని అడిగాను.

"ఇంకా పదేసు రోజుల దాకా కాన్వెంటుకు వెళ్తానన్నారూ- దాక్కర్లు గారు. ఏమంది! మీరు పాటలేనా, కథలు గూడా చెబుతారా?"

"నీకు వివాలమంటే కథలు గూడా చెబుతానమ్మా! ఎలాంటి కథలు కావాలి నీకు?"

పాత జ్ఞాపకాలేవో నెమరు వేసుకుంటున్నట్టుగా పాప అలోచనలో పడి పోయింది. అ అలోచన ఒక కొలిక్కి రావడానికి కొద్ది నిమిషాలు పట్టింది. "ఏమంది! తల్లిని కాపాడిన రాజకుమారుడి కథ తెలుసా మేకు? కాన్వెంటులో మా దీవరు చెప్పింది. సాయంకాల మైందట. పొద్దు పోయిందట. పికటి పడిందట. చుట్టూరా కొండలేన్న. మద్దెలో దారి. ముందుగా పల్లకి పోతోందట. వెనుకనే గుర్రంపైన రాజకుమారు దొన్నున్నట్టు. అప్పుడే మైంది? దొంగలు సిం బొగ్గులా నల్లగా, యింతింత రావు మినాలో, కేకలేస్తూ వెచ్చి వెచ్చి పల్లకి మిదపడ్డారట. అప్పుడేమో రాజకుమారుడు కత్తి తీశాట్టు. దొంగలపైన దూకాట్టు. ఏటు కొట్టాట్టు. నరికేశాట్టు. ఏమంది! అలాంటి రాజకుమారుడి కథ తెలుసా మేకు?"

"తెలుసమ్మా! కానీ అది చాలా పెద్ద కథ. ఇప్పుడు కాదు. రేపుడయం నువ్వొస్తా- వాయిక్కడికి?"

"వస్తానుగా! మరిచేదానీ. కథలంటే నాకు చాలా యిష్టం. పోనీ, ఇప్పుడొక అటుంది. భలే తమాషా అటది. మిరొకదాన్ని మనసులో తల్చుకోవాలి. అదేమిదో నేను చెప్పేస్తాను...."

కొద్ది క్షణాలలో చించి నేనన్నాను - "అట్లాగేనమ్మా! తల్చుకున్నాను...."

"ఇప్పుడు నేను కొన్ని ప్రశ్న లదుగుతాను. అవును, కాదు, వుంది, లేదు అని మాత్రం జవాబు చెప్పాలి...."

"అట్లాగే!"

"మీరు తల్చుకున్న దానికి ప్రాణముందా?"

"ఉంది."

"దానికి రెండు కాళ్ళుంటాయా?"

"ఊహ...."

"నాలుగు కాళ్ళుంటాయా?"

"ఉంటాయి...."

"అది అదివెలో వుంటుందా?"

"ఊహ...."

"ఊళ్ళో వుంటుందా?"

"ఉంటుంది."

కాసపు అలోచనలో పడిపోయాక అడిగింది,

"అదెక్కువగా వీధుల్లో వుంటుందా? అంటే ఇంటికి బయటంటుందా అని"

"ఊహ...."

ఒక్కొక్కటి మూడు
హాపాయలు మాత్రమే

ఒక్కొక్కటి ఏడు
హాపాయలు మాత్రమే

దేవిద

DAVANGRE

చీరలు — సూటింగులు —
షర్టింగులు — డ్రెస్ మెటీరియల్స్

దావణగెరె

ది దావణగెరె కాలన్ మిల్స్ లిమిటెడ్ హనుమంతప్ప బిల్డింగ్స్, చిత్ర దుర్గ రోడ్, దావణగెరె-577 002

పోరాములు : కావేరి భవన్, బెంగుళూరు-560 009. ఛాటీబన్ పేట, హుబ్లీ-580 020.

చిత్ర దుర్గ రోడ్, దావణగెరె-577 002.

"ఇంట్లో వుంటుందా?"

"అవును."

"తెల్చిపోయింది. చేతులు తడుతూ అంది పాప 'అది పిల్ల!'"

"భలే, భలే! ఎలా కనిపెట్టేశావమ్మా!" అంటూ నేనూ నవ్వేశాను.

"ఇప్పుడు నేను తల్చుకుంటాన్న. మీరు చెబుతారా?" మళ్ళీ ప్రారంభించింది పాప.

"సరేనమ్మా! మరి నేనోడిపోతే నువ్వు నవ్వగూడదు."

"అబ్బే, మిరడిపోరుగా! గెలుస్తారు. నాకు తెల్పు. ఉండండి. నేనే కదితల్చుకున్నాను...."

"మంచిదమ్మా! దానికి ప్రాణముందా?"

"లేదు." ఎంతో గుంభంగా చెప్పింది జవాబు.

నా గొంతుకలో వెలక్కాయ పడ్డట్టయింది. ప్రాణం లేని వస్తువులు ప్రపంచంలో చాలా వున్నాయి. రాళ్ళు, ఇళ్ళు, కుర్చీలు, బల్బులు, బట్టలు....

"ఫస్ట్ యింగదా! మీకు తెలిసుందదు. నేను చెప్పిస్తా- నంకురే! అది నేలపైన వుంటుందా అని అడగాలి."

"సరేనమ్మా! నీ అడుగుజాడల్లోనే నడుస్తాను. అది నేలపైన వుంటుందా?"

"ఊహా."

"నీటిలో వుంటుందా?"

"ఊహా."

ఏమిట్రా యిది! నేలా నీరూగాక ఈ భూ ప్రపంచకంలో యింకే ముంది? అ! జ్ఞాపి కెచ్చింది. "ఏమమ్మా! ఆకాశంలో వుంటుందా అది?"

"ఊ, ఉంటుంది."

"పగల్లో కనిపిస్తుందా?"

"ఊహా."

"రాత్రిలో?"

"వెచ్చేస్తున్నారూ. దగ్గరి కొచ్చేస్తున్నారూ. రాత్రిలో కనిపిస్తుంది...." ధిక్కాలు తీస్తూ అంది పాప.

విజయగర్వంతో నేనడిగాను- "ఏమమ్మా! అది పిల్లలందరికీ నేనమ్మా?"

"భలే భలే! మీ రోడి పోలేదు. కనిపెట్టేశారు...."

"ఈ అట చాలా జాగుండమ్మా! నేనెక్కడి నుంచి వెళ్లాక మా ఊల్లో వాళ్ల కందరికీ నేర్పిస్తాను...."

"మీకు నేను అట నేర్పించానా! ఘీరు నాకు కథ చెప్పాలి అంకురే!"

"చెబుతానమ్మా! రేపుదయం నువ్వు రావడమే తరువాయి."

"ప్రామిస్...." పాప చెయ్యి సాచింది.

చేతిలో చెయ్యి వేసి "ప్రామిస్ గా చెబుతాను" అన్నాను.

"వెస్తానంకురే! గుడిపెంగ...."

ఆ నాటి సాయంకాలం ఆరు నుంచి ఎనిమిదింటి దాకా నాకు రాజరస్ తో కాలక్షేపం జరిగింది. నేనతడి గదిలో వుండగానే మదరాసు నుంచి ఫోను వచ్చింది. రాయణప్పగారు ఏదో కోర్టు వ్యవహారంపైన

వినాయకుడు
చిత్రకారుడు: చి. వెంకటేశ్వరరావు

బృందావనం

మదరాసు నుంచి అబ్బాగే హైదరాబాదు వెళ్తున్నారట. రెండు మూడు రోజుల్లో తిరిగిస్తారట. "రంగధామరావు గారు ఒకాయన్ను మీ దగ్గరికి పంపారు. ఆయన కొద్ది రోజులు మన యింట్లోనే వుంటారు. ఇప్పుడిక్కడే వున్నారు. మాట్లాడుతారా?" అని అడిగాడు రాజరస్. "పద్దొడ్డు. తరువా తొచ్చి మాట్లాడతాను. ఆయన కన్నీ వసతులూ కుదిరేటట్టు చూడు" అన్నారట నారాయణప్పగారు.

రాయల్ గెస్టునుగా నాకు రాజరస్ ద్వారా లాంఛన ప్రాయమైన గుర్తింపు లభించింది. ఇప్పుడా ఫర్మా నాపైన నారాయణప్ప గారి అమోదముద్ర గూడా పడింది. ఇంక పరవాలేదు. వో చుక్క పోవచ్చు.

"ఏమండి రాజరస్ గారూ! నన్నీ యింట్లో వాళ్లకు పరిచయం చెయ్యగూడదా?" అని అర్థించాను.

"మేష్టరుగారూ! నేనూ అదే అలోచిస్తున్నా. నారాయణప్పగారి నలుగురు కుమారుల్లో యిప్పు డొక్కరు మాత్రమే ఊల్లో వున్నారు. పెద్దబ్బాయి కంట్రాక్టరు. ఆయన నెల్లూరులో ఒక సినిమా థియేటరు కట్టిస్తున్నాడు. ఇంటి కెప్పుడు వస్తాడో, ఎప్పుడు వెళ్తాడో చెప్పలేము. రెండో అబ్బాయిది వ్యవసాయ కాళ్ళు. ఆయన ట్రాక్టరు కొనుక్కు రావడం కోసం కొయంబత్తూరు వెళ్తాడు. ఆయన తిరిగి రావడం వెళ్తిన పని పూర్తి కావడంపైన ఆధారపడి వుంటుంది. మూడో అబ్బాయి కిక్కడే ఎలక్ట్రికల్ గూర్చి వ్యాపారం. ఉదయం టిపిన్ చేసి వెళ్తే యిక రాత్రి పది గంటల తర్వాతనే ఆయన తిరిగి రావడం. మధ్యాహ్నం భోజనం కాలియర్లో వెళ్లి పోతుంది. పోతే చినబాబు సంగతి. ఈయన రకరకాల ప్రయోగాలు చేసి చివరికి ఐసు ఫ్యాక్టరీలో స్థిరపడ్డాడు. ఇటీవలే ఒక కారు కొన్నాడు లెండి! ఈ యింటికది అయిదో కారు. ఈ రోజు తెల్వయిదు జామున కొత్త వెహికల్ ను తీసుకుని తిరుపతి కొండకు వెళ్తాడాయన- న్యామివారికి అర్చన చేయించడం కోసం...."

"హానీ, సాహిత్యాభిరుచి కలిగిన వాళ్ల వరైనా వుంటే

చెప్పండి...." అన్నాను. రచయిత ఉనికికి యింత పరిగణన, మన్నన లభించేది పాతకుడి సాన్నిధ్యంలోనని నా నమ్మకం.

"సాహిత్యం! అంటే పత్రికలు చదివే వారిని గురించా మీరడిగేదీ! రావడానికి యింటికి అన్ని పత్రికలూ వస్తాయి. కానీ నాకు తెలిసి సినిమా పత్రికలకే దీమాండు ఎక్కువ. హేమాదేవిగారు ఇంగ్లీషు పత్రికలు మాత్రమే చూస్తారు. తెలుగు పత్రికల కోసం ఎదురు చూచేది ఒక సులో చనమ్మ గారే. ఏజంటు పంపేదాకా ఆమె ఓపిక పట్టదు. సిరియల్ నవల లంటే ఆమెకు చాలా యింటరెస్టు. సన్నున్ను, హరర్ అంటే మరినూ...."

కోటలో ప్రవేశించాలని నా ప్రయత్నం. ఏలైపు నుంచి ప్రవేశించాలన్నా కబాలం మూసేపుంది.

"ఏమండి రాజరస్ గారూ! ఈ యింట్లో అందరూ ఒకచోట కూర్చుని భోజనం చేయడంగానీ, కలిసి మాట్లాడుకోడంగానీ ఎప్పుడైనా వుంటుందా?" అని అడిగాను.

"ఎందుకుండదు? ఉగాది నాడందరూ కలిసి భోం చేశారు. ఇక దీపావళికి! అన్నట్టు వాళ్లలో వాళ్ల కేమీ ఏలోధాలు లేవండీ బాబూ! అస లందుకు చోడే లేదు. వంట చేయడానికి, వడ్డించడానికి మనుషు లున్నారు. ఎవరి కివ్వమైనప్పుడు వాళ్ళు వెళ్లి భోజనం చేస్తారు. ఎదురైతే పలకరించు కుంటారు. ఏడిపోతే పడ్డించుకోరు. అసలోక వస్తువు లేకపోతేనే గదండి దానికొసం వెంపర్లాడదం! అన్నీ వున్నప్పుడు యింక పేచీ ఎందు కుంటుంది? పోతే కాలం గడవడ మెలాగంటారా? అందుకుండనే వున్నాయి గదా రేడియోలు, టీవీరెకార్డర్లు, టి.పి.లు, వీడియోలు...."

రాజరస్ ను పదిలిపెట్టి నేను నా గదిలోకి వచ్చేశాను. గంట తొమ్మిది కాబోతుండగా గంగన్న వచ్చి, "భోజనం గదిలోకి తెప్పంటారా? టైనింగ్ హాలు కొన్నారా?" అని వాకబు చేశాడు. అతని కంఠంలో ఆర్తత లేదు. "ఇది నా పని. దిన్న నెరవేర్చడం నా జాధ్యత, అన్న కర్తవ్యస్ఫురణ మాత్రమే వుంది.

ఆ ముచ్చట గూడా తీర్చుకుందామని గంగన్న వెంట టైనింగ్ హాలులోకి వెళ్తాను. నేను వెళ్లేసరికి అక్కడ యిద్దరు మహిళలు భోజనం చేస్తున్నారు. వాళ్ళు నావైపు ఎగాదిగా చూచారు. తరువాత ఒకరివైపాకరు చూచుకున్నారు. ఆగంతుకు డెవరో నాకు తెలియదంటే నాకు తెలియదన్న భావం ఆ చూపుల్లో ధ్వనించింది.

"చపాతీలు, ఇడ్లీలు, భోజనం. ఏది పెట్ట మంటారు?" అన్నాడు వంట మనిషి. ఇడ్లీలే పెట్టమన్నాను. ఒక యిడ్లీ తిని తిరిగి చూచేసరికి కుర్చీలు ఖాళీగా వున్నాయి. ఇందాకా అక్కడ భోజనం చేస్తూ వుండినవాళ్ళు ఏలైనంత వేగిరంగా ఆ పని ముగించి వెళ్లి పోయారేమోనన్న అనుమానం ఒక్కపట్టాన నన్ను పదిలిందిగాదు.

రాత్రి పడుకోడానికి ముందుగా నా నోటిబుక్ పైకి.

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

తీసి అందులో కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలు వ్రాసుకున్నాను. 1. వన్నెందు గంటల క్రితం నేనీ యింటిలో ప్రవేశించాను. అప్పటినుంచీ నా పాలిటికి కాల చక్రం అగి పోయినట్లుంది. 2. ఇక్కడ నాకు సమకూరిన సదుపాయాల్ని తప్పు పట్ట జూడడం చెక్కిర తిని చేదనడమే! ఎట్టి ప్చి మొదటి తరగతి రాజకీయ టైడికన్నా నా పరిస్థితి మెరుగ్గా లేదు. 3. ఈ యింటికి సంబంధించిన విలక్షణం యిక్కడ మనుషు లున్నారనేందుకు దాఖలా లేకపోవడమే! ఎంతో జాగ్రత్తగా అలికిస్తే మాత్రం ఎప్పుడైనా వినిపించే అడుగుల చప్పుడు, వంటింటిలో పాత్రలు కడిగే శబ్దం, ఉంది వుండి తోటలో నుంచీ వినిపించే పక్షుల కూతలు, గాలిని కోస్తున్నట్లుగా మేద దగ్గరికి వచ్చి, మట్టి అట్లాగే దూరమై పోయే కార్ల అలికిడి, యిది తీసేస్తే యిదొక సృష్టి ప్రపంచం. 4. ఇట్లాగే వారం రోజులు గడిస్తే నా బుద్ధి గూడా సృష్టిమై పోయే ప్రమాదం వుంది. ఈ ప్రమాదం నుంచీ నన్ను రక్షించ గలిగితే ఒక ఏడేళ్ల అమ్మాయి మాత్రమే రక్షించాలి....

మరునాటి ఉదయం నాకు చాలా అలస్యంగా పడి గంటలకు తెల్లవారింది. బాల భానుబింబం "రాధిక" అనే అమ్మాయి రూపంలో ప్రత్యక్షమై గదిలో వెలుగులు విరజిమ్మింది.

"ఏమమ్మా! ఇక్కడ నాకేమి పాలుపోవడం లేదు. ఎప్పు డెప్పు డో నా అని ఎదురు చూస్తున్నా! ఇప్పుడో రావడం? ఎందుకమ్మా అలస్యం?" పసిపాపతో నిమ్మారాలాపాలు అడగూడదన్న యింగితం గూడా నాకు లేకపోయింది.

"రాత్రి నాకు "లయటు"గా జొర మొచ్చిందట! మమ్మి నన్ను కదలకుండా పడుకోమని చెప్పింది...."

"మరేతే నువ్వెచ్చేవా?"

"మమ్మి లేదుగా! ఇండాకా కారు శబ్దం వినిపించలా, అందులో ఎల్లి పోయింది. నేను మెల్లగా లేచే చేశాను...."

"అయ్యో, అట్లాగా! నేను నువ్వొకా మరిచి పోయావేమో అనుకున్నాను...."

"లేదంకుల్! కథ చెప్పరా? రాజకుమారుడి కథ...."

"చెబుతానమ్మా! నువ్వు ముందా కుర్చీలో కూదో...."

"పేము కుర్చీ పెద్దది. పాప చిన్నది. కుర్చీలో పాప బురుగున మునిగిపోయి నట్టయింది.

"అమ్మాయీ రాధికా! నువ్వెప్పుడైనా బాల నాగమ్మ అనే పేరు విన్నావా?"

తెలియదన్నట్లుగా క్రింది పెదవి ముందుకు సాచి, అడ్డంగా తలాడించింది రాధిక.

"పాసుగంటి పట్నానికి ఏడుగురు రాజులు. ఆ ఏడుగురు రాజులకూ ఏడుగురు రాణులు. రాజుల్లో చిన్న రాజు కార్యవర్తి రాజు. రాణుల్లో కడగొట్టు రాణి బాలనాగమ్మ. ఆ బాలనాగమ్మ ఎటువంటిది? గొప్ప సౌందర్యవతి. అంటే ఎంతో అందంగా వుంటుందన్న మాట! ఆమె అందచందాలను గురించి మాయల మరాఠీకి తెలిసింది. మాయల మరాఠీ. అంటే ఎవరు? పరమ దుర్మార్గుడు. జడల

జుత్తు, జీబురు గడ్డం, మిడిగుడ్డు - అమ్మో, వాడి పేరు చెబుతే వసివిల్లలు పాలు తాగేవాళ్ళు కారు. మంత్ర తంత్రాల్లో వాడు నిపుణుడు. తలచుకుంటే వాడు మట్టి మొద్దను రవ్వలయ్యగా మార్చేయ్య గలడు. వేపాకుల్ని ఎర్రతేల్చగా మార్చేయ్య గలడు. రాతిని కోపిగా మార్చేయ్య గలడు. అలాంటి మాయల మరాఠీ మారు వేషం వేసుకుని, శంఖం ఒకటి చేతబట్టుకుని, శంభో శంకర.... శంభో శంకర అనుకుంటూ బాలనాగమ్మ కోసం బయల్దేరాడు...."

అమ్మాయి కళ్ళల్లో అందోళన.

"అప్పుడు పాసుగంటి పట్నంలో ఒక్క రాజైనా లేడు. అందరూ యుద్ధానికి వెళ్లి పోయారు. మాయల మరాఠీ రాచనగరు ముందు నిలబడి "శంభో శంకర" అంటూ శంఖం పూరించాడు. పెద్ద రాకు భిక్షం తీసుకోచ్చింది. "ఫి. పి. సంతానం లేని స్త్రీ భిక్షం పెడితే నేను స్వీకరించను" అన్నాడు. ఏడుగురు రాణుల్లోనూ అప్పటికి బిడ్డతల్లి బాలనాగమ్మ మాత్రమే. ఆమె భిక్షం తీసుకోచ్చింది. మాయల మరాఠీ జోరిలో నుంచీ మంత్ర దండాన్ని పైకి తీసి ఓం న్రాం క్లిం అంటూ మంత్రాన్ని బాలనాగమ్మ పైకి ప్రయోగించాడు. ఆమె నల్ల కుక్కగా మారిపోయింది. మెడకు తాడు తగిలించి ఆ నల్ల కుక్కను లాక్కుంటూ మాయల మరాఠీ తాను నివసించే నాగళ్ళ పూడి గట్టుకు వెళ్లి పోయాడు...."

ఈ కొట్టడంలో క్రమ క్రమంగా స్వామి తగ్గుతూ రావడం గమనించి, ఒకటి రెండు క్షణాలు అగి, "అమ్మాయీ, రాధికా! వింటున్నావా?" అని హెచ్చరించాను.

పాప వులికి పడింది. "వింటున్నా. వింటున్నా నంకుల్!" అంటూ కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చుంది.

కానీ బాలవర్తి రాజు పెరిగి పెద్దవాడై, తల్లిని చెర విడిపించడం కోసం బయల్దేరి, దారిలో పులిరాజు పట్నం చేరుకునే సరికి, రాధిక పూర్తిగా అపకూరాల్సి నిద్రలోకి జారి పోయింది.

దగ్గరికి వెళ్లి చెంపపైన చేయి వేసి చూచాను. ఒళ్ళు వెచ్చగా వుంది.

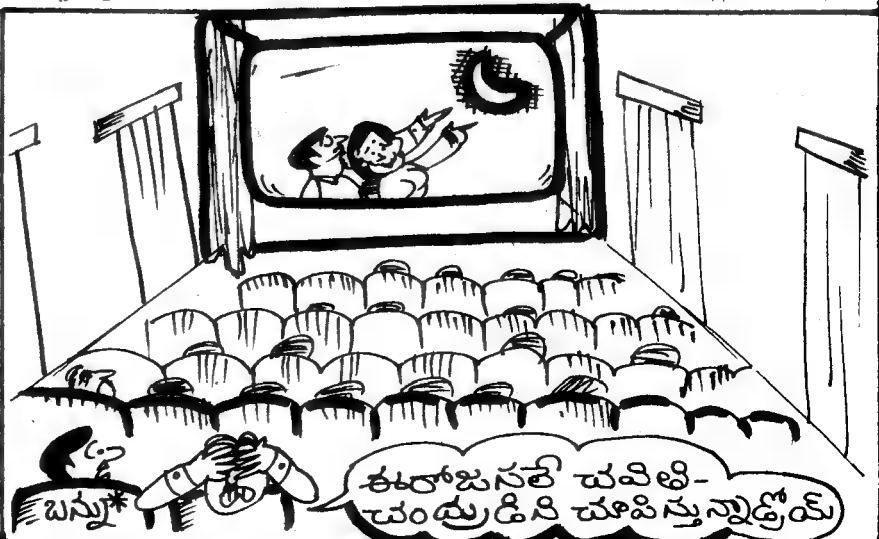
కాలింగ్ బెర్ నొక్కగానే గంగన్న పరుగెత్తు కొచ్చాడు. అమ్మాయిని తీసుకెళ్లి మంచం పైన పడుకో బెట్ట మన్నాను.

అప్పటి నుంచీ ఒక ప్రశ్న నన్ను వెంటాడసాగింది. బిడ్డ ఈ స్థితిలో వుండగా, తల్లి ఆమెను వదిలి పెట్టి యింటనుంచీ బయటకు ఎలా వెళ్లగలిగింది? ఆ రోజు సాయంత్రం రాజరసను అడిగాను. అలవాటు పడిపోవడంవల్ల అక్కడి వ్యవహారాలన్నీ చాలా సజావుగానే వున్నట్టు అతనికి తోస్తున్నాయి.

"మేష్టారుగారూ! ఏమనుకున్నారో మిరుకోపమాదేవి గారంటే లేడిస్ క్లబ్ సెక్రటరీ కదండీ! ఈ నెలాఖర్లో ఎప్పుడో వాళ్ళ యూనివర్సిటీ వుందట! ఆమె కెన్ని పన్నుంటాయి, ఏంకథా! నారాయణపుగారి కొడలన్నాక సోషల్ యాక్టివిటీస్ లేకపోతే ఎలాగండీ! ఒకవేళ ఆమె వదులుకోవాలంటే మాత్రం లేడిస్ క్లబ్బువాళ్ళు ఆమెను వదిలి వెడతారా? ఎం. ఎ. దాకా చదువుకున్నావిద సెక్రటరీగా వుందంటే క్లబ్బుకెంత పరువు, ఎంత ప్రతిష్ఠ....."

నా ప్రశ్నకు, తన సమాధానానికి పొంతన కుదరలేదని అతడు కొంచెం అలస్యంగా గ్రహించినట్లున్నాడు. అందుకని మళ్ళీ కొనసాగించాడు-" బిడ్డకు జబ్బుగా వుండే అనుకోండి! ధగ్గర తల్లి వుండేమాత్రం ప్రత్యేకంగా చేయగలిగిందేమింది? ఫోన్ చేస్తే డాక్టర్ చి మందులిచ్చి వెళ్తాడు. పాలు, బ్రెడ్, యిస్తూ చూపెట్టుకోడానికి వనిమనుషులుండనే వున్నారు....."

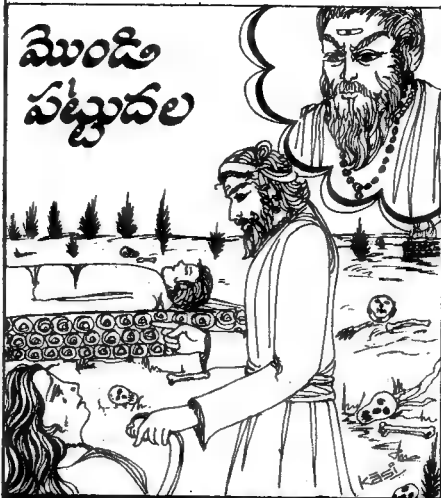
ఏ ప్రశ్నకైనా రాజరస ధగ్గర రెడిమేడ్ సమాధానాలున్నాయి. ఒక సందర్భంలో నేను నోరుజారి "ఇంత పెద్ద యింటిలో పది వన్నెందుమందిదాకా బిడ్డలుండి వుండొచ్చు. అదొక పెద్ద వెలితిగా తోస్తూ వుండి" అన్నాను. రాజరస నవ్వేశాడు-" భలేవారో! బిడ్డలు లేకేమండోయ్! వాళ్ళు రెసిడెన్సియల్ స్కూల్స్ లో, కాలేజీలుల్లో వున్నారు. సెలవులోస్తే అమ్మమ్మగారి యిండ్లకు, యింకా బంధువుల ఊళ్ళకూ వెళ్తారు.

పనిని సాధించడానికి పట్టుదల ఎంతో అవసరం. అది ప్రజోపయోగకరమైన పని విషయంలోనూ, సత్కార్యచరణలోనూ ఉండడం ఉత్తమం. అనవసరమైన విషయాల జోక్యంలోనూ, నిష్ప్రయోజనమైన వాటిలోనూ ఉంటే శ్రమ, చెడ్డపేరు, వ్యయం మాత్రమే మిగులుతాయి. పనిపాటలు లేక, అనాయాసంగా లభించిన ఆహారం తినే, అది అరగక లేనిపోని కయ్యాలకు దిగేవారు మూర్ఖపు పట్టుదలలు పట్టి చిక్కులకు పాలుకావడం చూస్తున్నాం. ఎవరినో ఒక వ్యక్తిని పురస్కరించుకొని అతనికి అన్నీ ఉన్నదా? అప్పు ఉన్నదా? అతడు మంచివాడా? చెడ్డవాడా? అనే అంశాలపై పాద వివాదాలకు దిగి, ఎదుటి వారితో కలహాలు పెట్టుకొని, కోర్కెలకెక్కి కష్టాలను అనుభవించే మూర్ఖులు ఎందరో ఉన్నారు. అట్టివారి కోవలో చేరి మొండి పట్టుదల పట్టి, వ్యయ ప్రయాసలకు లోనయి గౌరవం పొగొట్టుకొనకుండా ఉండడం ఉత్తముల లక్షణం.

మొండి పట్టుదలవలన అనర్థానికి మన పురాణ గాథలే ప్రబల సాక్ష్యం. "భూలోకంలో ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ అడితప్పని రాజు ఎవరు?" అని దేవతల రాజు ఇంద్రుడు సభ్యులను

మొండి పట్టుదల

ధర్మ పథం

ప్రస్తుతించినప్పుడు "హరిశ్చంద్ర చక్రవర్తి" అని పసిష్ట మహాముని చెప్పగా, ఆ మహారాజు సత్యవ్రతాన్ని గుర్తించిన మహామునులందరూ, వ్యతిరేకభావాన్ని వెల్లడించకుండా ఊరుకున్నారు. కాని విశ్వామిత్ర మహర్షి మాత్రం ఊరుకోక "ఆ రాజుచేత అసత్యం పనికింది తీరుతా"నని మొండి పట్టుపట్టినాడు. అంతేకాదు. ఆ రాజుచేత అబద్ధం పనికిందిచలేకపోతే తన తపోభాగాన్ని ధారాదత్తం చేస్తున్నట్లు, సమస్త ద్వీపాలతో కూడిన భూమండలాన్ని ఏక చుత్రాధి పత్యంగా పాలింప చేసేటట్లు,

అనంతరం ఇంద్రునితో పాటు స్వర్గ సింహాసనాన్ని అధిష్టింప చేసేటట్లు ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ముక్కు మూసుకుని అడవిలో తపస్సు చేసుకునే మునికి, హరిశ్చంద్రుడు నిజం పలికినా, లేక అబద్ధమాడినా ఒరిగేది ఏమీలేదు. ఇతర మహర్షులవలెనే ఊరుకోక, శపథంపట్టి చివరికి ఒడిపోయి చెడ్డపేరు తెచ్చుకున్నాడు. తన పంతం నెగ్గించుకునే ప్రయత్నంలో ఉత్తమ శిలువైన ఆ చక్రవర్తి రాజ్యాన్ని కుటల యుక్తులతో అపహరించి, భార్య పుత్రులతో కూడా అడవులపాలు చేశాడు. అగ్ని చుట్టు ముట్టుకొన జేశాడు. ఆ రాజు భార్య చంద్రమతిని దాసిగా అమ్మించాడు. ఆ రాజును కాటే కాపరిగా చేశాడు. అతని ఏకైక పుత్రుని, పసి బాలుని చంపించాడు. చివరకారాజు తన భార్యను చంపుటకు సిద్ధ పడేటట్లు చేశాడు. ఇన్ని విధాలుగా కష్టపెట్టినా, ఆ రాజు తన సత్యవ్రతాన్ని విడువలేదు. నష్టపోయి, అవమానం పాలయినది విశ్వామిత్రుడు మాత్రమే! ఆ మహర్షి యీ పట్టుదలను ఏదైనా సత్కార్యం విషయమై చూపితే గొప్ప పేరు వచ్చేది. అనవసరంగా ఇలా మొండి పట్టుపట్టితే అనర్థం తప్పదు.

-బులుసు వేంకట రమణయ్య

ఇక్కడికొచ్చి గూడా కొద్దిరోజులుంటారండి" అన్నాడు.

ఆశం లో మబ్బులు క్రమ్ముకోడంవల్ల సూర్యుడు కనిపించకపోయిన దినాన్ని దుర్దినం అంటారు! నా పరిసంభాషలో చెప్పాలంటే బృందావనంలో గడపిన మూడోరోజు నా పాలిటాకి దుర్దినమై పోయింది. చూపులు కడపడగ్గరే కాపురం పెట్టికాయి. కళ్ళు కాయలు గాచాయి. బిడ్డ కెలావుందోనన్న బెంగ గుండెగూడులో గిరికిలు కొట్టింది. ఎడతెగని ప్రతిక్షకు చివర మధ్యాహ్నం మూడుగంటలప్పుడు మబ్బుల పీలికలో నుంచి సూర్యకిరణం ఒకటి తొంగిచూచినట్టుగా అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ రాధిక గుమ్మంలోకి వచ్చేసింది. అక్కడామె నిలుచున్నదల్లా ఒకటి రెండు నిమిషాలు మాత్రమే!

"గుడివినిగంకుల్! రాత్రి నాకు మళ్ళీ జొరమొచ్చిందట!-! బ్రాద్దున్నే డాక్టరుగారొచ్చి చూచివేశారు. బెత్రిస్సు తీసుకోమన్నారు. రాత్రికి తగ్గిపోతుందట- డాక్టర్ చెప్పారు. మమ్మ

బృందావనం

నిద్రపోతుంటే నే వొచ్చేశాను. రెప్ప నాకు జొరం లేకపోతే మమ్మి క్షబ్దుశిశ్నోపోతుంది. అప్పుడో సొనంకుల్! మిగిలిన కథ చెబుతారా?"

"అలాగేనమ్మా! తప్పకుండా చెబుతాను" అన్నాను. ఆనాటి సాయంకాలం హైదరాబాదు నుంచి ఒకవారం వచ్చింది. నారాయణప్పగారి రాక మరింత ఆలస్యంగా వచ్చినట్లు. మరునాటి ఉదయం గంగన్న చెప్పారు. బుల్లిమ్యగారిని సర్పింగ్ హౌసుకు తీసుకెళ్తున్నారట. అప్పుడింక నేను బృందావనంలో గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూచోవలసిన అగత్యమేమి కనిపించలేదు. లాజరన్తో చెప్పి, సెలవుతీసుకుని డక్కా రోడ్డుపైకి వచ్చేశాను.

వస్తూ వస్తూ అనుకున్నాను. ఊరికి వెళ్లగానే పబ్లిషరుగారికి ఉత్తరం రాయాలి. ఆయన సూచించిన ఇతివృత్తంలో నవలరాయటం నాకి జన్మలో సాధ్యం గాకపోవచ్చు. కాన నా సంప్రదించుకోసం నేను రాధికను గురించి మాత్రం

కథరాస్తాను. నాలుగు రోజుల బృందావనం మజిలీలో నేనా ఒక్క అమ్మాయిని మాత్రం అర్థం చేసుకో గలిగాను. ఆరోగ్యం కుదుట పడగానే ఆమె యింటికి వెళ్తుంది. గదిలో కథలు చెప్పి అంకుల్ కోసం చూస్తుంది. అతడు కనిపించడు. ఇంతకూ అతడెవరో? ఎక్కడి నుంచి వచ్చాడో? మళ్ళీ ఎప్పుడోస్తాడో? అనలేనాడో, రాడో? ఆమెకేమి తెలియదు. నాకైనా వీలయితే 'అమ్మా, రాధిక! బాలపద్మిరాజు' మాయల మరాఠీ ప్రాణరహస్యం తెలుసుకున్నాడు. ఏడుసముద్రాల కావలినుంచి వందవన్నెల చిలకను తీసుకొచ్చి దాని గొంతు నులిమి మాయలమరాఠీని చంపేశాడు. తల్లిని చెరనుంచి విడిపించాడు. అంటూ మూడు ముక్కల్లోనైనా కథను సంగ్రహంగా చెప్పి ముగించాలనుంది. చాలా చిన్నకొరికి! కానీ జీవితంలో ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా చిన్న కొరికలు గూడా తీరవేమా?

ఇంతకు నే నేవదు? రాధిక ఎవరు? ఎవరికి వారే. యమునాతరే.....

కవ్వలగల్పపతి

శీతో
సజ్జరం

నామో! ఈ ఏడు
నన్నదిలేని
పెళ్ళున్నారేం?

అంతామరుత్రికారో
తిరుగుతున్నాడు!
నెను ఆ కారానా
తిరుగుతా!

బాబూ! అది తెలుగు వినయకుడు
ఇది కాంక్రెట్ వినయకుడు!
నీకు.. ఏ హామ్యకావాలి?

కిరీటం
ఏమైంది
నయనా!

ఇది తెలుగు వేషం
అవ్వి! లేకపోతే
పూజలు రద్దు చేస్తారు!

వినాయకా! ఇవన్నీ తెను!
కానీ-మంచి నీళ్ళు మోత్రం
అడగాద్దు!

విచిత్ర యథార్థ గాథలు

పులిగడ్డ విశ్వనాథరావు

దెది సుమారు డెబ్బివేళ్ళ క్రితం జరిగిన సంఘటన. అప్పుడు ప్రథమ ప్రపంచ యుద్ధం సాగుతోంది. ఎరీన్ గారేట్ అనే మహిళ సెవాయ్ హాటల్ భోజనశాలలో భోంచేస్తోంది. ఆమె ఒక సైనికాధికారి భార్య. భోజనశాల జనంతో కిక్కిరింపులు లేవు. ఆమె యాదృచ్ఛికంగా తన భర్త బాంబుల దాడిలో క్షతగాతువై నెట్టుకున్నాడని తెలుసుకుంది. రెండు రోజుల తర్వాత బ్రిటిష్ మంత్రిత్వశాఖ ఆమె భర్త బాంబుల దాడిలో మరణించినట్లు తెలియజేసింది.

గారేట్ కు ఇదేమి కోత కాదు. తన అప్పుల క్షితికాలలో జరుగుబోయే సంఘటనలు ఆమెకు కళ్ళకు కట్టినట్లు కనబడేవి. ముప్పై ఏళ్ళు ప్రాయంగా గారేట్ యథార్థవాది, చింతనాశీలి. కాన్డాయల్, డెర్బార్ట్ హి, డి.హెచ్. లారెన్స్, జేమ్స్

వచ్చిన సందేశాలను ఆ గొంతు స్పష్టంగా పలికిందని వారు చెప్పారు. ఆ సందేశాలలో వివరాలు యథార్థమైనవని కూడా తేలింది. ఆ వివరాలు గారేట్ కు తెలిసిన అవకాశం ఎంత మాత్రమూ లేదు. అధ్యయన బృందం సభ్యురాలిలో బ్రిటిష్ అర్థి అనే మహిళ కూడా ఉంది. ఆమెకు కూడా గారేట్ ద్వారా యుద్ధంలో చనిపోయిన ఆమె కొడుకు నుంచి విస్తృత సందేశం వచ్చింది.

బ్రిటిష్ అర్థి కు ఈజా బల్ల (అత్తలతో సంభాషించే సాధనం) ద్వారా అత్తలతో సంభాషించే అలవాటు ఉండేది. ఒకసారి ఆమె ఈజాబల్లను ఉపయోగిస్తూ బల్లపైగల సూచిక సూచించిన అక్షరాలను కూడబరికి చదువుకుంటే "ఒక మునిగిపోయిన మనిషికి మీరు సహాయం చేయగలరా?" అనే సందేశం వచ్చింది. "మి రెవరు?" అని ఆమె ప్రశ్నించగా, "నేను ఎర్రమాకే అనే ఆమెతో సహా మునిగి పోయాను," అనే జవాబు వచ్చింది.

వెంటనే అర్థి కు "అండేవర్" అనే చిన్న విమానంలో అరితేరిన వైమానికుడైన రేమండోహెచ్ క్లిఫ్, ఎర్రమాకే అనే వ్యక్తులు మార్చి, 1928లో

సంప్రదించగా, "నేను ఆమెతో మాట్లాడ దలిచానని నా భార్యకు చెప్పింది." అనే సందేశం వచ్చింది. "ఆమె ఎక్కడ ఉంటుంది?" అని అర్థి అడగగా, ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ యొక్క పకిళ్ళ కంపెనీ పేరు "డ్రమండ్స్" అని ఈజాబల్ల సూచించింది. అర్థి బిలిఫోన్ డైరెక్టరీలో ఆ పేరు చూసి చిరునామా కనుక్కుని ఆ కంపెనీ ద్వారా ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ కి వివరాలన్నీ తెలుపుతూ ఉత్తరం రాసింది. ఎందుకైనా మంచిదని నేరపరిశోధనా రచయిత, తన మిత్రుడైన కాన్డాయల్ కి కూడా ఈ విషయం తెలియజేసింది. అతడికి అతీంద్రయశక్తులలో ఆసక్తి ఉండేది.

కాన్డాయల్ తన మిత్రురాలైన గారేట్ ద్వారా ఈ విషయాన్ని పరిశీలించ జేయాలని నిశ్చయించాడు. బ్రిటిష్, అర్థి, ఎరీన్ గారేట్ లు మిత్రురాలై, కాన్డాయల్ వారిని సమావేశ పరిచాడు. గారేట్ ను ఉవాసీ అత్త అవహించి, "అతడు (అనగా రేమండో హెండ్ క్లిఫ్) తన భార్యతో మాట్లాడాలని ఆరాటపడు తున్నాడు. గాలి తీవ్రత వలన విమానాన్ని మరో వైపు మళ్ళించాడట. తర్వాత ఇంధనం ఐపోయిందట. అతడి భార్య ఇంగ్లీషు మహిళ కాదుట. వారికి ఇద్దరు పిల్లలట." అని

ఎరీన్ గారేట్

జాయస్, హెచ్. జి. బెల్, అల్లసీ పాకీలీ మొదలగు సుప్రసిద్ధ సాహితీవేత్తలు ఆమె స్నేహితులు.

ఒకసారి గారేట్ లండన్ స్పిరిట్ యొలిస్ట్ ఆలామెన్ట్ లో మహిళా అధ్యయన బృందం సభ్యురాలిలో కూర్చుని ధ్యానం చేస్తోంది. గారేట్ తన వైతన్యవృత్తిలో మార్పు రాగానే కాస్త స్పృహలో ఉంటూనే పరవశంగా మాట్లాడసాగేది. ఈ సారి మాత్రం తాను నిద్రాసృటిలోకి జారుకుంటున్నట్లు అనిపించింది ఆమెకు. తర్వాత ఏమైందో ఆమెకు తెలియదు. గారేట్ నిద్ర నుంచి లేచగా ఆమె ఏదో చిత్రమైన మగ గొంతులో తూర్పు దేశాల యాసతో మాట్లాడినట్లు ఆమె స్నేహితులు ఆమెకు చెప్పారు. ఆ గొంతు తన పేరు ఉవాసీ అని చెప్పిందని, సభ్యురాలిలో కొంత మంది ఆమె అత్తల నుంచి

ఆత్మల దూత ఎరీన్ గారేట్

ఇంగ్లండు నుంచి ఆమెరికాకు బైలుదేరి గమ్మానికి చేరుకోలేకపోయిన సంఘటన పత్రికల్లో చదివినట్లు గుర్తుకు వచ్చింది. అడ్వాంటిజ్ మహాసముద్రం మీదుగా ఇంగ్లండు నుంచి ఆమెరికాకు అకాశమార్గాన బైలుదేరిన ప్రపథమ వైమానికులు వారే. పాపం వారు దారిలోనే మాయమయ్యారు. ఎర్రమాకే నదీ, సంపన్నురాలు. రేమండోహెచ్ క్లిఫ్ కు పదివేల షాన్స్ బహుమానంతో పాటు, అతని జీవితాన్ని మరో పదివేల షాన్స్ కు భీమా చేయించే ఏర్పాటు చేసి ఎర్రమాకే హెండ్ క్లిఫ్ ను తనతో సహా ఈ సాహసయాత్రపై బైలుదేర దిసింది. కాని ఆమె వంపిన చెక్కు, చెల్లలేకపోవడం వలన భీమా కాలేదు.

విమానం అంతర్ధానం అయి భర్త తిరిగి రాకపోయేసరికి రేమండో హెండ్ క్లిఫ్ భార్య ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ కు అర్థి క ఇబ్బందులు వచ్చి పడ్డాయి. ఎర్రమాకే ఆస్తి ఆమె తండ్రి లార్డ్ ఇంచ్ కెట్ ఆజమానిపైలోకి వెళ్ళింది. ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ లార్డ్ ఇంచ్ కెట్ కు సహాయం చేయమని ఉత్తరం రాసింది. కాని అతడు ఏమి పట్టించుకో లేదు. ఈ వివరాలన్నీ అర్థి కు తెలియవు. రేమండో హెండ్ క్లిఫ్, ఎర్రమాకే ప్రయాణం చేస్తున్న విమానం మాయమైందని మాత్రమే ఆమెకు తెలుసు. మరల ఈజాబల్లను

చెప్పింది. కాన్డాయల్ ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ కు ఉత్తరం రాసి ఉవాసీ అత్త తెలిపిన వివరాలను తెలియజేశాడు.

ఉవాసీ అత్త చెప్పినట్లు ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ ఇంగ్లీషు మహిళ కాదు. ఆమె హాలండ్ దేశానికి చెందినది. ఆమెకు ఇద్దరే పిల్లలు. ఆమె అర్థి, కాన్డాయల్ ఉత్తరాలను అందుకుని అర్థిని కలుసుకుంది. అర్థి ఈజాబల్ల కంది ఎరీన్ గారేట్ ద్వారా రేమండో హెండ్ క్లిఫ్ అత్తతో సంభాషించడం సులువుగా ఉంటుందని చెప్పింది. వారు గారేట్ ను కలుసు కున్నారు. ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ అర్థి స్నేహితురాలిగా పరిచయం చేసుకుంది. కాని ఫలానా అని చెప్పలేదు.

వారిద్దరూ కోరగా అర్థి స్నేహితురాలి అనగా ఎమిరి హెండ్ క్లిఫ్ (ఆమె రేమండో హెండ్ క్లిఫ్ భార్య అని గారేట్ కు తెలియదు) భర్త అత్తను గారేట్ అవహించ జేసుకుంది.

ఎమిరి వాళ్ళ పాప జోన్ కు వాళ్ళ తండ్రి యాత్రపై వెళ్ళాడని చెప్పగా, అతడు ఎప్పుడు తిరిగి వస్తాడని జోన్ ప్రశ్నించినదనీ, తాను ఎమిరి చిత్రించిన పిల్లల పెయింటింగ్ చూసాననీ, దాని బెడ్డి పిల్లలను బాగా చూస్తోందని రేమండో హెండ్ క్లిఫ్ అత్త గారేట్

ద్వారా చెప్పింది. ఈ వివరాలన్నీ నిజమేనని ఎమిలీ తర్వాత ఒప్పుకుంది. అలాగే ఎమిలీ ఇల్లంతా గాలించినా దొరకని రేమండ్ చొక్కా చేతి లింకులు అలమరలో ఫలానా డబ్బాలో ఉన్నాయని, బైలు దేరేముందు తాను ఏమానం పట్లగ్గులు మార్చానని రేమండ్ అత్యుత్తేజ్వింపబడింది. ఎమిలీ ఇంటికి వెళ్ళి అలమరలో డబ్బాలో చూడగా లింకులు దొరికాయి. ఏమానం పట్లగ్గుల విషయం వాకబు చేయగా రేమండ్ నిజంగా పట్లగ్గులు మార్చాడని తెలిసింది. అలాగే తన ఇంటి ప్లాటుకు సంబంధించిన సర్వే మ్యాపు కూడా ఫలానా జాగాలో ఉందని రేమండ్ అత్యుచ్చేషణగా ఎమిలీకి అంది దొరికింది.

తనతో ప్రయాణం చేసిన ఎల్సీమాకే తండ్రి ఇంచ్ క్విట్స్ "ఎక్స్ ప్రెస్" పత్రిక ద్వారా వేదితే ఎమిలీకి అతడు అర్థిక సహాయం చేయగలడని, జూలై 25 తేదీన ధన సహాయం లభిస్తుందని రేమండ్ హించ్ క్విట్స్ అత్యుచ్చేషణగా చెప్పింది. అమె అలాగే చెసింది.

ఎల్సీ మాకే యావత్ అన్ని 45 ఏళ్ళ తర్వాత ప్రభుత్వానికి సంక్రమించేలా అమె తండ్రి లార్డ్ ఇంచ్ క్విట్స్ నిర్ణయం గైకొన్నాడు. కాని ఎమిలీ హించ్ క్విట్స్ అర్థిక సహాయం చేస్తున్నట్లు పేర్కొనలేదు. దాంతో పతాక శీర్షికతో "ఎక్స్ ప్రెస్" పత్రిక ఎమిలీ దీనావస్థ గురించి వార్త ప్రచురించింది. ఈ విషయం పార్లమెంటులో చర్చకు వచ్చింది. తుదకు లార్డ్ ఇంచ్ క్విట్స్ ఎమిలీ హించ్ క్విట్స్ పదివేల పౌన్డు ఇస్తున్నట్లు ప్రకటన చేశాడు. ఎమిలీ సంతోషంతో గారెట్ వద్దకు వెళ్ళి తన కృతజ్ఞత చెప్పుకుంది.

అలాగే గారెట్ జీవితంలో మరొక ముఖ్యమైన సంఘటన జరిగింది. ఈ సంఘటనకు హించ్ క్విట్స్ సంఘటనకు సంబంధం కూడా ఉంది.

గారెట్ 1928 లో ఒక రోజు హాలిండ్ పార్కు ప్రక్కగా నడుస్తూ ఉండగా అమెకు ఆకాశంలో చిత్రమైన దృశ్యం కనబడింది. అమెకు మబ్బుల లోంచి బైటకు వచ్చి నెమ్మదిగా పడమటి దిక్కుగా పయనిస్తున్న పెద్ద ఆకాశ నౌక కనబడింది. చూస్తూండగా అది కంపిస్తూ పతనమవసాగింది. వెంటిలా తళతళలాడే ఆ ఆకాశంలోంచి పొగ మేఘాలు బైలుదేరి దాన్ని కప్పేశాయి. అమెకు ఈ దృశ్యం 1926 లో కూడా కనబడింది కాబట్టి అమె చాలా కలత చెందింది. అప్పుడు బ్రిటన్ లో చిన్న చిన్న విమానాలే తప్ప ఎక్కడా అంత పెద్ద విమానాలు ఎగరడం లేదు. ఇతే అప్పుడే బ్రిటన్ అమెరికా, జర్మనీలతో పోటీగా రెండు విశాలమైన ఆకాశయానాలను తయారు చేస్తోంది. వీటిని డిరిజిబల్ అనే వారు. ఇవి అడుగున ఇంజన్లు గల పెద్ద గ్యాసు బాలూన్లు లాంటివి. ఈ రెండింటిలో ప్రభుత్వరంగంలో తయారు అవుతున్న ఆర్. 101 అనే డిరిజిబల్ ను ఆకాశ మార్గాన ఐదారు రోజులలో భారతదేశానికి చేర్చి యావత్ ప్రపంచాన్ని సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ముంచెత్తాలని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వాధికారులు, రాజకీయ నాయకుల ఆశయం. అందుకని వాళ్ళు ఆర్. 101 ను అతి శ్రీఘ్రంగా నిర్మం

రేమండ్ హించ్ క్విట్స్, ఎమిలీ హించ్ క్విట్స్ చేయాలని తపతప లాడుతున్నారు.

డిరిజిబల్ లోపల ఎత్తైన సంచులలో హైడ్రోజన్ గ్యాసు నింపేవారు. ఆ సంచులలో కొన్ని పడేసి అంతస్తుల మేడంత ఎత్తు ఉండేవి. ఈ సంచులను ఎద్దుల పెగుల పైపారతో తయారు చేసేవారు. ఈ సంచులను కదలకుండా పట్టి ఉంచడానికి ఇనుప దూలాలు, తీగల వల అమర్చేవారు. డిరిజిబల్ మొత్తం ఆకాశాన్ని బట్టతో కప్పేవారు. డిరిజిబల్ అడుగున ఇంజన్లను అమర్చేవారు.

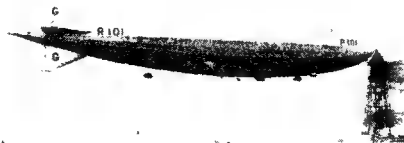
ఎమిలీ హించ్ క్విట్స్ తన కృతజ్ఞత తెలుపుకోవడానికి గారెట్ వద్దకు వచ్చినప్పుడు అమె గారెట్ ను తన భర్త రేమండ్ హించ్ క్విట్స్ అత్యుచ్చేషణగా మాట్లాడించమని కోరింది. గారెట్ ఒప్పుకుని కేమండ్ హించ్ క్విట్స్ అత్యుచ్చేషణగా తనలోకి ఆవహించ జేసుకుంది. అతడి అత్యుచ్చేషణగా విధంగా పలికింది.

"ఆర్. 101 డిరిజిబల్ పైబట్టను పట్టి ఉంచే తీగలు గట్టిగా లేపు కాబట్టి అవి కూలిపోతాయి. అదికాక దాని ఇంజన్లు కొత్త రకంవి. అవి పని చేయవు. అందువలన ఆ డిరిజిబల్ ఎగురకుండా ఉంటేనే క్షేమకరం." ఎమిలీ ఈ విషయాన్ని కానన్ దాయర్ కు చెప్పింది. దాయర్, జాన్స్ టన్ అనే సంబంధ వైమానిక శాఖ అధికారితో ప్రస్తావించగా, "మరేం ఫరవాలేదు. అన్ని జాగ్రత్తలు పాటించు" అని అతడు చెప్పాడు.

ఎలీన్ గారెట్ ద్వారా ఎమిలీకి డిరిజిబల్ గురించి ఇంకా హెచ్చరికలు వచ్చాయి. గారెట్ కూడా బ్రాంకర్ అనే వైమానిక శాఖ అధికారికి ఈ విషయం తెలపగా అతడు ఈ ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసి ప్రసక్తి లేదని చెప్పాడు.

ఆర్. 101 అక్టోబర్ 4, 1930 సాయంకాలం కార్మింగటన్ నుంచి ఇండియాకు బైలుదేరింది. ఏడు

ఆర్. 101 డిరిజిబల్

గుంటల తర్వాత అర్ధరాత్రి అది ప్రాస్తులో కొండలపై కూలి సైలిపోయింది. దాంట్లో ప్రయాణం చేస్తున్న 54 మందిలో ఆరుగురు మాత్రమే ప్రాణాలతో బైటపడ్డారు.

ఇది జరిగిన కొద్ది రోజులకు గారెట్ ఒకసారి ఉవాని గొంతులో, "అతడు ఇర్విన్ టి. డిరిజిబల్ భారం దాని ఇంజన్ల సామర్థ్యానికి మించి ఉందని, ఇంజన్లు బరువు కూడా ఎక్కువ అనే అతడు చెబుతున్నాడు. ఆ రోజు దీర్ఘ ప్రయాణానికి వాతావరణం బాగులేదట. డిర్బిల్ లో నీరు చేరి అది "అపి"లో ఇళ్ళ కప్పులను రాసుకుంటూ వెళ్ళింది" అని చెప్పింది. ఇర్విన్ డిర్బిల్ లో చనిపోయిన ఒక వైమానికుడు. ఇతే "అపి" అనే ఊరు ప్రాస్తులో ఉన్నట్లు ఉవాని అత్యుచ్చేషణగా చెప్పింది. ఎన్నో వాళ్ళలో ఎవరికీ తెలియదు. తర్వాత సైన్స్ అనే అతడు బ్రిటిష్ మ్యూసియం లైబ్రరీలో రైల్వే మ్యాప్ చూడగా బ్యూవాయి అనే పట్టణానికి ఉత్తరాన "అపి" దొరికింది.

ఆర్. 101 డిరిజిబల్ దుర్మృతన గురించి దర్శాపు కొసం ప్రభుత్వం ఒక సమితిని నియమించింది. డిరిజిబల్ నిర్మాణం తొందరపాటుగా జరిగినా, దాంట్లో ఎన్ని లోపాలున్నా ఆ సమితి ఎవరినీ బాధ్యులిగా ప్రకటించలేదు. గ్యాసు లీకయింది. అదెలా అయిందో తెలియలేదు అని నిర్ధారించి దర్శాపు ముగించింది.

మేజర్ బ్రిటన్ విల్లెర్స్ అనే వైమానిక మంత్రిత్వశాఖ అధికారి గారెట్ ను కలుసుకున్నప్పుడు అమెకు ఇర్విన్ అత్యుచ్చేషణగా పూని "డిరిజిబల్ చాలా బరువుగా ఉంది. ఎవరో వైపుబడిలోనే వారు నిర్మించినట్లు ఉంది. గ్యాసు ఉండే సంచులు గట్టిగా లేపు. అవి కదలడం వలన లోని గ్యాసు ఒత్తిడి పెరిగి గ్యాస్ లీకయింది. డిరిజిబల్ ముక్కులో ఒక దన్ను కర్ర కూలి డిరిజిబల్ పైపారలో కన్నం ఏర్పడింది. డిజిబల్ ఇంజను నుంచి కూడా అగ్ని వెలువడింది. ఆ అగ్ని లీకవుతున్న గ్యాసును రగిల్చింది" అని ఇంకా పెక్కు సాంకేతిక వివరాలతో సహా డిరిజిబల్ కు సంబంధించిన ఎన్నో విషయాలు పేర్కొంది.

ఆర్ 101 డిరిజిబల్ నిర్మాణానికి సంబంధించిన అధికారి ఎల్ చార్లెటన్, ఇర్విన్ అత్యుచ్చేషణగా ద్వారా చెప్పిన వివరాలను అధ్యయనం చేశాడు. వాటిలో 40 జటిల సాంకేతిక రహస్యాలన్నాయని కనుగొన్నాడు. గారెట్ లాంటి సామాన్య వ్యక్తికి అటువంటి సాంకేతిక వివరాలు తెలియదండం నమ్మకస్థం కాదని అతడు అభిప్రాయపడ్డాడు.

ఎలీన్ గారెట్ 1970 లో చనిపోయింది. చనిపోయే వరకు అమె భౌతిక శాస్త్రాలను అతీంద్రయ శకులతో మేళవిచే ప్రయత్నాలను అర్థింకగాను, ఇతర విధాలగాను సమర్థిస్తూ ఉండేది. అమె సాంగత్యంలోకి వచ్చిన మనుషులంతా ఆధ్యాత్మిక వాదులుగా మారేవారు. జాన్ ఫుల్లర్ అనే రచయిత అమె గురించి విస్తారంగా పరిశోధన చేసి వివరాలను గ్రంథస్థం చేశాడు. □

సీరియల్

కలిగినశీల

రెవెన్యూల సువర్ణకర్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

మర్నాడు ఆయన చెప్పిన దానికి అరగంట ముందే వెళ్ళాను. ఆయన అప్యాయంగా అవ్వనించి కూర్చో పెట్టాడు.

కొంతసేపు మౌనంగా గడిచి పోయింది. నాకు అత్యంతగా వుంది.

"సర్! వాసన లేని బ్రాండ్ గురించి నేనెప్పుడూ వినలేదే!" అన్నాను కుతూహలంగా.

అతను చిన్నగా నవ్వి-

"వాసన అసలు లేకుండా ఏ లిక్కర్స్ వుండవు? క్వాలిటీని బట్టి కాస్త ఎక్కువ, తక్కువలు వుంటాయిగాని!" అన్నాడు.

"మ....రి...."

"తొందర పడకండి! చెప్పాలనేగా రమ్మన్నది!" మళ్ళీ నవ్వాడతను.

రెండు నిమిషాల తర్వాత అతను లోపలి కెళ్ళాడు. నాలో తిరిగి అత్య విమర్శ మొదలైంది. నీ రూపం గుర్తించింది. అయితే అనాటి సుఖం పీటన్నంటినీ తరివెళి కొట్టింది.

తాగుడు ఎంత తొందరగా అలవడుతుందో అర్థమైంది. క్షణం వెళ్ళి పోదామా అని కూడా అనిపించింది. కానీ.... కాళ్ళు కదలేదు.

నేనలా సంఘర్షణ పడుతుండగానే సాగర్ వచ్చి నన్నొ గదిలోకి తీసి కెళ్ళాడు.

అ గది ఖరిదైన ఫర్నిచర్తో చాలా విశాలంగా వుంది. మధ్యగా ఓ డబుల్ బెడ్ వుంది. దానికి పక్కగా అందమైన కార్పెట్ వుంది.

గదిలో కెళ్ళగానే ఓ విధమైన సువాసనలు వెదజల్లుతూ మనసుని ఏదో లోకానికి తీసు కెళ్ళున్నట్లునిపించింది.

"ఆ మంచం మీద కూర్చోండి!" అన్నాడు సాగర్.

మంత్రించినట్టు కూర్చున్నాను.

అక్కడ బ్రాండ్ బాటిల్స్ గానీ, ఐస్ క్యూబ్స్ వగైరాలుకానీ.... కనిపించలేదు. సాగర్ ఓ పేకెట్ లోంచి ఓ టేబ్లెట్ తీసి నాకిచ్చాడు.

"ఏమిటిది?" అశ్రయంగా అన్నాను. దాన్ని తిప్పి తిప్పి చూస్తూ.

"సీక్వావర్లిన స్వర్గం!" నవ్వాడతను.

నాకేం అర్థం కాలేదు.

"ముందు వేసుకో!" మంచినీళ్ళ గ్లాసు అందిస్తూ అన్నాడు. నేను మౌనంగా వేసుకున్నాను.

నీకు తెలుసుగా నేను మాత్రం మింగడానికి ఎన్ని అవస్థలు పడేవాణ్ణి.... సుస్తీ చేస్తే ఇంజక్షన్లైనా చేయించుకునే వాళ్ళుగానీ మాత్ర మాత్రం మింగేవాళ్ళు కాదు.

ఎలాగోలా ఆయనిచ్చిన టాబ్లెట్ రెండు గ్లాసుల నీళ్ళతో బలవంతంగా మింగి అతని కేసు చూశాను. నవ్వుతూ తాపిగా కూర్చున్నాడతను. ఏదో ఓ టేబ్లెట్ ఇచ్చి నన్నొ పూర్తి చేశాడా అనిపించింది.

"సర్!...." ఏదో అనబోయాను.

"ఘే! మాట్లాడకు!" అన్నాడతను కాస్త విసుగ్గా.

ఏకవచన ప్రయోగానికే విస్తృతాతున్న నేను అతనిన్న తీరుకు మరిచిత్తర పోయాను.

నా మొహంలోకి చూసిన సాగర్ భయంకరంగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వు.... కుండలు పిల్చని చూసి సింహం నవ్వులా నవ్వులా వుంది.

నాకు కాస్త చిరాకనిపించింది. మెల్లగా లేచబోయాను. కళ్ళు గిరున తిరిగాయి. ఒళ్ళంతా తేలిపోయింది.

మొన్న నానా అవస్థాపడి బలవంతంగా తాగిన బ్రాండ్ కన్నా పవర్ ఫుల్ గా వుంది. మరెంతో హాయిగా వుంది. అనందం తన్ను కొచ్చింది.

"ఏం టాబ్లెట్ సర్ ఇది?" అన్నాను పుత్రాహంగా.

"అదే రహస్యం!" నవ్వాడతను.

ఈసారి అతని నవ్వు భయంకరంగా అనిపించ లేదు. "చెప్పండి సర్!" అన్నాను చనువుగా.

"అది ఏ టాబ్లెట్ అయితే నీ కెందుకు.... నీ కెప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు నా దగ్గరికిరా. నేనిస్తాను!"

"అలాగే సర్!.... కానీ...."

"చెప్పు!"

"నా కోసం ఇంత చేస్తున్నారు కదా! నా పల్ల మికేం వుపయోగం?" అన్నాను ముద్దు ముద్దగా.

"నీలాంటి యువకుల్ని సంతృప్త పరచడం నా కెవ్వం...." నవ్వాడతను.

"కానీ.... మీకు.... నేనేం చెయ్యగలను!"

జరిగిన కథ-10 : రమణ దగ్గర నుంచి సరయుకి ఉత్తరం వచ్చింది. ఆ ఉత్తరంతో పాటు రమణ రాసిన శివు, చిన్నాల యదార్థ కథని చదవసాగింది. సరయు. వనజ అర్థంబుగా రమ్మని కబురు చేస్తే ఆమె వెళ్ళింది. వనజ సరయుకి ఒక పెళ్ళి సంబంధం చూసింది. తనకి యిప్పట్లో పెళ్ళి చేసుకొనే ఉద్దేశ్యంలేదని చెప్పేసింది సరయు. వనజ తను మాట ఇచ్చింది కనుక ఆ అదివారం పెళ్ళికొడుకుని తీసుకువస్తానని అప్పుడు మాత్రం మామూలుగా ప్రవర్తించమని, మిగతావన్నీ తాను చూచుకుంటానని చెప్తూంది. అలాగేనంది సరయు. ఆ రాత్రి చదువుతూ ఆపేసిన కథ తిరిగి చదవడం మొదలుపెట్టింది సరయు.

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

"ప్రస్తుతం ఏవీ ఒక్క! అవసరం అయితే నేనే అడుగుతాను." గంభీరంగా అన్నాడతను.

"థాంక్స్ సర్!" అన్నాను భృతజ్ఞతగా.

ఆ తరువాత నాకు స్పృహ తప్పుతున్నట్టు అనిపించింది.

"పడుకో! గుడ్ నైట్!" అని నన్ను పడుకోబెట్టి బ్లాంకెట్ కప్పినప్పుడు అయినలో నాకు దైవం కనిపించాడు.

మళ్ళీ మర్నాటిగానీ మెలకువ రాలేదు. వచ్చాక అత్త ఎమర్జీ పక్కాతాపం! మళ్ళీ మామూలే!

అలా ప్రారంభమైన నా అలవాటు రోజూ సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఆ డేబ్లైడ్ కోసం అరాట పడ్డం చాకావచ్చింది.

ప్రతి రోజూ ఫోన్ చేసి వెళ్ళి ఆ టాబ్లెట్ వేసుకుని అక్కడే పడుకునే వాళ్ళు. కొన్నాళ్ళ తర్వాత డేబ్లైడ్ వేసుకుని వెంటనే ఇంటి కొచ్చి పడుకోవడం మొదలు పెట్టాను.

మొదట్లో.... నాకు డేబ్లైడ్ మిడి పేపర్ తీసేసి ఇచ్చేవాడు సాగర్. తర్వాత.... రియ్యకుండానే ఇచ్చేవాడు. అయితే అది వేసుకునేచాకా అక్కడే ఉండేవాడు. అందుకే ఆ టాబ్లెట్స్ ఏనిటో తెలియ లేదు.

ఫారినకంట్రిన్ లో ఎల్లెస్ డి. హరాయిన్. కొక్సైన్ లాంటి మత్తు మందులు యువతరం మిద చాలా దెబ్బ తీస్తున్నాయని, చాలా మంది యువత

కరిగిన శిల

యువకులు ఆలాంటి అలవాట్లకి బానిసలై.... ఘోరకృత్యాలకి పాలపడుతున్నారనే విన్నాను. కానీ.... ఇప్పుడియినప్పుడు బేబి బేబి అర్థం కాలేదు.

అయినా.... అది ఏ బేబి బేబి అయితే నాకెందుకు. అతను అడిగి అడక్కుముందే ఇస్తున్నాడు! అది చాలు అనుకున్నాను.

క్రమేపి నాలో మార్పు వచ్చింది. ఆకలి మందగించింది. ఉత్సాహం చచ్చి పోయింది. ఆఫీసు కెళ్ళాలంటేనే ఏనుగ్గా వుంది. ఇవన్నీ ఆ బేబి బేబి మూలంగానే అని తెలుసు. అయినా మానలేదు.

ఒకటి, రెండు, మూడు బాబ్లెట్స్ వేసుకుంటేనే గానీ తప్పి కలగని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఆ రోజు బేబి బేబి కోసం ఆయనకి ఫోన్ చేశాను. "సారి యంగ్ మాన్!" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు. నాకు పిడుగు పడ్డట్టయింది. వెంటనే అతనింటి కెళ్ళాను.

"సారి కృష్ణ! స్టాక్ లేదు!" అన్నాడు నిర్భయమాటంగా. నేను బతిమాలాను. కనీసం ఆ బేబి బేబి పెర్రైనా చెప్పమన్నాను. అతను చెప్పలేదు.

ఏదైనా మెరికల్ పాపె కెళ్ళి అడుగుదా మనుకుంటే.... అభిమానం అడ్డుపెట్టింది.

"ఎలాగో.... నీకు కొన్ని బేబి బేబి తెప్పించి ఇస్తాను.... కానీ...."

"చెప్పండి సర్! ఏం చెయ్యాలి?" అతని రెండు చెతులూ పట్టుకుని బతిమాలాను. నా కా క్షణంలో నేనే ఇంజనీయర్ ననిగానీ, వున్నత కుటుంబానికి చెందిన వాణ్ణిగానీ, బంగారు స్పూన్ తో తిని, పట్టు తివాసి మీద నడిచేవాణ్ణి నంగతిగానీ నాకు గుర్తు లేదు.

నాకు తెలిసందలా.... అతనిచ్చిన బేబి బేబి వేసుకుంటే....

ప్రస్తుతం నాకవి కావాలి!

"చెప్పాక.... కాదనవుగా?"

"ఉహూ!" నమ్మకంగా అన్నాను.

"సరే! నాతో రా!" అంటూ బైటికి నడిచాడు. ఇద్దరం కార్లో ప్రయాణించి ఓ పెద్ద భవంతి కాంపౌండ్ లో కెళ్ళాం.

విశాలమైన ఆవరణలో మధ్యగా వున్న ఆ భవంతిలోకి నడిచాం. నాకంతా అయోమయంగా వుంది.

సాగర్ నన్ను ఓ పెద్ద హాల్ లోకి తీసి కెళ్ళాడు. అక్కడ చాలా మంది యువతీ యువకులు పుత్రాహంగా తిరుగు తున్నారు. సాగర్ కి అందరూ విష్ చేశారు.

"బేబి కి సిద్ధంగా వున్నారా?" అన్నాడతను గంభీరంగా.

"ఎస్సేట్!" అన్నాడో యువకుడు.

రెండు నిమిషాల తర్వాత నన్ను పిల్చి.... ఓ కిటికీలోంచి చూడమన్నాడు. కుతూహలంగా చూశాను.

అంతే!

నా కాళ్ళు చల్లబడ్డాయి.

పట్టు తప్పుతున్నట్టు అనిపించింది.

గదంతా బైట్స్ తో వెలిగి పోతోంది. ఓ చీట కెమేరా వుంది.

అక్కడే ఓ డబుల్ కాచ్, దాని మీద నగ్నంగా ఓ జంట!....

అంటే.... బ్యా ఫిలిమ్ తీస్తున్నారన్న మాట! నాకు మతిపోయినట్టయింది.

అన్నయ్యా! మరో సంగతి! ఆ జంట ఎవరో తెలుసా?.... మన వూరి కరణంగారి మేనకోడలు జ్యోతి, ఆమె భర్త సుందరం!

నాకు.... ఎం చెయ్యాలి అర్థం కాలేదు.

"కృష్ణ!.... ఎలా వుంది?" అదో లా నవ్వుతూ అన్నాడు సాగర్.

"వాళ్ళు...." తడారిపోతున్న గొంతుతో అన్నాను.

"నీలాంటి వాళ్ళి. ఇద్దరూ దాక్కర్లు! నా వలలో పడ్డారు.... నేను శవ చేసుకుంటున్నాను!" అన్నాడతను.

నాకు సాగర్ మీద అసహనం వేసింది. తిట్టాను. అసహ్యంగా దూషించాను.

జాతీయ భాషా సమైక్యతా గ్రంథములు

30 రోజులలో తమిళ భాష	వెల రూ.	7.50
.. .. హిందీ భాష	వెల రూ.	7.00
.. .. కన్నడ భాష	వెల రూ.	8.00
.. .. మలయాళ భాష	వెల రూ.	7.50
.. .. సంస్కృత భాష	వెల రూ.	7.00
.. .. అంగ్ల భాష	వెల రూ.	11.00
.. .. ఉర్దూ భాష	వెల రూ.	8.50
.. .. మరాఠీ భాష	వెల రూ.	6.50
.. .. బెంగాలీ భాష	వెల రూ.	4.50
.. .. పంజాబీ భాష	వెల రూ.	6.00
.. .. గుజరాతీ భాష	వెల రూ.	5.50
.. .. అంగ్ల సంభాషణము	వెల రూ.	7.30

వైకనుబరచిన పుస్తకములన్నీ తెలుగు మూలంగా ఇతర భాషలను వ్యాకరణ రీతిగా వ్రాయుటకు, వదుపుటకు, మాట్లాడుటకు, వుపకరించు గొప్ప గ్రంథములు. పుస్తకమును కోరువారు పుస్తకము వెలతో రూ. 3.50 వేర్చి M.O పంపండి.

రూ. 19.75

సులభముగా ఇంగ్లీషు మాట్లాడుటకు బాలాజీస్ ఈజీ వే టు స్పీక్ ఇంగ్లీష్

బడిలో చదువుకునే బిచ్చిబిచ్చి బిచ్చిబిచ్చిలను, ఇంగ్లీషు చదివినాడా వైకరణ సంకయము గలవారికి, వైకరణ లోపములు లేకుండా సరళముగా ఇంగ్లీషు మాట్లాడుటకు వ్రాయుటకు, నేర్చుంచుటకు ఉపకరించే పుస్తకం! ఉత్తరగులు, వైకరణములు, ఇంగ్లీషులో వున్న పరిశోధనలు లేనివారికి, తెలుగువారికి వైకరణ బద్ధంగా ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనుటకు ఇది ఒక మంచి సాధనము! ఈ పుస్తకం చదువడం ప్రారంభించగానే... బాత ఇంటిగా ఒక ఉపాధ్యాయుడు తోడున్నట్టి బాతు ఇంజనీరు!

మా డొరిలోని టెక్నిక్ బుక్ షాపులలోనూ లభిస్తుంది.

ఈ పుస్తకమును కోరువారు పుస్తకము వెలతో రూ. 4.50 వేర్చి M.O పంపండి.

వివరములకు :

బాలాజీ పబ్లికేషన్స్

103 ప్రైవేట్ రోడ్డు, మద్రాసు-600 014

BALAJI PUBLICATIONS

103, PYCROFTS ROAD MADRAS-600 014

అతను మాట్లాడలేదు. అన్నీ శాంతంగా విని-

"నీ కిష్టం లేకపోతే బలవంతం యేం లేదు. వెళ్ళిపోవచ్చు!" అన్నాడు.

నీరసంగా కూలబడి పోయాను.

అతనింత దుర్మార్గుడైనా, ఆ బేబ్లెట్స్ మాత్రం ఎంత ఎపమైనా నాక్కావాలి!

"ఏం? నువ్వు మా పిళ్ళర్లో యాక్ట్ చెయ్యాలి!" అన్నాడు తను మళ్ళీ.

నేను తప్పనిసరిగా ఒప్పుకున్నాను.

అంతే! నేను మరింత పూబిల్ కూరుకు పోయాను. తేనెలో పడ్డ ఈగలా.

సాలెగూట్లో పడిన పురుగులా గిలగిల కొట్టుకున్నాను. మంచి చెడులు పూర్తిగా మర్చి పోయాను. ఆయన చెప్పిందల్లా చేశాను.

నా పరిస్థితికి, ఆఫీసులో చేసిన అవకతవక పన్ను ఖైదు పడి ఆఫీసంతా అల్లర్లెంది.

ఎంజ్విరెలు, సమన్లు, సస్పెన్షన్లు!

నేనో డీవచ్చపంలా మిగిలి పోయాను.

ఇప్పుడు చెప్పన్నయ్యా! నేను తిరిగి మామూలు మనిషి నౌ తానంటావా?

ఒక్క సంవత్సరంలో ఎన్ని మార్పులు! నువ్వుగానీ, నేనుగానీ కలలో కూడా పూపించని మార్పులు! ఏదో అనుమానంతో నువ్వొస్తే కట్టు కథలు చెప్పి పంపేశాను నిన్ను.

తరవాత తరవాత ఆ బాబ్లెట్స్ పేరు తెలుసుకుని నేనే కొనుక్కుని వేసుకోసాగాను.

ఇంట్లోంచి బైటికెళ్ళడమే మానుకున్నాను. ఏదో కారణాలు చెప్పి నీ దగ్గర్నుంచి వేలకు వేలు తెచ్చుకుని డాక్టర్ ప్రెస్క్రిప్షన్ ఫుంటేనేగానీ ఇవ్వని మందులు ఖాక్లో కొని మరి వేసుకున్నాను. చివరికి శిథిల గృహంలా మిగిలిపోయాను.

అన్నయ్యా? నా గురించి నువ్వు దిగులు పడద్దు. కానీ నాలాంటి అనేకమంది తమ్ముళ్ళని ఆ వలయంలోంచి రక్షించు. అదే నా కోరిక.

అమాయకులైన యువతీ యువకుల్ని ఇలాంటి అలవాట్లకు బానిసలుగా చేసే.... తమ స్వార్థానికి వాడుకునే దుర్మార్గుల్ని అంతం చెయ్యి!

ఇలాంటివాళ్ళు దేశానికి పట్టిన పీడ పురుగులు. పాపరజనాన్నే కాక నాలాంటి చదువుకున్న మూర్ఖుల్ని కూడా పాపులుగా చేసి అడుకునే ఈ శక్తుల్ని నాశనం చెయ్యి!

సాధ్యమైనంతవరకు ఈ చెదల పుట్టల్ని నిర్మూలించి, నాలాంటి అభాగ్యుల్ని ఆ పూచిలోంచి బైటికి రాగు. దోమల్ని ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పు.

అన్నయ్యా మరో ఫోర విషయం ఏమిటో తెలుసా?

ఒక వృద్ధ దంపతుల కలల పండ్లైన రఘు, నా ప్రాణ స్నేహితుడైన రఘు! మన సుజాతను ప్రాణాధికంగా ప్రేమించే మన రఘు!.... మన రఘు! కూడా ఈ విషవలయంలోకి ఒచ్చేశాడన్నయ్యా!

వెంటనే రంగంలోకి దిగి కనీసం వాణ్ణా యినా రక్షించు. ఆ సాగర్ చేసే మారణహోమాన్ని అప్పు!.... ఇదే నా అంతిమ కోరిక!

సాగర్ వివరాలన్నీ విడిగా రాసిపెట్టాను చూసుకో! వాటి సాయంతో నువ్వు అతన్ని తేలిగ్గా మూయించుచు.

కానీ అన్నయ్యా! చాలాజాగ్రత్త! అతను చాలా తెలివిగలవాడు. జాగ్రత్తగా డిల్ చేయాలి.

ఈ ఉత్తరం రాయడం కొసం ఈ రోజంతా బిబ్లెట్స్ వేసుకోలేదు.

అన్నయ్యా! మరో కోరిక!

నువ్వు త్వరలో ఒ ఇంటివాడివి కావాలి. నీ కడుపున నేను కొడుకుగా పుట్టాలి! నీ అంత మంచివాడుగా పుండాలి.

అన్నయ్యా! ఇంక రాయలేను. చేతులు ఒడుకిపోతున్నాయి. తలంతా చిమ్ముగా వుంది. వాంతి వచ్చేరా వుంది. ఇంతసేపు మాత్రలేర్చుకుండా ఈ మధ్యకాలంలో ఎప్పుడూ వుండలేదు. ఇంక శలవు.

తుది నమస్సులతో

నీ చిన్న.

"చిన్నా!" పరిసరాలు దద్దరిల్లేలా పెద్దగా అరిచి కూలిపోయాడు శిను.

అప్పుడే పెరట్లో కెళ్ళిన రాజమ్మ పరిగితుకొచ్చి-

ధూర్జటి నందన నీకు మ్రొక్కెదన్

నీ వెలుపలి చేతి ఘంటమును

నా వాక్కున నుంచు మటంచును

ఎల్ల కవులు నిను వేడుకొందురుగదయ్య

ప్రాద్దున నిద్దుర లేచి

పొందుగ నీ పంచ రత్నము లె

నే పతించుచుంటిని పంచ వర్ణముల నుంచి

హాస్య కవితకు నీవె అధి దేవతవని చెప్పుచుందురు

ఎందరెందరో కవులు - గాయకులు మున్నుండుగ నిను

స్తుతియించినంతనే ఏ విప్పుములు లేకుండగ

ఎన్నెన్నో గ్రంథములు రచించినారంచురు గదా!

వారందరిని కరుణించిన నీకు

నామిద కాళిన్య మేలనయ్యా

నాలో ఈ కొరికనెడి ఇందనమును అంటుందినావు

ఆ వెలుగన్నది వెలువరించుట నీదే బాధ్యత

నిద్ది బుద్ధుల సహితం సేవించుచుంటినే

ఇద్దరెందుకు నీకు స్వామి

బుద్ధి నైనను నాకు ఇమ్ము

పెద్ద కొరికలు నేకొరలేదు

మేడ మిడ్డెలు నేనడుగలేదు

ఏదీ నీదు ఘంటము నా చేతి కిచ్చి

వసుధపై నిల్చిడి ఒక్క కావ్యము నాచే వ్రాయించవయ్య!

-పుచ్చా బాలా త్రిపురసుందరి

"ఏమిటి శిను! ఏనైంది?" అంది అదుర్గా.

"మన చిన్నా..... మన చిన్నా ఎంత పని చేశాడో చూశారా రాజమ్మగారూ!" అంటూ వలవల ఏడుస్తున్న శినుని చూసి హడలిపోయిందావిడ.

"ఏనైంది బాబూ! మన చిన్నా కేంపిడి" పెంచిన మమకారం ఆమెని భయంతో కంపించేలా చేసింది.

కర్తవ్యం గుర్తించిన శిను తన దుఃఖాన్ని పక్కకి నెట్టి, విషయం అవిడకి క్లుప్తంగా చెప్పి-

"త్వరగా బయల్దేరండి!" అన్నాడు.

అవిడపై ప్రాణాలు పైకే పోయాయి.

కంగారుగా లోపలికెళ్ళిపోయింది.

పది నిమిషాల్లో కారు బయల్దేరింది.

ట్రాఫిక్ రూల్స్ తో సంబంధం లేకుండా శరవేగంగా పరుగులు తీస్తున్న

కార్లో ప్రాణాలు అర్చిచేతిలో పెట్టుకూర్చుంది రాజమ్మ.

శిను ధ్యేయమల్లా ఎంత తొందరగానైనా సరే..... అక్కడికి చేరుకుని తమ్ముణ్ణి రక్షించుకోవాలి, చివరికి తన ప్రాణాలు ధారపోస్తానా సరే!

శిను వాళ్ళు చేరుకునేసరికి రాత్రి పది గంటలు దాటింది. కారు దిగి ఒక్క అంగలో లోపలికి నడిచాడు శిను.

అయితే చిన్నా గది తలుపులు తాళం వేసున్నాయి. అప్పుడే లోపల్నించి ఇంటావిడ వస్తూ-

"అమ్మయ్యా! వచ్చారా? - మి కొసం వెయ్యి కళ్ళతో చూస్తున్నాం! రండి! రండి!" అంది అదుర్గా.

"చిన్నా....." శినుకి మాట రావడంలేదు. అతనికి సమాధానం చెప్పకుండానే-

"బిలిగ్రాం ఎప్పుడందింది?" అందావిడ.

"బిలిగ్రామా?" తెల్లబోయాడు శిను.

"అదేమిటి బిలిగ్రాం అందలేదా?"

"ఉహూ!"

"మరేతే ఇప్పుడెందుకో చ్చారు?"

విషయం చెప్పాడు శిను.

కరిగిన శిల

"ఇదే దైవ మాయంటే, ఫోన్ చేద్దామంటే లైన్ దొరకలేదు. టెలిగ్రాం ఇచ్చాం. అది అందలేదు. కానీ అతను అనుకోకుండా ఓ ఫుత్ రంరాస్తే..... అది అందింది. ఊ! వదండి. చిన్నా హాస్పిటల్లో వున్నాడు!" అందావిడ భారంగా.

"ఎలా వున్నాడు?" అన్న ప్రశ్నకి అవిడ బదులు చెప్పలేదు.

అతనేవైపోయాడో అని హడలిపోతున్న వాళ్ళని అయిదు నిమిషాల్లో గమ్యం చేర్చింది కారు.

మూలగా వున్న స్పెషల్ రూమ్ కేసు నడిచింది ఇంటావిడ. మిగతా ఇద్దరూ తడబడుతున్న అడుగులతో అనుసరించారు.

గదిలో శివారంలా వున్న తమ్ముణ్ణి చూసి కొయ్యబారిపోయాడు శిను. బావురుమంది రాజమ్మ.

"నాన్నా! చిన్నా!" అంటూ దగ్గరి కెళ్ళబోతున్న వాళ్ళని ఆపేసింది సస్సర్. అతన్ని డిస్మర్స్ చెయ్యకూడదు అంటూ.

"ఎలా వుంది సస్సర్?" అడుర్గా అవిడ్ని అడిగాడు శిను.

"మిర్రోసారి డాక్టర్ కలవండి." అంటూ డాక్టరున్న రూమ్ కేసు చూపించింది. అతను వెళ్ళగానే రాజమ్మ నిల్చున్నచోట కూలబడి పోయింది.

శిను డాక్టర్ రూమ్ లోకి నడిచాడు.

హాస్పిటలంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. రోగులంతా ప్లిడ్ర పోతున్నారు. మధ్య మధ్య ఒకరిద్దరు రోగులు ఏదో బాధతో మూలిగి నిశ్శబ్దాన్ని భంగపరుస్తున్నారు.

"నమస్తే సర్!" మెల్లగా అన్నాడు శిను. ఈజిప్టైడ్ కూర్చుని ఏదో వున్నకం తిరగేస్తున్న డాక్టర్-

"నమస్తే!.... మీరు...."

"నేను..... కృష్ణ అన్నని....." అంటూ తనని తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు శిను.

"మీరా!.... రండి!.... అలా కూర్చోండి" అంటూ అతనికో కుర్చీ చూపించాడు

డాక్టర్.

"డాక్టర్! మా తమ్ముడి పరిస్థితి...."

"సారి. నమ్మకం చెప్పలేం! ఇప్పటికే బాగా డ్రగ్ ఎడిక్ట్ అయిపోయాడు. ఇంక అతను మా నెయ్యాలనుకున్నా అతని అవయవాలూ కోపు!" అన్నాడు డాక్టర్.

"డాక్టర్! ఎలాగైనా నా తమ్ముణ్ణి బతికించండి!.... ఎంత డబ్బుయినా సరే ఆలోచించద్దు!..... నేను ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను!..... వాణ్ణి తీసుకుని హమాలయ్ లోకి వెళ్ళమన్నా వెళ్తాను.... మీరు మాత్రం వాణ్ణి కాపాడండి!" అతని చేతులు పట్టుకుంటూ అన్నాడు శిను.

డాక్టర్ జాలిగా నవ్వాడు.

"ఇంత ప్రేమాభిమానాలున్న మీరు.... అతను ఈ స్థితి కొచ్చేదాకా ఎలా వూరుకున్నాడు?"

డాక్టరు మాటలు బాకుల్లా గుచ్చుకున్నాయి శినుకి..... నిజమే అని కూడా అనిపించింది.

"అనాడే ఏళ్ళు బలవంతంగా తీసుకుపోతే..... ఇప్పుడిది స్థితికి ఒచ్చేవాడే కాదు.

వాడి మాటలు తను నమ్మాడు! చిత్తుగా మోసపోయాడు.

అవును. మొదట్నుంచీ చిన్నా తనని మోసపుచ్చుతూనే వున్నాడు. చిన్నప్పుడు కాలికి బలమైన గాయం అయితే అది దాచి కొలి వుండు బ్రహ్మరాక్షసిలా చేసి ప్రాణాలమిదికి తెచ్చుకున్నాడు.

స్కూలెంట్ యూనియన్ గొడవల్లో ఎవరో వాణ్ణి కొట్టి పారిపోతే వారం రోజులు హాస్పిటల్లో వున్నాడే తప్ప మాట మాత్రం తనకి రాయలేదు. తరవాత ఎవరో చెప్పగా నిలదీస్తే-

"నిజమే అన్నయ్యా!" అంటూ నవ్వేశాడు.

ఇప్పుడూ ఆలాగే చేశాడు.

పిచ్చాడిలా తను నమ్మేశాడు.

ఏవైనా ఈసారి వాడిమాట ఎప్పుడూ నమ్మకూడదు!... ఏళ్ళు కాస్త కోలుకోగానే వల్లికి తీసికెళ్లి పోవాలి. వుద్యోగం అక్కర్లేదు, ఏం అక్కర్లేదు!"

మరీ అంతగా చిక్కె
పాశయావేమి మిత్రమా?
ఈజ్వరం దొరకడంలేదా?

ఇంకెక్కడి ఈజ్వరం స్వామి!
ఇక్కడి ఇళ్లన్న పూర్తిగా
నాగార్జున సమెంట్ జో
నిర్మించాడు! ఏ నాగార్జున
కన్నం పడ్డంలేదు!!!

అనుకున్నాడు శిను

"ఏమిటాలోచిస్తున్నాడు?" మౌనంగా వున్న అతన్ని డాక్టరు గంభీరంగా అడిగాడు.

"నిజమే డాక్టర్!.. నావల్ల పెద్ద పొరపాటే జరిగింది. ఇకముందు వాళ్ళు కళ్ళల్లో పెట్టుకుని చూసుకుంటాను. జీవితంలో అలాంటి మందుల జోలికి పోకుండా చూసుకుంటాను ప్లీజ్. నా తమ్ముణ్ణి మళ్ళీ మనుష్యుల్లో పడేయ్యండి. మి రుణం జీవితాంతం మర్చిపోను." దాదాపు ఏడుస్తూ అన్నాడు శిను.

డాక్టర్ చిన్నగా నిట్టూర్చాడు.

"చూడండి మిస్టర్! మన ప్రయత్నం మనం చేద్దాం! అసై భగవంతుడి దయ. ప్రస్తుతం అతనికి స్పృహలేదు. జరగవలసిన ట్రిట్మెంటు జరిగిపోతోంది. మి రెక్కడికీ వెళ్ళకండి. ఎక్కడానైనా అతనికి స్పృహ రావచ్చు." అన్నాడు.

"ప్రమాదస్థితి...."

"ఈ రాత్రికి లేదు."

డాక్టర్ కి థాంక్స్ చెప్పి చిన్నా గదిలో కొచ్చాడు శిను.

మర్నాడు అయిదు గంటలు దాటుతుండగా మెలకువ వచ్చింది చిన్నాకి. అత్యంతగా తనకోసం చూసే రెండు కళ్ళని గురించాడు అతని కళ్ళలోకి ఆనందం. దుఃఖం పోతుంటే... వస్తున్నాయి.

"చిన్నా!" తమ్ముడికి తల నిప్పురుతూ అన్నాడు శిను. అతని కళ్ళనిండా నీళ్ళూరి తమ్ముడి రూపం అన్నప్పంగానిపిస్తోంది.

"అన్నయ్యా!" చిన్నా కూడా అన్నగారి రెండో చేతిపై చెంపకి రాసుకుంటూ అతని కళ్ళల్లోకి అర్పిగా చూస్తున్నాడు.

'నాన్నా' రాజమృగి దుఃఖంతో మాట రావడంలేదు. అవిట్టై చూసి చిన్నా సన్నగా నవ్వాడు వారం రోజులు మృత్యువుతో పోరాడి చివరికి ప్రమాదంలోంచి బైటపడ్డాడు.

ప్రాణభయం తప్పిందని డాక్టర్లు చెప్పాక వాళ్ళకి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని. ఎవరికివ్వాలన్న డబ్బు వాళ్ళకి చేసే చిన్నాని ఇంటికి తీసుకోవచ్చేవాడు శిను సమయానికి హాస్పిటల్లో చేర్చి చిన్నా కొలుకోవడానిక్కారకులైన ఇంటివారిక్కూడా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని ఇల్లు కాళి చేయించేసి చిన్నాని తీసుకుని స్వంత పూర్వోచ్చేదాడు. శిను

ఇదో చిత్రమైన 'కేసనీ, ఇంత ముదిరిపోయాక కొలుకోవడమన్నది తమ సర్వీసులో మొదటిసారిగా చూస్తున్నామనీ, ఇంకపై ఇలాంటి 'డ్రగ్' తీసుకుంటే ఆ భగవంతుడు కూడా అతన్ని రక్షించలేడనీ, హెచ్చరించిన డాక్టర్ల మాటలు మర్చిపోలేదతను.

అందుకే వెళ్లి ఓ నెల్లాళ్ళు శిలపు గ్రాంటు చేసుకుని మరి వచ్చాడు పదిరోజులు ప్రకారంగా గడిచిపోయాయి చిన్నా కాస్త కొలుకున్నాడు. ఇవాళో, రేపో రఘు గురించి అడగాలనుకున్నాడు శిను.

హాస్పిటల్లో ఒకటి రెండుసార్లు అడిగినా మనసు న్నమితంలేక సరిగ్గా చెప్పలేక పోయాడు చిన్న. అందుకే కాస్త కొలుకున్న తరువాత అడగాలనుకున్నాడు.

అయితే అతను అనుకున్నట్టు అడగలేకపోయాడు. కారణం-

ఆ రోజు శిను బైట్రుంచి ఒచ్చేసరికి తూలుతూ కనిపించాడు. శిను గుండె రుల్లుమంది.

"ఏమిటా చిన్నా? మళ్ళీ ఎవైడిరా? తమ్ముణ్ణి పట్టుకుని కొపంగా అన్నాడు.

"ఏంకాలేదు!" అదో రానవ్వాడు చిన్న అతని మాట కూడా ముచ్చగావుంది.

"మళ్ళీ బైట్నెట్స్ వేసుకున్నావుకదా?" అవేళంగా అడిగాడు శిను. అతను మాట్లాడలేదు.

"ఛ నిన్నిరా వదిలేత్తే రాభంలేదు. పద! ఆ గదిలో పడుండు!" అతని, జబ్బుపట్టి గుంజాడు శిను

'ఒదులు! ఒదులు!' గింజుకున్నాడు చిన్న కొపం, దుఖం, బాధ, కలిసి పొంగిరాగా చిన్నని తడుక్కెళ్ళి పది గదిలో పడేసి బైట్రు గొక్కెంపెట్టాడు శిను.

(ఇంకా ఉంది)

త్వరలో ప్రారంభం! ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకు

ప్రముఖ ఆయుర్వేద ఔషధాల తయారీ సంస్థ
బైద్యనాథ్ ఆయుర్వేద భవన్
వైద్య ప్రముఖుని సమాధానాలు!

పాఠకులు తమ ఆరోగ్య సమస్యలకి "బైద్యనాథ్ ఆరోగ్య దీపిక" శీర్షిక కింద ఆయుర్వేద వైద్య చికిత్సా విధానంలో సమాధానాలని ఉచితంగా పొందవచ్చు.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులందరూ ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

"బైద్యనాథ్ ఆరోగ్య దీపిక" శీర్షిక ప్రశ్నలని సంపేరు తమ ఆరోగ్య సమస్యలని ఈ కింద ఇచ్చిన కూపన్ లో రాసి దానిని సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అనే చిరునామాకి పంపాలి. ఒక్కొక్క కూపన్ లో ఒక్కొక్క ప్రశ్నని మాత్రమే పంపాలి. కూపన్ లేకుండా పంపిన ప్రశ్నలని పరిశీలించటం జరగదు.

కూ ప న్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక
బైద్యనాథ్ ఆరోగ్య దీపిక

ప్రశ్న :

.....

.....

పంపినవారి పేరు :

పూర్తి చిరునామా :

భోజిత్తప్రియమిదం

మంత్రవదిమహేశ్వర

'వాతాపి గణపతిం భజే'

పాట మృదు మధురంగా వినిపిస్తోంది.

అది వింటూ తనని తాను మరచిపోతున్నాడు విఘ్నేశ్వరస్వామి. తనూ మధ్య మధ్య గొంతు కలుపుతున్నాడు. తనయత్నంతో కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి. తల అటు - యిటూ ఊగుతోంది. స్వామివారి అనందాన్ని గ్రహించిన మూషికం నాట్యం చేయడం మొదలెట్టింది.

పాట తక్కువ ఒక్కసారిగా ఆగిపోయింది.

తనయత్నం చెదరిపోయింది - విఘ్నేశ్వరస్వామి కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. మూషికం చెవులు నిక్కించి అటూ యిటూ చూస్తోంది.

ఎదురుగా కుమారస్వామి.

"బావుంది ... చాలా బావుంది. సంగీతాస్వాదనలో మునిగిపోయావన్న మాట"

"ఏమైందివురు ... నా అనందానికి భంగం కలిగించింది నువ్వేనా..."

"అహా! నేనే ... నీ లోకంలోంచి బయటికొచ్చి ఒక్కసారి భూలోకం పరికించమంటున్నాను. నీకు ధైమ ప్రకారం అమ్మ అన్న అమర్చి పెడుతుంటే ఏం తెలిసంటే..."

"ఏం ఎందుకంత కోపంగా వున్నావు"

"ఎల్లండి ప్రత్యేకత"

"ఓహో! చవితి రోజునా ... అవును ప్రజలు నన్ను భక్తి శ్రద్ధలతో ఆరాధిస్తారు"

"నైవేద్యాలు సమర్పిస్తారు ... వాల్మీకి కష్టాల్లో వున్నా నిన్ను కొలుస్తునే వుంటారు" వెటకారం ధ్వనించింది.

"అవును"

"సిగ్గులేదు. ఆ మాట అనడానికి. వారి కష్టాలేమిటి అని విన్నాడైనా అలా చించావా"

"నాకు చాలా కోపం తెప్పిస్తున్నావు. నాకసలే ఆకలిగా వుంది. భోజనం చేసిన తరువాత కూర్చుని చర్చించుకుందాం"

"అగు వెళ్ళడానికి వీలేదు. నీ ఆకలి ... నీ తిండికాదు. వెళ్ళి భుజిలోకంలో ముఖ్యంగా తెలుగు ప్రజలు వోటల్లో డబ్బులు పోస్తూ ఎలాంటి అవస్థలు పడుతున్నారో చూడు."

"అంటే అంతవరకూ నన్ను భోంచేయద్దంటావు"

"నీ భక్తుల మద నీకు ప్రేమ వుంటే ఆకలితో వెళ్ళి కష్టాలు తెలుసుకో పొరపాటునైనా ఎవరింటికి వెళ్ళద్దు. తెలుగువారు చాలా ఉదార స్వభావులు. అందులోనూ పండుగపూట వచ్చే అతిథిని అమితంగా గౌరవిస్తారు. అగౌరవం కాకుండా ఏదైనా వోటల్ కెళ్ళి నీ భక్తుల అవస్థ చూడు"

"సరే ... రోప బయలుదేరి వెడతాను"

* * * * *

వినాయకరావు అవతారం దార్పాదువిఘ్నేశ్వర స్వామి.

ఒక మధ్యతరగతి మనిషిలా మారాడు.

ఎండమాధ్విపారేస్తోంది ఉదయమే.

జగదాంబ జంక్షన్ నుంచి ఓ నాలుగుగురులు వేశాడు వినాయకరావు.

కనిపించిన ఓ వోటల్ లోకి నడిచాడు.

కుర్చీలో కూర్చున్న పాపు గంట దాకా సర్వర్ రాలేదు.

ఓపిక చచ్చిపోతున్న సమయంలో అటు యిటూ చూశాడు.

- క్యాష్ కౌంటరు చగ్గర కూర్చున్న లావుపాటి శాత్రు డబ్బులు పుచ్చుకొంటూనే అక్కడున్న చేపుళ్ళ పటాలకు పొరపిపడుతున్నాడు ... గట్టిగా అంటే అనేదేమిటో తెల్పిపోతుందని పెదాలు మాత్రం ఆడిస్తున్నాడు.

- ఇంతలో చెవిలో పెన్సిలు ముక్క.. చేతిలో చిన్న బిల్ బుక్ తో వచ్చిన వ్యక్తి విసుగ్గా అడిగాడు.

"ఏం కావాలి" - ఇంకా ఏం కావాలి అన్నట్లుంది. తీరు.

"భోజనం"

"అప్పుడేనా" పేళనగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో నీకింకేం పని తినడం తప్ప అన్న భావం తోటుకినరాడింది.

"అదేమిటి పది దాటింది కదా" గోడ గడియారంకోసం చూసేమరి అన్నాడు.

"పదకొండంటికి ... ఇంకా 'మిల్క్ రేడి' బోర్డు పెట్టలేదు కదా"

అక్కడే వెయిట్ చేయాలా - లేకపోతే మరేదైనా

వోటలుండా అనుకుంటూ లేచాడు.

బయటకు నడిచి నాలుగుగురులు వేశాడు.

'దాల్చిన్స్' మరో వోటల్ కనిపించింది.

ఖరీదైన మనుషుల కోసం అన్నట్లుగా వుంది ... కడుపులో ఆకలి చంచేస్తోంది ... వెళ్ళిపోదాం డబ్బుయితే అయింది అనుకున్నాడు గానీ - మధ్యతరగతి స్థాయిని మించి వెళ్ళకూడదు అన్న కుమారస్వామి పెట్టిన కండషన్స్ గుర్తొచ్చి ఒగిపోయాడు.

అటు - ఇటూ తిరిగి కాల్క్షేపం చేసి దాహానికి తట్టుకోలేక అయిస్ సోడా అని వ్రాసి వున్న కిట్లీ కొట్టు దగ్గరికెళ్ళి వాడిచ్చిన మామూలు సోడా త్రాగి, చిల్డ్రెన్ యివ్వనందుకు కొట్టువాడితో తెట్టు తిని మళ్ళీ అదే వోటల్ వైపు నడిచాడు.

'మిల్క్ రేడి' - బోర్డ్ తగల్చబడి వుంది.

'మళ్ళీ వచ్చాడేమిటి' అన్నట్లు చూశాడు ప్రొఫెయిటర్. పది నిముషాల తరువాత సర్వర్ వచ్చి ఇందాక చూసిన మొహమే అన్నట్లు పోజిచ్చాడు.

"భోజనమేనా ... ఓ పాపు గంట అవుతుంది"

"మరి 'మిల్క్ రేడి' బోర్డ్ తగిలించారు"

"కరీ అవలేదు ... చచ్చి అవలేదు తెచ్చేయమంటారా"

మరింకేం అయిందో అర్థంకాలేదు వినాయకరావుకి.

అక్కడికొచ్చిన అరడజను మంచి అమ్మాయిల్ని "ఏం కావాలి" అని అడగడానికి నవ్వు ముఖంతో వెళ్ళిపోయాడు.

మరోపది నిముషాలు అలాగే కూర్చుని విసిగెత్తిపోయి క్యాష్ బాక్స్ దగ్గర కూర్చున్న ప్రొఫెయిటర్ దగ్గరికెళ్ళి "ఎక్స్ క్యూజ్ మీ ... మీ పేరు! అనడిగాడు.

"వీలేకలింగం"

"ఈ పేరు ఎక్కడో వున్నట్లుగా వుందే ... ఓహో సంఘ సంస్కర్త ... మహామహావుడు ... ఇతగాడు పెట్టుకున్నాడన్న మాట! అనుకుని "మాడండి లింగంగారూ ... భోజనం యింకా ఆలస్యమవుతుందా"

"లేదండి అయిపోయి వుంటుంది. ఈవేళ వినాయకచవితి కద సార్ ... స్పెషలు హడావిడి ..."
అంటూ టిబుల్ మిద తుప్పు పట్టిన బెల్ నొక్కాడు.
బక్కపల్కుగా వున్న ఓ సర్వర్ చగుతూ వచ్చాడు.
శ్రామికవర్గానికి ప్రతినిధిలా వున్నాడు.
"ఈ సార్ కి ఏం కావాలి చూడు"
"మిల్క్..." అడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.
వెళ్లిన ఓ పది నిమిషాలకి వేళ్లు ముంచి తెచ్చిన
రెండు గ్లాసుల్ని టిబుల్ మిద బలంగా పెట్టాడు.

పన్నాయటండి ఆనో శుళ్లు బోకులేస్తాడేమోనని
భయపడుతూనే - మిల్క్ షేడ్ టిబుల్ మిద
పెడుతున్న సర్వర్ తో "ఏమిటయ్యా చూడు ..."
అన్నాడు.

"ఆ చీమలే సార్ "వేలుతో తీసిపారేశాడు. అవి
మిద పడ్డాయోవిమో తెంటున్న ప్రక్క టిబుల్ వ్హకి...

త్రాగుదామని గ్లాసు చూసుకొనేసరికి అంచులో
ఒకదోమ, రెండు చీమలు.

ఏమిటని అడిగితే కనిపించటం లేదా అనో,
మిరిచ్చే డబ్బులకి ఎనుగులు, గుర్రాలు

తలెత్తి చూశాడు కోపంగా.

"అదేమిటయ్యా ... కుట్రమైనవి పట్రా ..."

అన్నాడు.

అలా అన్నందుకు కోపంగా వెళ్లిపోయాడు.

బియ్యంలో రాళ్లు ... రాళ్లల్లో బియ్యమో ...

ముద్ద ముద్దకి అరదజను.

బంగాళదుంప కూర అతి భయంకరంగా వుంది.

ఉప్పు వేయడం మరచిపోయిన పప్పు ...

కళ్లలోంచి నీళ్లు తెప్పించే చట్నీ ...

పులుపెక్కు వైదొయిన సాంబారు ...

"కాలే కడుపుకు మండే బూదద" అన్నట్లు చాలామంది పట్టించుకోకుండా తినేస్తున్నారు త్వరత్వరగా.

తనకి మాత్రం ఆకలేస్తున్నా కడుపులోకి వెళ్లటంలేదు.

గిన్నెలు కడిగిపోసిన నీళ్లులాంటి మజ్జిగ వేళ్లు ముంచి బేబుల్ మీద పెట్టాడు. వేళ్లు ముంచి తేవడమే తమ కీవిత ధ్యేయంగా పెట్టుకున్నట్లున్నారు సర్వర్లు.

నూనె ఓడుతున్న అప్పడం ...

మూడు నాలుగేళ్ల క్రిందటి ఆరగాయ ...

"అయ్యగారికి స్పెషల్ యిచ్చావా" అడిగాడు ప్రాప్రయిటర్ సర్వర్.

"ఇప్పుడే తీసుకొస్తాను. మర్చిపోయాను" అంటూ లోపలికిళ్లాడు.

"స్పెషలేమిటి" భయపడ్డాడు వినాయకరావు.

"ఇవేళ వినాయకచవితి కద సార్ ... స్పెషల్ అని ఓ ప్లేటు ముందు పెట్టాడు"

ప్లేటులో రెండు ... 'ఉండ్రాళ్లు' ... గుండ్రంగానే వున్నాయి.

చూడగానే నోరూరింది. వోటర్ భోజనం ఉండ్రాళ్లు తినే అదృష్టం వుంటుందో లేదో అనుకున్నాడు.

తెందామని ముట్టుకొగానే అదో రకమైన ఫలింగం.

కాల్చి చాల్చిలాగున్నాయి.

తినడం తనవల్ల కాదనిపించింది.

నరజాతులు నవ్వుతాయి

—డా. సి. నారాయణరెడ్డి

గది కదలదు.

గదిలో రెక్కలు కొట్టుకునే ఉదయాలు కదులుతాయి.

తోట నడవదు.

తోటలో రేకులు తొడుక్కునే పరిమళాలు నడుస్తాయి.

ఇసుక ఎగరదు.

ఇసుకతో చేతులు కలిపే సుడిగాడ్పులు ఎగురుతాయి

కొండ కురవదు.

కొండతో తలబాదుకునే కారుమబ్బులు కురుస్తాయి.

కోతి నవ్వుదు.

కోతితో మూతులు కలుపుకునే నరజాతులు నవ్వుతాయి.

భోజనప్రియుడు

ఎదురుగా వున్న సిల్వీ కూర్చున్నతను ఉండ్రాళ్లని కరకరా నమిలిపాకేస్తున్నాడు. చూస్తుండగానే గ్లాసుడు మంచినీళ్లు త్రాగి క్రివ్మని త్రేన్సి లేచాడు.

కంచంలో ఒక్క మెతుకు మిగల్గలేదు అతను - తన కంచం చూసుకున్నాడు ... ఇంచుమించు వేసినవన్నీ వేసినట్లే వున్నాయి. అన్నీ రుచి చూసి పెడుతున్నట్లుంది.

చిన్న స్ట్రీట్ ప్లేటులో 'బిల్' పెట్టి తీసుకొచ్చి

నిలబడ్డాడు.

తీసి చూస్తే ఆరూపాయలు అని వుంది.

ఉండ్రాళ్లకి ఎక్స్ట్రా రూపాయి ... మొత్తం ఏడు.

నవ్వుతూ నిలబడ్డాడు సర్వర్.

ముందు అర్థంకాలేదు. తరువాత తెలిసింది 'బిల్' కోసం వెధవ వేషం వేస్తున్నాడని.

మొత్తానికి భోజనం ఖర్చు ఒక్క పూటకీ ఎదున్నర.

పైగా ఆకలి ఏమీ తీరలేదు ... నోరు వాడు చేసుకోవడానికి వచ్చినట్లుంది. అయినా జనం బాగానే వున్నారు. మంచి వోటరు అన్న ముద్ర వడిందట.

బయటికొచ్చి వోటర్ బోర్డు చూశాడు.

'శ్రీ గణేష్ విలాస్, పూర్వ వెజిటేరియన్ మిల్స్ అండ్ కాఫీ - ప్రాప్రయిటర్: పిరేశలింగం'.

'ఓరి దొంగ పిసుగా నా పేరే దొరికిందిరా నీకు - ఈ విధంగా జనం దగ్గర డబ్బు దొడేస్తూ సంఘ సంస్కర్త పేరు నువ్వెట్టుకొని పైగా నా పేరు నీ వోటర్ కి పెడతావా ... దుర్గాధా ... నీలాంటివాళ్లు వల్లే జనానికి భగవంతుడి పైన నమ్మకం సన్నగిల్లుతోంది ...' అనుకుంటూ బయటికి నడిచాడు ...

నడుస్తూనే వున్నాడు వినాయకరావు.

రోడ్డు మీదవందిళ్లు...విఘ్నేశ్వరుడి విగ్రహాలు...

చందాల కోసం కుర్రాళ్లు చబ్బాలు గల గలాదిస్తూ అటూ ఇటూ పోయే జనాన్ని పిక పాకం పట్టిస్తున్నారు.

వాళ్లకి డబ్బులు వేయకుండా వెళ్లడం ఎవరి తరం కాదనిపించింది. వినాయకరావుకి.

ఓ అర్థ రూపాయి వేసి ముందుకు వెళ్లాడు.

ఇప్పుడు వినాయకరావుకి చాలా కోపంగా వుంది.

తన పేరున్న వోటర్ల అంత దరిద్రమైన భోజనం చేసినందుకు కాదు, అలా డబ్బులిచ్చి అటుపంటి వాళ్లను రోషిస్తున్నందుకూ కాదు ... మరి-

-వినాయకచవితి సందర్భంగా విరాళిైన పందిళ్ల దగ్గర అమర్చిన స్ట్రెక్టోంచి అసభ్యమైన పాటలు కర్ణభేరిని బ్రధ్దలు చేస్తున్నందుకు.

ఎన్నికల్లో గెలిస్తే నోకువ్రతం చేయిస్తాను స్వామీ!

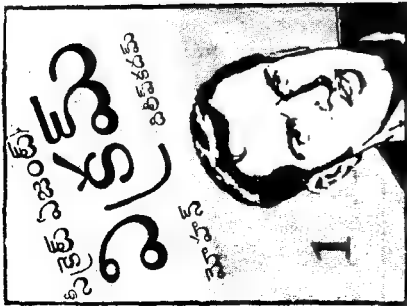

ఎన్నికల్లో గెలిచావుగా! అనుకొన్న విధంగానే వ్రతం చేయించు

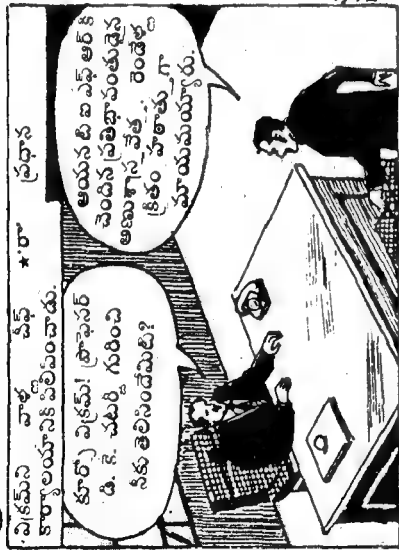

ఎన్నికల్లో గెలవడానికి పదిలక్షలు ఖర్చు పెట్టాను! ఇప్పుడు పది లక్షలు తిరిగి సంపాదిస్తే వ్రతం చేయిస్తాను....!!

జాబ్బుల సీనియర్ ప్రాంట్లు!

అయినట్టి విషయం అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. ఇంకా ఏమీ తెలియదు.

కూర్చో విశ్రాంతి తీసుకోండి. ఇంకా ఏమీ తెలియదు.

రవాణాలోని గట్టి కాపలా ఉన్న ఒక జైల్లో ఆయనని నిర్బంధించినట్లు తెలిసింది.

ఆ జైలు గురించి విన్నాను. దుర్భేద్యమైన ఒక కోటలాంటిది అది.

సున్న దాని లోకి వెళ్లి ఆ శాస్త్రవేత్తని తెరిగి తీసుకు రాబోతున్నావు.

కానీ ఆ దేశమే ఒక జైలు లాంటిది. సరిగ్గా జనరల్ బెయిన్ కర్మోటకుడైన నియంతగా పేరు పొందాడు.

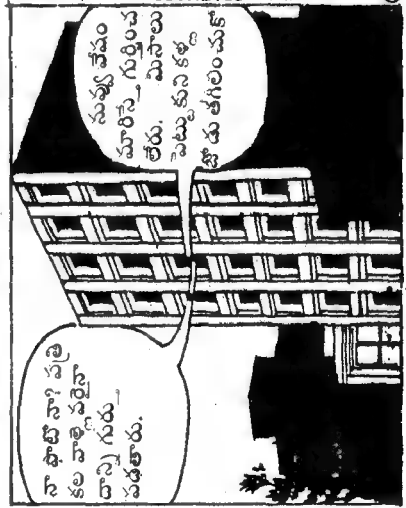
విమతి? అయినా ఒక విషయం గుర్తుంచుకో. అక్కడ వ్యవస్థ అంతా అవినీతి మయం. నేనా పథకం చేసాను.

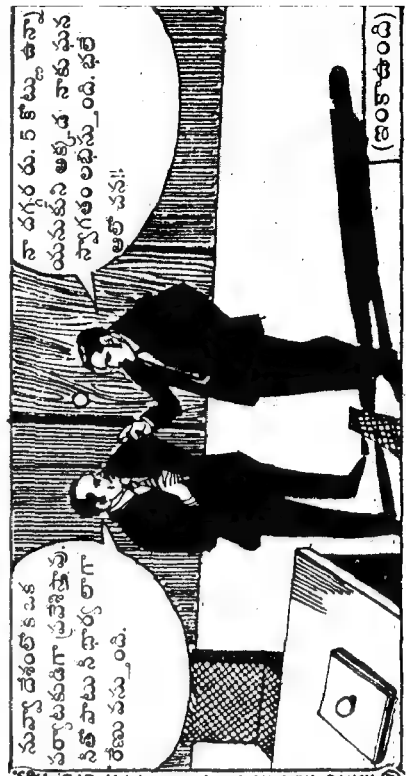
రిజర్వ్ బాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో దొంగిలడి జరిగింది. ఏక అనేక వ్యక్తులు 5 కోట్లు దోచుకున్నారు.

నాకేమి అర్థం కాలేదు. ఆ కథనే నీ భాటోత్ సహా లా కాసికి ప్రచారం చేస్తాము.

నా భాటోత్ నా? పత్రికల వాళ్ళ వర్తనా దాన్ని గుర్తించడం.

నువ్వు దేశంలోకి ఒక పర్యాటకుడిగా ప్రవేశిస్తావు. నీకో వాటు నీ భార్య లాగా రేణు వస్తుంది.

నా దగ్గర 5 కోట్లు ఉన్నాయి. నువ్వుకుని అక్కడ నాకు పున స్థాగతం లభిస్తుంది. భలే ఆలోచన!

అభిమాన వాదలపై అభిప్రాయం

భారతీయ సినిమా చరిత్రలో ఒక నటుడు నలభై సంవత్సరాలు పారాగా ఉండటము అనేది గొప్ప ఘనత. ఆ గొప్ప ఘనత నటనామాట్ డా. అక్కినేని నాగేశ్వరరావుగారికి దక్కింది. ఆయన నటించిన "ప్రేమనగర్" చిత్రం చూశాక నేను అతని అభిమానినయ్యాను.

అక్కినేని నటజీవితం ఎంతో వైవిధ్యం కలిగివుంది. చిత్ర జీవితాన్ని, నిజజీవితాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంటూ, చిత్రజీవితాన్ని నిజజీవితంతో పోల్చుకుంటూ, నేర్చుకుంటూ, లోపాలను సరిచేసుకొంటూ పెరిగిన మహనటుడు పద్మశ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుగారు. అందుకే ఆయన నూతన నటీనటులకు మార్గదర్శకుడు. కుటుంబ గాధా చిత్రాలలోను, ప్రేమ కథ చిత్రాలలోను నటించడం అనేది ఆయనకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. నటనలో అతనికి నాటి అతనే. శ్రీ అక్కినేని మహాపురుషుల పాత్రలలో నటించాలనేదే నా కోరిక.

పారువల్లి ఆనందప్రసాద్.

డా. అంజేద్కర్ కాలనీ,

విజయనగరము

★ ★ ★

నవరస నటనాప్రియ, భానుప్రియ అభిమానిని నేను. నేను మొదట, అమె నటించిన 'జేమ్స్ బాండ్-999' సినిమా చూసి అమె నటన, డాన్స్ ఎంతో బాగుందనుకున్నాను. తర్వాత 'సితార' సినిమా చూశాను. తొలి చిత్రంలోనే అమె ప్రదర్శించిన అనన్యసామాన్యమైన నటన నన్ను ముగ్ధుని చేసింది. అప్పటి నుండి అమెను

అభిమానిస్తున్నాను. ఎంత క్లిష్టమైన పాత్రలో నైనా భానుప్రియ లీనమై నటించింది - కాదు, కాదు జీవిస్తుంది అనడానికి నిదర్శనం ఈ మధ్యనే విడుదలైన 'కాబీరా' చిత్రం. అందులో చలాకి ఐన యువతిగా, గాలి పోకిన పడతిగా (హాస్టిలిక్ గా), చిన్న పిల్లలాగా భానుప్రియ చూపించిన నటనా పాటవం

అనితరసాధ్యం.

నేటి సమాజంలోని 'స్త్రి' సమస్యలకు అద్దం పట్టిన 'అనాదిగా ఆదర్శ' చిత్రంలో 'భాను' నటన పాశాణ్య పృథ్వీలను కూడా కరిగించేదిగా వుంది.

అటువంటి అపురూపమైన నటి తెలుగు చిత్రరంగంలో వున్నందుకు గర్వపడుతున్నాను.

భానుప్రియ అభిమానిగా అమె కథాబలం వున్న చిత్రాల్లో మాత్రమే నటించి తన ఇమేజ్ ని మరింత పెంచుకోవాలని ఆశిస్తున్నాను.

భానుప్రియ కమల్ హాస్న్ ప్రక్కన నటస్తే చూడాలని వుంది.

- ఐరేని శ్రీనివాస్ గౌడ్,

రామాయంపేట, మెదక్

★ ★ ★

నా అభిమాన నటుడు చిరంజీవి. నటనా చాకచక్యంతో, ఇతరులను ఇట్టే ఆకర్షించగల నేర్పరి చిరంజీవి. యాక్షన్ చిత్రాల ద్వారానే చిరంజీవికి మంచి ఫాలోయింగ్ ఏర్పడిందని నా అభిప్రాయం.

అచిర కాలంలోనే ఇంతటి ప్రేక్షకదరణను పొందగలిగిన చిరంజీవిగారు, నిజంగా

అభినందనీయులు: కేవలం కృషితో, అభిమానుల ఆదరణతోను, - పై కొచ్చిన నటుడు చిరంజీవి. ఆయన కృషి ఎప్పుడూ ఇలాగే కొనసాగుతుండాలని, అభిమానిగా అభిలాష, చిరంజీవిగారు పోరాట దృశ్యాలలో ప్రదర్శించు, నైపుణ్యం ప్రశంసనీయం. అపూర్వం.

చిరంజీవి ప్రస్తుతం, అధికంగా యాక్షన్ చిత్రాలలో నటిస్తున్నా, కనీసం నాలుగు చిత్రాలలో కథాబలంగల ఒక్క చిత్రం లోనయిన, నటించాలని నా సూచన: చిరంజీవిగారు వెళ్లి పాత్రలు ఎక్కువగా నటించి, మరింత ప్రేక్షకదరణ పెంపొందించ జేసుకోగలరని ఆశిస్తున్నాను.

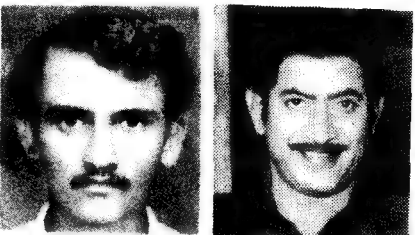
జి. యమధర్మరాజు,

ఎస్. కె. డి. నగర్, ఆదోని

★ ★ ★

నా అభిమాన నటుడు సూపర్ స్టార్ కృష్ణగారు. నేను నిజంగా దేవుణ్ణి చూడలేదు కాని ఆ దేవుణ్ణి మా కృష్ణలోనే చూశాను. వ్యక్తిగతంగా నేను కృష్ణగారిని అన్నయ్యగా, నా ప్రాణంకంటే ఎక్కువగా ఆరాధిస్తాను, పూజిస్తాను. అవసరం వస్తే నా

ప్రాణాలు కూడ సంతోషంగా ఇస్తాను కాని. వెనుకాడను. ఆళ్ళంలో నక్షత్రములు ఎన్ని ఉన్న చంద్రుడు ఒక్కడే! అలాగే సినీ ఫిల్మ్ లో నటులందరూ ఉన్నా సూపర్ స్టార్ మాత్రం మా కృష్ణ ఒక్కడే! తనకు తనేనాటి అని నిరూపించుకున్నారు. మున్నటి చిత్రాలు అగ్నిపర్యతం, మహాసంగ్రామం.

పక్షాయుధం, పల్నాటి సింహం అభిమానుల గుండెల్లో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయినవి. అంతేకాక ఈనాటి ఖిదీ రుద్రయ్య చిత్రం మరోకొసారి ముమ్మల్ని ఆనందపరిచింది. కనుక మా కృష్ణగారు ఇటువంటి మరెన్నో చిత్రాలలో పెద్ద పాత్రలు పోషించి, ఏ నటుడు చేయలేని పాత్రలో జీవించి చిరకాలం మా హృదయంలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోవాలని నా కోరిక.

ఆర్. దత్తాత్రేయ, దేవినగరు, బళ్లారి

★ ★ ★

చిత్రరంగ ఆశాపథాన ఓ తార వెలసినది. గగనం మరింత అంచంతో మెరిసింది. అంతరిక్షాన నక్షత్రాలు ఎన్ని వున్నా, కొత్త తారలకు ఎప్పుడూ స్వాగతమే. ఆ ఛలతారే నా అభిమాన నటుడు అక్కినేని నాగార్జున. శ్రమశిక్షణ, నిపుణ్యం, ఉత్సాహం, పట్టుచల పంట ఒక నటుడి కుండవలసిన లక్షణాలన్నీ అతనిలో వున్నాయి. అంతేకాక నాగార్జున నాట్యంలోను, డైల్యీలోను, హార్స్ లైఫ్ లో మున్నగు విద్యలలో శిక్షణ పొందాడు. తొలి చిత్రమైన "విక్రమ్"లో అతని నటన ప్రశంసనీయమైనది. కానీ భావాలని ప్రకటించడం లోను, డైలాగ్ డెలివరీలోను నాగార్జున మరింత శ్రద్ధ

వహించవలసిన వున్నది. తండ్రి అడుగుపాడల్ని ప్రవేశిస్తున్న "నాగార్జున" నటనలో ఆయనకు వారసుడు కావాలని, తండ్రిలా ఎన్నో విజయాలను అందుకోవాలని ఓ అభిమానిగా నేను ఎప్పుడూ కోరుకుంటాను.

- డి. శ్రీనివాస్, తెనాలి

సృష్టి న్యాయం తప్పిస్తో, వృత్తి ధర్మం తప్పిస్తో ఈ లోకానికి అకర్ణం!

దాసరి నారాయణరావు

శ్రీ భూమరాంజనా
ఫిలింస్

ధర్మక్షేత్రం బద్ధచిత్తం

నిర్మిత: కె.కేశవరావు

సహనిర్మిత: బొడ్డు సత్తిరాజు

కెమెరా: పి.నరత్ బాబు

సంగీతం: జె.వి.రాఘవులు

Prakash

"జగన్నాథ"లో కె. ఆర్. విజయ

"మొనగాడు"లో రజనీ, అర్జున్

త్వరలో "కచదేవయాని"

"ఈ చిత్రం కొనసాగిస్తున్న సెట్టు చాలా నిర్మించాం. టైటూరు, శైలంకట్టు, బృందావన్ గార్డెన్స్, బెంగళూరు, తలకొన పగైరా పలు ప్రాంతాలలో బరిపస పత్రికరణ ఈ చిత్రంలో షూటింగ్ అని చెప్పవచ్చు." అన్నాడు సి. ఎన్. రావు. పి. య (లిట్), ఈయన స్క్రీన్ ప్లే, చిత్రకర్తలలో పి. పరంధామరెడ్డి, ఎన్. జగ్గుబాబు సవరణధరితంగా నిర్మించిన చంద్ర చందా ఫిలిమ్స్ వారి పై శారాత్మక చిత్రంలో చిత్రవాని, విజయరంజని, సత్యనారాయణ, జయలలిత, శ్రీనివాస్, గిరిబాబు, కొట శ్రీనివాసరావు, పి. జి. శర్మ, ద్వారకానాథ్, కె. కె. శర్మ, మిరాయి చిట్ట, ప్రభ, శ్రీజయ, ప్రమీలాబ్ హయ్య, సంధ్య, లక్ష్మిచిత్ర పాల్గొన్నారు. కొండవీడు వెంకటకవి సంభాషణలకర్త కె. పి. మహదేవన్ స్వరకల్పనలో కొనరాజు, సరివిన్నెల నితారామకృష్ణ, శ్రీనివాస్ గిరాలు రాగాలు, పి. భాస్కరరావు ఛాయ, డిలీవ్మెంట్ శిల్పం, రాజు నృత్యాలు, కొంత వెంకటేశ్వరరావు సహకార చిత్రకర్త, అనిల్మల్యాద్ కూర్పు, పార్లసారథి - నాగేశ్వరరావు ప్రొడక్షన్. కె. పి. ఆర్. మూర్తి నిర్మాణతతో పి. ఎన్. గవిందరావు సమర్పణ.

"చాదస్తపు మొగుడు"లో

మొగుడికి మొగుడు

శ్రీలక్ష్మిని కట్టుకున్నందుకు సుత్తి వీరభద్రరావు

సినిమా

విశేషాలు - జి.వి.జి.

పడున్న పాట్లు ఇంతా అంతా కాదు. పుండు మీద కారంలా జావమరిది నేలు ఒకడు. అందుకే వీరభద్రరావు "ఒసేయ! నీకు ఏదీ రోజు రోజుకీ ముచిరిపోతోంది. వారానికో సారి పని లేని మీ తమ్ముడు ఇక్కడికి రావడం, ఇంటిందంతా తినేయడం, నా మీద నిందలు వేయడం, ముప్పేమో నా మీద పడి ఏదవడం ... పొడి విధవ్యులు గురించి నువ్వు వట్టిండుకోకే. వీర తెస్తానని చెప్పి రెండొందలు తిసుకెళ్లాడు. తినుకోవచ్చుడా చచ్చాడా వెధవ సోదాబుడ్డి కళ్ళద్వారా వాడూనూ." అంటూండగానే వేలు ఎక్కి దుప్పిచే ఊడి పడ్డాడు.

"అక్కా! అక్కా! మన హిరో కూడా ఇక్కడే ఉన్నాడే!" అన్నాడు.

బోధపడక "ఏమిటోయ్! హిరో, విలన్ -

అంటున్నావు? ఇదేమైనా కొత్త కథా?" అన్నాడు.

"అదేమిటి బావా, ఏమీ తెలియనట్లు

అడుగుతావేంటి? మొన్న పాపులో కోన్న మామిడండు వీరను మా అక్కకిచ్చి నువ్వు హిరో అనిపించుకున్నావు కదా?"

"మామిడండు ఏరా!" శ్రీలక్ష్మి తృప్తి పడింది. "అదేమిటా అయిననలు తేనేలేదు."

వేలు ఒక్కడుగు ముందుకు వేసి, "అదేమిటి, బావా! ఆ రోజు మా అక్కకు వీరకొందామని నేను అయిందంటే పుచ్చుకొని పాపు కెళ్ళే. పాపు బయట గూర్కాలా నిలబడి, నా మీద పడి, నేనే కొంటానోయ్! - అన్ని చిందలేస్తూ చచ్చు లాన్నున్నావ్ - మర్చిపోయావా?" అన్నాడు.

"ఒరే - ఒరే - ఒరే అప్రాచ్యుడా! అబద్ధాలాడితే అడుక్కు తింటావ్!" అన్నాడు వీరభద్రరావు.

"అక్కా! దావ అన్నం తిన్న లేదుగా? అయితే, ఆ మామిడండు వీర విషయం లేతే వరకు వంటను పెట్టిలో పెట్టి తాళం వేస్తాం రా!" అంటూ వేలు కదిలాడు.

"నేను మా ఆవిడకు మొగుడ్డి. నాకు ఏడు మొగుడు. అన్నం తిన్న తర్వాతైనా పచ్చాడు కాదు చర్చిడుడు!" అంటూ ఏడ్చు ముఖం పెట్టాడు వీరభద్రరావు.

శరత్ చిత్రకర్తలలో మిడ్లె రామారావు నిర్మించిన శ్రీ రాజ్యంక్వి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ 11 వ చిత్రం "చాదస్తపు మొగుడు" త్వరలో విడుదలవుతుంది.

"షీలా... వికసించిన చాయతో వెలిగిపోతుంది
నీ ముఖ సాగను... చూసిచూసి
మతితప్పి పారేసుకున్నా
నా మనసు!"

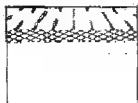
ఇతరు గుర్తించేలాంటి మెరుగైన వంటి చాయను షీలాకి సహజంగా, మృదువుగా సమకూర్చింది ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ... అదెలాగో చదవండి.

పెళ్ళి కూతురయ్యేది ఒక్క రోజే, కానీ బాధగా వుండేది జీవితాంతం! ఇది అర్థం చేసుకునే షీలా, ఫెర్లయ్యూజ్ కూడా ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ ప్రతి ఉదయం, రాత్రి ఉపయోగిస్తూనే వుంది. ఎందుకంటే, ఏకసందిన వంటి చాయ అనేది అమూల్య కానుకని షీలాకి ఇచ్చింది ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ—కానీ జీవితాంతం నేర్పంగా ఉంచుకోవాల్సి ఆమె కోరిక. ఫెర్లయ్యు నివ్వే పొర్లమి రోజులు గడిచినా, మీ ఆయన ఇప్పటికీ హానీమూన్ మోహంలోనే మునిగి వుంటే, మీరు మాత్రం ఆ సౌందర్య నిధిని వదులుకుంటారా? షీలా లాగే మీరు కూడా 'తెల్లని వంటి చాయ' అనే కంటి నిజం చేసుకోవచ్చు—ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీతో.

ఓ ముఖ్యమైన వైజ్ఞానిక విజయం ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ. మీ వంటికి సహజమైన రీతిలో మెరుగైన చాయ నివ్వడానికి దీనితో వుంది ఓ సాటిరేపి ఫాక్టులా—ఇది ముఖ్యంగా రెండు విధాల పనిచేస్తుంది. ఒకటి, ఇది చర్మం అడుగువ వనిచేసి శరీరం నవ్వుతపోగా రోజోనే నల్లబడటాన్ని

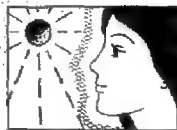

ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ వాడక ముందు

ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ వాడిన తర్వాత

అరిగివదుతుంది—ఇంతే క్రమం చెయ్యలేని రీతిలో.

రెండు, షీల్ డంట్ వన్ స్క్రీన్ చర్మ, రోనిక చొప్పువచాయి నల్లబరచే మార్క కిరదాల నుంచి చర్మాన్ని కాపాడుతుంది. అంతేకరి నుంచి శి వారాల్లో వైకొచ్చే కొత్తచర్మ పొరలు మరొక మెరుగైన చాయ కలిగి వుంటాయి. మీరు ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీని నియమానుసారంగా రోజుకు రెండుసార్లు ఉపయోగిస్తూంటే, మీ వంటి చాయ ఎంతో అందంగా, మృదువుగా, తెల్లగా అలాగే నిలిచి సందళం వాయం.

ఉపయోగించే పద్ధతి

ముఖం, మెడ, చేతులు డుక్కున్నాక, వాటి మీద ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ క్రిము చుక్కచుక్కలుగా రాయండి. ఇప్పుడు చేళ్ళను ఎగువకు రుద్దుతూ వెన్నుదిగా మారివ్ చేయండి. ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ పనిచేయడం ప్రారంభించగానే మీకు కొద్దిగా జిమజిమలాడవచ్చు. రయవడకండి, అది కొందరగా తగ్గిపోతుంది.

సులభంగా రోనికే ఇంకుతుంది

ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ ఇంతకు ముందుకన్నా ఇప్పుడు మృదువుగా, నేవకంగా ఉంటుంది. అది చర్మం అంతలా

మరొక నమూనంగా వరుచుకొని, మరొక ముదంగా రోనికే ఇంకుతుంది. శరీరలోనే ఆ కేరావి మీద అనుభూతి చెందుతారు... కంటికో చూస్తారు కూడా! మీరు ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ గురించి ఇంకా ఏమైనా అడిగి తెలుసుకోవాలనుకుంటే, ఈ చిరునామాకు వ్రాయండి: శ్రీమతి భీమా కుమార్, ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ అభ్యయితర్, పి. ఓ. బాక్స్ 758, కొంబాయి-400 021.

ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ
వంటి చాయ మెరుగుపరిచే క్రిమి

వంటి చాయను మెరుగుపరుస్తుంది సహజంగా, మృదువుగా... ఇతరు గుర్తించేలాగ!

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి నిపుణ్ శాస్త్రజ్ఞులు

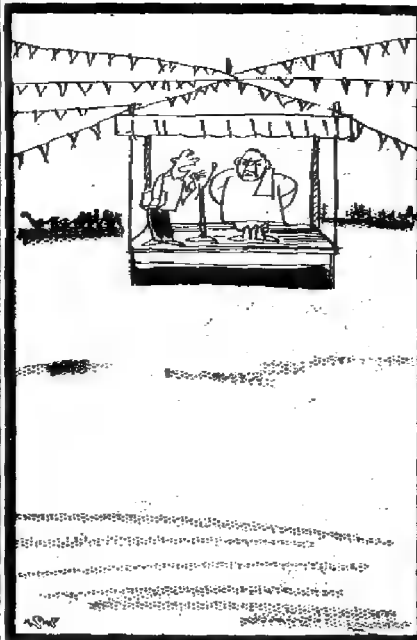
"ఘనవిజయం"

జూలై 24 న ప్రారంభిస్తున్నది చెబు. అగస్టులో జరిగే మరో పెన్ష్యూట్ మాటింగ్ పూర్తవుతుంది. వాము, కోతి, పొట్టలు కూడా నడిచున్నాయి. అన్నాడు ఎన్. వి. ముఖరాజు. ఈయన కథ సమకూర్చి, సమర్పించే శ్రీ వాణి ఆర్ట్స్ వారి పై చిత్రంలో శరత్బాబు, గొల్లపూడి మారుతీరావు, కోట శ్రీనివాసరావు, పద్మనాథం, భీమరాజు, రాజశేఖరరెడ్డి, డాక్టర్ శివప్రసాద్, అశ్వని, అన్నపూర్ణ, మాస్టర్ రాధా నడిచున్నారు. కొంపెల్లు విశ్వం మాటలు, ఆశ్రేయ పాటలు, రాజు - కోటి సంగీతం, ఆర్. కె. రాజు ఛాయ, సుందరరాజన్ శిల్పం, సాంబశివరావు సాహసాలు, శృష్టి చంద్ర సంయుక్త దర్శకత్వం, కోన శృష్టిమూర్తి సహకార దర్శకత్వం, గౌతంరాజు కూర్పుతో పాస్టెల్లో రఘురాం. మోహన్రెడ్డి ప్రొడక్షన్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్లు. వి. ఎన్. రంగనాథవర్మ, డి. అచ్యుతరామరాజు నిర్మించే ఈ చిత్రానికి కె. ఆర్. వెంకటేశ్ దర్శకుడు.

వాసరి దర్శకత్వంలో

కృష్ణంరాజు "బ్రహ్మనాయుడు"

“దూరంగా ఎక్కడో ఉన్న ఏవి. అక్కడ
కూపస్థమందూకాల్లా ఉపిస్తూ దానినిబుగ్గా
నిశ్చష్టపు బయకు బయకుతున్న అమాయకపు
ప్రజానికానికీ బయట ప్రపంచం నాగరికతతో
ఎంతగా పూర్తి గమించిందో తెలియదు. వారికి రాస్య
శ్రీంఖలాల నుంచి విముక్తి కలిగినాడు

పూర్వోక్తి ఓ హీరోయిన్ వచ్చింది సార్!
జనం అంతా అటు వెళ్ళారు!

సినిమా

బ్రహ్మనాయుడు. దానవుడు మానవుడుగా.
మానవుడు మహానాయుడుగా మారిన పాతలో

కృష్ణంరాజు విజృంభించాడు. ఆగస్ట్ 1 నుంచి 10 వరకు మొదటి పెద్దయ్యల్ జరిపారు. 'సెప్టెంబర్. ఆక్టోబర్, నవంబర్లలో కూడా ప్రతి నెలా 1-10 తేదీల చుట్టూ జరిగే నాలుగు పెద్దయ్యల్స్ మాదిరిగా పూర్తివుతుంది,' అన్నారు దాసరి నారాయణరావు. ఈయన స్ట్రీన్ ప్లేట్లు, మాటలు, దర్శకత్వంలో ఆర్. కేటేనే నిర్మిస్తున్న కేటేనే ఏక్స్ట్రా వారి పైచెత్తంలో కృష్ణంరాజు, సుజాత, సుహాసినీ, సత్యనారాయణ, గుమ్మడి, ప్రభాకరరెడ్డి, గిరిబాబు, త్యాగరాజు, హరిప్రసాద్, పి. ఎల్. నారాయణ, చలపతిరావు, వేలు, నాగేంద్రబాబు, బామ్మ, సారథి, పాపరాజు దాసరి, నిర్మల, శైలజ్ఞ, వగైరా తారాగణం. కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు కథకుడు. జి. వి. రాఘవులు సంగీతం. పి. ఎస్. ప్రకాష్ ఛాయ, శ్రీమతి మోహన శిల్పం, తార నృత్యాలు, యమ్మనూరు ప్రభాకరరావు సంయుక్త దర్శకత్వం, జి. జి. కృష్ణారావు కూర్పు తెరవెనుక వాంగులు.

కె. వాసు దర్శకత్వంలో
ముగ్గురు హీరోలు

“పదుమూరి నోదరులు స్త్రీష్ట, తయారు చేస్తున్నారు.” అన్నారు. కె. వాసు. ఈయన స్త్రీనోష్ట, దర్శకత్వంలో అన్నమరెడ్డి కృష్ణకుమార్ సమర్పించే శ్రీ కనకమహాలక్ష్మి (క్రియేటన్స్) వారి షెడ్యూల్లో చంద్రమోహన్, నరేష్, రాజేంద్రప్రసాద్ హీరోలు.

విజయశాంతి, చిరంజీవి, "చాణక్య శపథం"లో

“చాదస వ్ర మొగుడు”లో సుమన్, భానుపియ

కొడుకు: "నాన్నా! ఎందుకు అమ్మ ఇందాకట్టుంచి 'జగమే మాయ' పాటే పాడుతోంది?"

తండ్రి: "నేను సినిమాకు తిసుకెళ్ళి చాలా కాలమైందని ఇలా ఎద్దేవా చేస్తోందిరా?"

* * * * *

ఒకడు: "అది కారయ్యా... బన్ను ప్రమాదంలో పన్నెండు మంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు - సువ్వు ముందు అట్టే దెబ్బలు తగలని కండక్టర్ని మాత్రం బయటకు లాగి ఎందుకు కాపాడినట్టు?"

ప్రయాణికుడు: "అతగాడు నాకు ఇరవై అయిదు పైసల చిల్లర బాకీ ఉన్నాడు మరి!"

* * * * *

రాము: "మా నాన్న ఎంత కఠిన్ తెలుసా? అగ్గిపెట్టి కొంటే, అందులో సరిగ్గా యాభై పుల్లలు ఉన్నాయో - లేవో తల్లిపెట్టి కాని మరి కొనడు."

సోము: "మా నాన్న మరిమా.... ఆ యాభై పుల్లలూ సరిగ్గా వెలుగుతాయో - లేవో చూసి కాని మరి కొనడు."

* * * * *

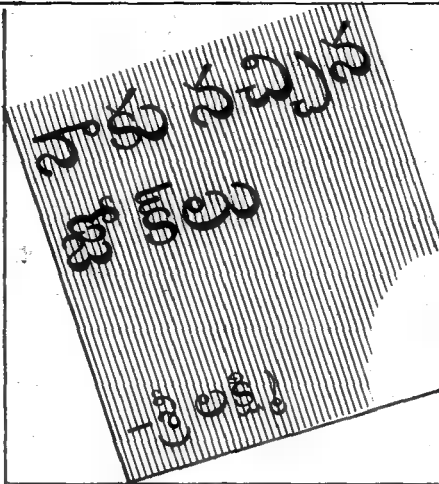
యజమాని: "ఆ మనిషి మన హాటల్లోంచి లేచి చక్కా వెళ్ళిపోయాడేమిటి? అతనితో సువ్వేం అన్నావ్?"

సర్వర్: "ఇక్కడ కాఫీ బాగుంటుందా" అని అడిగాడండి. "ఓ..... మీ ఇంటి కాఫలా ఉంటుంది...." అన్నానండి. అంతే!"

* * * * *

ఒకడు: "ఒరేయ్, మిత్రమా! నే చస్తే, ఒక అయిదు రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి ఒక దండ తెచ్చి నా శవం మీద వేస్తావా?"

ఇంకొకడు: "మిత్రుడ్ని అయినందుకు ఆ మాత్రం

చేయలేక పోతానటా?"

ఒకడు: "అయితే, అవసరం మొచ్చింది. నా కిప్పుడే ఆ అయిదు రూపాయలివ్వు. నే చచ్చాక దండ వేయనక్కర్లేదులే!"

* * * * *

భార్య: "ఏమండి... మన అబ్బాయి పొరబాటున ఐదు పైసల నాణేన్ని మింగేశాడండి. వెంటనే డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాలి."

భర్త: "ఫి... ఫి... మన అంతసేమిటి! ముప్ప అయిదు పైసల నాణేన్ని మింగాడని డాక్టర్ ఎచుట ఏ ముఖం పెట్టుకుని చెప్పేదే - సిగ్గు చేటు!"

* * * * *

ముసలామె: "ఓయబ్బో! నీకే కాదు మనమరలా! నాకూ ఉన్నారు బాయ్ ఫ్రెండ్లు!"

మనమరాలు: "ఏమిటమ్మమ్మా! నువ్వంటున్నవి?"

ముసలామె: "నిజమేనే.... రాధాబాయ్, జమునాబాయ్, కమలాబాయ్.... పళ్ళెంతా నా

ఫ్రెండ్స్ కావేమిటి?"

* * * * *

ఒక ఖైదీ: "రామరామ.... ఎందుకొచ్చి ఈ ఖైల్లో పడ్డానురా బాబూ - అనిపిస్తోంది. అన్నం నిండా రాళ్లే!"

రెండో ఖైదీ: "మీరు ఏ నేరం మీద అరెస్ట్ అయ్యారేమిటి?"

ఒక ఖైదీ: "బియ్యంలో రాళ్ళు కలిపి అమ్మినందుకు."

* * * * *

ఒకడు: "ఏముందయ్యా ఈ జోకులో నా బోంబ! చించి పారేయ్. ఈ చచ్చుజోక్ ను ఏ పత్రికకైనా పంపావ్ - నీ చచ్చు తెలివికి ఏ సంపాదకులైనా నవ్వుకుంటాడు."

మరొకడు: "నవ్వుకుంటాడా? మనకు కావలసింది అదేగా?"

-(జి.వి.జి)

కృష్ణ, జి. రామ్మోహనరావు కాంబినేషన్ లో శుభోదయా ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ చిత్రం

"బ్రహ్మాస్త్రం, శాంతి నివాసం - చిత్రాల తర్వాత కృష్ణగారు నేను కలిసి పని చేసే మూడవ చిత్రమిది. మాటంగ్ వచ్చే జనవరిలో ప్రారంభమై, మార్చిలో ప్రారంభమవుతుంది." అన్నారు జి. రామ్మోహనరావు. ఈయన దర్శకత్వంలో వై. సత్యనారాయణ నిర్మించిన శుభోదయా ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ చిత్రంలో విజయశాంతి నాయిక. సత్యనారాయణ, నూతన్ ప్రసాద్, గొల్లపూడి మారుతిరావు, కొట శ్రీనివాసరావు, శుభలేఖ సుధాకర్, నిర్మల, వై. విజయ, అన్నపూర్ణ గౌరవ పాత్రధారులు. చక్రవర్తి సంగీతం. డి.ఎన్.ఆర్. స్వమి ఛాయ నిర్వహిస్తారు.

కృష్ణంరాజుతో "ధర్మక్షేత్రం"

"విజయదశమినాడు ప్రారంభోత్సవం," అన్నారు బి. భాస్కరరావు. ఈయన దర్శకత్వం వహించే హిరణ్మయి సినీ ఇండస్ట్రీయల్స్ కొర్పొరేషన్ వారి పై చిత్రానికి సుదర్శన రెడ్డి నిర్మాత.

"వసువుతాడు"లో రాధ

ఉదయానే మీరు లేచి
వేదికపాడేదివివరికొనం?

దినపత్రిక కోసమే కావచ్చు మీరే తరహా పత్రికకోసం ఎదురు చూస్తున్నారో ఆ కోవరోనిదే

ఆంధ్రజ్యోతి
ఆరుకోట్ల

దినపత్రిక
జనపత్రిక

వార్తా పత్రికా రంగంలో 'ఆంధ్రజ్యోతి'కి రెండున్నర దశాబ్దాల చరిత్ర వున్నది. వార్తలందించడంలోను, వ్యాఖ్యలు వివరించడంలోను తనదంటూ ఒక ప్రత్యేక శైలిని, స్థాయిని రూపొందించుకొన్న 'ఆంధ్రజ్యోతి' - తన సేవలందించడానికి త్వరలో హైదరాబాద్ నుంచి కూడా వెలువడుతున్నది

'ఆంధ్రజ్యోతి' లక్షలాది పాఠకులకు పత్రిక మూత్రమే కాదు; అది వారి జీవితాలలో అంతర్భాగం కూడా

'ఆంధ్రజ్యోతి' ప్రకటించే పత్రికల సముదాయం విశిష్టమైనది అన్ని వైపుల నుంచి తాజా వార్తలను మీ కందించే విలేజరుల సంఖ్య మిన్న

'ఆంధ్రజ్యోతి' హైదరాబాద్ ఎడిషన్ మీకందించే విశేషంకాలు.

వనితాభ్యుదయం: ఇంటిని పిల్లల్ని సక్రమంగా మానుకోవడంలో స్త్రీకి స్వేచ్ఛ, అర్థిక స్వాతంత్ర్యమూ కావాలి అప్పుడే ఆ కుటుంబం సుఖ సంతోషాలతో ఓలలాడుతుంది మహిళల వికాసానికి, అభ్యున్నతికి తోడ్పడే శీర్షిక 'వనితాభ్యుదయం'

విజ్ఞాన చంద్రిక: ఇది సైన్స్ యుగం. అణు కేంద్రంనుంచి విశ్వాంతరాళం వరకుఎన్నో రహస్యాలు ఆ రహస్యాలను విజ్ఞాన శాస్త్రం వెలికి తీస్తున్నది. ఇవన్నీ మీ మెదడుకు ఎక్కితే, మీ మనస్సుకు పట్టేలా 'విజ్ఞాన చంద్రిక' శీర్షిక ద్వారా లందిస్తోంది 'ఆంధ్రజ్యోతి'

ముత్యాలపందిరి: జీవితంలో ఎందరో మహానుభావులు రారసపదరారు వారందరికీనందనాలు లర్పిస్తూ మీ మీద హాస్యపు జల్లులు కురిపిస్తూ మెప్పుల్ని మురిపించే 'ముత్యాల పందిరి' 'ఆంధ్రజ్యోతి' శీర్షికలో ఒక లోక ముత్యం

నల్లంచు తెల్లచీర: ఈ దశాబ్దపు సాటిలేని మేటి రచయిత యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ మొట్టమొదటి సారిగా 'ఆంధ్రజ్యోతి' పాంకులకోసం ప్రత్యేకంగారాస్తున్న పీరియల్ సమ్మోహనాస్త్రం 'నల్లంచు తెల్లచీర'

సర్జన్ సలహాలు: మనసు ఉల్లాసంగా ఉంటేనే మనషి ఏమైనా చేసేది. అందుకు ఆరోగ్యం ముఖ్యం ఆరోగ్య, వైద్య పమస్యలపై ప్రత్యేకంగా ఆ రంగంలో నిపుణులచేత మీకు వారం వారం 'సర్జన్ సలహాలు' ఇవ్వస్తుంది 'ఆంధ్రజ్యోతి.'

కోర్టులు - చట్టాలు: చట్టాలకి కళ్ళు లేవు నిజమే, కాని మనం మూతం ఎల్లప్పుడూ కళ్ళు తెరుచు కుని వుండాలి. దానికి మీకు తోడ్పడుతూ అర్థం చేసి చట్టాల రహస్యాలు మీకు అర్థమయ్యే రీతిలో సులభ శైలిలో అందించే శీర్షిక 'కోర్టులు - చట్టాలు' 'ఆంధ్ర జ్యోతి' ప్రత్యేకత.

ఆంధ్రజ్యోతి

హైదరాబాద్ ఎడిషన్

1-9-86 నుంచి ప్రారంభం

వినాయకుని విభవము

-సుజాత

ఒక రోజు మద్రాసు సైంట్ బీడ్స్ హైస్కూల్ నిర్వాహక వర్గంలోని కొందరు 'ఫాదర్స్' మా ఇంటికి వచ్చారు- వాళ్ల స్కూల్లోని ఏదో ఉత్సవానికి నన్ను ఫీఫ్ గెస్ట్ గా రావాలని కోరడానికి.

ఆ ఫంక్షన్ సాయంకాలం. తప్పకుండా వస్తానన్నాను. వాళ్ళంతో సంతోషించారు.

వాళ్ళల్లో ఒకాయన "ఈ వేళ పండగకదా?" అని అడిగారు.

"అవును, వినాయక చరిత్ర," అన్నాను.

"క్షమించాలి పండగ పూట మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసినందుకు" అన్నారాయన.

"మేం పండగ చేసుకోడం లేదండీ".

"ఏం?"

"మా అబ్బాయి ఈ ఉళ్లో ఎప్పుడుంటే, ఆ

రోజంతా మాకు పండగ."

"ఇప్పుడు మీ అబ్బాయి ఎక్కడున్నారు?"

"కోడైక్లినార్ రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో థర్డ్ స్టాండర్డ్ చదువుకుంటున్నాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా ఇక్కడ ఏ మంచి స్కూల్ లోనూ మా అబ్బాయికి సీట్ దొరకలేదు. అందుకే అంత దూరం పంపించ వలసి వచ్చింది. ఏటా ఏ రెండు మూడు సార్లు మద్రాసు రావడానికి వీలవుతుంది. అబ్బాయి మా మధ్య ఉన్నప్పుడే మాకు పండగ", అన్నాను.

"అలాగా!" అన్నారాయన.

ఆ సాయంకాలం వాళ్ళ స్కూల్ ఫంక్షన్ కి హాజరయ్యాను. అక్కడ మా అబ్బాయి వయసు గల విద్యార్థులందరూ ఉన్నారు. ఈ స్కూల్ లోనే మా అబ్బాయికి సీటు దొరికి ఉంటే, నేనెలా ఫీఫ్ గెస్ట్ గా వచ్చినందుకు ఎంతగానో అనందించే వాడు కదా అనుకున్నాను.

వార్షిక పరీక్షానంతరం మా అబ్బాయి మద్రాసుకు వచ్చాడు. మా వారు, నేను ఎంతగా మురిసి పోయామో, సెలవులు ముగిసి మా అబ్బాయి కోడైక్లినార్ కు వెళ్ల వలసిన రోజు దగ్గర వచ్చే కొద్దీ అంతగా లోలోన బాధపడిపోయాను.

ఆ మర్నాడు మా అబ్బాయిని కోడైక్లినార్ కు పంపించాలి. ఆ రోజు నేను గొంతులో పచ్చి మంచినీళ్లయినా పోసుకుని ఎరగను. వాస్తితి చూసి మా వారు "నువ్వలా ఉంటే అబ్బాయి మరింత బాధ పడి పోతాడు. పైకి, ఎంతో ఉత్సాహంగా కనిపించాలి. ఇలాంటి సమయాలలో నిజ జీవితంలో కూడా నటించాలి", అన్నారు.

మాళ్ళప్పుడయమంటే ఏమిటో ఆయనకు తెలియనిదికాదు.

ఆ రాతంతా నాకు కుసుకు పట్టలేదు.

మర్నాడు భోజనం తల్లివారింది. మా అబ్బాయి లేచి ప్రయాణానికి అన్నీ సిద్ధం చేసుకుంటున్నాడు. "ఫస్ట్ టర్మ్ అయ్యాక వస్తానమ్మా" అన్నాడు.

అబ్బు..... ఎన్ని నెలలు..... ఎన్ని రోజులు..... అలో చించడానికి నా మెదడు మొద్దుబారి పోయింది.

మా అబ్బాయికి తల దువ్వకున్నప్పుడు మాత్రం నాకు ఉప్పెనలా దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది.

ఇంతలో బిలిఫోన్ బెల్ మోగింది..... వెళ్లి రిసీవర్ అందుకున్నాను.

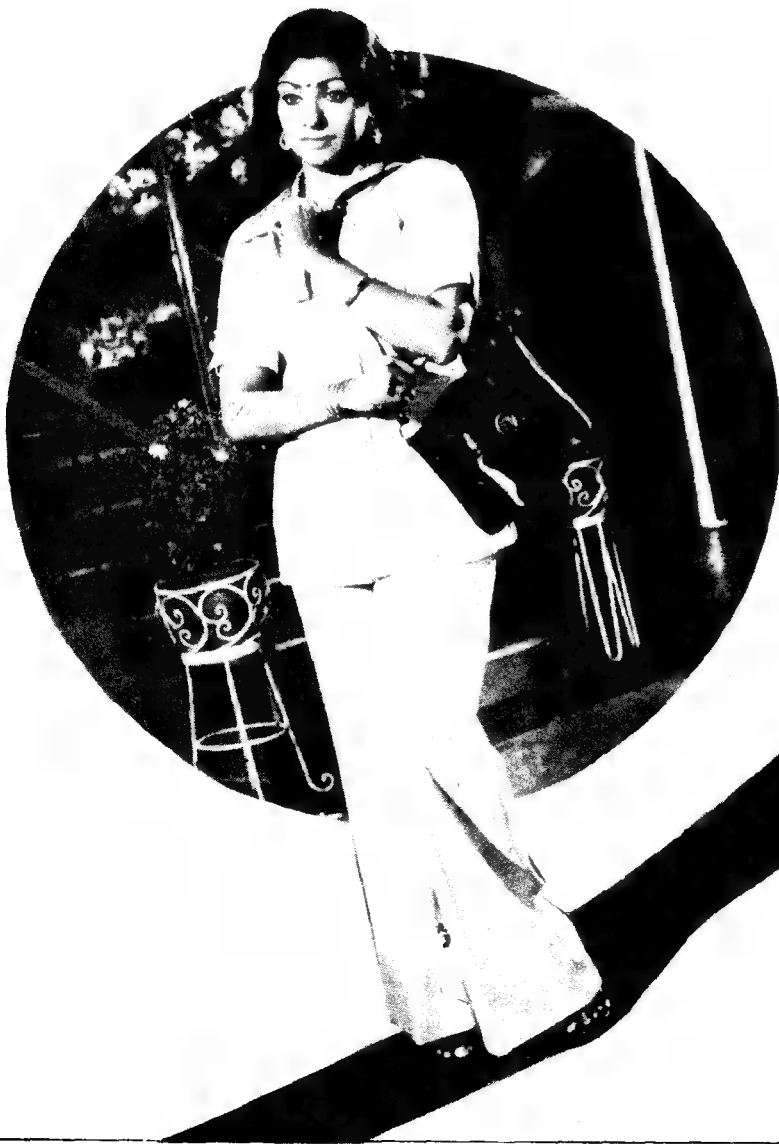
"హలో! సైంట్ బీడ్స్ హైస్కూల్ నుంచి మాట్లాడున్నామండి..... ఆ రోజు మీ ఇంటికి వచ్చాం కదా మిమ్మల్ని ఫీఫ్ గెస్ట్ గా ఆహ్వానించడానికి? ఇటుపైన మీకు ప్రతి రోజూ పండగే. మీ అబ్బాయికి మా స్కూల్లో సీటు ఇబ్బందిచాలి. వెంటనే కోడైక్లినార్ నుంచి టి. సి. డ్రైరాలు తెప్పించండి." అన్నారా ఫాదర్.

క్షణకాలం నా చెవులను నేనే సమ్మలేక పోయాను. నిజమే..... ఆ ఫాదర్ అన్నట్లు ఇప్పుడు మాకు ప్రతిరోజూ పండగే! మా ఒక్కగాని ఒక్క అబ్బాయి సైంట్ బీడ్స్ హైస్కూల్ లో ఫోర్త్ స్టాండర్డ్ చదువుకుంటా మాతోనే ఉంటున్నాడు.

వినాయక చరిత్రనాడు ఆ ఫాదర్స్ మా ఇంటికి రాకపోతే, మా అబ్బాయికి మద్రాసులోనే సీటు దొరికేదా?

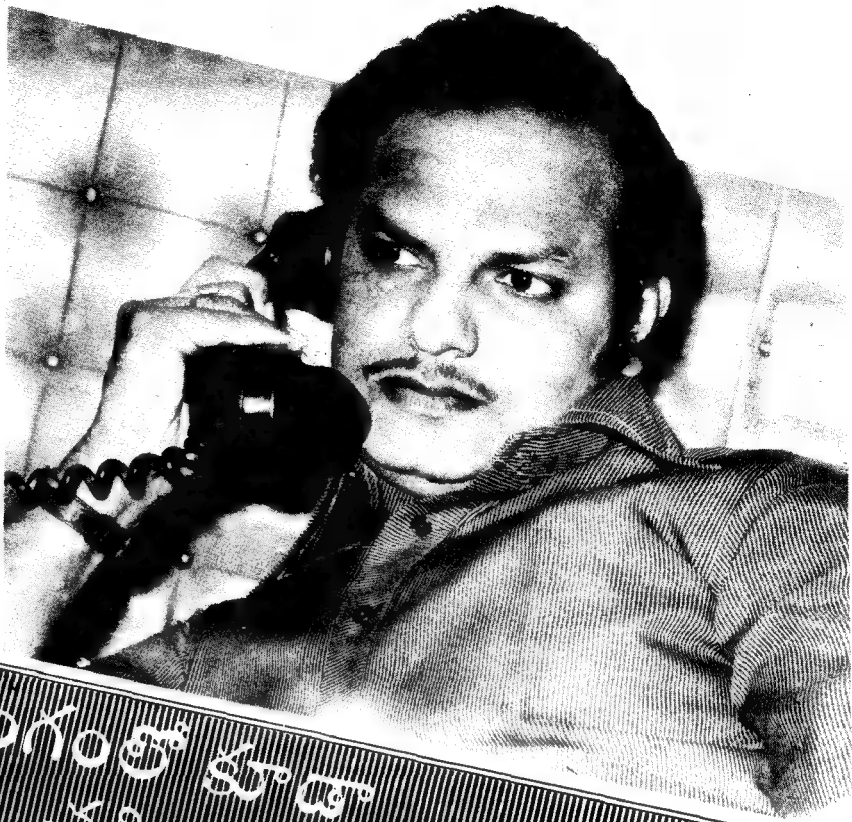
అంచేత, ఇది నిజంగా వినాయకుని విభవమే, వినాయకుని కబాక్షమే!

(జి. వి. జి.)

"చాలామంది సినిమా రంగంలోంచి రాజకీయరంగంలోకి వస్తే, నేను రాజకీయ రంగం నుంచి సినిమా రంగంలోకి వచ్చాను. అంతకుముందు వ్యవసాయ రంగంలో కూడా ఉన్నాను". అన్నారూ చల్లా రామకృష్ణారెడ్డి.

స్ఫురద్రూపం. గంభీరమైన కంఠం. ఇంకా ఏదో సాధించాలనే తపన గల చూపులు. నేటి యువతరం కోరే స్పీడు, గైడ్, ధైర్యమింజు అయినట్లే ఉన్నాయి. "నాకు కిరీ, కనకం వినాడో లభించాయి. అసలు నా జీవితం మొదట్నుంచీ అనూహ్యమైన మలుపులు తిరిగి, నేను ఆశించని గుర్తింపు తెచ్చి పెట్టింది. ఎమర్జెన్సీ తరుణంలో కుత్తికత్తెన రాజకీయాల మూలంగా బందీనయ్యాను. విముక్తి పొందిన వెంటనే కృషివలుదలై 'కృషి పండిట్' బిరుదు పొందాను. అలాగే 1982లో నాసాకింద అరెస్టయి, విడుదలైన వెంటనే పాణ్యం నియోజక వర్గం నుండి అత్యధికమైన మెజారిటీతో ఎం. ఎల్. ఎ. గా

"చలన చిత్ర రంగంలో కూడా చరిత్ర సృష్టించాలని ఉంది!"

ఎన్నికయ్యాను. నా నీతి నిజాయితీ, కృషి గుర్తించకపోతే ప్రజలు నన్నంతగా ఎలా ఆదరిస్తారు?" అన్నారూ చల్లా రామకృష్ణారెడ్డి.

ఈయన స్వస్థలం కర్నూలు జిల్లాలోని ఉప్పుపాడు. "మాది కాస్తా కూస్తా పేరు మోసిన కుటుంబం. కొండలు కొనలతో బాగా వెనుకబడిన ప్రాంతం మాది. సరైన నీటి పారుదల వసతులు లేవు. క్రిమి సంహారణ వగైరాలను ఉపయోగించడం పాపంగా భావించే అమాయకులు అక్కడి రైతులు. మూఢ నమ్మకాలతో ఎన్నో ఇదుములకు లోనయ్యే వారు. వాళ్ళ పాట్లు చూస్తూంటే నా గుండె తరుక్కు పోయేది. మా గ్రామానికి ఏదో చెయ్యాలి. ప్రగతిపథం వైపు వయనించి, అక్కడి రైతులు బంగారు పంటలు పండించాలి. నేను అగ్రికల్చరల్ లి. ఎస్సీ పట్నా పుచ్చుకున్నాక ఆ ఉన్నత విద్యను సార్వకం చేసుకున్నాను. విప్లవాత్మకమైన కృషితో సస్యశ్యామలం చేశాను. అక్కడి భూముల విలువను పెంచాను. అలా ఎంతో మందికి మార్గదర్శకుడయ్యాను. ఆ ప్రాంతాలలో తరచు జరిగే పాలం దొంగతనాలను అరికట్టాను. అంతటితో నాకు తృప్తి కలగలేదు. నా సేవ మా గ్రామానికి పరిమితం కాకూడదు. రాష్ట్ర వ్యాప్తం చేయాలంటే రాజకీయాలలోకి దిగాలి. దిగాను. అకుంతిత ఏకైక నిస్వార్థ సేవ చేశాను" అంటూ రామకృష్ణారెడ్డి ఇంకా ఇలా అన్నారు:

"ప్రజలను చైతన్యం చేసుకుల్చి చేయగల మహత్తరమైన సాధనం సినిమా. ఈ సాధనం నాకు

ఉపకరిస్తుందా, లేక నేను దీనికి ఉపయోగపడగలనా అని ఆలోచిస్తూన్నా

-కొత్త హీరో చల్లా రామకృష్ణారెడ్డి

సమయాన కనీసం పది పదిహేను చిత్రాలలో నటించి, పరిణతి పొందితే గాని లభించని నాయక పాత్రలు నాకు 'సత్యాగ్రహం', 'సైన్సెరా చిన్నప రెడ్డి' చిత్రాలలో అప్రయత్నంగా లభించాయి. పల్కిల్లో జరిగే దురాచారాలను, దుష్టశక్తులను ప్రతిఘటించే పాత్ర 'సత్యాగ్రహం'లోనిది. ఇది నా జీవితానికి చాలా దగ్గరైన పాత్ర. స్వాతంత్ర్య సమర యోధుని పాత్ర 'సైన్సెరా చిన్నప రెడ్డి'లోనిది. రెండూ ధైర్యమే పాత్రలే. మొదటి చిత్రంలో జంధ్యాల గారి దర్శకత్వంలో, రెండో చిత్రంలో కమలాకర కామేశ్వరరావు గారి దర్శకత్వంలో నటించడం నా పూర్వజన్మ సుకృతమేననుకోవాలి. ఈ రెండు చిత్రాలూ విడుదలపక ముందే నాకు ఓ ఇమేజ్ అంటూ ఏర్పడింది. అలాంటి పవర్ ఫుల్ పాత్రలకే మరికొన్ని చిత్రాలలో ఆసక్తి రావడం- ఈ రంగం ద్వారా కూడా నేను చేయవలసింది ఎంతో ఉందన్న ట్టునిపిస్తోంది.

మా సోదరులలో ఎం. ఎ. పట్టభద్రుడొకాయన

మా గ్రామంలో సర్పంచ్. మరో సోదరుడు తాలూకా అగ్రికల్చరల్ మార్కెట్ కమిటీ చైర్మన్. మరో సోదరుడు కొ అపరేట్వ్ సాఫ్ట్వే ప్రెసిడెంట్. ఇంకా సోదరుడు న్యాయవాది.

నేనిలా సినిమా హీరో వైతావాను. ఈ సినిమా రంగంలో ఎంతో కాలంగా వెనుకబడి ఆర్థిక బాధ ననుభవిస్తున్న పుష్క నటనటులకు, సాంకేతిక నిపుణులకు ఓ బ్రదర్స్ ద్వారా చెయ్యాలని నిర్ణయించి ఉంది. నా చిత్రం విడుదలైన రోజున ఫిలిమ్ జర్నలిస్టుల నిధికి పది వేలు విరాళంగా ఇస్తాను. మా ప్రాంతాల్లో వెనుకబడిన మారుమూల గ్రామాల్లో ఉచిత ఫైర్ సమయాలు నిమిత్తం రెండు లక్షల వ్యయంతో ఒక మొబైల్ వాన్ ని ఏర్పాటు చేయబోతున్నాను. ఇలా రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా కూడా నాకింకా మంచన లేకుండా సేవ చేయాలని ఉంది. చేసి తీరుతాను". అన్నారు కార్యద్రుడు చల్లా రామకృష్ణారెడ్డి.

-(జి. వి. జి.)

సర్ఫ్ కానడంలో మరింత వివేకం ఉంది

"బెరిసే చెప్తున్నా, సర్ఫ్ కానడంలో ఉన్నంత వివేకం మరి దేనిలోనూ లేదు. దీని సవరణ ప్యాకెట్ల వాల్చులా సామాన్యం కాదు— ఉప్పుంగే శక్తి! మీ డబ్బుకి మించిన విలువ ఇస్తుంది!"

డబ్బుకి మించిన విలువా? అసలే సర్ఫ్ ఖరీదైనది కూడా కదా?

"చూడండి! దీని వల్ల ఎంత ఎక్కువ ప్రయోజనమో గ్రహించారా మీరు? కేవలం సర్ఫ్ మాత్రమే నా బట్టల్ని అతి తేల్చగా ఉరుకుతుంది, పైగా వాటిని సంరక్షిస్తుంది, అంటే అవి కొత్త వాటిలానే కనిపిస్తూంటాయి. అంటే ఎప్పుడీకప్పుడు అదా— లెక్క కట్టి చూసుకోండి. సర్ఫ్, డబ్బుకి మించిన విలువ ఇస్తుందని అందుకే అన్నాను నేను".

సరే మరికాదూ, కాని అందుకు సర్ఫ్లో ఉన్నది ఏమిటి?

"ఎంతో ఉంది! ఒక కిలో చూమూలు రకం పొడవు ఎంత ఉంటుందో, అంత పొడవు $\frac{1}{2}$ కిలో సర్ఫ్ ప్యాకెట్లో ఉంటుంది. అంటే ఒక కిలో చూమూలు రకం పొడవు ఉలికేబట్టి బట్టల్ని అర కిలో సర్ఫ్ ఉరుకుతుందన్నమాట. చూడారా, సర్ఫ్ నుంచి మీరు ఎంత విలువ పొందుతున్నారో?"

ఒక కిలో
చూమూలు
రకం పొడవు

$\frac{1}{2}$ కిలో
సర్ఫ్

అంతే, ఒక విధంగా, సర్ఫ్ తన దర తిరిగి చెల్లిస్తుందన్నమాట!
"ఒక విధంగా ఏమిటి, ఎన్నో విధాలుగా! మనకు లాభమే లాభం. చోక రకంపై కొనడంలోనూ మంచి నాణ్యమైనది కొనడంలోనూ ఎంతో తేడా ఉంది. అందుకే అంటాన్నేను, సర్ఫ్ కొనడంలో మరింత వివేకం ఉందని."

POWER
PACKED
Surf

వినియోగచరిత్ర ప్రత్యేక సంచిక

ముగ్గురు యువహీరోలతో

జగపతి చిత్రాలు

దర్శక నిర్మాత, జగపతి పిక్చర్స్ అధినేత వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్ వచ్చే సంవత్సరం మూడు చిత్రాలు హిట్ చేశారు. వాటిల్లో చాలాభివృద్ధి, వెంకటేశ్, నాగార్జునలు హీరోలు.

చిత్రీకరణ ముగిసిన

"కోనసీమ కుర్రోడు"

"గ్రామీణ వాతావరణంలో సంపూర్ణ విశేషాలతో చిత్రం." అన్నారు రవిరాజు పినిశెట్టి. ఈయన స్ట్రీట్స్, డబ్బింగ్ లో వి. ఎస్. సుబ్బారావు, కె. రవీంద్రబాబు నిర్మించిన పద్మావతి పిక్చర్స్ వారి పై చిత్రంలో అద్వైత్, భానుప్రియ, రావుగోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య, నారాయణరావు, రావుపల్లి, నర్రా వెంకటేశ్వరరావు, దాశ్కర్ శివప్రసాద్, నళినీకాంత్, ఉమశ్రీ, వై. విజయ, అన్నపూర్ణ, దేవి, హరిప్రియ, సునీతా నటించారు. సత్యమూర్తి కథ, మాటలు, పేటూరి గీతాలు, చక్రవర్తి సంగీతం. కె. ఎస్. హరి ఛాయ, కృష్ణ శిల్పం, సాహితీ సాహసాలు. శివకంకర్ నృత్యాలు. రామకృష్ణరాజు - కోనప్రసాద్ సహకార దర్శకత్వం, వెల్మిస్టామి కూర్పు. వెంకటేశ్వరరావు నిర్వహణలో రాజేంద్రరాజు ప్రొడక్షన్ కంట్రిబ్యూట్.

విద్యాన్ కోట సత్య రంగయ్యశాస్త్రి

రచనతో "సుందర కాండ"

పై భక్తి ముక్తిదాయకమైన పవిత్ర గాథను సుప్రసిద్ధ నటనలతో భారీ ఎత్తున నిర్మించ దానికి శివకామిని ఫిలిమ్స్ అధినేతలు సహకారులు

"నాచే మయూరి"లో సుధ

సినిమా

చేస్తున్నారు. వ్యర్థియ ఘంటసాల అద్భుతంగా గానం చేసిన "భగవద్గీత" వ్యాఖ్యాన కర్త, "అంధప్రతిక" దిన, వారంకాల రచయిత, అష్టావధాని విద్యాన్ కోట సత్య రంగయ్య శాస్త్రి సంధానాలు, గీతాలు, శ్లోక చండకాలు రచించడం ఓచితమే.

"సత్యాగ్రహం"లో చర్చా రామకృష్ణారెడ్డి

పూర్తి కావసోన్న "చాణక్య

శవధం"

"జూలై 21 నుంచి 31 వరకు నాల్గవ పెద్దూర్ పూర్తి చేశాం. అఖిర్ పెద్దూర్ అగస్ట్ లో. అంతకు ముందు ఈటీవీ చిత్రీకరించిన రెండు పాటలను మా డైరెక్టర్ చాలా కొత్త పంథాలో చిత్రీకరించారు. ప్రత్యేకించి వి.జి.సి. గార్మెంట్స్ లో చేసిన బ్రహ్మాండమైన కెమెరా సెట్ ఫైల్డ్ లో అని చెప్పాలి." అన్నారు డి. వి. ఎస్. ప్రొడక్షన్స్ అధినేత డి. వి. ఎస్. రాజు. ఈయన నిర్మిస్తున్న పై భారీ చిత్రంలో కన్నమ్మ అఫినర్ చాణక్యకా షిరంజివి, ఎయిర్ హ్యాండ్ గా విజయకాలతి, రిలీఫ్ మేజర్ గా సత్యనారాయణ, తన పేరులోని మొదటి అక్షరాన్ని - చివరి అక్షరాన్ని కలిపి "రాజా"గా పెట్టుకున్న పాత్రలో రావుగోపాలరావు, రంగనాథ్, శశ్వరరావు, చలపతిరావు, వెలు, మాడా, విట్టిబాబు, రావులక్ష్మి, వై. విజయ, అన్నపూర్ణ, గెన్నేగా అల్లు రామలింగయ్య పాల్గొంటున్నారు. పరుమారి సోదరుల రచన, చక్రవర్తి సంగీతం, కె. ఎస్. ప్రకాష్ ఛాయ, భాస్కరరాజు శిల్పం, విజయన్ సాహసాలు, సీరిం నృత్యాలు, ఆనందసూరి సంయుక్త దర్శకత్వం, గోపాలకృష్ణ - రామారావు ప్రొడక్షన్, కోటగిరి వెంకటేశ్వరరావు కూర్పుతో డి. వి. ఎ. రాజు, డి.వి.సి. రాజు సహ నిర్మాతలు. కె. రాఘవేంద్రరావు దర్శకుడు.

శ్రీ హరిత చిత్ర ద్వితీయ చిత్రం

"అక్టోబర్ 1 నుంచి మాటంగి, అన్నారు రెలంగి నరసింహారావు. ఈయన దర్శకత్వంలో "అబాదిన" తిలకతరం బగన్ పోస రెడ్డి నిర్మించే శ్రీ హరిత చిత్ర హీరో రెండు చిత్రంలో చంద్రమోహన్, రాధిక నాయనలుకలు.

మా జాగిలం బోనెనీ తీసుకొని మార్చింగు వాకి బయల్దేరాను. ఎదురుగుండా గుళ్ళినే వినాయకరావుగారుండేది. వారి గుమ్మం దగ్గర-కళ్ళగానే తొండం పైకెత్తి అవలిస్తూ... బద్దకంగా ఒళ్ళు ఎరుచుకుంటూ బొజ్జ నవరించుకుంటూ గర్భగుడిలోంచి బయటికొచ్చారాయన. అయిన రూపాన్ని చూడటం తొలిసారి గనుక ఎంతగా కన్పించి గాభరాపడి మొరగనాగింది మా కునకం. దాన్ని మందలించి, సవినయంగా "నమస్కారం మహాప్రభూ! ఏమిటి ఏడాది చవితి వెళిపోయి?" అన్నాను.

"ఏ చవితి?!" అన్నాయన అశ్రురంగా. నాకు మతిపోయింది. "ఏమిటియనకి మతిమరుపు ఏమైనా వచ్చిందా?!" అని మనసులో అనుకుని

"అదేమిటి న్నామి! మా రాజకియ నాయకులు జయంతులు వర్ధంతులు జాతీయ శలవు దినాలుగా ఏర్పాటు చేసుకున్నట్టే మి దేవుళ్ళంతా శ్రీరామనవమి, వైకుంఠ ఏకాదశి, శివరాత్రి, నవరాత్రి అలా తలో రోజూ పంచేసుకున్నారు గదా! ఆ కొటాలో వాటిగా భాద్రపదశుద్ధ చవితిని మిగతా

కేటాయించారు, ఏదేదా వాటిలుపడి యాభైవేల రూపాయల విగ్రహాన్ని ఒకడు తయారుచేయిస్తే లక్ష రూపాయలది మరొకడు చేయిస్తున్నాడు! నవరాత్రులు, చందాలు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు బోలెడంత వాదావిడి! ఏ చవితి అని అడుగుతారే మిది న్నామి?" అన్నాను.

బదు కిలో మెటర్ల దూరంలో వున్న చెట్టు గూడా తుఫానుకి ఊగినట్లు ఊగేలా ఓ గట్ట నిట్టూర్పు వదిలాయన.

"ఈ ప్రజలేమిటో పిళ్ల భక్తేమిటో నాకర్థంకావడం లేదయ్యా! బొమ్మ పైజాను బట్టి భక్తిని కొలత వేసుకోవాలన్న మాట! ఇదివరకు హరికథలో బుజ్జుకథలో, ఓ హరిశ్చంద్రో, ఓ రామాంజనేయ యుద్ధమో, ఓ కురుక్షేత్రంలాంటి చక్కని కథా కాంక్షేపం వుండేది. అవన్నీ పోయాయి. ఇప్పుడు పందిట్టే నన్ను కూర్చోబెట్టి నా నమస్కారం నే

"తీటగా వున్నావు రాం నీదేసుకుంటావో నాదేసుకుంటావో వాదేసుకుంటావో పూదేసుకుంటావో! వేసుకో! కో కో"

అని రికార్డింగ్ దాన్తులు.

పోయినేడాది ఓ పందిట్టే ఒకమ్మాయి సారా సీసా చేతబట్టి తూలుతూ-

"సుక్కేసుకుందాము రారో
కోడి ముక్కేసుకుందాము రారో
నొక్కేసుకుందాము రారో
మంచమెక్కేసుకుందాము రారో"

అని మొదలెట్టింది. నాకిరు వైపులా కూర్చున్న నా భార్యలు సిద్ది, బుద్ది నన్ను గుఱ్ఱంగా చూడటం మొదలెట్టారు. భరించలేక చెవులతో కళ్ళు మూసేసుకున్నాను. కళ్ళు తెరిచి చూసేసరికి నా వాచానం ఆ అమ్మాయి కాళ్ళ దగ్గర నిలబడి తూలుతూ నాట్టం చేయడం మొదలెట్టింది. ఈ మధ్య సినిమాలోకటి మొదలయ్యాయి. "అమె తెయ్యని రాత్రులు, రవిక చిరిగిన రాళి, మమిపాలబోతు, లుచ్చా, బద్దాష్, లభంగా, అత్తామామల శవార్" ఇలాంటి సినిమాలు వేసేసి నిర్వాహకులు నవరాత్రులూ నాకు ప్రకాంతమైన నిద్రగూడా లేకుండా చేస్తున్నారు. ఈ కార్యక్రమాలతో నాకు మతి చెడటమే గాదు - సిద్ది బుద్దిల, బుద్దిగూడా పెదత్రోవన పడుతుండేమోననిపిస్తోంది. బతుకంతా అబద్ధాలతో, అధర్మాలతో గడిపినా ఏదో మానసిక చైతన్యం కలిగించడానికి దోహదం చేసేవి, నాటి కార్యక్రమాలుపైగా మన పురాణాలు, ఇతివేసాలు, చరిత్ర సంస్కృతి ప్రతిబింబింప జేసేవిగా వుండేవి. ఇప్పటి కార్యక్రమాలు చూస్తూ పందిట్టే కూర్చోవడానికి నాకే సిగ్గేస్తోంది. అరి!? క్యాబరే దాన్తు హాయికి నా నవరాత్రుల పందిరికి తేడా లేకపోతే ఎలా? ఎప్పుడూ చప్పిడి ఉండ్రాళ్ళు! సరదాగా ఏ వెజిబుల్ బిర్యానీయో చేసి పెట్టెచ్చుగా? పెట్టరు.

“తథాసు! భక్తులొచ్చే వేళయింది. గుళ్ళకెదరా!
చవితినాదు కలుద్దా” అంటూ అంతర్వాస
మయ్యాడు.

[illegible]

వారం వారం
సుమ చిత్రహారం!

సినిమా రంజని

త్వరలో మనాహారంగా
మీ ముందుకు వస్తోంది!

ఆంధ్రపత్రిక సంస్థనుంచి
మరా ఆణిముత్యం!!

DESIGNED BY P.A. RANGA

సూపర్ హీరో యిన్ విజయశాంతి సమాధానాలు

వాసిరెడ్డి పద్మాకుమారి, ఒంగోలు

"దేవదాసు, లైలామజ్ను" వంటి చిత్రాలను పెద్దలు చూచి "అయ్యో పాపం" అని బాధపడుతుంటారు. అదే తమ పిల్లల విషయంలోకి వచ్చేసరికి ఆ ప్రేమికులను విడదీయటానికే ప్రయత్నిస్తారు. చూడటమేకాని, ఆచరించేది లేదంటారా?

తల్లితండ్రులు ఎప్పుడూ కావాలని తమ పిల్లల జీవితాల్ని పాదుచేయ్యనివ్వరు. నాటి కాలానికి, ఈనాటి కాలానికి ఎంతో మార్పుఉంది. ముందున్న జనరేషన్ తో బాటు పెద్దల్లో కూడా చాలావరకు మార్పు వచ్చిందని నా అభిప్రాయం.

ఎ. చంద్రమౌళి, రామకృష్ణాపూర్

మీరు ప్రతి సం. రమ్య ఉత్తమనటి, సూపర్ హీరోయిన్ గా ఎన్నిక కావాలని కోరుకుంటున్నాను.

మీ అభిమానానికి కృతజ్ఞతలు!

యస్.యం.ఎ.కె. ఆజాద్, తాడేపల్లి

మీరు నటించున్న చిత్రాల్ని బట్టి చూస్తుంటే ప్రజల కొరకు దేశ సేవ చేసే వ్యక్తిని మీరు పెళ్ళి చేసుకుంటారా? లేక ఏ డాక్టర్ నో ఇంజనీర్ నో చేసుకుని విదేశాలకు వెళ్ళిపోతారా?

సినిమా వేరు, జీవితం వేరు. సినిమాలోని పాత్రని బట్టి చేస్తుంటాము. నిజ జీవితంలో అలా కాదు. ఎవరి జీవితం ఎక్కడ ఎవరితో ముడి పడిపోతుందో.... ఏ క్షణంలో అది జరుగుతుందో మనకు తెలియదు కదా! ఏమంటారు?

డి. మొహ్మద్ ఆజం, అనంతపురం

కె. విశ్వనాథ్ గారి దర్శకత్వంలో ఒక సంగీత, నృత్య ప్రధానమైన పాత్రలో మీరు నటించే చూడాలని వుంది. నా కోరిక తీరుతుందా?

అవకాశం.... సందర్భం కలిసొస్తే తప్పక నటించాను. ఆ మహాతపస్వి దర్శకత్వంలో నటించే అవకాశం అతి

త్యరలో నే వుంటుందని ఆశిస్తున్నాను.

ఉత్తమ ప్రశ్న

జి. విజయకుమార్,

మహబూబాబాద్

స్త్రీ లేనిదే చరిత్రలేదు... సృష్టిలేదు - అసలీ ప్రపంచమే లేదు. స్త్రీని నేడు ఒక విలాస వస్తువుగా పరిగణింపబడుతున్న యీ సమాజంపై మీ అభిప్రాయం?

ఎప్పుడో అనాడు మీరన్నది నిజమేనేమో! నేడు స్త్రీ అన్ని రంగాల్లోనూ తన అధిక్యత నిల్పుకుంటూ తనదంటూ ఓ ప్రత్యేకతను సంతరించుకుంది... స్త్రీకి ఓ గౌరవం నేడు అన్ని చోట్లా ఉంది. బస్ లో కూడా సగ భాగం సీట్లను నేడు స్త్రీలకు కేటాయించిన సంగతి మీకు తెలియనిదికాదు.

బి. యస్. మిశ్రా, పెనమకూరు

గద్దెను ఎక్కే వరకూ ప్రజలను రక్షిస్తామని చెబూ... గద్దె ఎక్కాక వారికే భక్తిస్తున్న రాజకీయ

నాయకులపై మీ అభిప్రాయం?

రాజకీయ నాయకుల గురించి అడిగితే నేనేమని చెప్పగలను? అయినా ఓటు వేసి గద్దెకెక్కించిన మీరే యీ విషయాన్ని అర్థం చేసుకుని తరువాత ఏం చేయాలా అన్నది నిర్ణయించుకోవాలి.

జి. లత, విశాఖపట్నం

ఆధునిక జీవితం - సంప్రదాయ జీవన విధానం - ఈ రెండింటిలో ఏ దారిలో నడిచేందుకు మీరు ప్రాధాన్యతనిస్తారు.

సాంప్రదాయక కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగాకే కదా ఆధునిక జీవితం గురించి తెలుస్తుంది. రెంటిని అర్థం చేసుకుని చక్కని జీవితం సాగించడమే నా అభిలాష.

దాసరి మంగాదేవి, పాలమూరు.

ప్రేమ గుడ్డిది అని నేను అంటాను. మరి మీరేమంటారు.

ప్రేమ పవిత్రమైనది అని అంటాను.

వి. శశిమోహన్, దగదర్రి

నటన దేవుడి వరం అంటారు కొందరు. కానీ సాధనతో సాధించలేనిదంటూ ఏమి లేదంటాను నేను. మరి మీరు ఏమంటారు?

"కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షమ్" అన్నారు కదా! నేడు మానవుడు చేయలేనిదంటూ ఏమి లేదని... కృషి చేస్తే సాధించలేనిదంటూ ఏమి వుండదని నమ్మేవాళ్ళలో నేనూ ఒకరి.

తో కల నారాయణరావు, మచిలీపట్నం

చిత్రసీమలో ప్రవేశించిన అనతికాలంలోనే ఉత్తమనటిగా పత్రికల చేత, ప్రజలచేత, ప్రభుత్వంచేత అదరింపబడుతున్న మీరు - ఇంత ఎత్తు ఎడగడానికి కారణం - మీ స్వయం కృషి, అభిమానుల అదరణ, నిర్మాతల ప్రోత్సాహం, అన్నిటినీ మించి మీ అదృష్టమా?

నిర్మాతల ప్రోత్సాహంతో బాటు అభిమానుల అదరణ నన్ను మీరు మెచ్చే సటిగా చేసాయి.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక విజయశాంతి సమాధానాలు

ప్రశ్న: _____

పంపిన వారి పేరు: _____

హరి చిరునామా: _____

చిరియత్

సంకల్పవారికి ? డాక్టర్ కొత్త రవీంద్రబాబు

(గత సంచిక తరువాయి)

చింటూ ఏమయ్యాడు? ఆమెను అనుపరిలో నుంచి తప్పించుకొని తీసుకొని వెళ్లిన తర్వాత ఎక్కడకు వెళ్లినట్లు? ఆస్పత్రిలో సెంట్రల్‌ను అక్కడ పరిస్థితిని చూసాక ఆమె తప్పించుకు వెళ్లడంలో పెద్ద ఆశ్చర్యం ఏమి కనపడలేదు. కాకపోతే స్పృహ వచ్చాక కూడా స్పృహ రానట్లుగానే నటించిందన్న విషయం ఎంటే తమాషాగా వుంది. కొంతమంది దొంగతనం వృత్తిగా వున్న మనుషులు, వాళ్ళు ఆడవాళ్ళుగానీ, మగవాళ్ళుగానీ - దెబ్బలకు భయపడరు. మామూలు మనుష్యులయితే చచ్చిపోయే దెబ్బలు వాళ్ళను ఏమి చేయవు. గాడిద మాంసం, ఎప్పు సారా తీసుకున్న వాళ్ళను దెబ్బలు ఏమి చేయలేవు అని వినివున్నది. అందులో నిజం ఎంత వున్నా దెబ్బలు తిని తిని రాటుచేలిపోతారు అన్నది వాస్తవం అనుకుంది.

చింటూ ఆచూకీ తెలుసుకోవాలంటే ఒక ఒక అధారం మెడికల్ ఆఫీసరుగారి అంబాసిడర్ ఎం. ఎన్. ఎక్స్ 7057. ఆ కారు ఎక్కడ దొరుకుతుందో చూచుకొని అక్కడ నుండి మళ్ళీ మొదటిట్టాలి! అది ఎక్కువమందిని పంపినందువల్లా సాధ్యంకాదు. హడావిడికి పిట్టలెరిగి పోతాయి.

మరుసటి రోజు ఉదయం కారు ఆచూకీ తెలిసింది. అది మద్రాసు వెళ్లే హైవేలో వేడన్‌తాంగ్‌కు ఆరు మైళ్ళ దూరంలో వదలివేయబడి వుంది.

చింటూ తెలివికి మనసులో నేను చుట్టబడింది రూప. మెయిన్ వేలో కారు వదలివేసాడు. ఇప్పుడక్కడనుంచి వెతుకులాట మొదలవాలి. అంటే దాదాపుగా తమిళనాడు రాష్ట్రం అంతటా బస్సులున్నాయి అక్కడ నుండి. అతన్ని వెతకాలి అంటే గడ్డి మేటలో సూది కొసం గాలించడమే అవుతుంది!

ఇన్‌వెస్టిగేషన్ పొర్టిఫియోలో బయల్దేరి అంబాసిడర్ కారు వదిలి వేసిన స్థలం చేరుకొన్నారు. హైవే నుండి వేడన్‌తాంగ్‌కు వెళ్లే మార్గం వున్న చోటుకు ఫర్లాంగు దూరంలో కారు ఆగి వున్నది.

రూప ముష్టి ద్రెస్‌లో వున్నది.

"సార్! నేను ఎన్నాళ్ళనుంచో వేడన్‌తాంగ్ చూడాలనుకుంటున్నాను! చింటూగాడు కారు ఇక్కడ ఆపి బహుశా అక్కడకే వెళ్లి వుంటాడని అనుకుంటున్నాను. మన జీవు కూడా అటుకేనే పోనిదామా?"

"వేడన్‌తాంగ్‌లో నిత్యం యాత్రికుల రద్దీ వుంటుంది. అక్కడ వుండటానికి

పోటల్లు ఏమి వుండవు. చింటూగాడు దాక్కొవటానికి తగిన చోటుగాదు! కారు వదలివేసిన ప్రదేశం క్రుణ్ణంగా గాలిస్తామని వాడికి తెలుసు. వాడే బస్సులో ఎక్కి ఏ చిదంబరానికో, తిరుచనూపల్లికో పారిపోయింటాడు.

నీకు వేడన్‌తాంగ్ బర్మాకుప్పరి చూడాలని వుంటే అదుగో బస్సు ఆగివుంది. పది నిముషాలలో వెళ్లిపోతావు. సాయంత్రం నాలుగింటికి బస్సున్నది. దానిలో చెంగల్పట్టు వచ్చేయవచ్చు".

"థాంక్స్ సార్! బర్మాకుప్పరి చూద్దామని ఛైనాక్యులర్ కూడా తెచ్చుకున్నాను. ఎన్నాళ్ళ నుంచో తీరని కోరికగా వున్నది. ఈ రోజు చింటూగాడి మూలంగా పీలవుతున్నది!" అంటూ బస్సు వైపుగా నడిచింది రూప.

"రూపా! కాన్స్టేబుల్‌ను పంపమంటావా తోడుగా!"

"వద్దు సార్! నేను వంటరిగా వెళ్లి రాగలను!" చిన్న సూట్‌కేస్ పరిమాణంలో వున్న వేనిబీ బాగ్ పూపుకుంటూ వెళ్లింది రూప.

"హానీయే జీవు! ఈసారి రోడ్డు మీద తగిలి మొదట పల్లె చగ్గర అవు. చింటూగాడు, ఆడ మనిషి ఎటు పోయారో ఆచూకీ తీర్చా!"

చింటూ మన డిపార్ట్‌మెంటుకు తలనొప్పుగా తయారయ్యాడు. చిట్టిలుకలా మాయమయిపోతున్నాడు.

చూస్తూ! ఇంకా ఎన్నాళ్ళు తప్పించుకు తిరుగుతాడో! తంగవేలుని మస్కా కొట్టినవాడు ఇంతవరకూ లేడు! వీడో లెక్కా. నేమిడిగా తనలో తను అనుకుంటున్నట్లుగా అన్నాడు తంగవేలు!

రూప బస్సుకు పది బారల దూరంలో వుండగానే జీవు వెళ్లిపోయింది! జీవు వెళ్లాక రూప బస్సు వైపుగా నడవడం మాని నిలబడిపోయింది. బస్సు కండక్టరు రెండు మూడుమార్లు రూప వైపుగా చూసి, ఆమె బస్సు వైపుగా వచ్చే ప్రయత్నమేమి చేయకపోయేసరికి "రైట్" అని అరిచాడు. బస్సు కదిలిపోయింది.

అయిదు నిముషాలాగి వేడన్‌తాంగ్ వెళ్లే రోడ్డున నడవసాగింది రూప. రోడ్డు నిర్మాణవ్యయంగా వున్నది. ఫర్లాంగు దాటే లోపల రూప రూపం మారిపోయింది. మురికి పరికిణి, రవిక, మట్టికొట్టుకున్న వళ్ళు, వానిబీ బాగ్‌ను పాత గుడ్డలో మూటగట్టుకొని నెత్తిన పెట్టుకొన్నది! ఎవరైనా చూస్తే కాయకవ్వం చేసుకొనే కూలి మనిషి అనుకుంటారు! ఎవరయినా మూట విప్పిందని అందులో వస్తువులు చూస్తే?

ఎవరో ధనవంతురాలి వానిబీ బాగ్ కాజేసింది దొంగ అంటారు!

అదే రూపకు కావలసింది! తానుపోలీస్ ఆఫీసర్‌గా బయల్దేరితే అనుకున్న పని జరగదు! దొంగగా బయల్దేరితేనే ఎవైనా వుపయోగం!

కాని పోలీసులెవరైనా దొంగ అని పట్టుకొని ఖైల్లో పడవేస్తే? వాళ్ళు అందుకు సమర్థులే! అనలు దొంగలను వదలకేనే అనుమానం మీద ఎవరినో పట్టుకొని వచ్చి వాళ్ళ చేత 'నిజం' బొప్పించటానికి నానా హింసలూ పెడతారు!

రోడ్డు పక్కన చిన్న గ్రామం తగిలింది. అంతా కలిపినా పదిహేను యిరవై ఇళ్ళన్నా లేవు. ఇళ్ళకు కొబ్బరి ఆకులు, రెల్లు గడ్డి, ఇనపరేకులూ రకరకాలకప్పులు వేసారు. మధ్యన బంగళా పెంకులతో చిన్న ఇల్లు.

జరిగిన కథ-6 : ఐ. పి. ఎన్. సెలక్షన్ పరీక్షల్లో ఫస్టు రాంకు తెచ్చుకున్న రూప చెంగల్పట్టు ఎన్. పి. దగ్గర ట్రైన్ ఎ. ఎన్. పి.గా చేరింది. ఎన్. పి. తంగవేలుతో కూడా చింటూగాడిని పోలీసు బలగం ఎలా వలవేసే పట్టుకుంటారో చూడను వెళ్లింది రూప. చింటూ ఆచూకీ తెలుసుకోవడం కొసం సెటిల్‌మెంట్ గ్రామం నుండి తీసుకువచ్చిన ఆమెను పోలీసులు ఎన్ని చిత్రహింసలు పెట్టినా స్పృహ కోల్పోయిందేగానీ, చింటూ ఆచూకీ తెలుపలేదు. ఆస్పత్రిలో ఉన్న ఆమెను ముసలమ్మ వేషంలో వచ్చి చింటూ విడిపించుకు వెళ్లాడు.

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

ఇంటిముందు చిన్న ఆరుగుంటే వెళ్లి కూర్చుంది రూప.

"యారు?" ఇంటిలో నుండి ముప్పై సంవత్సరాల వ్యక్తి చొకతను బయటకు వచ్చి రూప కట్టుకున్న మురికి గుడ్డలు ఆవీ చూసి కణం అనహృందుకున్నా "ఫరవాలేదు మురికిగా వున్నా అందమైన పిల్లే!" అనుకుంటూ ఆమెను పరిక్షగా చూడసాగాడు. "ఈ అమ్మాయిని ఇంటి పనికి పెట్టుకుంటే? తంగమణికి పని సాయంగానూ వుంటుంది. మరి ...!" అతని ఆలోచనలు భగ్గం చేస్తూ తంగమణి ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చి మొగుడి వంక, రూప వంక మార్చి మార్చి చూడసాగింది.

"తంగం! నువ్వు ఇంటి పని, పొలం పని చేసుకోలేకుండా వున్నావు! పోనీ యీ అమ్మాయిని పనికి పెట్టుకుందామా?"

"ఏమి అక్కర్లా! మీరు లోపలకు పడండి. ఎవతెవే నువ్వు? నా యింటి ముందు వచ్చి కూర్చున్నావు. వెళ్లు వెళ్లు. ఇంకా కూర్చునే వున్నావే?" అల్పేషియన్ కుళ్ళ అరచినట్టు కేకలు పెట్టింది.

అయిష్టంగా ముఖంపెట్టి కదిలింది రూప. పరవాలేదు. మురికి బట్టలు వేసుకుని కూలి మనిషిలా కనపడినందువల్లా కొన్ని ప్రయోజనాలు కలుగుతవి! బట్టలెలా వున్నా మనిషిని పదలపెట్టని రోమియోలుంటారు!

పోటీసుల బారి నుండే కాకుండా ఇలాటవారి బారిన పడకుండా, చూచుకోవాలి అని మనసులో అనుకుంటుంటే చిరునవ్వు వెలసినదామె ముఖాన.

పల్లె దాటిందో లేదో ఎవరో తనను వెంబడిస్తున్నట్టు తెలుసుకుంది. వెనక్కు తిరిగి చూసేసరికి పాతిక సంవత్సరాల యువకుడు - పువ్వుల లుంగీ మదచి కట్టుకున్నాడు. వంటి మీద ఇతరత్రా ఏ విధమైన ఆచారనా లేదు. తమలపాకు పొగాకు ముక్కలు నమలి నమలి పండ్లు గారపట్ట వున్నాయి.

రూప అతని వంక చూసేసరికి అతని నోట్లోంచి బీడి కింద పడిపోయింది. తెరిచిన నోరునట్లే వుంచి ఆమె వంక చూడసాగాడు.

"ఏమిటి అలా చూస్తావు? నేనెవైనా దొంగ పురసానిననుకున్నావా? లేకపోతే నా ముఖాన కొతులాడుతున్నయ్యా?"

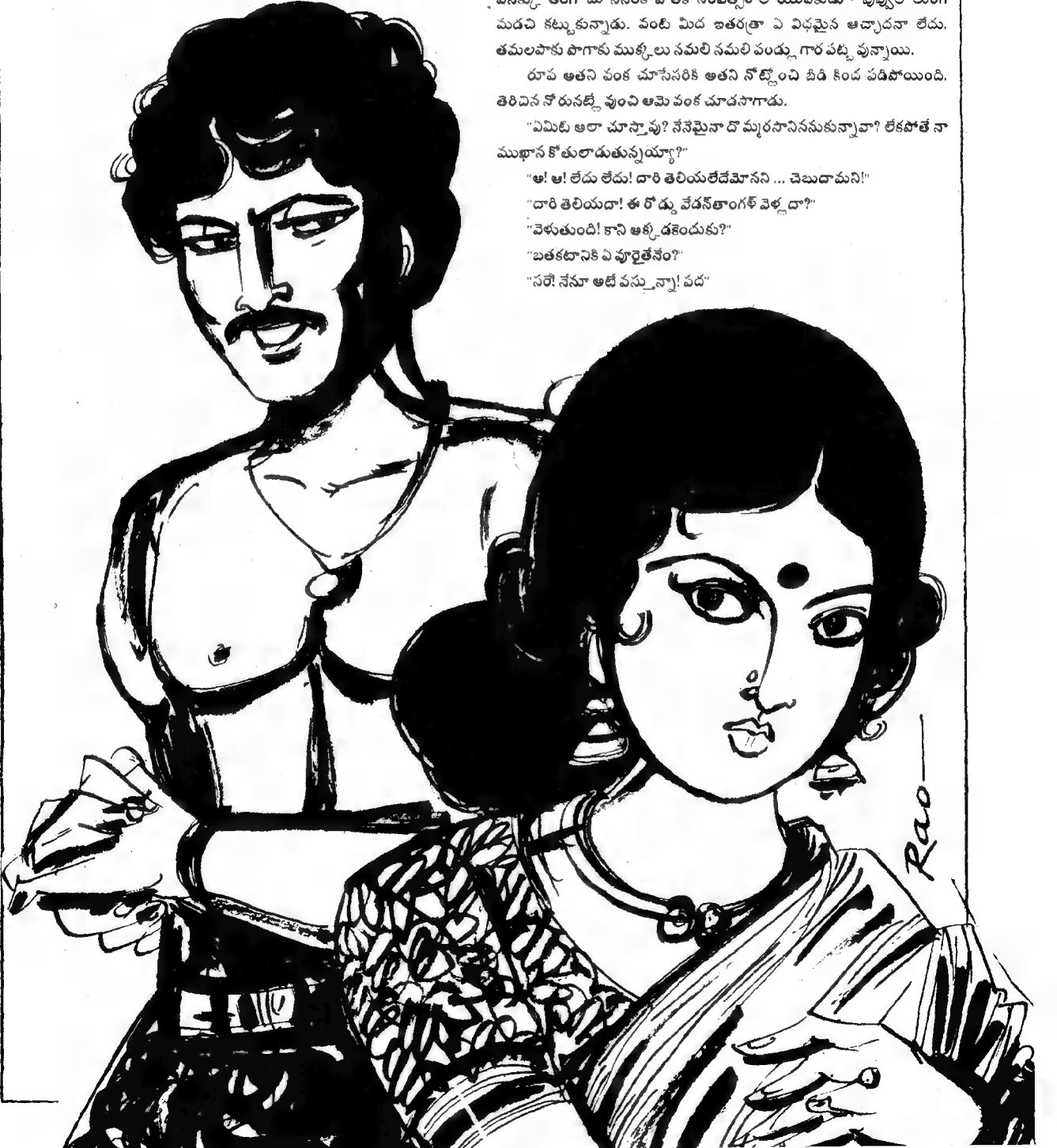
"అ! అ! లేదు లేదు! దారి తెలియలేదేమోనని ... చెబుదామని!"

"దారి తెలియదా! ఈ రోడ్డు వేదన్ తాంగక్ వెళ్లదా?"

"వెళుతుంది! కాని అక్కడకెందుకు?"

"బతకటానికి ఏ పూర్తేనేం?"

"సరే! నేనూ అటే వస్తున్నా! పద"

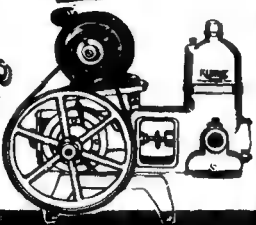
ఇట్లుకోగానే కాదు కృపరం పెట్టిందే తడవు.

కుమార్
పంపు సెట్టుకొని!

ప్రతి ఇంటి నీటి సమస్యను తీర్చే కల్పవృక్షం

కుమార్
పిస్టన్ పంపు సెట్టు

అరుణ జ్యోతి డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
హబ్ రోడ్, తెనాలి, హన్స్: 4750, 3598

TARA-123

తెల్ల మచ్చలకు చికిత్స

తీవ్రమైన ఒక పరిశోధన తరువాత తెల్ల మచ్చలను బాగు చేసేందుకు గాను మా మందు కనిపెట్టబడింది చికిత్సను గమక పూర్తిగా పొందుతే మచ్చల రంగు కూడా శరీరానికి మునుపటి రంగు తిరిగి వస్తుంది. జబ్బు మొదళ్ళలో నుండి కూడా పూర్తిగా పయమౌతుంది. హియో గ్రిగోరీ చెందినట్లయితే తిప్పకుండా ఈ చికిత్సను పొందండి. మా చికిత్సను పూర్తిగా పొందినట్లయితే ప్రచారణకై ఒక ఫ్రెజ్ ఉచితంగా ఇవ్వబడుతుంది. రోగుల పనుస్సుతో నహా జబ్బు పూర్తి పివారాలను వ్రాయండి.

దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందించండి

బ్యాండ్ చేసిన పొరపాట్లకు లేక మరి ఏ ఇతర కారణాలకు గాని లోపే సిగ్గుతో మీ బలహీనతను ప్రదర్శించలేక దాంపత్య జీవితంలో ఎటువంటి అనందభరితమైన సుఖాన్ని అనుభవించ లేక పోతున్నారా... అయితే రహస్యమైన మీ జబ్బు యొక్క పూర్తి పివరాలను వ్రాయండి. దాంపత్య జీవితంలో గల నిజమైన సుఖాన్ని అనుభవించేందుకు సలహాలను పొందండి.

తెల్ల వెంట్రుకలు మరియు వెంట్రుకలు రాలిపోవుట

జుట్టును తెచ్చెయ్యనవసరం లేదు మా ఆయుర్వేద చికిత్స (అయిల్) వల్ల తెల్ల వెంట్రుకలు, మీమూలు నిలుపు రంగులోనికి మారి స్థిరంగా నిలుస్తాయి. జుట్టు రాలిపోకుండా కాపాడి జుట్టు రాలిన పడేశాని కొత్త జుట్టు వస్తుంది. ఇది మెదితును చిల్ల పెంచుతుంది. ఒక కోర్స్ లో 3 ఫ్రెజ్ 50 రూ. 35/- పోస్టేజీ మరియు డ్రాగ్స్ కి. అవసరం.

SHYAM AYURVED BHAVAN (AP)
P.O. KATRI SARAI (GAYA) PIN : 805 105

సంకెళ్ళే వరికి?

"ఇందాక దారి చెప్పటానికి వచ్చానన్నావు?"

"హా! హా! పూరిక అన్నా! వెళ్ళా పద"

"దారిలో వచ్చి వెమలేమైనా వెనావో బాగ్రత్త. నా మొల్లో కత్తుంది. సరైన గుండెల్లో దింపుతా!"

అతడు రూప వంక నుండి క్షణంసేపు దృష్టి మరలించాడు. రూప మాటలకంటే అవి అన్న తీరు అతన్ని భయపెట్టినట్లున్నది! కాని ఆ భయం ఎంతోసేపు నిలవలేదు. పడుచు పల్ల ప్రక్కన వుంటే ప్రతీ భవదకుండా నిగ్రహపడగల శక్తి అతనిలో క్రమేపి సాధించసాగింది!

తల తిప్పుకుండానే ఆమె శరీరాన్ని పక్క చూపులతో తినేయసాగాడు! అతను పడుతున్న అవస్థ చూస్తుంటే రూపకు ఓ పక్కన నవ్వు రాసాగింది!

రోడ్డు పక్కన కొంచెం దూరంలో సమచింత చెట్టుకాయలు కొని కంద పడేస్తున్నాడో కుర్రాడు. రూప వెంట వస్తున్నతను పరిగెత్తుకొని వెళ్ళి కంద పడ్డ కాయలు కొనితినే పరి లుంగి మడతలో వేసుకుని, చెట్టు మీద కుర్రవాడు గొలగా అరవడంతో మరలా పరిగెత్తుకు వచ్చి రూప పక్కగా నడువసాగాడు.

"హా! అంత చిన్న కుర్రవాడు కొనిన కాయలు దొంగిలించుకు వచ్చావే?"

"నిన్ను చూస్తే పొద్దున్నించి ఏం తిన్నట్లు లేవు. ఆకలితో బాధపడుతున్నావనుకొని తెచ్చా!"

"నా కొసం చేసావన్న మాట! ఎందుకు నీకు నా మీద అంత అభిమానం?"

"హా! హా! పూరికేనే! నిన్ను చూస్తే..."

"చూస్తే...?"

"ననిమా ఏకైక చిల్లక (సిల్కుస్) లా వున్నావు! అందుకని."

"చిల్లక అంటే యిష్టమా?"

అవునన్నట్లు తల వూపాడు.

"సిపేరు?"

"అరుముగం"

"ఏం పనిచేస్తావు?"

"ఏమి చేయను!"

"ఎవ్వలా వున్నావు! ఏమి చేయకుండా తేర తిండి తింటున్నావా! మి నాన్న పూరుకుంటాడా?"

"ఎందుకు పూరుకోడు? చింటూ చెప్పిన పని చేస్తే నెల రోజులకు సరిపడు బియ్యం కొనుక్కొనటానికి డబ్బులిస్తాడు"

"చింటూ ఎవరు?"

నాలుక కరుచుకొన్నాడు అరుముగం! కానీ పాగి "ఎప్పుడూ నా సంగతి అడుగుతావేగాని నీ సంగతి ఏం చెప్పవే? మిచే పూరు?"

"రామేశ్వరం"

"మరి యిటు ఎందుకు వచ్చావు?"

"బతుకుదామాని!"

"మి పూళ్ళ కూలి పని దొరకదా?"

"కూలి పని ఏం ఖర్చు! మహారాణులా బతికేదాన్ని! ట్రిగర్ రామస్వామిని పోలీసులు పట్టుకెళ్ళారు! ఇక అక్కడ వుండలేక యిటు వచ్చా"

"ఓ! నువ్వు ట్రిగర్ రామస్వామి ముతానా!"

"ముతానా ఏంటి! మహారాణుని చెప్పలా!"

అరుముగం ముఖంలో కొంచెం భయభక్తులు చొటు చేసుకున్నాయి.

రమకు కొంచెం ఎడంగా నడవసాగాడు.

"ట్రిగర్ రామస్వామిని పట్టుకున్నారా? ఎంత ఘోరం! మరి వాళ్ళ ముతానాళ్ళు ఏమయ్యారు? ట్రిగర్ ను విడిపించుకోలేక పోయారా?"

"నాయకుడు లేకపోయేసరికి దిక్కుతోచక చెల్లాచెరుయైపోయారు ముతానాళ్ళు. ఒంటరిదాన్ని అక్కడ వుండలేక యిటు వచ్చా."

"ఏం భయపడకు! నేనున్నాగా నీకు తోడు" మళ్ళీ దగ్గరగా వచ్చాడు

వినియోగచరణ ప్రత్యేక సంచిక

ఆరుముగం. మాట్లాడుతూనే రూప భుజంమీద చేయి వేయబోయాడు.

"రేయ్ బద్దాష్! రామస్వామికి తెలిసిందో నీ వళ్ళు చితక కట్టేస్తాడు! రాశి బోలికి వెళ్ళడానికి ఎన్ని గుండెలా నీను"

క్షణంసేపు బెదిరిపోయి మళ్ళీ ఏదో ఇష్టపైకి రాగా "రామస్వామిని కలు కదాల వెనకపెట్టారు" అంటూ పండ్డికిలింపాడు.

"సరైన బొడ్డేంచి కత్తి తీసి" రేయ్ బద్దాష్ రామస్వామిని కట్టివేయగల సంకెళ్ళు యింకా తయారవలేదురా! పోలీసు పటాలాల్ని ఏమార్చి వస్తాడురా టిగర్! అప్పుడు నీబోటి పూరకుళ్ళల్ని ఫుఫ్ అని పూడేస్తాడు" అంటూ అతన్ని పొడవబోయినట్టు మీదకు వెల్పింది.

ఆరుముగం కుడి చేత్తో కత్తిపున్న రూప కుడి చేయి పట్టుకున్నాడు. అంతే! క్షణంలో రూప ఎదం చేతితో అతని మెడ మీద కరాటే వాప్ యిచ్చింది.

కిక్కురుమనకుండా కూలబడ్డాడు. కాసేపట్లో తెప్పరిల్లుకుని "ఎంత దెబ్బ కొట్టావు! చింటూ కూడా ఇలా కొట్టలేదు".

"ఎవరా చింటూ?"

మాట్లాడకుండా మళ్ళీ రూప వెంట రాసాగాడు ఆరుముగం. ఇప్పుడతని చూపుల్లో కాంక్షతగ్గి భయం, భక్తి, ఆశ్చర్యం చోటు చేసుకున్నాయి.

"చింటూ ఎవరో చెప్పవు గదా!" లాలనగా అడిగింది రూప.

నిలయం (వేడన్తాంగల్) అని పేరు వచ్చింది. ఇప్పుడు గవర్నమెంట్ పక్షల్ని వేటాడడం నిషేధించింది. నీటి కయ్యలో వెట్ట మీద పక్షులు రక రకాలవి వచ్చి జేరుతుంటాయి వేల సంఖ్యలో. టవరు కట్టి దాంట్లో పెద్ద బిలిస్కాపు పెట్టారు! దాంట్లోంచి పక్షుల్ని చూడడానికి వీలవుతుంటుంది.

ఎవరయినా విదేశాల నుండి వచ్చిన యాత్రికులకు ఇక్కడ విశేషాలు వివరంగా చెబితే వాళ్ళు వెళ్ళేప్పుడు వదేసి, ఇరవయ్యేసి రూపాయలు ఇచ్చి వెళుతుంటారు. కాని అలా చేయాలంటే ఇలా కాదు వెళ్లాల్సింది".

"ఓ! నా దుస్తులు బాగా లేవంటావా! మరి ఏం చేయనురా ఆరుముగం! మంచి బట్టలు వేసుకు వస్తే ఎర్ర బొపిలు వెంటాడుతాయి! రాశిని పట్టి యిస్తే వెయ్యి రూపాయలు బహుమతి కూడా ఇస్తామని ప్రకటించారు! ఆకలితో పున్నట్టున్నావు, ఇదిగో నా దగ్గర మామిడితాండ్ర పాకెట్ వున్నది. తిను" అంటూ ఇచ్చింది.

పాకెట్ విప్పి తింటూ "ఇక్కడ నీకు మంచి దుస్తులు దొరకవే! ఎలాగబ్బా!"

"వేరయి సన్నాసే! ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ఇక్కడకు యాత్రికులు వస్తారన్నావు! బుర్ర వుంటే దొరకనిదేమి లేదురా! మనకు కావల్సిన దుస్తులు క్షణంలో సంపాదిస్తాను".

కొయ్యగూడక బజ్జీను కెళ్ళి
బొందడం పచ్చడి చేయమంటారా?

"వాడి సంగతి ఎందుకులే! ఎంత దెబ్బ కొట్టావు. మెడ నొప్పివుడుతున్నది".
"ఇదిగో యీ మందు రాసుకో! నొప్పి తగ్గిపోతుంది" అంటూ బొడ్డేంచి ఆయింట్మెంట్ తీసి యిచ్చింది.

మందు రాసుకుంటూ "నొప్పులు తగ్గాలంటే గాడిద మాంసం మించింది లేదు. లేదా నల్లమందు గుళిక మ్రొంగాలి, అన్నాడు.

"నల్లమందు కావాలా"

"ఇప్పుడు వద్దులే! వేడన్తాంగల్ వెళ్ళాక ఇవ్వు. వేసుకుని వెట్టు నీడను పడుకుంటాను!"

"భోజనంపెట్టి పోటల్లున్నయ్యా అక్కడ?"

"లేవు! చిన్న టిక్కి పోటల్లో కాఫీ, టిఫిన్ అమ్ముతారు. గెస్ట్ హౌసు జవాన్తో చెప్పితే భోజనం తయారు చేస్తాడు. నేను చూస్తాగా అవర్నాడు".

"మరి పనిదొరుకుతుందంటావా?"

"ఎందుకు దొరకదు? దేశం నాలుగు వైపుల నుండే కాకుండా విదేశాల నుండి కూడా వస్తుంటారు యాత్రికులు ఇక్కడకు.

పూర్వకాలంలో ఇక్కడ వేటగాళ్ళు వుండేవారట. అందుకే వేటగాళ్ళ

"అబ్బ! ఏం అయిడియా గురూ".

"మరి రాశి అంటే ఏమనుకున్నావు? మా ముతావాళ్ళను నేనెక్కడ వున్నానని తెలిస్తే చాలు! వచ్చేస్తారు. కాని కొంతకాలం గవేమన్ గా వుండాలి. వాడావిడి పర్దుమణుగాక అప్పుడుమన తడాఖా చూపెట్టవచ్చు! ఏమంటావు!"

"గురూ! నీపేరు ఎవరు పెట్టారో! సరిపోయింది"

"టిగరు పెట్టాడురా!"

"వేడన్తాంగల్ వచ్చేసింది. మాటల్లో పడి నడుస్తుంటే చూరం తెలియలేదు. ఆకలిగా వుండేమో టి తాగుదాం రా" అంటూ చిన్న వాక టి స్ట్రాల్, ముందుకు తీసుకు వెళ్ళాడు.

చిన్న బెంపిలు వేసి వుంటే కూర్చుండి రూప.

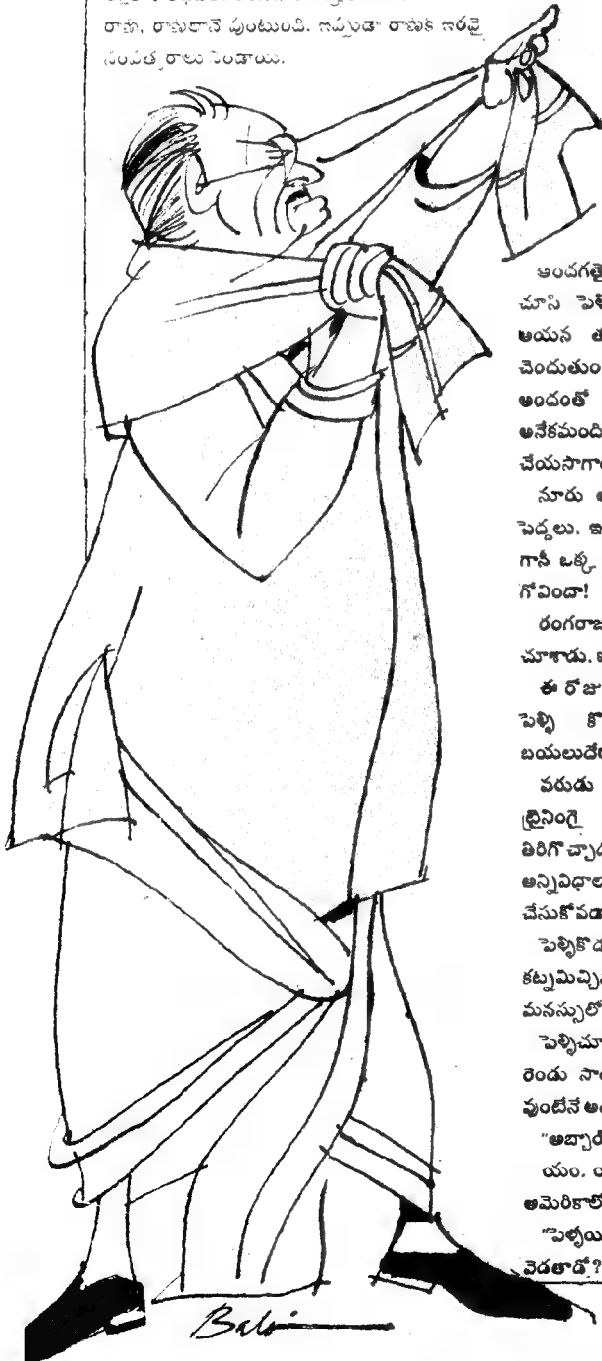
"రెండు చా" అంటూ ఆర్డరిచ్చాడు ఆరుముగం. టి కొట్టతను రూప పంక ఎగాదిగా చూస్తూ టి కలిపి ఇచ్చి "మంచి ఎట్ట దొరికిందా!" అన్నాడు ఆరుముగంతో.

తల అడ్డంగా తిప్పుతూ "ఫైడ్ క్లాస్" అన్నాడు. రూప పంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వుండటానికి టి కొట్టతను.

(ఇంకా ఉంది)

పెళ్ళిచూపులు సంబంధం రెండవ

రంగరాజు కొట్టేయడం గానపాటైనా నలభై
లక్షలను అధిపతి. ఆయనను పెళ్ళి తన నూతురురాణ...
రాణ, రాణులనే పుంటుంది. గొప్పగా రాణుని గతపై
సంబంధాలు పెంచాయి.

అందగత్తైన తన కూతురికి ఒక గొప్ప సంబంధం
చూసి పెళ్ళి చెయ్యాలని రంగరాజు ఆలోచన.
ఆయన తదనంతరం ఆ అమ్మ అంత రాణుకే
వెందుతుంది. అంచేత, రాణుని చేసుకుంటే
అందంకోసం పాటు, బట్టలకు కూడా వస్తుందని
అనేకమంది అనేక రకాలుగా ప్రయత్నాలు
చేయసాగారు.

నూరు అబద్ధాలాడి ఒక పెళ్ళి చెయ్యమన్నారు
పెద్దలు. ఇందులో ఎంత విజయం వుందో తెలియదు
గానీ ఒక్క అబద్ధం బైటపడినా పెళ్ళి ప్రయత్నాలు
గోపించా!

రంగరాజు తన కూతురికి చాలా సంబంధాలు
చూశాడు. ఇతే, ఆయనకు ఏ ఒక్కటి నచ్చలేదు!

ఈ రోజు బందర్లో మంచి సంబంధం వున్నదంటే
పెళ్ళి కొడుకుని చూడడానికి మధ్యవర్తితో
బయలుదేరాడు.

వరుడు పెద్దదాక్టరు. అమెరికాలో రెండేళ్ళ
క్రియింగ్ స్టడీస్ నాలుగు రోజుల క్రితం
తిరిగి వచ్చాడు. ఆ సంబంధం విని, తన ఆలోచనలకు
అన్నివిధాలా సరిపడిన సంబంధమని వీలైతే భాయం
చేసుకోవడానికి నిర్ణయించుకున్నాడు రంగరాజు.

పెళ్ళి కొడుకుని, చూడడం జరిగింది. ఎంత
కట్టుమిచ్చినా సరే ఈ వరుణ్ణి స్వీకరించాలని
మనస్సులో ధృవపరుచుకున్నాడు.

పెళ్ళిచూపులపై తర్వాత నాలుగు మాసాలా,
రెండు నార్డు కాఫీలూ, పలుసార్లు నవ్వుకోవడం
పుండేనే అదిరిక్కితేడుతుంది.

"అబ్బాయ్ ఏం చదివాడంటి" అన్నరు రంగరాజు.

యం. యస్. చేసి హార్వర్డ్ రెండు సంవత్సరాలు
అమెరికాలో ఇంజనీరింగ్ చదివాడంటే పెళ్ళి కొడుకు తలచింది.

"పెళ్ళియిన తర్వాత ఇక్కడే వుంటాడా? అమెరికా
వెడతాడా?"

"వాడిప్పమంది.... వాడేం చేసిన మా అభ్యంతరం
ఏం లేదు."

"మరి, అబ్బాయ్ హాబీలు ఏంటి?" కుతూహలంగా
అడిగాడు రంగరాజు.

"అన్నయ్యగారూ! మా అబ్బాయ్ గురించి
చెప్పుకోకూడదు గానీ కనీసం కాఫీ కూడా తాగ్గడు.
వల్లపాడి అంతకంటే వేసుకోడు." వరుడు తల్లి
మాటలు.

ప్రొద్దుటే లేస్తాడు. తొమ్మిది గంటలకు పోయిగా
భోజనం చేస్తాడు. సిగరెట్టు తాగనే త్రాగడు. కిక్కి
సరేసరి. దగ్గరకేరానివ్వడు."

"ఇతే అన్నీ మంచి లక్షణాలే సంతోషంగా
అన్నాయ్ రంగరాజు.

"అవునండి. సెనిమాలు చూసి ఎరగడు. ఎప్పుడో
ఇంటర్మీడియట్ పాసయి గోల్ చేస్తే యం. టి.
రామారావు సెనిమాకి పంపాను. అంతే, ఆ తర్వాత
మల్లా సెనిమాలు చూసి ఎరగడు."

"రంగరాజుగారూ! ఈ సంబంధం గురించి మీరు
మరో ఆలోచన పెట్టుకోకండి. మిగతా విషయాలు
మాట్లాడుకుంటే చాలు. మీ అమ్మాయి మహాలక్ష్మిలా
సుఖపడుతుంది. ముంది సంబంధం
భాయవర్షుకొంది." మధ్యవర్తి తొందర.

"అన్నీ బాగానే వున్నాయండి. మీ అబ్బాయికి ఏ
అర్థిలో నైవాప్రవేశం వుందా?"

"అర్థిలో ప్రవేశం హార్వర్డ్ మంచిది కాదంటే.
అందుకే మా అబ్బాయిని వాడి జోలికి పొనివ్వలేదు.
అంతెందుకు రెండు సంవత్సరాలు అమెరికాలో
వున్నదా ఒక్కసారి కూడా మా వాడు పెన్సిల్ తాగి
ఎరుగడు." గర్వంగా అన్నాడు తండ్రి.

"హానీ బ్రాండ్ త్రాగుతాడా?" అంటూ పకపకా
నవ్వాడు రంగరాజు.

ఆ మాటకి పెళ్ళి కొడుకుతో పాటు అందరూ
నవ్వారు!

"అటువంటి అలవాట్లు మా ఇంటావంటా
లేవండి" అంది తల్లి.

ఏదో సామెతలా - "మా అబ్బాయికి ఏ అలవాటూ
లేదంటే, ఎప్పుడైనా సరే పది పాళ్ళు కట్టి గెలిస్తే
కాస్త తాగుతాడు, ఆ తర్వాత భోజనం, కిక్కి అల్ల
ఆల వాసన...." ఇలా వుండదు గదా ఈ వ్యవహారం!
అని అనుకున్నాడు మనస్సులో రంగరాజు! ఇతే,
తనక్కాబోయే అల్లుడికి కొన్ని సరదాల్నినా
పుండాలని ఆయన అభిప్రాయం.

"చూడండి! మీ సాంప్రదాయం, మీ అబ్బాయి
పెంపకం అన్నీ బాగానే వున్నాయి. మీ అబ్బాయి ఒక
పెద్ద డాక్టర్ వుంటే ఏ అలవాట్లూ లేకుండా ఈ
రోజుల్లో వుండడం గొప్ప విషయమే. ఇతే, ఏ
అలవాట్లూ లేని అల్లుడు నాక్కొద్దు. కనీసం,
పెల్లాన్ని సెనిమాకో, షికారుకో, హాపింగ్ కో తీసుకెళ్ళి
సుఖపెట్టని మీ 'హార్వర్డ్' స్పెషలిస్ట్ డాక్టరబ్బాయి
మాక్కొద్దు" అని రంగరాజు కుర్చీలోంచి లేచాడు.

రంగరాజు అన్న మాటలేవిటో ముందుగా
అర్థంగాక, అర్థమైన తర్వాత హార్వర్డ్ ఎటాక్ వచ్చిన
మనిషిలా ఒక్కక్కరే కుర్చీలో కూలబడిపోయారు!

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

పూరుకున్నాను. కానీ నా మౌనాన్ని మి రంగీకారంగా తీసుకున్నారు. ఆడదంటే "ఆడేది" అనుకుంటున్నారేమో. మి మగాళ్ళను ఎలాపడితే అలా ఆడించేదని గుర్తుంచుకోండి. స్పృహను రానివ్వండి మి పని చెబుతాను. చుట్టం చూపుగా పచ్చిన ఆడపిల్ల మిదే మిరు చెయ్యి వేశారంటే ఇంటా బయటా కూడా ప్రతిరోజూ దాని కెంత ద్రోహం చేస్తున్నారో నేనర్థం చేసుకో గలను."

నాకు కళ్ళు చైర్లు కమ్ముతున్నాయి. అడపిల్లల విషయంలో ఇంతపరకు నా స్కూరు ఫిష్టి నాటవుద్. ఈ పంచన ఫర్మా అని క్లీన్ బోర్డ్ అయిపోయాను. ఇప్పుడి సంగతి మా అవిడకి తెలిస్తే.... నా నవనాచులూ క్రుంగి పోయాయి.

"పందనా.... ప్లీజ్! జరిగిందేదో జరిగి పోయింది. స్పృహనతో ఈ సంగతి చెప్పవద్దు" అంటూ అతికష్టం మీద ఆమెతో చెప్పి నా గదిలో కెల్లి తలుపు దగ్గరగా వేసుకొని బట్టలూడదీసి తువ్వలు కట్టుకుని బాత్ రూంలో కెల్లి పవర్ తిప్పి, ఆ చల్లదీ నీళ్ళ కింద నిలబడ్డాను.

* * * *

బాత్ రూం లోంచి ఎంత సేపటికి బయటి కొచ్చానో నాకే తెలీదు. మా అవిడ గొంతు పెద్దగా వినిపిస్తోంది.

"పందనా! మా అయన గురించి నువ్వేమి చెప్పక్కర్లేదు. దేవుడనే వాడెలా వుంటాడో నాకు తెలీదేమో. కానీ అతగాడు వుంటే గింటే మా అయన కంటే గొప్పగా వుంటాడని, ఇంతకన్నా గొప్ప

మనసుంటుందనీ నేననుకోను. పాతికేళ్ళాచ్చినా నీకు పెళ్లి కాకపోవడంతో నువ్వే మా అయన మీద మోజు పడుంటావు. అది కుదరక పోయేసరికి మా ఇద్దరి మధ్యా కలతలు పెడదామను కున్నావా మహాతర్కి, వెళ్లు, వెళ్లు.... వచ్చిన దారినే వెళ్లు. ఇంకెప్పుడూ మా ఇంటికి రాకు" అంటూ వందన పెట్టి ఆమె ముఖం మీద గిరాటు వేసింది. నేను గదిలో ప్రసే చేసుకుంటూ జరుగుతున్నదో కంట కనిపెడు తున్నాను. వందన మారు మాటాడకుండా పెట్టి తీసుకొని బయట కెల్లి పోయింది. వెంటనే శబ్దం చేస్తూ తలుపుపేసింది మా అవిడ.

మా అవిడ్నెలా పొగడాలో నాకు తెలిరెదు. నా మీద దానికున్న నమ్మకం హిమాలయ శిఖరం కన్నా ఎత్తుగా కనిపించింది. నేను నెమ్మదిగా ఆమె దగ్గర కెల్లి -

"థాంక్స్ స్పృహనా.... థాంక్స్ వెరిమచ్. మనిద్దరినీ ఎవరూ వేరు చేయలేరు" అన్నాను. నా చెయ్యి ఆమె వంటి మీద పడగానే తేళ్ళూ- జిగురులూ పాకినట్టు తోసి అవతల పారేసి-

"ఎందుకంటే థాంక్స్.... మి వెఫువ బుద్ధిని సమర్థించుకు వచ్చాననా? చిన్న నాటి స్నేహితురాలిని మి వల్ల పోగొట్టు కొన్నాననా? పని మనిషితో కూడా మిరు కక్కుర్తి పడుతున్నారని తెలిసి కూడా నేను నేరు మూసుకొన్నాననా? చుట్టపు చూపుగా వచ్చిన స్నేహితురాలి మీద అత్యాచారం చేయబోయానని తెలిసి కూడా మిమ్మల్నే సమర్థించాననా? ఏం చెయ్యమంటారండి... చదువు, అందం, వినయం, విధేయత వుండి కూడా కట్టుం ఇస్తేగాని పెళ్లిగాని ఈ సువిశాల పవిత్ర అధ్యాత్మిక భారత దేశంలో ఆడదిగా పుట్టడమే గదండి నేను చేసిన నేరం? ఎవండి, భర్త అంటే "భరించేవాడు" అని అర్థం చెబుతారు. కానీ మెలాటి భర్తల్ని భరించేది నాలాటి భార్యలే నండి!" అంటూ నెత్తి, నోరు కొట్టుకొసాగింది స్పృహన .

"నాలో కనీసం వీసమెత్తు నిజాయితీ వుంటే ఇంకెప్పుడూ నా భార్యకు ద్రోహం చేయకూడదు" అనుకున్నాను. □

ఎ. ఎన్. ఆర్. కందికుప్ప

* మి వంటి రచయిత్రికి సినిమాలో సంభాషణల రచయితగా స్థానం లభించలేదా?

● అసలు సినిమాల్లో అదదానికే గౌరవం తక్కువ. ఇక అలా పెట్టలేదని సంభాషణలు రాయడం కుదిరేవనా! సినిమా తీస్తున్నంత కాలం- సంభాషణల రచన సాగుతూనే వుంటుంది- పాత్రలకి తగ్గట్టు- లేకపోతే ఏకర్థికి తగ్గట్టు - రాస్తూ తుడుస్తూ రాస్తూ- తుడుస్తూ- కష్టం!

పి. ఎన్. వి. విశాఖపట్నం

* 6-12 జూన్ పత్రికలో మీరు చీరాల వారికిచ్చిన జవాబు అద్భుతంగా వుంట్టి సెల్లల పెంపకం ఫలితం అశించకుండా చేసే తపస్సు. ఈ సత్యం ప్రతి తల్లి తండ్రి తెలుసుకుంటే ప్రపంచంలో అరాచకం చాలా తగ్గుతుందేమో. నేను పత్రిక రాగానే చదివేది మి జవాబులే. దయచేసి పత్రికవారికి ఓ సూచన చేయండి ప్రశ్నావళి, మి పెరుతోవాట పత్రిక ఎడను కూడా యివ్వమనండి.

● పత్రిక చిరునామా పత్రికలో యిట్టే దొరుకుతుంది. మళ్ళీ ఎందుకు? మి కి శిర్షిక నచ్చుతూన్నందుకు సంతోషం.

పి. ఆర్. గుంటూరు

* ప్రభుత్వం ఒక్కసారిగా కుల మతాలను నిషేధిస్తే ఏవకౌతుంది?

● చూడాలిగా ప్రభుత్వం వుండదు! కులం, మతం బలం అంతగా పాతుకు పోయాయి. యు. ఎమ్. కొంకుదురు

* నిరుద్యోగం, దారిద్ర్యం మన దేశంలో ఎందుకిలా పెరిగి పోతున్నాయి?

● ఇవి బాధ పెట్టేది అధికారం చేపట్టిన వర్గాన్ని కాదు కనుక. మళ్ళీ పెట్టి ఓట్లు రాబట్టి అధికారం చేజిక్కించుకోగల సామర్థ్యం రాజకీయవేత్తలకి వుంది కనుక.... ఏం చేసినా యింతనన్న నిరాశ నిస్పృహ బడుగువర్గాన్ని నోరు మెదపకుండా చేస్తూంది కనుక.

ప్రస్థావన

-కె.రామలక్ష్మి

ఎన్.ఆర్. ఒంగోలు

* అక్షర జ్ఞానమే లేని స్త్రీలకన్నా ఎం.ఎ.లు చదివిన మగవాళ్ళు కొన్ని వ్యవహారాల్లో అనాగరికులుగా ప్రవర్తిస్తూంటారు. కారణం?

● చదువుకి సంస్కారానికి సంబంధం లేకపోవడమే.

ఎ.ఎస్. బొబ్బిలి

* ప్రేమించిన అమ్మాయికి పెళ్ళి జరుగుతున్నా ఏమి చేతకానివారి రాగాపెళ్ళికి వెళ్ళి అక్షింతలు వేసి వచ్చాను. ఇప్పుడు అభ్యుపాత్య చేసుకోవాలను కుంటున్నా.

● వ్వు! నా సందేహం టూ లేటు కాదుకదా! ఇంకా ప్రేమనగర్ కాలంలో వుండి పోయారు. లేదెప్పు (టైండ్) చూడండి- అంత నిరాశ ముంచెత్తుదు.

ఎమ్.ఎస్. వితాపురం

* ఈ రోజుల్లో మగాళ్ళు అంటే అదాళ్ళకు తర్హగా వుంటుంది- దీనికి మిర్రమంటారు?

● కలికాల మనసు అంతా మా శాస్త్రగూడూ....

పి.ఎస్.బి. కోటబొమ్మాయి

* మీరు అడ మగ భేదం లేకుండా యీ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాలి. మనిషి జీవితంలో పోగొట్టుకుంటే తిరిగిరానిది ఏంటి?

● టైమ్! ప్లై డియర్ ఫ్రెండ్. కాలం వెనక్కి వెళ్ళలేవు.

* చదివిన చదువుకు ప్రయోజనం నిరుద్యోగమా? చదవని వాడిది నోమరితనమా?

● చదువురాని నోమరి కంటే చదువుకున్న నిరుద్యోగి వేయి రెట్లు నయం- అతనికి అశి తావుంది.

జె.ఎ.ఆర్. కుదరెముఖ్

* కట్నం తీసుకోమని చెప్పి, పెళ్ళయిన తరువాత అవి కావాలి ఇవి కావాలని వేధిస్తూ రామెను. ఇలా మోస పోతానని తెలియని అమ్మ పుట్టింటి వారిని. అదగలేక జరిగిన అన్యాయానికి బాధపడి- కర్తవ్యం?

● భర్తకి పొరువంగా బ్రతకడం నేర్చు కల్లాది. అదిగి పుచ్చుకున్న వాటికంటే- స్వీయ కష్టంతో చేకూర్చుకున్నవి ఎక్కువ తప్పని నిస్సాయని తెలియ చెప్పు కల్లాలి.

కె.కె.ఆర్.ఎమ్. రాజుపాలెం

* మీరు యిస్తున్న సమాధానాలు ఎంతో అదర్శవంతంగా వుంటున్నాయి. మద్యపాన నిషేధ చట్టాన్ని ప్రభుత్వం ఎందుకు అమలు చేయలేక పోతున్నాయి? ప్రజలు చెడి పోతున్నారని తెలిసి కూడా- మౌనంగా ఎందుకుంటున్నాయి?

● ప్రభుత్వం కొన్ని పనులే చెయ్యకలదని ఎన్నో సార్లు నిరూపితం అయింది. సాంఘికపరమైన విషయాలలో- ప్రభుత్వం ఏమి సాధించలేదు- కట్టు నిషేధం బిల్లు ఏం ప్రయోజనం సాధించిందో? మద్యపాన నిషేధం అంతే. ప్రజలలో చైతన్యం వచ్చి మారితే- మారేదే యీ విషయాలు. ఇక, దబ్బు కుప్పతెప్పలుగా ఎన్నికలకి కావాలి. అవి సారావాళ్ళూ, జూదం వాళ్ళూ యిచ్చినట్లు మామూలు వాళ్ళవ రిస్తారు? అంచేత సూత్రప్రాయంగా తప్పి అంటూనే తాళ్ళ పన్ను కట్టి మరీ తాగడంబుంది ప్రభుత్వం!

బుజ్జి సంగంజాగర్లమూడి

* ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించి తన తల్లితండ్రుల కొసం వేరే అమ్మాయిని వివాహం చేసుకునే మగవాడిని మోసగాడనా? గుణవంతుడనా?

● తల్లి తండ్రుల దృష్టిలో గుణవంతుడే. ప్రేమించిన అమ్మాయి మటుకు మోసగాడను కొవచ్చు. కాని ఒక్కటి గుర్తుంచుకోవాలమ్మా బుజ్జి. గాంధర్వ వివాహం ప్రేమించిన దానితో, శాస్త్రోక్త వివాహం అమ్మా నాన్నా చూసిన పిల్లతో చేసుకోని వాడి రోజుల్లో పెద్ద మనిషే.

డి.ఎన్.ఆర్. పటాన్ చెరువు

* జీవితంపై విరక్తి కలిగితే ఏం చెయ్యాలి?

● జీవితం- రక్తి విరక్తిలోనే సంబంధం లేకుండానే సాగిపోతుంది. ఏ సరిస్థితికైనా- స్వాగ్నింట్ కాదు. చలనం తప్పనిదే జీవితం. అంచేత రక్తికి ఉబ్బి విరక్తికి కుంగిపోవడం అర్థం లేనిపని. □

చంద్రుణ్ణి చూడటం బే చూసాభి!
పైకి చూసానని చెప్తారా!...

-కె.మూరళీ-

కోతడి

An Eskayef Product

సూపర్ సాఫ్ట్ అమ్మయ్య ఇప్పటికైనా ఒక చుండ్రు నిర్మూలనేగాక, నా కురులను మృదువుగా నిగనిగలాడేలా ఎట్టలా కారిపోయేలా మనస్సుకు హత్తుకునేలా తీర్చిదిద్దే ఒక నలక్షణమైన పాంపుగా అంటూ లభిస్తున్నది.

కేశసంరక్షణి చుండ్రునివారిణి పాంపూ

క్రొత్త సూపర్ సాఫ్ట్ లో చుండ్రు నివారిణిగా జగద్విఖ్యాతి గాంచిన ఒక మౌళిక రాతపుసు చేర్చి తయారుచేయబడింది. సూపర్ సాఫ్ట్ మీ తలపైగల చర్మాన్ని ఆరోగ్యవంతంగాయింది మరిచలేకుండా చేసి చుండ్రును దూరంగా ముంచుకుంది.

అంతేగాకుండ ఇది మీ కురులను కోమలంగా

తీర్చు కండిషనర్ అన్ని వర్షుణ్ణా ఒకంగా తనలో ఇమిడ్చుకున్న సూపర్ సాఫ్ట్ మీ కురులను నిగనిగలాడేలా, మనసుకు హత్తుకునేలా చేస్తుంది.

సూపర్ సాఫ్ట్ ను క్రమం తప్పకుండా ఉపయోగించండి, వేరే హెంపూ అదనరము మీకివ రానేరదు.

అన్ని గుణాలు ఒకేదానిలో

శ్రీరమ్య: నిశ్చయ సంగీతం బెహరా నెంకట సుబ్బారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

అ రోజు రాత్రి అనసూయమ్మకి నిద్రపట్టలేదు. పది గంటలు చాటుంది. మంచం మీద అటూ యిటూ దొర్లారు... పక్కనే వున్న రమ గదిలోకి తొంగి చూసారు. లైటు వెలిగివుంది. లేచి వెళ్లారు.

"ఇంకా నిద్ర పోలేదా రమ్మా!" పలకరిస్తూ కూతుర్ని సమీపించారు. చదువుతున్నవల్ని పక్కకి బెట్టు అడగింది రమ-

"ఏమ్మా? ఏం కావాలి?"

జవాబు చెప్పకుండా తన పక్కనే కూర్చున్న తల్లిని అడగింది మరోసారి.

"ఏమ్మా? వంటిల్ల ఎలావుంది?"

"రఘు బాబు నిద్ర పోతున్నాడేమో చూసిరా?"

"అన్నయ్యప్పుడే నిద్ర పోడమ్మా! పిలవమంటావా?" అడిగింది లేచి కూర్చుని. తల్లి ఏదో అత్యవసర పని మిచనే వచ్చిందని గ్రహించింది.

"నా గదిలోకి పోతాను! ఓ సారి అన్నయ్యని తీసుకోనిరా" అంటూ లేచి తిరిగి తన గదిలోకి వెళ్లారు అనసూయమ్మ.

మేడ మీదకి వెళ్లింది రమ. రఘు స్టార్ట్స్ మాగజైన్ చూస్తున్నాడు. అమ్మ పలుస్తాందని చెల్లిలు చెప్పగానే చివాల్ని లేచాడు. చెల్లిలితో తల్లి గదిలోకి వెళ్లాడు.

"పిల్లల నిద్ర పో చూస్తూ "కూర్చొండి" అంది తల్లి. ఓ కుర్చీ తల్లి మంచాని కెదురుగా వేసుకొని కూర్చున్నాడు రఘు. మంచం మీద తల్లి పక్కనే కూర్చొంది రమ. తల్లి చెప్పే విషయాన్ని తెల్పుకోడానికి అత్యంత వద్దారు.

"నాయంత్రం మాపయ్యోచ్చాడు!" అని అమె అనడంతో వారిలో వున్న హన్సన్స్ అంతా ఎగిరి పోయింది. హాయిగా ఊపిరి పదిలారు.

"పెళ్లి ముహూర్తం పెట్టుకొని వచ్చాడా?" అడిగింది రమ మామూలు ధోరణులో. నాయంత్రం జరిగిన విషయం చెప్పింది తల్లి.

* * * *

ఆ నాయంత్రం వచ్చిన అన్నయ్యను అప్యాయంగా అప్యాయించారు అనసూయమ్మ. 'కాఫీ తెస్తానుండు! అంటూ లోపలికి వెళ్లారు.

రామనాథం గారిలో గిక్కిననే ఆపరించింది. ఫ్రగా లేరు. తాను చెప్పాల్సింది ఎలా చెప్పడం? చెల్లిలి ముఖం చూస్తూ చెప్పడం కష్టమే! విషయం తెలిస్తే

జరిగినకథ-4: అనసూయమ్మ అన్నయ్య రామనాథంగారు తన కూతురు ఉషను రఘుకిచ్చి పెళ్లిచేయాలని ఉంచని అనసూయమ్మని అడిగి వెళ్లారు. రేణు తండ్రి చనిపోయారు. ఉష తను శ్మశ్రిని ప్రేమించానని అతనినే పెళ్లిచేసుకుంటానని, ఈ విషయం అత్యయ్యవార్లకి చెప్పమని రేణుని అడుగుతుంది. ఉష శ్మశ్రిని ప్రేమించిందని తెలుసుకున్న రామనాథంగారు ఉగ్రులయ్యారు. శ్మశ్రి మినిష్టరుగారి బాపమరిచి. శ్మశ్రి తను ఉష ప్రేమించుకున్నామని, పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నామని, అందుకు రామనాథం గారి అనుమతిని కావాలని అడుగుతాడు. రామనాథంగారు మినిష్టరుగారితో తానొకసారి మాట్లాడతానని. ఆయన నిర్ణయంపై వివాహం ఆధారపడి ఉంటుందని తెల్చి చెప్పారు.

కాఫీ కూడా యివ్వడేమో! అగ్రహించి అపతలక పొమ్మంటుందేమో! ఇంటికి పోయి ఈ విషయం ఫోనులో చెబితే! అది సభ్యత కాదు! తోబుట్టువుతో మర్యాదతో మనలకూడదు! ఎంత త్వరగా చెబితే అంత మంచిది! అల్లి చిస్తూ కూర్చున్నారు. కాఫీతో తిరిగి వచ్చారు అనసూయమ్మ. అన్నయ్యకు కాఫీ అందించి అన్నారు.

"ఆ మధ్య చెప్పాను కదా! రమ కొనం బెజవాడలో ఓ సంబంధం చూస్తున్నామని!"

"అవును!" అన్నారు రామనాథం గారు పొడిగా.

"వాళ్ళు వుత్తరం రాసారు! రమని చూసుకోడానికి పదో తారీఖు బుధవారం వస్తామని! ఆ రోజు మి రంతా యిక్కడే వుండాలి! రఘు చిన్నవాడు. వాడికి మాట్లాడ్యం తెలిదు! మన రెండు కుటుంబాలకి నీవే పెద్ద వాడివి! అన్నీ నీవే చూడాలి! కాఫీ లేదంటే కుదరదు! అందుకే వారం రోజులు ముందుగానే చెబుతున్నా."

కాఫీ తాగుతూ మౌనం వహించారు రామనాథం గారు.

"భగవంతుని దయ వల్ల రమకి ఆ సంబంధం కుదిరే రెండు పెళ్లిళ్ళు పుట్టే సారి జరిపించెద్దాం!"

కాఫీ త్రాగడం ముగించి కాఫీ కప్పుని టీపాయ్ మీద వుంచారు రామనాథం గారు. అన్నయ్య ముఖాపంగా వుండటం గమనించి విస్తుపోయారామె.

"ఏమిటన్నయ్యా అలా వున్నావ్?" అడిగారు.

"అబ్బే! ఏవే లేదమ్మా!" తోట్లు పాటు పడ్డారు.

"పిల్లలు యింటిలో లేరా?" అడిగారు.

"రఘు బాబు ఇంకా రాలేదు. రమ వాళ్ళ ఫ్రండ్సుతో చిర్లా మందిరికి వెళ్లింది!"

"రఘు బాబే మంటున్నాడు?"

"ఏమంటాడు కుర్రనాగన్న?" "మాపయ్యో మనకి పెళ్లి పెళ్లి వారితో అతనే మాట్లాడాలి! అన్నాడు అని చెప్పారు.

తన కూతుర్ని పెళ్లి చేసుకోమంటే రఘుబాబు ఏమంటున్నాడు? అని ప్రశ్నించిన రామనాథంగారికి ఆ విషయంపై సమాధానం రాలేదు. ఆ రోజు రఘుబాబుని అడిగి చెబుతానంది చెల్లిలు. వాడేమన్నాడో తెల్పుకోవాలనుకొన్నారు రామనాథంగారు. అయితే సందర్భం మారడంతో జవాబు మరోలా వచ్చింది. తిరిగి వివరంగా అడగాల్సి వచ్చింది.

"అది కాదమ్మా ఉషని కొడలుగా చేసుకోమని అనాడు అడిగితే రఘుబాబుని అడగాలని అన్నావు కదా! ఏమన్నాడు?" అననుకూలంగా జవాబు రాలని అనించారు.

"ఏచ్చి సన్నాని! వాడేమంటాడు! మన మాట ఎప్పుడూ కాదనదు! మి యిష్టం! అన్నాడు." సంబరపడ్డా చెప్పారు.

రామనాథంగారికి గుండెల్లో బండరాయి పడింది.

"ఈనాటి పిల్లలు పెద్దల మాటలు వినరమ్మా..." అని ఏదో చెప్పబోతుంటే మధ్యలో అందుకొన్నారు అనసూయమ్మ.

"అదేం లేదన్నయ్యా! మన పిల్లలు అలాంటివారు కాదు! పెద్దవాళ్ళ మాటను జపదాటరు! వాళ్ళ బాగోగులు చూసే కదా మనం సంబంధం నిశ్చయం

చేస్తాం! పదికాలపాటు కలకల్లాడు... ఉండడమే! కదా మనం కొరుకొంటాం! ఉపకో పెళ్లి అనగానే వాడిలో పుణ్యహం పెల్లుబికిందనుకో!"

"అదికాదు! ముహూర్తం పెట్టే ముందు వాడితో ఒక మాట చెబితే మంచిదనే కదా అన్నావు!" రెడ్డించారు రామనాథంగారు.

"అవునా! ముందుగా చెప్పడం మన ధర్మం! అందుకే అన్నా!"

"అనాడు నీ మాటలు విపరీతంగా తోచాయ్ నాకు! పెదార్థం తీసుకొన్నా? పిల్లల్ని చెప్పేదేవీ అనుకొన్నా! అదే నేను పద్మ పాఠపాటు! ఉపని కూడా కనుక్కోకుండా ముహూర్తాల వరకూ వచ్చేసాం!"

అన్నయ్య మాటలకి ఆవ్రెరువొందారు అనసూయమ్మ. ఏమి చెబుతాడో అని కంగారుపడ్డారు.

"ఇప్పుడేమింది?" ఉద్వేగపడ్డారు.

"జరగకూడనిదే జరిగింది! అది బావను చేసుకొనండి!" మొహాన్ని గోడ గడియారం వైపు తిప్పుకొని చెప్పారు.

నిశ్శబ్దరాలయ్యారు అనసూయమ్మ. దృష్టిని చెల్లిలు వైపు మరలారు రామనాథంగారు.

"ఈ కాలం పిల్లల పోకడలు వేరమ్మా!" అన్నారు సముదాయంపుగా. మౌనం వహించడం అనసూయమ్మ వంశైంది. చెల్లిలి ఆవేదనను గమనించి తల్లడిల్లారు అయిన కూడా.

"మేమెంత నచ్చ చెప్పినా వినలేదు!" అన్నారు.

కొంచెం తేరుకొని అన్నారు అనసూయమ్మ.

"చిన్నపిల్ల దానికే తెలుస్తుంది! పెళ్లయ్యాక చూడు తూలుతూ తుళ్లుతూ తిరుగుతారు! ఆ మూడు ముళ్లు పడితే అనుబంధం యేర్పడి అభిమానం పుట్టుకొస్తుంది!"

"మీ పది నానూ వారం రోజుల నుంచి చెవినిల్లు కట్టుకొని చెబుతున్నాం. అయినా వినడంలేదు! వాళ్లిద్దరినీ పెళ్లి చేయమని చనిపోతూ అమ్మ చేతిలో చేష్టు వేయించుకొంది. అమ్మ కొరిక నెరవేరడం లేదనేదే నా బాధ! పిళ్ల పెళ్లి వల్ల మన బంధుత్వం తెగిపోతుండేమోనని భయంగా వుంది. ఈ విషయం నీతో ఎలా చెప్పాలి? తెలిక నాలుగు రోజుల నుంచి నలిగిపోతున్నా! ఆ చెప్పేదే ముందుగా చెప్పండి అని మీ పదినీ పో!"

అన్నయ్య మాటలకి ఆమెలో నిస్రావణం అవరించింది. నోట మాట రాలేదు. పరిస్థితులు అలా పరిణమిస్తాయని కలలో కూడా అనుకోలేదు. కొంత సేపటికి తేప్పరిల్లారు.

"పోనీ అన్నయ్యా! పెళ్లి విషయంలో ఎవరినీ బలవంతం చేయకూడదు! మేనరికం చేసుకొందాం అని ఆశిస్తాను. అమ్మకిచ్చిన వాగ్దాన్ని నిలబెట్టుకోవాలని ప్రయత్నించాను. కానీ మరోలా జరుగబోతోంది!" నిరాశగా అన్నారు హాస్యంతో. కొన్ని నిమిషాలు మౌనంగా గడిచాయి.

"అయితే ఎవరినీ చేసుకొంటానంటే? పొడిగా అడిగారు ఏదో మాట్లాడాలని.

చెల్లిలు అడుగుతొంది కాబట్టి చెప్పడంలో తప్పులేదనుకొన్నారు రామనాథంగారు. ఎప్పుడైనా చెప్పకతప్పుడు.

"మినిష్టరుగారి బావమరిది చంద్రశేఖర్ అని ఓ అబ్బాయి వున్నాడు. ఇద్దరూ ప్రేమించుకొన్నారు! పెళ్లి చేసుకొంటారా?" అని అగి చెల్లిలి మొహంలోకి చూశారు.

ఆమెలో నిరాశా నిస్పృహలు అవరించాయి.

"సరే! ఏం చేస్తాం! నేనా రోగిషిదాన్ని! ఇద్దరి పెళ్లిళ్లు ఒకేసారి చేయాలని మీ బావగారు అంటూ వుండేవారు! అలాగే జరిపించాలని అనుకొన్నా! అంతా దైవ నిర్ణయం! బుధవారంనాడు మాత్రం మిరంతా తప్పకుండా రావాలి! ఆ పెళ్లివారితో నీవే మాట్లాడాలి!"

ప్రాధేయపడ్డారు అనసూయమ్మ.

"అలాగే! తప్పకుండా వస్తాం!" అనక తప్పలేదాయనకి.

అన్నయ్య వైఖరి చూసి మరలా అర్పించారు.

"ముందు రోజు నాయంత్రానికే రావాలి!"

"ఏ అర్థంటు పనులు లేకుండా వుంటే తప్పకుండా వస్తా!"

అన్నయ్య తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడన్న అనుమానం ధృవపడింది. అయినా మరోసారి ప్రాధేయపడ్డారు.

"అందుకే ముందుగా చెబుతున్నా! ఆ రోజున పనులేవీ పెట్టుకోకు! మీ బావగారే బతికుంటే నిన్ను ఆశ్రయించాల్సిన అవసరం వుండేదికాదు!"

కన్నీరు పెట్టుకొన్నారు అనసూయమ్మ.

తోడబుట్టిన చెల్లిల్ని విద్ధించినందుకు బాధపడ్డారాయన.

"అది కాదమ్మా! ఎనభైవేల రూపాయల బిల్లు అందాలి. అదిగో యిదిగో అంటూ రోజూ తిప్పుతున్నారు. ఆ రోజు కూడా అఫీసుకెళ్లాల్సి వస్తుండేమోనని అలా అంటున్నా! బావగారు లేని లోటు రానీను! తప్పకుండా వస్తా!"

నిశ్చయ సంగీతం

వాగ్దానం చేసి చెల్లిల్ని తప్పిస్తారు.

"ఒక్కడివే కాదు ఒదిన్ని, ఉషనీ కూడా తీసుకురావాలి! సంబంధం చేసుకోకపోతే పోయావ్ బాంధవ్యం తెంచుకోకన్నయ్యా!"

"అందరపూ! వస్తాం! సదా!" హామీ ఇచ్చారు.

* * * * *

జరిగినదంతా చెప్పి పెల్లల మొహాల వైపు చూసారు అనసూయమ్మ. ఏమాత్రపు చలించకుండా నిశ్చలంగా కన్నించారు రఘు. రమ మాత్రం కలవరంగా కన్నించింది.

"పోనీ అమ్మా! దీనికింత విచారించాల్సిన అవసరంలేదు. ఆ చూటకొస్తే అన్నయ్యకనలు యిష్టమే లేదు! నువ్ బాధపడ్డావని 'ఈ' అన్నాడంతే! అన్నయ్యకి పెళ్లావే దొరక్కపోతుందా!"

ఉక్రోష్ పడతూ అంది రమ.

"ఉష యిలా ఎందుకు మారిందో, ఎలా మారిందో తెలికుండా వుండవచ్చు! అత్తయ్య అత్తయ్య అని నా వెనకనే తిరుగుతూ వుండేది మాట మాట కి రఘు బావ రఘు బావ అంటూ మురిసిపోయేది!" మరోసారి వాపోయారు అనసూయమ్మ.

అన్నయ్యని ఓసారి చూసింది రమ. నిండు కుండలా తొణక్కుండా కన్నించారు. గంధీరంగా వున్నాడు.

"మీ అమ్మమ్మ ఉషని కొడలుగా చేసుకోమని ప్రాధేయపడింది. చేతిలో చేయి వేయించుకోంది! నేనూ మీ నాన్నగారు సరే అనేవరకూ దాని ప్రాణం పోలేదు!"

కన్నీరు నింపుకొన్నారు అనసూయమ్మ.

మౌన ముద్రను విడలేదు రఘు. రమకి ఉక్రోష్ ఎక్కువైంది. పొరుషం పుట్టుకొచ్చింది.

"అవునమ్మా! అప్పుడు మావయ్య పరిస్థితి వేరు! తిండికి లేకుండా వుండేవాడు! మన అంతస్సుకి తగరని వేరే సంబంధం చేసుకొంటామేమోనని అమ్మమ్మ బెంగపడింది. ఈ పదిహేను సంవత్సరాల్లో నూ వారి పరిస్థితి మారింది. కాంట్రాక్టుల్లో బాగా కల్పించింది. లబ్ధిలకి అధిపతయ్యాడు. చిన్న బంగళా కట్టించాడు. కారుని మెంటియన్ చేస్తున్నాడు. పెద్ద కాంట్రాక్టర్ కదా! అయినా ఇప్పుడు కూడా మనతో సరితూగలేదు! అంతా డబ్బు మహత్వమమ్మా! మినిష్టరుగారి బావమరిదిని చేసుకొంటే యింకా పెద్ద కాంట్రాక్టులు సంపాదించి కోటిశ్చరుడు కావాలని అనుకొంటున్నాడు. అంతా మన మేలు కోసమే జరిగిందని సరిపెట్టుకోదాం! దీనికింత విచారించాల్సిన పనిలేదమ్మా!" తల్లిని

ఈరదించాలని ప్రయత్నించింది రమ.

"ఏం బాబూ! అంతా వెంటున్నావా" మౌనంగా వున్న తనయుణ్ణి అడిగింది తల్లి.

అన్నయ్య పెదవి కదల్చక పోవడంతో రమ అందుకొంది. ఆమెలో ఆవేశం తగ్గలేదు.

"ఏం చేస్తాం? మీ అమ్మాయే కావాలని వాళ్లని బతిమాలామా? మా అమ్మాయిని చేసుకొండి అని వాళ్లు కాళ్లా వేళ్లా బడితే యిష్టం లేకపోయినా సరే అన్నాం! మనంతట మనం వెళ్లి ప్రాధేయపడ్డామా? పోతే పోనీ బోడి సంబంధం! మరో మంచి పెల్ల దొరుకుతుంది!"

పుల్ల విరిచినట్టు తల్లి చెప్పింది రమ.

సమాధానం కోసం తన వైపు చూస్తూన్న తల్లితో అన్నాడు రఘు.

"దీనికింత విచారించాల్సిన పనిలేదమ్మా!"

ఆ వెంటనే మేడ మెడ్డిక్కి తన గదిలోకి పోయాడు. వెళ్తున్న అన్నయ్య వైపు చూస్తూన్న తల్లితో అంది రమ.

"పదే పదే ఆలోచించి మనసు వాడు చేసుకోకమ్మా! మరో సంబంధం అవుతుంది! ఎవరికి ఎవరితో రాసి పెట్టుందో! అంతా చైవనిర్ణయం!" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్లింది రమ. లైట్లన్నీ పడుకోంది. కానీ నిద్ర రాలేదు. ఉష యిలా మారిందో అర్థంకాలేదు. ఆ సంగతి మర్చిపోమని తల్లికి సలహా యిచ్చిందిగానీ తానే మరువలేకుండా వుంది.

అన్నయ్యను రాసుకొని థిరగాలని ఎప్పుడూ ఉబలాటపడేది ఉష. తాము ముగ్గురు కల్పి ఎన్నో విహరయాత్రలు చేసారు. వారిద్దరూ ఎంతో అన్వేషంగా వుండేవారు. గువ్వల జంటలా విహరించేవారు. వారిద్దరి మధ్యా తాను తిరగాల్సి వచ్చినందుకు ఒక్క సందర్భంలో సిగ్గుపడేది. వారితో బాటు తిరగడానికి వెనుకంజ వేసేది - అలాటి ఉష మరో పురుషునికి మనసిచ్చిందా? నమ్మకశక్తి కాలేదు రమకి. అయినా అది వరమనత్యం నమ్మక తప్పదు. నిద్రరాలేదు. పదకొండైంది. మంచం దిగి లైటు వేసింది. ఏమి తోచదు. డ్రెస్సింగ్ బేబులు ముందు కూరుంది. బేబులు మెడ తనూ, రేణు కల్పి తీయించుకొన్నా ఫోటో కన్నించింది. గోల్డ్ రెడ్ కోటమీద అన్నయ్య తీసాడు. కలర్ ఫోటో. రోజూ చూస్తున్న ఫోటోయే అయినా చేతిలోకి తీసుకొని పరిక్షగా చూసింది.

రేణు మాత్రం అందంలో ఏం తీసిపోయింది? నిజానికి ఉషకన్నా రేణుయే అందంగా వుంటుంది. ఎంత కలుపుగోలుతనం! మాయ మర్మం తెలియని పెల్ల! రేణు తనకు ఒదిన ఎందుకు కాకాడదు? ఆ పూహ యిదివరకెన్నడూ తనకు రాలేదు. అలా తానేప్పుడూ ఆలోచించలేదు కూడా.

అన్నయ్య రేణు కల్పి ఎదురుగా నిలబడినట్టు పూహించుకొంది. అపరిమితానందం పొందింది. చివాల్పా లేచి తల్లి గదిలోకి వెళ్లింది.

తల్లి గదిలో లైటు యింకా వెలుగుతూనే ఉంది. ఆమె నిద్రపోలేదు. తల్లి పళ్ళినే మంచం మీద కూర్చుంది.

"ఇంకా నిద్రపోలేదమ్మా?" అడిగింది తల్లిని.

"నిద్ర ఎలా వస్తుందో అడపిల్లని నీకు మొగుడు దొరకలేదు! మీ అన్నయ్యకి మేనరికం తప్పిపోయింది!" విచారాన్ని వ్యక్తం చేసారు అనసూయమ్మ.

"దీనికంత బాధపడ్డావెందుకమ్మా? అన్నయ్యకేం తక్కువ? నీ మేనకోడలు కన్నా అందమూ, అణుకువా వున్న మరో పెల్ల వస్తుంది. నాకు సంబంధం చూస్తున్నారాగా! ఇద్దర్నీ ఒకేసారి పెళ్లిళ్ళ పుతామ బాధపడకు!" తల్లిని వోదార్చింది రమ.

"ఆ రోజు కోసమే ఎదురు చూస్తున్నా! మీ నాన్నగారు లేకపోవడం వల్లనే కదా నాకి దుస్థితి. అయినే వుంటే పిల్లలా ప్రవర్తించి వుండేవారా!"

కన్నీరు నింపుకున్నారు అనసూయమ్మ.

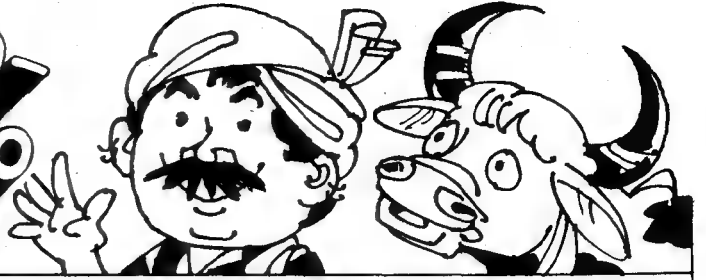
తల్లి ధోరణి రమకి చికాకు తెచ్చింది.

"ఏమిటమ్మా నీకు మరి ఏదైక్కున్నా పోతోంది! మాకేమంత వయసు ముంచుకొచ్చిందని? డాక్టరుగారమ్మాయిని చూస్తున్నావుగా! నాకన్నా మూడేళ్లు పెద్ద! ఎమ్మే చదువుకొంటోంది. డబ్బు లేకా సంబంధం కుదరకా పెళ్లి చేయడం మానేసారంటావా? ఎమ్మే పూర్వయితగానీ, అంటే మరో రెండు

నేనెప్పుడు సులూబ్ జాం చేసినా
దండ్రాళ్ళలా వున్నాయంటారాయన
అందుకే ఈ చవితీకి సులూబ్ జాం చేశా!!

కోటయ్య అనుభవం విందా

కోటయ్య సూరయ్య ఇరుగు పొరుగు ఊళ్ల రైతులు. ఎన్నాళ్లనుంచో మిత్రులు. ఒకసారి అనుకోకుండా కలిశారు...

పు. రి. వివరాలకై మీకు దగ్గరలోని న్యూ ఇండియా కార్యాలయానికి విచ్చేయండి. లేదా ఏజెంటును కలవండి.

న్యూ ఇండియా ఎయ్యరెన్స్

నష్టాలలో మీకు నమ్మకమైన ఆధారం — భీమా!

(అవరల్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా అనుబంధ సంస్థ)

SAA/NIA/2802/TL

నిశ్చబ్ద సంగీతం

సంవత్సరాలు పోతేగానీ పెల్లి చేయరట! ఏమి దిగులువడకు! మరో రెండు మూడు నెలల్లో నేనీ యింటి నుండి వెళ్లడం. మరో అమ్మాయి ప్రవేశించడం జరుగుతుంది! సరేనా!"

"అలా అవుతుందంటావా?" నిరాశ్ ధ్వనించింది తల్లి మాటల్లో.

"తప్పకుండాను!" ధైర్యంచెప్పి హామీ ఇచ్చింది.

అనసూయమ్మ తృప్తి పడ్డారు.

"అమ్మా..." అని ఆగింది రమ ఏదో అడగబోతూ.

"ఏం తల్లీ? చెప్పు."

"రేణు! మన రేణు అన్నయ్యకి ఈడే కదమ్మా?" అంది -

ఆ అభిప్రాయం అనసూయమ్మకి కూడా ఎన్నడూ రాలేదు. కారణం "రఘు పెల్లాం - ఉప" అని ఎప్పుడూ అందరూ అనుకోవడమే! రేణుని స్నేహితురాలి కూతురిలా, తన అత్తయ్యురాలుగా చూసుకోంటూ వచ్చారు. రేణు రఘుబాబుకి ఈడే! అనుకొన్నారు, అవునన్నట్టు తలూపుతూ.

"ఏమోనమ్మా! మీ అన్నయ్య ఏమంటాడో?" తల్లి సందేహాన్ని వెలిబుచ్చడంతో ఆమెకివ్వమేనని గ్రహించిన రమకి మనసు తేలికపడింది.

"అడిగితే సరి!" అంది.

"నేనడగలేను! నాకు మనసు బాగులేదు!"

చీకాకుపడింది తల్లి.

"అన్నయ్యని నేనే అడిగి తెల్పుకోంటా!" అంది ఆరిందాలా రమ.

"వడ్డ రమా! వాడు మీ నాన్నగారిలా క్షణానికోలా వుంటాడు! సమయం చూసి నేనే అడుగుతా!" కూతుర్ని వారించింది తల్లి.

"అన్నయ్య కాదనడనే నా పప్పుకం!"

అంటూ లేచింది రమ.

* * * * *

మర్నాడు ఉదయం రేణుకి ఫోన్ చేసింది రమ.

"అర్థంటుగా రావాలి! నీతో మాట్లాడాలి!"

"అర్థంటుగానా? రావడం కుదర్న రమా! నాయంత్రం నాలుగంటల వరకూ ద్యూటీ! వెరి సారీ! నాయంత్రం తప్పకుండా వస్తా!"

"నో సారీ! నిన్నర్థంటుగా చూడాలని ఉంది! వస్తావా? నన్నే రమ్మంటావా?" అవ్వాయంగా, గట్టిగా అడిగింది.

రమ ఎందుకలా పట్టుబట్టిందో అర్థం కాలేదు రేణుకి.

"నాయంత్రం వస్తానన్నాగా! అమ్మగారికెలా వుంది?" అడిగింది.

"బావులేదు!"

కంగారుపడింది రేణు. "ఏమైంది?" అడిగింది.

"అరో గొంగానే వుందనుకో! మనసు బావులేదు!"

"అలా అయితే భగవద్గీత చదివి వినిపించు!" సలహా ఇచ్చింది రేణు.

"సరి సరి! నాకంత ఓపికెక్కడిది? నీవే చదివి వినిపించాలి! నాయంత్రం తప్పకుండా వస్తావు కదూ!"

"మ్యూర్!" ప్రామిస్ ఇచ్చింది రేణు.

"థాంక్స్" అంటూ రిసీపరు పెట్టింది రమ.

"ఎవరితోనే మాట్లాడుతున్నావో? అప్పుడే పోల్లకి ప్రవేశిస్తూ కూర్చుంటే అడిగారు అనసూయమ్మ.

"రేణుకో అమ్మా! నాయంత్రం వస్తానంది!"

"అది వస్తానందా, నువ్వే రమ్మన్నావా?" చిరునవ్వుతో అడిగారు.

"నేనే రమ్మన్నానమ్మా! భగవద్గీత వింటే మనశ్శాంతి లభిస్తుందంటావు కదమ్మా! అందుకోరమ్మన్నా!"

"వచ్చేక దానికి పూపిరి సలపనిస్తావులే! ఏవో కబుర్లతో కాకపోతే చెప్తావ్! నాకు భగవద్గీతేం. వినిపిస్తుంది! వస్తుంది కదా! రానీ! చూసి చాలా కాలం అయింది!" తృప్తిపడ్డారు అనసూయమ్మ.

"చాలాకాలం ఏవిటమ్మా! నాలుగు రోజుల క్రితమే కదా వచ్చింది!" అంది నవ్వుతూ రమ.

"అవును కదూ! రేణు రెండు రోజులు కనబడకపోతే ఎంతో కాలం. అయినట్టుంటుంది రమా!"

"అందుకేనమ్మా అలా ఆలోచించాను. నీకు సచ్చిన పెల్ల కోడలవుతుంది! ఏమి బెంగపెట్టుకోకు!"

తల్లికి ధైర్యం చెప్పింది.

"ఏమో తల్లీ! అంతా ఆయోమయంగా వుంది! మీ అన్నయ్య ఏమంటాడో!" అంటూ తల్లిని ప్రశ్నించాక ఆలోచనలో పడింది రమ.

రేణు అన్నయ్యను చేసుకోడానికి యివ్వవద్దుండో? అంగీకరిస్తుందనే ధైర్యంగా వుంది. తీరా అడిగాక ఒప్పుకోకపోతే? ఏదో సాకు చెబితే! తీరా ఆమెను అంగీకరింపజేసాక అన్నయ్య కాదంటే? ఎలా? ఎవర్ని ముందు అడగడం? అన్నయ్యకి రేణుమీద సదభిప్రాయమే వుంది. తాను స్వయంగా చూసింది.

ముగ్గురూ కల్పి ఓసారి గోల్కొండ కోటకి మరోసారి యాదగిరి గుట్టకి వెళ్లారు. రేణుతో సరదాగానే మాట్లాడేవాడు అన్నయ్య. ధైర్యం మాట్లాడడానికి రేణు కొంచెం జంకేది. ఎన్నో జోకులు వేసి యిద్దరినీ సవ్వించేవాడు అన్నయ్య. కొంతసేపు కులాసా కబుర్లు చెప్పి ఏదో మాట విసిరేవాడు అన్నయ్య రేణుని అడించాలని. అప్పుడు ఆమె అలకబూని మౌన ప్రతం పట్టింది. ఆమె మాట్లాడకపోతే అన్నయ్య కొట్టుకుపోయేవాడు! ఆమెను అనునయించడానికి పూసుకొనేవాడు! తాను కలుగజేసుకొని యిద్దరికీ రాక్ష కుదిర్చేది. మళ్లీ కులాసా కబుర్లు! కొంతసేపయ్యాక అన్నయ్య ఏదో చురక విసిరేవాడు. మళ్లీ ఆమె మౌనం! ఆ అలకల్ని అనునయాత్మ ప్రణయ కలహంగా ఊహించుకొని మధురాసుభూతిని పొందింది రమ.

(ఇంకా ఉంది)

చేవితి ఉండ్రున్ని చూడ ఆ కథాచేస్తూ ఓంటోని తిర్రెపెంబమ్మ తిర్రెగట్టానికి వెళ్ళినట్టే తిర్రెపెంబమ్మ పొగాడూ! మీకిదా మూడిందని!

షిక్సెనాని

నాన్నా బంటి (బంటి ఎందుకురా) మీ అమ్మ చేసిన ఉప్పుబియ్యం ఇంకా ఉన్నా!!

రమ

స్వగుండ్ర రాజన్మణి మంకాధిరూఢ స్వపత్న్య ... (చిత్రం: ఎం. చిన్నబ్బాయి)

గదా దీక్షపూరే ధనుశ్శూల చక్రే
సరోజోత్పలే హాథాన్యగ్రదన్వాన్!
కర్తేస్సందధానం స్వగుండ్రరాజ
న్మణుకుంభ మంకాధిరూఢ స్వపత్న్యా!

"అంకాధిరూఢ స్వపత్న్యా" అనే మంత్ర భాగం ఎక్కువ మందిని ఆకర్షిస్తుంది. ఇద్దరు భార్యలను గణేశుడు తన కొడలమీద కూర్చుండ బెట్టుకున్నాడు. బుద్ధి, సిద్ధి అతని దేవేరులని చెబుతారు. ఈ అంశంతో ఏ మాత్రం పొంతన లేకుండా పెప్పుశ్శురి స్వరూపం కూడా మన దేశంలో కొన్ని చోట్ల పూజలందుకొంటోంది. వినాయకుడు బ్రహ్మచారి అని భావించేవాళ్ళు ఉన్నారు కాని, శ్రీ మన్మంత రత్నాకర గ్రంథంలో ఉచ్చిష్ట గణేశ దేవతా ధ్యానంలో గణించదగ్గ విశేషముంది.

ఏవస్త్రి పత్న్యా సురత ప్రవృత్త
ముచ్చిష్ట మంజాసుత మాశ్రయే హమ్

అని వినాయకుని సుప్తించడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. హిందూ దాంపత్య జీవితం దేవతలకు కూడా అపాదించడంలో వింత ఏమి లేదు.

మొత్తంమీద భారతీయ సంస్కృతిలో పెప్పుశ్శురునికి ఒక విశిష్టమైన స్థానముంది. ఆయనని గురించి రకరకాల కథలు ఉన్నాయి. ప్రారంభ దేవతగా సర్వాధిపత్యాన్ని అందుకొనే అవతార పురుషునిగా వినాయకునికున్న స్థానం అనన్యసామాన్యమైనది. "అవిష్ణుమన్తు" అని ఆ స్వామి ఆశీర్వాదిస్తేనే తప్ప కార్యం నిరాటంకంగా కొనసాగదనే భావం హిందూ జాతిలో నాటుకొనిపోయింది. ఇది మూఢనమ్మకమని కొందరు అంటారు కాని, ఒక జంతువుని కూడా దేవతగా స్వీకరించి దానికి ప్రీతిని కలిగించినప్పుడే అందరికీ మేలు కలుగుతుందని వర్జ్యంగా తెలియజేయిన భారతీయ సంస్కారం ఎంత మందికి!

గణానాం త్వం గణపతిం

హవా మహా కవిం

కవినా ముపమ శ్రవస్త్వమమ్

జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం

బ్రహ్మస్మత అన!

శృణ్వన్మాత్రీభిః సిద సాదనమ్ -

అని బుగ్గెదోక్తి. ఇది గణపత్యా వాహన మంత్రం.

ఈ శ్లోకం ప్రకారం గణపతి బ్రహ్మణస్మతి. బుద్ధి బృహస్పతి. గణ నియమకుడగు సర్వేశ్వరుడు. మహాత్మమ మంత్ర పాలకుడు. మహాకవి. జ్యేష్ఠరాజ!

గజాననుడు పార్వతీపుత్రుడు. శివానుగ్రహము పొంది సకల గణాధ్యక్షుడైనాడు. విద్యా సర్వస్థితికి దత్త పుత్రుడై అగ్ర పండితుడైనాడు. శత్రుమర్ధనుడై

అనంద వర్ధనుడై తొలి పూజా పురుషుడైనాడు. విష్ణుశ్శురుడై వినుతికెక్కినాడు. శివాశివ భేదము లేక అందరూ కొలిచే దేవదేవుడై మనోవాంఛితములను నెరవేరుస్తున్నాడు. అబాలగోపాలానికి అత్యంత

శివకేశవద్యుతి గణపతి జగదేకాధిపతి!

ఆర్యాధ్యుడై ప్రతి పాత్రుడై విద్యాబుద్ధులను ప్రసాదిస్తున్నాడు. శైవులనీ, చైష్ణవులనీ వేరుపది సామరస్యం చెడి సంఘభావానికి దూరమవుతున్న జనసామాన్యానికి కనువిప్పు కలిగించే సర్వసమానతా మానవతా ప్రతిరూపం వినాయకుని స్వరూపం!

గణేశుడు సన్యాధిపతి. సకల ధాన్యరాశులూ అతని అనుగ్రహ ధారలేనని ప్రతీతి. అందుకే మూషికం అతని వాహనమయింది కాబోలు! వినాయకుడు మోడక ప్రయుడు కావడానికి కూడా కారణం ఇంతేనేమో! శివకుమారునిగా ప్రశస్తి నొందిన పెప్పుశ్శురుని నాకాత్మా విష్ణు స్వరూపంగా గుర్తించడం ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని. సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది.

శ్రీలోక్య మోహన గణేశ ధ్యానంలో గణపతికి సంబంధించిన వర్ణన ఇలా ఉంది.

అర్చమపుతుంది? హనుమంతుడు, గరుత్మంతుడు, అదిశేషుడు, శుకుడు, బసవడు - వీరంతా ఎవరు? ఆయా రూపాలలో ఉన్న దేవతలే కదా!

ఎంతో ముందు చూపుతో జాతి సంరక్షణార్థం మన పూర్వులు గణాధిపతిని అవతరింప జేసి ఉంటారు. వారి అభీష్టమే మనది కావాలి. ఋతంభర ప్రజ్ఞాబండారమే గణేశ్వరం! వరమేశ్వరం! అదే మన జాతి స్వరం!

శుక్లాంబర ధరం విష్ణుం

శశివర్ణం చతుర్భుజం!

ప్రసన్న వదనం ధ్యాయే

త్వర్య విఘ్నోప శాంతయే!

అని ఎఱుగితే కతవుడు. జాతి సేవలో తాత్పర్యం చేసినందుకు పరిహరంగా గుంజిళ్లు తీయకా తప్పదు.

- డాక్టర్ గుమ్మనూరు రమేష్ బాబు

అందరూ మనుషులే

క్రొవ్వు రామమోహన శాస్త్రి

ఈ మధ్య మా అవిద ధోరణి నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది డ్యూటీ ముగిశాక ఇంటకి వెళ్ళాలనుకుంటేనే చికాకు కలిగేటంత విచిత్రంగా కూడా వుంది. అసలే పని చేసేది ఫ్రైవేటు కంపెనీ. తుమ్మితే ఈడిటోయే ముక్కులాంటి వుద్యోగం. ఇచ్చేది ఎక్కువ గాకపోయినా, ఎనిమిది గంటలూ పంచిన నడుం ఎత్తనీకుండా చాకిరి చేయించుకుంటారు. పైగా ఏ చిన్న లోపం కనిపించినా చివాట్లు, చెప్పుదెబ్బలూ, చివన పోరాటం మరి! అన్నీ భరిస్తూనే పాతికేళ్ళయి పని చేస్తూ యాల్లైవళ్ళు ఒంటిమిడికి తెచ్చుకున్నాను.

చెప్పిచ్చేదేవింటుంటే చచ్చి చెడి శాయం గల విన్నపాలని, ఒంటి ఓపికంతా డ్యూటీలో ఖర్చు చేసుకుని కొంపలో కాలు పెడితే, యిల్లాలి గొలతో గుండె దడ పుట్టుకొస్తోంది. ఆ మాటకొస్తే అంత గొల పెట్టి నన్ను హడల గొట్టేటంత దారుణ పరిస్థితులంటూ ఏం లేవు. అయినా అవిద గారి హడావిడికి అంతా పంతూ లేకుండా పోతోంది.

రోజూ రాగే ■ రోజూ కూడా తంచనుగా అయిదింటికెల్లా ఇంటికి చేరాను.

"అమ్మయ్య! వచ్చారా?" అన్నది కాతం.

"అదేవిద, అలా అడుగుతున్నావ్? దేన్నన్నా లేపుకు పోయానని కబురొచ్చిందా?" అన్నాను కుర్చీలో కూలబడుతూ.

"వస్తే మటుకు నేను నమ్ముతానా!"

"నా మీద అంత నమ్మకం వుందన్న మాట!"

"మీ మీద నమ్మకం సంగతేమో గాని, మీతో లేచిచ్చేందుకు, నా కన్న తలకి మాసిన ఆదది ఈ భూప్రపంచంలో వుందని నా పూరిత నమ్మకం!"

"నేను నిశ్చలంలా వుంటే నీకు తల మాయడమేంటి?"

కాతం నన్ను అమాంతం నమిలి మింగేలా చూస్తూ, "ఏవిటా వెధవ కూతలూ? మరి మతి పోతున్నట్లుంది మీకు!" అంటూమంగళ సూత్రాలు కళ్ళకి అడ్డుకుని విన-వినలోపలికి వెళ్ళింది

అలాంటి మాటోకటి పడేస్తే గాని ఈ ఈవినింగ్ షోలో మా కాతం దింపరరిగా ఎగ్జిట్ అవడు. అది నాకు కాఫీ కలిపి తీసుకురావడానికి పట్టే పది నిమిషాల కాలంలో కాస్త విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చన్న ఆశ.

అయినా దీనికి ఇదేం జబ్బొ అర్థం కావడం లేదు. మరి ఓ మూడు నాలుగు నెలలుగా ప్రతి చిన్న

విషయానికి వాదనకి దిగిపోతోంది. 'హదనతో సరిపెడితే బాగానే వుండేది. కాని బాహాబాహి యుద్ధానికి సిద్ధ పడుతోంది. పోనీ మనసులో ఏముందో చెబుతుందా అంటే అది లేదు. అఖిరికి ఈ సమర శంఖారావాలకి తట్టుకోలేక గడ్డిగా నేరు చేసుకుంటే, మా కాతం పూత బ్రాజెడి నాటకం క్షమాక్షులో రాగా ఏడుపులూ, మొత్తుకోళ్ళూ, ముక్కు చీదుకోపడాలో నిష్క్రమిస్తుంది ప్రతిరోజూ ఈ సీను, కొద్ది పాటి తేడాతో జరుగుతూనే వస్తోంది దీనికి ముగింపు ఎక్కడో బోధపడక సతమతమై చస్తున్నాను.

కాతం గంగాళం లాంటి గ్లాసుతో ఉవ్విడ్రవం ఏదో తీసుకొచ్చింది.

"అంత చిన్న గ్లాసుతో తెస్తున్నావ్? కాఫీయేనా?" అనడిగాను

"చార్లెండి వేళాకోళం! హార్లీక్స్ కలిపానుతాగండి!" అంటూ అందించింది, కాతం. అవిద గొంతులో ఇందాకటి తీవ్రత వినిపించలేదు. తక్షణం, ఆ గ్లాసు నిజంగానే ఉగ్గ గిన్నెలా తోచింది నాకు. అందుకున్నాను. అత్రంగా తాగుతున్నాను.

"పాపిష్టి నేరు..." అని అగింది కాతం

ఉలిక్కిపడ్డాను.

"నాదేనా?" అన్నాను.

"ఏ ఫీ! మిమ్మల్ని అంటే పురుగులు పడి చస్తానండి నేను! నా నోడిని గురించి అనుకుంటున్నాను. ఏవిటో ఈ మధ్య మరి పిచ్చి పట్టినట్లు. మంచి చెడ్డా లేకుండా మిమ్మల్ని విసిగించేస్తున్నాను." అన్నది కాతం చాలా నెమ్మదిగా

మలయానిల తరంగం ఒకటి ఎక్కణ్ణుంచో హఠాత్తుగా వచ్చి నా శరీరాన్నీ, మనస్సునీ స్పృశించినట్లునిపించింది.

ఎదురుగా పైట కొంగు అంచుని వేళ్ళకి ముడేస్తూ, బిళ్ళతూ ఎప్పుడూ ఎటో చూస్తూ నిలబడ్డ కాతంలో ఈ మధ్య నేను మర్చిపోయిన సాందర్య రేఖలు మళ్ళీ కనిపించాయి. సన్నగా నవ్వేను.

"ఎందుకు నవ్వుతున్నావు?" అడిగింది కాతం.

"ఇలా వచ్చి కూచో, చెబుతాను!" అన్నాను, ఓ ప్రక్కన అందుబాటులో వున్న స్థూలుని ఎదురుగా లాగుతూ.

కాతం కూచుంది, ఓ సారి తలెత్తి చూసి, మళ్ళీ దించుకుని.

"చెప్పండి! స్టా అలాగే ముందుతోంది. వేళ్ళిళ్ళు పడెయ్యాలిమికు!" అన్నది.

"వేళ్ళుల్ని దేముందోయ్! నువ్వు హార్లీక్స్ గ్లాసుతో వచ్చిన దగ్గిర్నుంచి నడిచిన సీన్లో, నీ ముఖంలో, మాటల్లో తొంగి చూసిన భావాలు చూసి, చాలా కాలం తరవాత పులకరించాననుకో! ఇలా వరసగా ఓ నాలుగు రోజులు కనిపించావంటే అగిపోయిన నాటకం ఫూరి చేసేస్తాను కాతం! రోజూ ఇలాగే వుండరాదా" అన్నాను, అవిద చేతి గాజులు సవరిస్తూ.

"ఎలా వుండాలంటారు? ఇక్కడే, ఈ స్థూలు మీద, మీ ఎదురుగానా? ముందు చెయ్యి వదలండి! వీధి తలుపు తీసే వుంది ఎవరేనా వస్తారు. మన వేషాలు చూస్తే నవ్వుతారు" అన్నది కాతం. అన్నదే గాని చెయ్యి మాత్రం విడిపించుకోలేదు. ఆమె ముఖం అత్యంత ప్రసన్నంగా వుంది. చేతుల మధ్య వున్న ఆమె చెయ్యి కొద్దిగా కంపించడం కూడా నేను గమనించాను.

"మన వేషాల కేం లోటు కాతం? ఇప్పుటి దాకా బాగానే పోషించుకోచ్చేం, పాతికేళ్ళుగా. ఇప్పుడూ, ఇహ ముందు కూడా మనకి యిష్టమైన ఏ వేషం వెయ్యడానికైనా హక్కుంది. ఇందులో ఇతరుల ప్రమేయం లేదు. సరే. ఆ సంగతి ఆలా వుంచు. ప్రస్తుతం సూటిగా అడుగుతున్నాను, చెప్ప! ఇన్ని నెలలుగా నాకు మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తున్నావు! కారణం?" అనడిగేను, గొంతులో కొంచెం గాంభీర్యాన్ని రంగరించి.

"చెప్పానుగా చాలా సార్లు! మీరు వినిపించుకొనిదే నేనేం చేసేది చెప్పండి?" అన్నది కాతం, నిమ్మరంగా

"చూడు కాతం! ఎదటి మనిషి విశేలా చెప్పే తీరు వేరు! కాని నువ్వు దాదాదిలేసి, ఇంట్లో తలెత్తిన ప్రతి చిన్న సమస్యకీ నేనే బాధ్యుడి నన్నట్లుగా ప్రవర్తించావు! నీకు, పరిష్కారం కన్న పరనిండే ప్రధానంగా తోచినట్లుంది. ఆత్మాభిమానం నీకే కాదు, ఎదటి వాడికి వుంటుందిగా! నేను కట్టుకున్న వాడిననే భావంతో కాక, నీ సాటి మనిషిని గ్రహించి ప్రవర్తిస్తే ఈ గడవంతా ఉండేదేకాదు" అన్నాను.

కాతం రెండు మూడు క్షణాలు నా వైపు కళ్ళారకుండా చూసింది. చిరునవ్వు నవ్వింది

"నిజమేమో బాబూ! మీ లాజిక అర్థం చేసుకోవడం నా వల్ల కాలేదు! ఉండండి! స్టా మీద వేళ్ళు పడేసే వస్తాను! కాగే దాకా కదలకుండా

వినియోగచరిత్ర ప్రత్యేక సంచిక

కూర్చుని మాట్లాడుకోవచ్చు!" అంటూ కాతం చెయ్యి విడిపించుకుని, నెమ్మదిగా వంట గదిలోకి వెళ్ళింది.

కాతం నా కంటి అయిదేళ్ళు చిన్నది. అప్పుడే ఆమెకి నలభై అయిదేళ్ళు మీద వడ్డాయి. కానీ, ఆమె నాకో కాదు, ఆ వయసులో వున్న వాళ్ళవారికి ఆలా కనిపించదు. కనీసం ఓ పదేళ్ళు చిన్నదానిలా కనిపిస్తూ వుంటుంది. నేటికీ ఆమె ముఖంలో, శరీరంలో అనాది కాంతి, లావణ్యం అలాగే నిల్చిపోయేయి. కాకపోతే అలనాటి చలాకీతనం, చిలిపితనం స్థానంలో కించిత్తు గాంభీర్యం, మరికాస్త చాదస్తం చేటు చేసుకున్నాయి. అప్పుడప్పుడు, బూడిద రంగు తెరిగిన నా క్రాపుని అడ్డంలో చూసుకుని, ముసలివాడివై పోతున్నానని బెంగపడిపోతూ వుంటాను.

ఆ మాట కాతంతో అంటే ఆమె ముగ్ధమనోహరంగా నవ్వి, "ఆ మాట మీతో ఎవరేనా అంటే, నిజానిజాలు నన్నదగమనంది? పైనల్ జడ్జిమెంటు నాదేగా!" అనేది.

ఆమె నవ్వు, ఆ వికారమైన కళ్ళలోని మెరుపు చూసి, నా వయస్సు ఇరవై ఏళ్ళు తగ్గిపోయినట్లు నిపించేది నాకు.

నిజమే మరి! మనసుకి వయసు లేదు.

మళ్ళీ కాతం లోపల్గుండి వచ్చింది. స్వాలు మీద కూచుంటూ, "చెప్పండి!" అన్నది.

"ఏం చెప్పమంటావ్? కొన్ని నెలలుగా భారీగా వుండిపోయిన పెద్ద" మంచం గురించి చెప్పనా? ఆ మంచం మీద ఇప్పుడే పరిచినట్లున్న నలగని తెల్ల దుప్పటి గురించా? దేన్ని గురించి చెప్పేది?" అనడిగాను.

"చార్చింది, మరి కుర్రాడై పోతున్నాడు రాను రానూ!" అని మధురంగా మందలించబోయింది కాతం, చిరునవ్వుతో విచుకున్న పెదవులతో.

"మళ్ళా అదేం మాట? ఇప్పుడేగా పైనల్ జడ్జిమెంట్ చేశావ్?" అన్నాను.

"ఆలా అని మరి పచ్చిగా మాట్లాడుకుంటామా?" అన్నది కాతం, కళ్ళు తిప్పతూ.

"ఈ వయసులో పచ్చిగా మాట్లాడుకుంటేగాని గుండెల్లో వెచ్చదనం రాజు కొడు కాతం. ఇది నా

ధీయరీ! రాజీ కొచ్చిన రమణీమణివి. తొందరేముందిలే! రాత్రంతా ముందుండి, బెంగలేదు. ఇక నీ మనోవేదనేమిటో చెప్పేసియ్యే!" అన్నాను.

కాతం కొద్ది సేపు మౌనం వహించింది. ఆమె మాటలు వెదుక్కుంటుందని అర్థమైంది. కొంత టైమివ్వడం అవసరం అనిపించింది. ఈలోగా నేనో సిగరెట్టు ముట్టించాను. గట్టిగా రెండు దమ్ముల్లాగి గాలిలోకి పదిలాను. పైపైకి పోతున్న నీలిరంగు పొగల్లోకి చూస్తూ వుండిపోయాను.

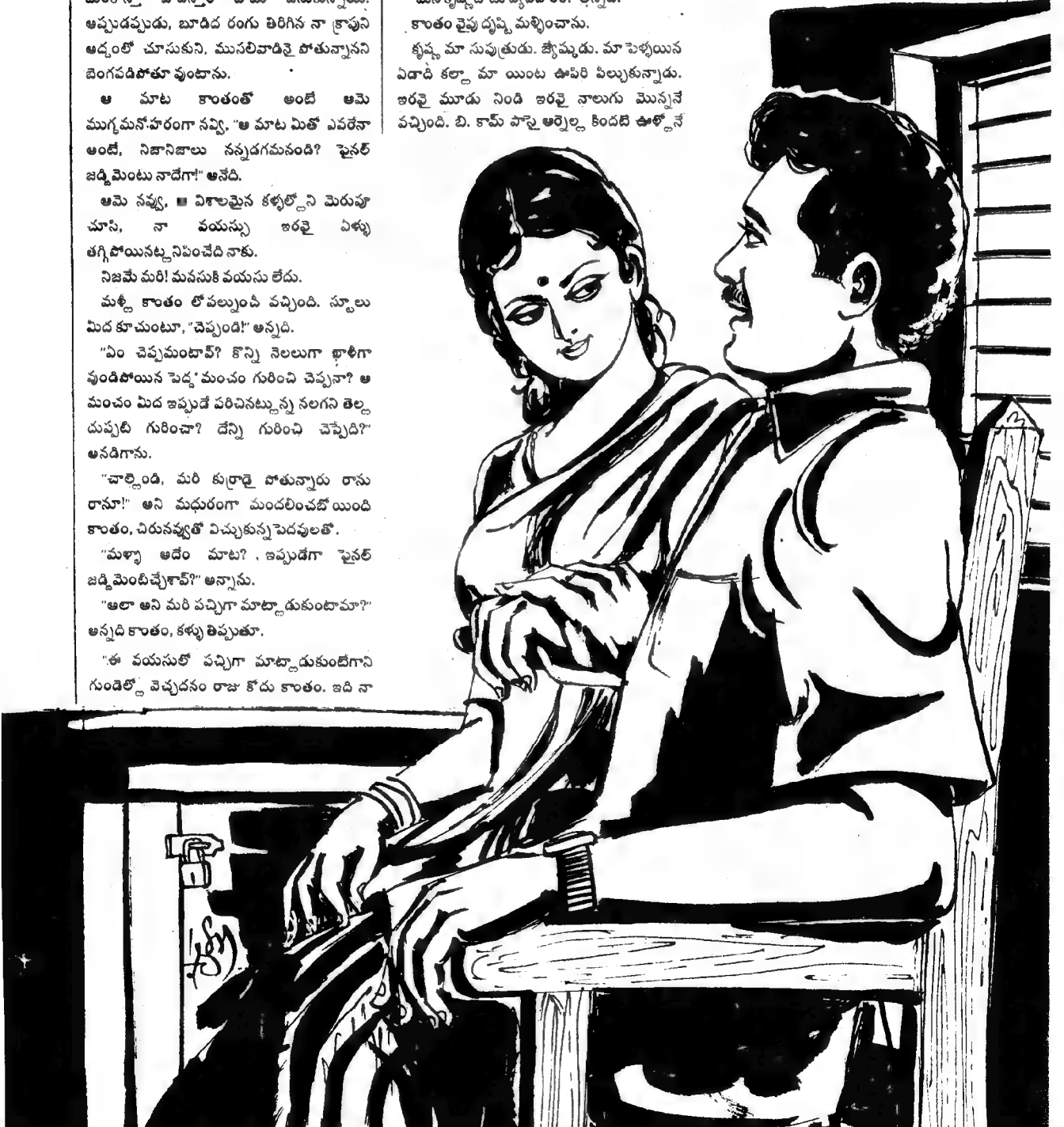
కాతం గొంతు సవరించుకుంది.

"మన కృష్ణబాబు వ్యవహారం!" అన్నది.

కాతం వైపు దృష్టి మళ్ళించాను.

కృష్ణ మా సుప్రతుడు. జ్యేష్ఠుడు. మా పెళ్ళయిన ఏడాది కల్లా మా యింటు ఊపిరి పిలుకున్నాడు. ఇరవై మూడు నిండి ఇరవై నాలుగు మొన్ననే వచ్చింది. బి. కామో పాల్వ అర్చిల్లి కిందదే ఊళ్ళోనే

విలసిల్లుతున్న ఓ ఫ్యాక్టరీలో గుమాస్తా వుద్యోగంలో చేరాడు. శిశుం బాగానే పస్తుంది. నిజం చెప్పాలంటే అచ్చం వాడు వాళ్ళ అమ్మ నోట్లోంచి పూడి పడ్డట్టుంటాడు. మగ వేషం వేసుకున్న మా కాతం లాగే వుంటాడు. పెళ్ళి వయస్సొచ్చి మిదపడ్డా, యిప్పటికీ కాతం దృష్టిలో వాడింకా పసివాడే. నోట్లో నాలిక లేని అమాయకుడనీ, నాలుగు మాటలు చెప్పిన వాళ్ళ మాయలో పడిపోయేటంత అర్చకుడనీ కాతం నమ్మిక. వాడి తరవాత ఇద్దరాడపిల్లలు. పిల్లలుముగ్గురికీ ఏడాదో, ఏజ్లర్లమో వార.

పరిస్థితులు ప్రస్తుత సమాజంలో ఎలా వున్నాయో తెలిసిన వాళ్ళు గనక ముందే జాగ్రత్త పడి అడవిల్లలపెళ్ళిళ్ళు చేసేసి బరువు దింపేసుకున్నాం ఇకమిగిలిన వాడు కృష్ణ.

ఏ మాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. మా కృష్ణ ఈ తరం ఆలోచనలకి ప్రతీక అయితే నా ఎదురుగా వాడెప్పుడూ అధిగంగా మాట్లాడడు. ఎంతో అవసరం అనుకుంటే తప్ప. వాడెంత తక్కువ మాట్లాడినా వాడి అభిప్రాయం లెటువంటివో నేను ఏ నాదో పసిగట్టాను మొదట్నుంచి. ఎవరినీ కాసించి, నా చెప్పుచేతుల్లో వుంచుకునే స్వభావం కాదు నాది. సర్వేన్ ఎక్సైటింట్లు పరకే ఆ పద్ధతి ఆచరణయమని నా విశ్వాసం. అన్ని వేళలా, ప్రతి విషయంలోనూ పిల్లల మీద నిరంకుశాధికారాలు చెలాయించడం కన్నవాళ్ళకి గౌరవప్రదం కాదని నేను అనుకుంటూ వుంటాను అయితే ఈ అభిప్రాయం కాతం ఒప్పుకోదు. మన బిడ్డలు పూర్తిగా మన చెప్పుచేతుల్లోనే వుండాలని వాదిస్తుందామి. సమాజంలో వస్తున్న మార్పులు. 'ఏంత' ధోరణులు అమెకి గిట్టువు. అందుకే ఈ మధ్య మా కృష్ణకి, కాతానికి చిన్న చిన్న సంఘర్షణలు కొనసాగుతూ వస్తున్నాయి. ఈ విషయం నేను గ్రహించాను. అయినా కలగజేసుకోలేదు, ప్రయోజనం వుంటుందన్న ఆశలేక

కాతం నన్ను కాల్చుకు తినడానికి కారణం అదేనని నాకు తెలుసు. ఎవరి పక్షం నిలబడి వాదించినా, మరోకళ్ళకి బాధ కలిగించడమే అవుతుందనిపించి మౌనంగా వుండిపోయాను పాతికేళ్ళుగా నా కష్టసుఖాల్లో నిస్వార్థంగా పాలు పంచుకున్న కాతం ఒక పక్క. ఇరవై మూడేళ్ళుగా మా అలవాపాలనల్లో పెరిగిన కొడుకు కృష్ణ మరోప్రక్క. మధ్యన నేను ఇద్దరూ కావలసిన వాళ్ళే. నా వాళ్ళు ధర్మకాళాలో ఎవరి పక్క మొగ్గు చూపినా చికాకే. లేని సమస్యల్ని సృష్టించుకోవడం అవుతుంది.

ఆలోచనలు కట్టిపెట్టి, "ఏవిటి కాతం ఆ వ్యవహారం?" అనడిగేను.

"అంతా నా కర్మ!" అన్నది కాతం.

"అదుగో, ఆ వేదాంతం మాత్రం మాట్లాడకు. అసలు విషయం చెప్పు. అన్నాను.

కాతం కొద్ది సేపు తటపటాయించింది. ఇబ్బంది పడుతున్నట్టుంది, చెప్పడానికి.

"జానీరత్నం కూతురు తెలుసుగా మీకు?" అనడిగింది కాతం.

"తెలుసు. బంగారు బొమ్మ. పేరు మేరి అనుకుంటా!" అన్నాను.

"అవును మేరి! కృష్ణబాబుతో నేపని చేస్తోందట." అన్నది కాతం, గంభీరంగా.

"ఒక్క మేరి యేం కర్మ? పద్మ, సుల్తానా, జయమకు... అందరూ ఒక చోటే పని చేస్తున్నారు. ఆ మగ్గు నున చిన్నమాయి పెళ్ళికి వచ్చినప్పుడు అందరినీ పేరు పేరు వరసనా పరిచయం చేశాడుగా కృష్ణ?" అన్నాను.

ఎండమావి

కలలో కనిపిస్తున్నావు
జీవితంపై ఆశను చిగురిస్తున్నావు
అందుకొందా మనుకొంటే
అందనంత దూరంలో ఉన్నావు
ఎండమావి లాంటి ఉద్యోగమా
ఆటలాడకు దయచించి
నాలాంటి నిరాశాజివులతో!

- జి. జానకిరామ్

అందరూ మనుషులే

"అందరి సంగతి ఎందుకులేండి! నేను మాట్లాడేది మేరీ గురించే!"

"ఇప్పుడు మేరికి ఏమైందట?" అనడిగేను

"దానికేమీ కాదు. అయ్యేదంతా మన కృష్ణబాబుకే!"

"వాడికేమవుతుంది, కాతం?" అన్నాను.

"ఏమవుతుందా? పరుషా మర్యాదా మంటగలిసి పోతాయి. ఏదా పిల్లతో తెగ తిరిగేస్తున్నాడు" అన్నది కాతం కోపంగా.

"కొంతటిని కృష్ణ వెనక నువ్వు సి. ఐ. డి. గా తిరుగుతున్నావో ఏవిటి, నాకు అనుమానంగానే వుంది." అన్నాను

"వాడి తిరుగుళ్ళు నాకు తెలిదానికి నేనే తిరగాలా? చూసిన వాళ్ళపరైనా చెబుతారు. పక్కంటి హనుమాయమ్మగారూ, అవిడ భర్తా మొన్న సినిమా హాల్లో చూసేరట మనవాణ్ణి మేరిని. వెనక నీట్లో కూచుని ఒకటి పక - పకలా వికవికలూలు!" అన్నది కాతం.

మౌనంగా వింటున్నాను.

"మొన్న వాళ్ళు చూసి చెప్పడం కాదు! ఇంతకు ముందో సారి నా కళ్ళతో నేనే చూసేను. నిలదీసి అడిగితే, నీదంతా చాదస్తం అమ్మా! మేరి నేనూ మంచి స్నేహితులట సినిమాలకి వెళ్ళినా షికార్లకి వెళ్ళినా తప్పలేదు." అన్నాడు. వాడి ధృష్టిలో నాది చాదస్తం! ఏన్నారా?" అనడిగింది కాతం ఆవేశంగా.

"నీది చాదస్తం అనడం నే ఒప్పుకోను కాతం!" అన్నాను చాలా నెమ్మదిగా.

"అంటే వాడు దాంతో తిరగడం ఒప్పుకుంటారన్న మాట?" అన్నది కాతం రోవంతో.

"తిరగడం రెండు రకాలు కాతం! మామూలుగా మనసులు ఏప్పి మాట్లాడుకోవడానికి, ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోడానికి షికార్లకి, సినిమాలకి వెళ్ళడం ఒక రకం పోతే... శారీరకమైన కొరికల ఒత్తిడితో, రహస్య స్థలాలు వెదుక్కుంటూ తిరగడం మరో రకం. నా నమ్మకం ఏవిటంటే వాళ్ళు మొదటి రకం తిరుగుళ్ళతోనే సరిపెట్టుకుంటున్నారని." అన్నాను.

"అవి రెండో రకానికి మారవసీ మీకు నమ్మకం ఉన్నట్టుంది? అన్నది కాతం హేళనగా.

దొరికి పోయేను. ఇప్పుడు నేనేం జవాబు చెప్పినా,

కాతం ఇంకో చిక్కుప్రశ్న అడుగుతుంది. ఇలాంటి విషయాల్లో అడవాళ్ళ లాజిక్ ముందు మగాడు ఓటమి అంగీకరించాల్సిందేనని నాకు బాగా తెలుసు. అందుకే నేను సమాధానం చెప్పలేదు.

"అందుకేనండి. వాడి పెళ్ళి ప్రయత్నాలు తొందరగా మొదలెట్టండి అని చెప్పినిల్లు గట్టుకుని చెప్తున్నాను. జానీరత్నం కూతురు మనవాణ్ణి వల్లో వేసుకోవాలని చూస్తోంది. ఒక్కగానొక్క కొడుకు. అడ్డమైన వాళ్ళ వల్లో పదిహాతే మన పరువుప్రతిష్ఠలు గంగవాలపుతాయి." అన్నది కాతం, బాధపడుతూ

నేను కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వుండి, "అదికాదు కాతం! ఇలాంటి వ్యవహారాల్లో ఏక పక్షంగా ఆలోచించకూడదు. రెండో వైపు నుంచి కూడా ఆలోచించాలి." అన్నాను

"రెండో వైపు నుంచా?" అడిగింది కాతం.

"అవును మనవాడి వైపు నుంచి అసలు మేరిని వల్లో వేసుకోవాలని వీడే బ్రతుల్నే చేస్తున్నాడేమో? ఏం? అందుకు అవకాశం లేదంటావా?" అన్నాను.

"ఊరుకొండి చాలుగాని. కృష్ణబాబు ఒట్టి అమాయకుడు ఇంకా పాతికేళ్ళయినా రాలేదు వాడికి. వాడి మీద, కన్నతండ్రి అయి వుండి ఇటువంటి అభాండాలు వెయ్యకండి, బావుండదు. వెంటనే జానీరత్నాన్ని, మేరిని కలుసుకుని కృష్ణబాబు మీద ఆశలు పెట్టుకోవద్దని చెప్పి రండి. మా అన్నయ్య ఇప్పటికే పది వుత్తరాలు రాసేడు. మనతో సంబంధం కలుపుకుంటానంటూ" అన్నది కాతం.

"ముందు కృష్ణని అడగాలిగా?" అన్నాను

"వాడి మొహం! వాడి కేం తెలుసుని అడుగుతారు?" అన్నది కాతం.

ఏమి తెలికుండానే, ఏ రకమైన అభిప్రాయం లేకుండానే మేరి వెంట ఎందుకు తిరుగుతాడూ - అని అడగడానికి ధైర్యం చాలింది కాదు. ధైర్యం చేసి అడిగితే ఇన్ని నెలల తరవాత మళ్ళీ కాతంతో కలిగిన సాన్నిహిత్యం దూరమవుతుందేమోనన్న భయం. ఈ సమస్య పైకి చిన్నదిగా, పట్టించుకో వీల్లేనంత స్వల్పంగా కనిపించినా, చాలా జటిలమైనదని ఆకళింపైంది నాకు

"సరే నీ యిష్టం! నీళ్ళు తోడు. స్నానం చేసి ఆలా వెళ్ళిన్నాను" అంటూ కుర్చీలోంచి లేచేను.

* * * *

కాతానికి మాట యిచ్చానే గాని జానీరత్నాన్ని కలుసుకుందుకి నా మన సాఫ్టడం లేదు. ఒకవేళ మనస్సుకి నచ్చ జెప్పుకుని కలుసుకున్నా, అతనితో నేనేం మాట్లాడాలి? మి అమ్మాయి మేరి మా వాడితో తిరుగుతోందట. కొంచెం అదుపులో పెట్టువయ్యా అని చెప్పాలి తీరా చెప్పాక అతనింతెత్తున ఎగిరిపడి మి వాణ్ణి అదుపులో పెట్టుకోలేక నాకు చెవుతున్నావా అని ఎదురు తిరిగితే, సమర్పించుకోడానికి తగినంత బ్యాక్గ్రౌండు నా దగ్గర లేదు. కృష్ణా, మేరి కలిసి అడపాదపా

మొటిమలు ?

బైద్యనాథ్ సురక్తాస్ట్రాంగ్

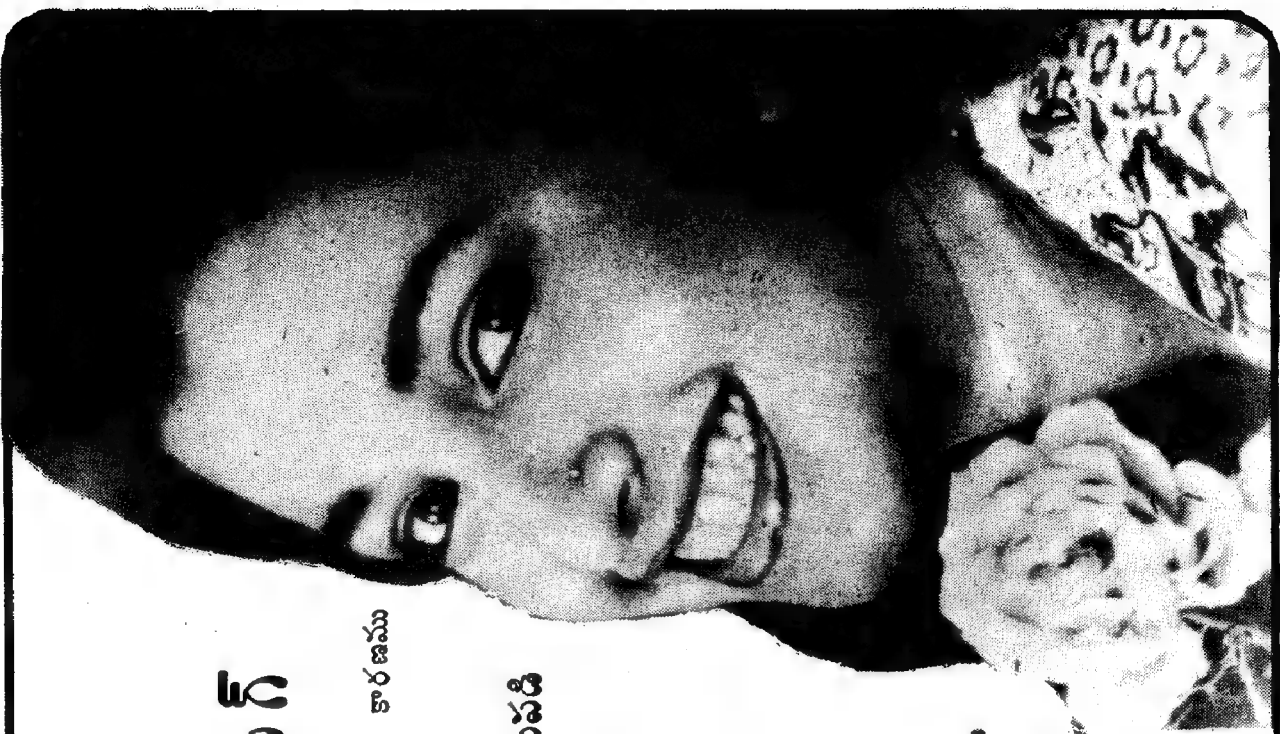
మొటిమలు, చర్మవ్యాధులకు కారణమైన అపరిశుద్ధ రక్తమునకు కారణము అంశ్ర మాలు ఉదరము సరిగా పనిచేయకపోవటమే

సురక్తా జీర్ణక్రియ సరిగా జరుగుటకు సహాయపడి చర్మమును మృదువుగాను, సుందరముగాను చేయును.

సురక్తాస్ట్రాంగ్ మలిన రక్తమునుండి చర్మరోగములనుండి మిమ్ములను కాపాడును.

బైద్యనాథ్ సురక్తాస్ట్రాంగ్

మొటిమలు మొదలగువాటి నివారణకు సురక్షితమైన విశ్వసనీయమైన ఆయుర్వేద ఔషధము

సినిమాలకి, ఏకార్థానికి తిరుగుతున్న విషయం, హనుమాయమ్మ, అవిధ భర్త, వాళ్ళిద్దరి ద్వారా విన్న కాంతం నా చెవిన వెయ్యక ముందే నాకు తెలుసు. అయితే నేను దాన్ని అట్టి నిరియన్ గా తీసుకోలేదు.

అసలీ రోజుల్లో ఇలాంటి సంఘటనలు చాలా సాధారణమై పోయాయి. పైస్కూలు స్టేజీలోనే పిల్లలు బోయ్ ఫ్రెండ్స్ తో, గర్ల్ ఫ్రెండ్స్ తో తిరగడం చూస్తూనే వున్నాను. పయస్సు, చెత్తరకం సినిమాలూ, సంఘ వాతావరణం కలిసి రేపిన ఉద్రేకాలతో తొందర పడిపోయి, కడుతాకాలో వచ్చి, ఆ ప్రమాదం తప్పించుకోలేక అత్యుపాత్యలు చేసుకున్న అడపిల్లల కథలు చాలా విన్నాను.

మా కృష్ణ గానీ, మేరి గాని అలాంటి తొందరపాటుతో ప్రవర్తనార్హత సందేహం లేదు నాకు ముఖ్యంగా మా కృష్ణలో అంత బలహీనత లేదని నా ప్రగాఢమైన నమ్మకం. అందుకే, తెలిసినా తెలినట్టి వుండిపోయాను. పైగా ఇద్దరూ ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్నారు. సంఘంలో ఓ రకమైన గౌరవ స్థానంలో వున్నారు నలుగురి నోళ్ళల్లో పడి అవమానాల పాలయ్యే విధంగా ప్రవర్తించరు.

కాని, ఇద్దరూ స్నేహితులు పెంచుకోవడంలో, కలిసి తిరగడంలో ఏ ప్రయోజనాన్ని అనిస్తున్నారో తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత నాకుంది. అందుకు ప్రప్రథమంగా జానరల్ గానీ, మేరినో కలుసుకోవడం కన్న మా కృష్ణని అడగడమే మంచిదనిపించింది.

నడుస్తున్న వాణ్ణిలా ఓ సారి నిలబడి వాచీ చూసుకున్నాను. సాయంత్రం అరు దాచింది. ఈ మధ్య కృష్ణ ప్రతి రోజూ ఓ గంట ఓవర్ లైం చేస్తున్నాడు. ఇంకో పావు గంటలో జంక్షన్ లో కంపెనీ బస్సు ఆగుతుంది. అక్కడ దిగి, అయ్యర్ పోటల్లో స్నేహితులతో కాస్సేపు పిచ్చిపాటిమాట్లాడుకుని ఇంటికి చేరడం వాడికి అలవాటు. కనక వాళ్ళు అక్కడే కలవడం మంచిది.

అందరూ మనుషులే

ఇంటిలో అడిగితే మా కాంతం మరో సినిమో క్రియేట్ చేస్తుంది.

గబ-గబ ముందుకి సాగాను. అయిదు నిమిషాల్లో అయ్యర్ పోటల్ జంక్షన్ కి చేరాను.

ఇంకా కంపెనీ బస్సు రాలేదు. రోడ్డు వార నిలబడి ఓ సిగరెట్టు ముట్టించి, గట్టిగా రెండు దమ్ముల్లాగి గాలిలోకి వదిలారు.

అలోచించసాగాను.

మేరి నా మనస్సులో మేదిలింది.

అందంగా, చాలా అకర్షణీయంగా వుంటుంది. మేరి చెంపకి బాలెడు కళ్ళు, నవ్వుతుంటే నోట్లు పడే బుగ్గలూ, పెద్ద జడా, పొడుగ్గా, పొడుక్కి తగిన అవయవ నిర్మాణంతో చూపుల్ని ఇట్టే నిలబెట్టేస్తుంది. దరిదాపు అరడుగులున్న కృష్ణ పక్కన నిలబడతే, కలిసి నడిచినా చూడ ముచ్చటగా వుంటుందన్నది నిజం.

ప్రస్తుతం సంఘంలో యువతీయువకులు సౌఖ్యవంతమైన వైవాహిక జీవితం కావాలని తపస్సున్న సంగతి జగమెరిగిన సత్యం. వాళ్ళ అలోచనల్లా సుఖాన్ని గురించే గాని, భారతీయ సామాజిక జీవన సరళిలో వివాహబంధానికున్న ప్రాధాన్యతనీ, పవిత్రతనీ నిలబెట్టాలని కాకపోవచ్చు సుఖజీవనానికి వివాహబంధం చాలా అవసరమని భావించగలగడమే గొప్ప అనుకోవాలి. ఆ వివాహానికి పరస్పర అకర్షణ, అనందానుభూతులూ ప్రధానంగాని, కులాలూ, మతాలూ, కలిమిలేములు అంతరాలూ అడ్డురాకూడదని అనుకుంటూ వుండటం, శుభ పరిణామమనే చెప్పుకోవచ్చు.

మా కృష్ణ, మేరిలు ఇలాంటి అలోచనలోనే వున్నారా? ఈ ప్రశ్న నా మెదడులో అదే పనిగా రొద చేస్తోంది ఎంతకీ సమాధానం చెప్పుకోలేక నాలో నేనే ఏసుక్కున్నాను.

అంతలో దూరం నుంచి కంపెనీ బస్సు రావడం

చూసి అలోచనలు కట్టి పెట్టాను. పేపర్లో తల దూర్చాను.

ఇంతలో బస్సొచ్చి ఆగింది. ఉద్యోగులంతా గబ-గబ దిగి హడావిడిగా ఎవరి దారిన వాళ్ళు సాగిపోతున్నారు. అందరి కన్నా వెనకగా మా కృష్ణ, వాడి వెనకమేరి దిగారు. గమనించాను.

ఇద్దరూ నన్ను చూశారు.

పోటల్ ముందు నిలబడ్డారు.

"విక్టి! ఇక్కడే దిగి పోయావే?" అని ప్రశ్నించాడు మా కృష్ణ.

"దిగాలనిపించింది. దిగాను. అయినా కృష్ణ! నీ కెన్ని సార్లు చెప్పేను? ఓ డబల్ సిట్లో కూచుని నన్ను పిలవమని! పొద్దన్నమానం నువ్వొక డిపార్ట్ మెంటులో, నేనేక డిపార్ట్ మెంటులో ఏడుస్తున్నాం. కనీసం బస్సులో నైనా ఒకే సిట్లో కూచుని రాలాలని వుండదా నీకు?" అడిగింది విజయమేరి.

"ఎందుకుండదు?" అడిగాడు కృష్ణ చిరునవ్వుతో.

"మరి రోజూ ఇలాగే చేస్తున్నావే?"

"కావాలనే చేస్తున్నాను. ఇప్పటికే కొటిగ్గుంతా మన మీద అసూయతో కుళ్ళి చస్తున్నారు ఇక మనిద్దరం రోజూ ఒకే సిట్లో సర్దుక్కుచుంటే భరించగలరా, చెప్ప! భరించడం సంగతలా వుంచు మనిద్దర్ని జూలో జంతువుల్ని చూసినట్టు చూస్తారు ఆ చూపుల్ని తట్టుకోవడం కష్టం!"

నవ్వింది మేరి. అమెతో శ్రుతి కలిపేడు మా కృష్ణ.

"ఇంకెన్నాళ్ళిలా?" అడిగింది మేరి.

"సమయం చూసి ఇవ్వాలే రేపా మా డాడీతో చెప్తాను విక్టి. ఆయన తప్పుకుండా ఒప్పుకుంటారు. మా అమ్మలాంటి చాదస్తాలు ఆయనకి లేవు. సమాజాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేస్తున్న ఈ కులమతాలూ, మూఢాచారాలూ ఆయనకి గిట్టవు. బతికి నన్నాళ్ళూ మనిషి సుఖంగా, సంతోషంగా, సంతృప్తిగా బతకాలనే తత్వం దాడిది వాటి కోసం ఎంత బలమైన గొడవనైనా కూలదోసే ధైర్యం, శక్తి కూడగట్టుకున్న వాడే నిజమైన మనిషి అంటారాయన." అన్నాడు మా కృష్ణ.

"నిజంగా ఆయన దేవుడే కృష్ణ! అలాంటి వాళ్ళు అరుదుగా వుంటారే సంఘంలో. ఇంతకీ కాఫీ తాగిస్తావా, కబుర్లతో కడుపు నింపుతావా?" అనడిగింది మేరి.

"ఇవ్వాలే నేను వాలిని." అన్నాడు కృష్ణ.

అంటే....?" అడిగింది మేరి.

"పొద్దుట బట్టలు మార్చుకుని, పర్సు జేబులో వేసుకోవడం మర్చిపోయేను విక్టి! అందుకే నీ మీద వాలి పోవాల్సి వస్తోంది. కనక నేనిప్పుడు వాలిని."

మేరి గల-గల నవ్వింది.

"థాంక్ గాడ్! ఎంత అదృష్టం! నువ్వు నా మీద ఎప్పుడు వాలిపోతావా అని ప్రతిక్షణం ఎదురు చూస్తున్నాను కృష్ణ! ఇన్నాళ్ళకి నా మీద దయ కలిగింది. నువ్వు రోజూ పర్సు మర్చి పోయి వస్తూండాలని, రోజూ నా మీద వాలాలనే నాకోరిక. మేగాడ్ టైన్స్ మి! పద! ఇవ్వాలే, నీకు చాలా

PRASAD

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

యిష్టమైన గులాబ్ జాం యిప్పిస్తాను. కాదనకు." అంటూ పోటల్ మెట్టిక్కింది మేరీ.

మంత్ర ముగ్గుడిలా మేరీని అనుసరించాడు మా కృష్ణ.

సన్నివేశం చాలా పట్టుగా, శృంగార రసభరితంగా, ముద్దుగా, ముచ్చటగా సాగింది. పాన్ పాప్ పక్కనే మొహానికి పేపరు అడ్డు పెట్టుకుని నిలబడి వున్న నా చెవుల్లో వాళ్ళు మాట్లాడిన ప్రతి మాటా స్పష్టంగా సోకింది

నా మనసులో మెదిలిన ప్రత్యేక సమాధానం లభించింది. ఇక ఎగ్జామినేషన్లు, క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్లు అనవసరం. పైగా మా కృష్ణ నేను

రాసిన నాటకాలూ, అప్పుడప్పుడు చెప్పిన ఉపన్యాసాలూ విని నా భావాల్ని పసిగట్టేసి, తన 'విక్షి' ముందు నన్నుక దేవుడిగా చిత్రీకరించేశాడు. ముందరికాళ్ళకి బంధం వేశాడు. దాదాపుగా నా నోరు నొక్కేశాడు.

అదే ఇప్పుడు నా కొక భయంకరమైన విషమ సమస్యని సృష్టించి పారేసింది. నేను వెళ్ళి కాంతానికేం చెప్పాలి? ఎవరు ఎవర్ని వల్ల వేసుకున్నారని చెప్పాలి? పరస్పరం పల విసురుకున్నారని చెప్పాలి? చెబితే మాత్రం నమ్ముతుందా? పోనీ నమ్మిందే అనుకున్నా, తన కొడుకు ఓ క్రైస్తవుల పిల్లని చేసుకోవడానికి

ఒప్పుకుంటుందా? కథ ఇంత దూరం వచ్చాక, అది మొండికెత్తి కూచుంటే ఫలితం ఏమిటి?

ఇవన్నీ భేతాళుడి చిక్కు ప్రశ్నల్లా నాలో గందరగోళం రేపుతున్నాయి. పెపరు మడిచి పొపువాడికిచ్చేసి, మెల్లిగా నడక సాగించాను. నడుస్తూనే సిగరెట్టు ముట్టించాను. గట్టిగా రెండు దమ్ముల్లాగి గాలిలోకి వదిలాను.

మనస్ఫూతా ఒక్కసారిగా కల్లోలం అయిపోయింది. మా కృష్ణ తీసుకుంటున్న నిర్ణయం పొరపాటని నేను అనుకోవడం లేదు. వాడు మేరీని ప్రేమించడం ఘోరాపరాధం కాదని ఎరుగుదును. పరిణామశీలమైనది సమాజం మా కృష్ణ అయినా, మరోదైనా - ఆ కొవకి చెందిన

యువతీయువకులంతా ఈ పరిణామ గదిలో ఇలాగే ప్రవర్తిస్తూన్న సంగతి కొత్తేమి కాదు. ప్రతిరోజూ ఈ రకం కథలు వెంటూనే వున్నాను.

గతకాలపు సంప్రదాయమో, అచారమో, సిద్ధాంతమో - మారుతున్న సమాజానికి అనుగుణంగా రూపుదిద్దుకుంటున్న కొత్త తరం

ఇంటర్విద్యార్థులారా!

1957 లో స్థాపించిన

రవి కళాశాల

[బ్రాడీ పేట, గుంటూరు]

ఎన్నో వేలమంది
ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను
తయారుచేసి
ఆంధ్రుల అభిమానం
చూరగొన్న సంస్థ.
ఇప్పుడు ఇంటర్,
Bi.P. M.P. గ్రూపులతో
చదివే వారి కోసం

**రవి
పోస్ట్
ట్యూషన్**

ట్యూషన్స్, గైడ్లు
అవసరం లేకుండా
ఇంటర్ పరీక్షలలోనే గాక
ఎంట్రన్సు పరీక్షలలో కూడా
నెగ్గటానికి ఎంతో
ఉపయోగపడుతుంది.
వివరాలకు రు. 5/-లు
పంపండి.

సి. వి. ఎస్. ధన్,
డైరెక్టర్.

అందరూ మనుషులే

వాళ్ళని ఎల్లకాలం చెప్పు చేతల్లో ఉంచడం
అసహజమే కాక అసాధ్యం కూడా. పూర్వం
ప్రతిపాదించబడ్డ ధర్మాల లాగే ఆచార
సంప్రదాయాలూ, సిద్ధాంతాలూ ప్లాస్టిబుల్
అనుకుంటేనే చాలా సమస్యలు
నివారించబడతాయేమో లేకపోతే సంఘర్షణలు
తప్పనిసరిగా చెలరేగుతాయి.

అలా చనల బరువుతో ఇంటికి చేరేసరికి కాతం
నాకోసం గుమ్మంలో నిలబడి ఎదురు చూస్తోంది.

"వాళ్ళని కలుసుకున్నారా?" అనడిగింది ఎంతో
అదుర్తాతో.

"అ అవసరం లేదు కాతం!" అన్నాను.

"అంటే?" అన్నది కాతం అర్థంగా.

విషయం ఏమి దాచకుండా చెప్పాను.
దాచవలసిన అవసరం కనిపించలేదు.

కాతం కళ్ళలో నీళ్ళు తెరిగేయి.

"చివరికి ఇలా పగ తీర్చుకుంటున్నాడు వాడు
వాడి పెళ్ళి విషయంలో మన ప్రమేయం లేనట్లే
నన్నమాట! మనల్ని పిలిచి పెట్టడానికి వాడికి
మనసెట్లా ఒప్పందం?" అన్నది అవేళంగా.

"వాడి మనసిప్పుడు వాడిది కాదుగా
కాతం! దాన్ని మేరికి ధారాదత్తం చేసేశాడు. బాధ
పడి ప్రయోజనం లేదు." అన్నాను.

"అవలేమంటారా?" అడిగింది కాతం.

"యుద్ధం చెయ్యాలి. చేస్తాం. ఒకవేళ ఆ
యుద్ధంలో మనం గెలిచినా, వాడు గెలిచినా ఫలితం
ఒక్కటే కాతం!" అన్నాను.

"ఏవరంగా చెప్పండి?" అన్నది కాతం.

"ఏముంది? మనం గెలిస్తే వాడు దూరమై పోయి,
కులం, ఆచారం, సంప్రదాయం మన దగ్గరే
మిగుల్తాయి. ఇక వాడు గెలిస్తే ఈ మూడూ
పోవడం కాకుండా వాడు కూడా దూరమై పోతాడు.
మొత్తం మీద ఏ రకంగా చూసినా వాడు దూరం
కావడం తప్పదు." అన్నాను.

కాతం కొన్ని క్షణాలు మాట్లాడలేదు.

అమె చాలా దారుణమైన వేదన అనుభవిస్తున్న
సూచనలు అమె ముఖంలో స్పష్టంగా
కనిపిస్తున్నాయి. కాని అది అనివార్యం. నేను
ఓదార్పు గలిగిందేంలేదు.

తన కన్న కొడుకు తన మాట వినకుండా
పోతున్నాడనీ, ఓ కులంగాని కులం పిల్ల వల్లే
పడిపోతున్నాడనీ, ఇదంతా తనేనాదో చేసుకున్న
పాపానికి ఫలితం అనీ కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చింది కాతం.

శృష్టికి చెప్పి చూస్తానంటూ ఓదార్పుదానికి
ప్రయత్నించాను. అదే విధంగా ఆ రాత్రి మా
శృష్టితో, అన్ని విషయాలూ వివరంగా మాట్లాడేను.
గదిలో జరుగుతున్న మా సంభాషణంతా హల్డే
కూర్చుని కాతం వింటూనే ఉంది.

చాలా వాదోపవాదాల తరువాత, మేరి, మా వాడి
హృదయంలో ఎంత గాఢంగా ముద్రించుకు
పోయిందో అర్థమైంది. అమెతో జీవితాన్ని ఎంత
సాత్వావహంగా వాడు పూహించు కుంటున్నాడో

**విఘ్నేశ్వర
స్తోత్రము**

ప. వేకువ వేళల

వెలుగుల జలుగును

సుప్రభాతం నీకు

విఘ్నపతి.....

విఘ్నపతి.....

చ. నీ గుఱ్ఱ రూపము

నీ ఏక దంతము

కనులకు విందులు

మనసుకు ఇంపులు

"వేకువ"

విద్యైలకు నోళ్ళు

విఘ్నములకు రాజు

యుగముల జగముల

జీవించు మానవుల

నీ కృప సారించి

నీ దయ చూపించి

దివెన తీయుము

"వేకువ"

-కె. నాగేశ్వరి

గ్రహించాను. ఆమెని దూరం చేసుకున్నప్పటి జీవితం
ఎంత సారహసమో వాడు వాడి భావలో
వివరిస్తుంటే అవాక్కయి పోయాను.

మా యిద్దరినీ ఒకే మాట నాన్నా! మీరు నన్ను
అర్థం చేసుకుంటారను కున్నాను. మీరు మీ తరపు
నుంచే చెప్పాన్నారు. మా వైపు నుంచి కూడా
అలా చించండి. దాదాపుగా మే మిద్దరం
భార్యభర్తలం అయిపోయినట్లే మా కంపెనీలో
అందరూ అనుకుంటున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో
ఎవరు వెనకడుగు వేసినా, మీరు బాధపడే కులం,
ఆచారాల కన్న మా యిద్దరి ప్రవర్తనకే కళంకం
ఎక్కువ. అంత చాతగాని వాళ్ళుగా మిగలడం ఒక
నాటికి జరగదు." అని తల్లెళ్ళాడు మా కృష్ణ.

ఇక నేను చెప్పగలిగింది, చెయ్య గలిగింది ఏం
మిగల్గింది. గదిలోంచి బైటికి నడిచాను.

"కాతం, విన్నావుగా వాడి మాటలు?" అన్నాను
కాతంతో.

"అహ! పూర్తిగా విన్నాను. వాడిష్టం ఒచ్చినట్లు
ఏడవమనండి. మన ఏడుపు మనం ఏడ్చి
పూరుకుందాం. అసలు మనకి కొడుకే పుట్టలేదని
అనుకుందాం. అంతేగాని, ఇలా కులాన్ని మంట
గలిపిన దొర్నాగ్గుడు ఈ ఇంటిలో ఉండటానికి
మాత్రం నే ఒప్పుకొను. ఒకవేళ అటువంటి పరిస్థితి
వస్తే ఏ సుయ్యోగోయ్యో చూసుకుంటాను. అంతే!"
అంటూ లోపలికి వెళ్ళి పోయింది కాతం,
మూర్తిభవించిన విషాదంలా.

నేను ఆ హాల్లో ఇలా ప్రతిమలా నిలబడి పోయాను.

* * * *

శ్రావణమాసం వచ్చేసింది.

మరో నాలుగు రోజుల్లో ప్రతాలూ గట్టా మొదలవుతాయని కాంతం అప్పటికి వది వన్నెందు సార్లు నాతో చెప్పింది. తల వూపి పూరుకున్నాను.

"మన కర్మ యిలా కలిపోయింది." అని ఒకటే కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది కాంతం ఆ రోజు.

"అనవసరంగా మనసు పాదు చేసుకోకు కాంతం!" అన్నాను.

"ఈసారి అడపిల్లలు కూడా రావడానికి పిలువడదని రాశారు!" అన్నది కాంతం.

"అవును. ఎవరి సంసారాలు వాళ్ళవి!" అన్నాను.

"ఇలా బతికున్నవాళ్ళు ఒంటరిగానే నా వెధవ బతుకు గదవాలని మొహం రాసి పెట్టాడు. ఆ దిక్కుమాలిన దేవుడు!" అన్నదామె దుఃఖం దిగమెంతుతూ.

"ఫీ! ఫీ! ఏ ఏ ఏ! మాటలు?" అన్నాను. టైటి నుంచి, "నాన్నా!" అన్న పిలుపు వినిపించింది ఒళ్ళంతా ఒక్కసారి జలదరించింది.

"కాంతం! అది మన కృష్ణబాబు గొంతే!" అన్నాను. నాకు తెలికుండానే నా గొంతు కంపించింది.

కాంతం కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"అవును! వాడి గొంతే! అర్పెల్ల తరవాత మనం గుర్తొచ్చినట్లున్నాం!" అన్నది. ఆ గొంతులో ఏ రకమైన భావమూ లేదు. కాని ఆ మొహంలో మాత్రం అనిర్వచనీయమైన వెలుగు.

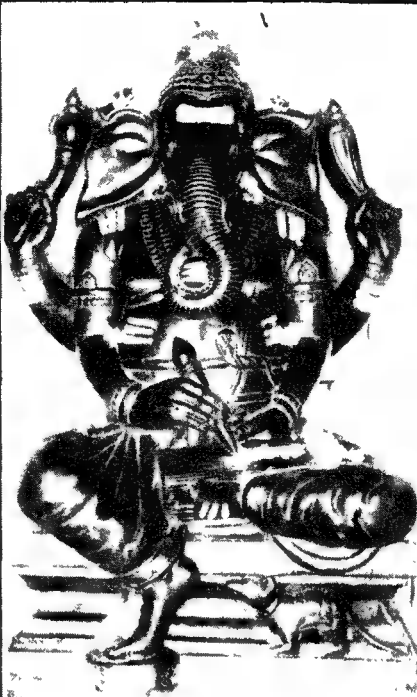
"వెళ్ళి, ఏవయ మేమిటో అడగండి! నా మొహం వైపు చూస్తారే?" అన్నది కాంతం.

తడబడే కళ్ళతో వరండాలోకి నడిచాను.

"కులాసాగా వున్నారా నాన్నా! అమ్మ ఎలా వుంది?" అన్నాడు కృష్ణ.

"ఏదో ఇలా వున్నారా! మీరు?" అని అడిగేను. అర్పెల్లయి పోయింది వాడితో మాట్లాడి. నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తెరుగు తున్నాయి.

"బాగానే వున్నాం నాన్నా! మిమ్మల్ని చూడాలనిపించి..." అని అగేడు కృష్ణ. వాడి కళ్ళల్లోంచి ధారాపాతంగా జారుతున్నాయి

"సాక్షి గణపతి" (శైలం)

"ఓ సాక్షి గణపయ్య
సేతులెత్తి మొక్కెదమయ్య!
అక్షయంబు లోనయిన
అణు పరీక్షల నావమయ్య!
విశ్వకాంతి నొసగుమయ్య."

— నిడమర్రె ఆదిలక్ష్మీప్రసాద్

అశ్రువులు.

"అమ్మాయి రాలేదా?" అడిగాను.

"వచ్చింది నాన్నా! పిఫి గేటు దగ్గరే వుండి పోయింది. దాని భయం దాన్ని!" అన్నాడు కృష్ణ తలవంచి.

"అదే ఏ ఏ! ఏదిలో నిలబెట్టడ మేమిటి?"

అన్నాను, బాధగా.

"తెలివి తెటలు! పిలవమనండి!" అన్నది గుమ్మంలో నిలబడి, కాంతం!

కృష్ణ పిలవకుండానే వచ్చి, కృష్ణ పక్కనే నిలబడి చేతులు జోడించింది, మేరీ

నేను కాంతం వైపు చూశాను. ఆమె కళ్ళార్పకుండా ఆ జంటని చూస్తూ వుండి పోయింది

"అమ్మ చాలా సార్లు చెప్పేది నాన్నా! నా భార్యతో నోములన్నీ పట్టిస్తానని. విజయ రోజూ గోల పెడుతోంది, శ్రవణ మాసం వచ్చింది, వెళ్ళి మిమ్మల్ని అడగమని! మీరు తప్ప మా కెవరున్నారు నాన్నా! వాళ్ళ నాన్న గారికివేసి తెలిపు!" అన్నాడు కృష్ణ ఎలాగో గొంతు పెగుల్చుకుని

"అదే ఏ ఏ? ఆ అమ్మాయి కి నమ్మకాలు ఇందవుగా?" అన్నది కాంతం చాలా, అశ్రువుగా.

"అది నా భార్యమ్మా! అలాని నేను విజయని ఏ విషయంలోనూ బలవంతం చెయ్యలేదు. చెయ్యను చూడ! తనే యిష్టపడుతోంది. కాని నేనే అన్నాను. మా అమ్మకి, నాన్నకి నేను కాని వాళ్ళు! ఇవన్నీ జరిగేవి కావని. అయినా విజయ పట్టుబట్టి టైలుడేర దిసింది." అన్నాడు కృష్ణ.

"కృష్ణా!" అని పిలిచింది కాంతం.

"అమ్మా!" అంటూ కృష్ణ మెద్దిక్కి గబ-గబ తల్లిని సమపించాడు.

కాంతం కొన్ని క్షణాలు కృష్ణ మొహంలోకి చూసింది. ఒక్కసారిగా రెండు చేతుల్లో వాళ్ళు చుట్టేసింది. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

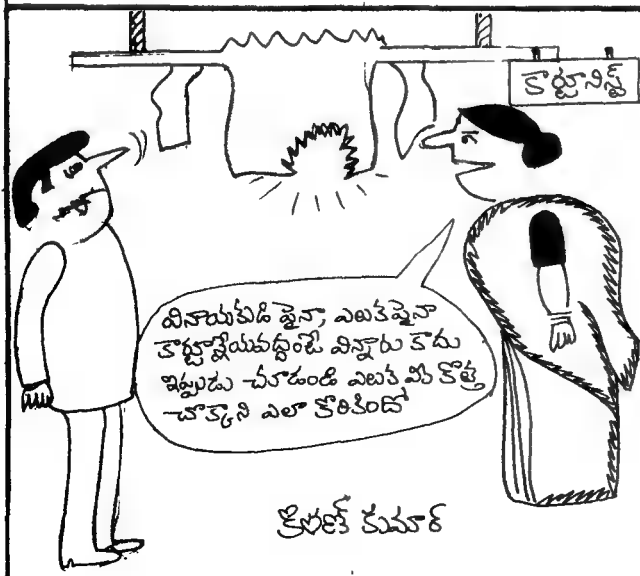
"అమ్మా, విజయా! వాళ్ళని కొంచెం ఓదార్చు!" అన్నాను.

మా కొడలు విజయ మేరీ మెద్దిక్కి పైకిచ్చి వాళ్ళ పక్కనే నిలబడింది.

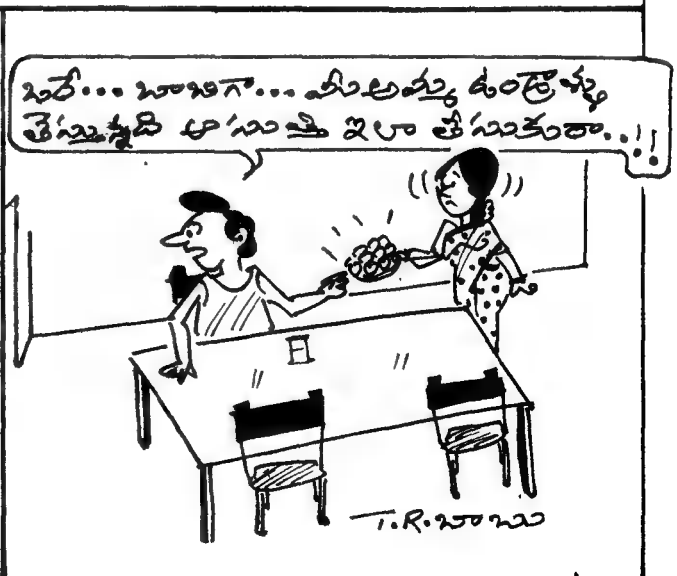
కాంతం ఓ చేత్తో ఆమె తల నిమిరింది.

కొన్ని కొన్ని మధుర దృశ్యాలు నాలాంది రచయితకి చాలా అరుదుగా కనిపిస్తూ వుంటాయి.

కొన్ని రసమయ కావ్యాల సృష్టికి ప్రేరణలవుతూ వుంటాయి. □

క్రైస్టో కుమార్

T.R. నాగం

భార్య విడాకులు - భర్త ఆత్మహత్య!

తాల్గుడికి చెందిన 40 ఏళ్ల శ్రీధర్ అనే డాక్టరుకు, ఆయన భార్య డాక్టర్ రుక్మిణికి ఒక్క క్షణం కూడా వడదెకావడం. అవిడతన భర్తను వెదిలి మద్రాసులో తన తండ్రి యింట్లో వుంటూ తన భర్తతో తనకు కాపురం చేయడం యిష్టం లేదని, తనకు విడాకులు కావాలని కోర్టును కోరిందట. ఈ సందర్భంగా ఆమె తన భర్తకు రాసిన కొన్ని పుత్త్రాలలో ద్రగ్గి చట్టం క్రింద నిన్ను నేను ఈ క్షణంలో ఆరోగ్యం చెయించగలను అని రాసిందట సమాధానంగా డాక్టర్ శ్రీధర్ రాసిన పుత్త్రాలలో కుటుంబం అన్నాక, జీవితం అన్నాక కొన్ని కార్యాలూ, కొన్ని అకార్యాలూ చేసి తీరాలి అని రాశారట. చివరికి తన భార్య విడాకులు యిస్తాందని, తనకివా బ్రతకాలని లేదని ఒకనాడు తన స్నేహితులతో అన్నారు ఆ రాతే ఆయన విషం త్రాగి ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు.

పాడవైన మిసాలున్న ఘనుడు!

స్వీడన్ దేశానికి చెందిన బింకర్ బిల్లాన్ అనే వాచి రిపేరు చేసే ఆయన తన మిసాన్ని 233.6 సెంటి మీటర్ల పొడవుకు విపుగా ఎంచక్కా పెంచుకున్నాడట. తను పనిలో వున్నప్పుడా మిసాల్ని రిబ్బను చుట్టి నట్టు చుట్టి, వో క్లిప్సు పెట్టేస్తాడట. పని ముగిసి బయటికి వచ్చాక ఆ మిసాలని సరైన పదిలి, సవరించుకుంటూ బయల్దేరుతాడట.

పిల్లితో పెల్లి!

పశ్చిమ బెంగాలుకు చెందిన డార్జిలింగ్లో డాక్టర్ అనే వో తెగకు చెందిన వారిలో ఒక వింత ఆచారం వివాహంలో వుందట. పెళ్ళి కొడుకు ముందస్తుగా

కంటికి ఆరోగ్యం కన్నీరు!

బాదానాం రోదనమ్ బలమ్ అని పెద్ద లన్నారు.

కానీ మనుష్యాణాం రోదనమ్ బలమ్ అని యిటీవలి శాస్త్రజ్ఞు లంటున్నారు కన్నీళ్ళు వచ్చేట్టుగా నిద్రపడం ఏ వయస్సు వారికయినా మంచిదని ఏరు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారట. భావోద్వేగం వల్ల వచ్చే కన్నీరులో నీరు, కొన్ని కొప్పు పదార్థాలే గాక, ఎనెకోఫిల్స్ అనే రసాయనిక పదార్థం కూడా వెలువడు తుందట కనుక కన్నీరు కార్చడం ఆరోగ్యానికి మంచిదని అమెరికా- బిక్నాస్ రాష్ట్రాలలో ప్రపంచ కన్నీటి కాంగ్రెస్ సమావేశంలో విజ్ఞానులు నిర్ణయించారట పుల్కిపాయ వల్ల వచ్చే కన్నీటిలో యీ మహత్యం లేదని కూడా వారు ఉద్ఘాటించారట.

ఆడంటే ఆడ, మగంటే మగ!

పిల్లలు- ఆడంటే ఆడ, మగంటే మగ- మన యిష్ట ప్రకారం కనపచ్చునని చెప్పడమే గాక, బొక్కలో వో యిద్దరు డాక్టర్లు అంత పసి వో ఆరుగురు దంపతుల మీద చేసి చూపారట. మగవారి స్థైరములోని x క్రోమోజోమ్ ఆడవారి x క్రోమోజోమ్తో కలిస్తే ఆడ పిల్లలు పుడారని, ఆడవారి x క్రోమోజోమ్ మగవారి y క్రోమో జోముతో కలిస్తే మగపిల్లలు పుడారని, మగవారిలో x y క్రోమోజోములు సమానంగా

వుంటాయని చెప్పి, ఆ ఆరుగురు దంపతులూ కోరిన ప్రకారం వారికి ఆడపిల్లలే పుట్టించడానికి మగవారి ఇండ్రియం నుంచి x క్రోమోజోములను వేరు చేసి, వాటిని వారి వారి ఆడవారి x క్రోమోజోములతో కలిపి, కృత్రిమ గర్భధారణ చేసి, వారికి ఆడపిల్లలు పుట్టించారట. ఈ ఘనకార్యం చేసిన వారు బొక్కో విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ హిడియా మారి అనే ఆయన, కెలో విశ్వ విద్యాలయానికి చెందిన డాక్టర్ రిహబిలిజాకి అనే ఆయన అట!

"అగర్" నుంచి అతి ఖరీదైన సెంటు!

"అగర్" అనే వో చెట్టు నుంచి తీసే సెంటు నూనె ఒక లీట్రే సుమారు రెండున్నర లక్షల రూపాయల ఖరీదుట. ఈ చెట్టుకు ఇరవై సంవత్సరాలు నిండాక ఫంగస్ వల్ల ఒక విధమైన రసాయన సంయోగం చెందుతుందట. తత్ఫలితంగా యీ అత్యద్భుత మైన సెంటునూనిపుట్టి, అనక యీ చెట్టు నుంచి సుగంధపు గాలులు వస్తాయట అప్పుడు చెట్టు నరికి, యీ సెంటు నూనెను తీసి, మిగిలిన కర్రను అగరు వత్తులు చేసేందుకు పునరుద్ధరిస్తారట. ఇవి అస్సాంలోనూ, బర్మాలోనూ, ఫిలిప్పైన్స్లోనూ ఎక్కువగా పెరుగుతాయట.

బొడ్డుదని పిల్లలపై కుటుంబ భారం!

పెద్ద వారికి పుట్టేగాలు దొరక్క. ఘనున్న యీ భారతదేశంలో బొడ్డుదని పిల్లలు పనులు చేసి డబ్బు సంపాదించడం ఎక్కువయి పోయిందట. ఆయిదు నుంచి ఛదిహేనేళ్ళలోపు మగా ఆదా పిల్లలు దేశం మొత్తం మీద సుమారు 440 లక్షల మంది పనులు (పుట్టేగాలనచ్చా) చేసి డబ్బు సంపాదిస్తున్నారు. అక్షరాభ్యాసం కూడా

డాక్టర్! యిక కుటుంబ చిత్తనం నో క్రొపి తెయ్ సే చుసుకుంటిగా!!

కాకుండానే పిల్లలు సంపాదనలోకి దిగిపోతున్నారు కుటుంబ భారం మోయడానికి. ప్రభుత్వం ఎంత ప్రయత్నించినా యీ విషయంలో చెప్పుకోదగ్గ ఫలితాలు దక్కటం లేదట.

వో ఆడపిల్లని, పెళ్ళి కూతురు వో మగపిల్లని పెళ్ళి చేసుకోవాలట ఆ పెళ్ళి అయ్యాక విడాకులు తంతు కూడా అవ్వాలట! ఆ తరువాత ఆ వధూవరుల పెళ్ళిట, అంటే అది రెండో పెళ్ళి అన్నమాట!

ఉచితం!

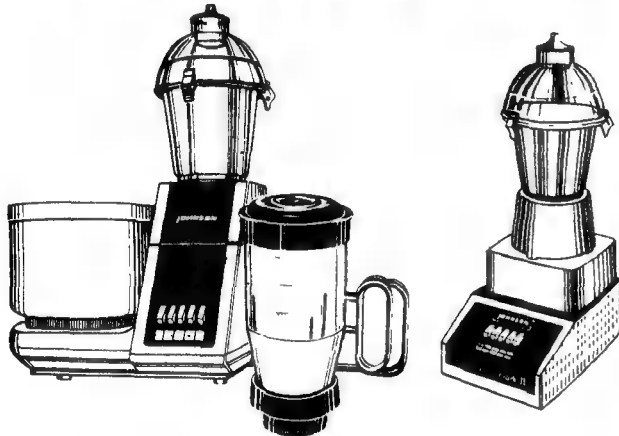
అనుకూలమైన
బ్యాటరీ ఎమర్జెన్సీ ల్యాంపు

ప్రకాష్
పవర్ హౌస్

ప్రతి

JOHNSON

వెరిమిక్స్ / వెరిమిక్స్ మూర్ II లో

భారత దేశపు దృఢమైన, అత్యంత శక్తివంతమైన
మరియు సురక్షితమైన మిక్సర్ గ్రైండర్లు

తీరవడండి!

ఈ అపర అంధ ప్రదేశ్ లో మాత్రమే,
స్థాకులు ఉన్నంత వరకూ పరిమితం

Blumac Electricals India

వ్యాపార ప్రత్యేకతలను
పరిచయించండి

5-9-1115, కాంచనజంగం కాంప్లెక్స్, కింగ్ కోరిడ్

హైదరాబాద్ 500 001 ఫోన్ 231198 / 235856

అన్ని ప్రముఖ ఎలెక్ట్రికల్ సౌధనముల టెండర్ల వద్ద లభించును.

Parade/BE/8611

తుప్పు ధ్వంసం చేస్తుంది

శ్రీ-జిన్-వన్ బ్రాండ్ ఆయిల్ తుప్పును
నిరోధించడానికై తప్పనిసరిగా వాడవలసిన
నూనె. ఉత్తమ నాణ్యత గల నూనెలు
కలిపి ప్రత్యేకించి తయారు చేయబడిన
ఈ నూనె కందెన నూనెగా పనిచేస్తుంది,
యంత్ర భాగాలను శుభ్రం చేసి
కాపాడుతుంది.

శ్రీ-జిన్-వన్

బ్రాండ్ ఆయిల్

తుప్పు నిరోధించడానికి తప్పనిసరి

నీరియత్ జీవితం చేజరిందా? కాకాని కమల

(గత సంచిక తరువాయి)-

దుఃఖ భారంతో వుంది.

కడుపు కోకంతో కుమిలిపోతుంది.

మనసు విప్పి ఏ మాట చెప్పాలన్నా ఇది సమయం, సందర్భం కాదు.

ఆ పరిస్థితిలో ఏ ఆదపిల్ల అయినా పుట్టిల్లే కోరుకుంటుంది.

కాని ఆమె వెదితే పిల్లల మాట ఏమిటి?

వాళ్లని కూడా తీసుకు వెళతానంటే అభ్యంతరం చెప్పకుండా పంపాలి అనుకొన్నాడు.

కాని సీత పిల్లల్ని తీసుకువెళ్లే ప్రశ్నకి లేదని, తాను మాత్రమే వెళుతున్నానని, తిరిగి వచ్చే ఉద్దేశ్యం లేదని చెప్పగానే ప్రభాకర్ పాతాళదయ్యారు.

అతనికి తల తిరిగినట్లయ్యింది.

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఆమెని వెళ్లవద్దనే హక్కు అతనికి లేదు. పంపించాలనే అనుకొంటున్నాడు.

కాని ఆమె శాశ్వతంగా పుట్టింట్లోనే వుండిపోతాననటమే ప్రభాకర్ని దిగ్భ్రాంతుణ్ణి చేసింది.

"సీతా!?" అన్నాడు ఉన్నతుడిలా. ఆ పిలుపులో అర్థం వుంది. ఆవేదన వుంది.

సీత నెమ్మదిగా రెండు అడుగులు ముందుకు వేసి తాళాల గుత్తి బీబీర్ మిదపెట్టింది.

కొద్దిగా నలిగిన చీరలో ... జాతు రేగి ... వదిలిన పువ్వులా నిర్దిష్టంగా వుంది సీత.

ప్రభాకర్ కి చాలా మాట్లాడాలని వుంది. కాని పదాలు అందటంలేదు. భాష రాని వాడిలా తరుముకుంటున్నాడు.

అఖిరికి ఎలాగో గొంతు పెగుల్చుకొని అడిగాడు

"సీతా ...! ... మళ్ళీ ... ఎప్పుడు వస్తావ్?"

జరిగిన కథ-23 : ప్రభాకర్ పిల్లల్ని తీసుకొని బావమరిది పెళ్లికి వెళ్లాడు. నానికి జ్వరం వస్తే ... ఆనంద్ మాసి మందిచ్చి వెళ్లాడు. నానికి జ్వరం తగ్గినట్లే తగ్గి మర్నాడు తెల్ల వారేసరికి హై టింపరేచర్ వచ్చేసింది. నాని మరణంతో సీత మనసు బంధజారిపోయింది. నాని మరణించిన మర్నాడు పెళ్లి నుంచి వచ్చాడు ప్రభాకర్. నాని మరణవార్త విని ప్రభాకర్ గుండె చల్లగా అయింది. మనసు ఉద్వేగంతో కొట్టుకుంది. సీతని తనని క్షమించమని అడిగాడు. సీత తను తల్లితో కూడా తమ ఊరు వెళ్లి పోతున్నానని చెప్పగానే దిగ్భ్రాంతుడయ్యాడు ప్రభాకర్.

సీత నిశ్శబ్దంగా తల ఎత్తి అతనికేసి చూసింది.

ఆమె కళ్ళు రక్తంలో ముంచి తీసిన కలువ మొగ్గల్లా వున్నాయి.

మౌనంగా తల అటు యిటు కదిలించింది.

"బహుశా ఇంక రానేమో! నేను మా పుట్టింట్లోనే వుండిపోవాలి అనుకొంటున్నాను. మీరు కావాలంటే మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోండి. నాకేమి అభ్యంతరం వుండదు. మీరు కోరిన చోట సంతకాలు పెడతాను ... ఇక ఈ ఇంటిలో ... నాకు ఎలాంటి సంబంధము లేదు..."

చెప్పి చప్పున వెనుతిరిగింది సీత.

ఆమె చెప్పింది ఏమిటో అర్థం అయ్యేసరికి అతని గుండె ఝల్లుమంది. అప్పుడే స్పృహ వచ్చిన వాడిలా మెరుపులా లేచి గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడి రెండు చేతులు తలుపుకి అడ్డం పెట్టాడు.

"...."

"సీతా! నావల్ల నిజంగా క్షమించరాని నేరమే జరిగింది. నీకు తీరని ద్రోహం చేశాను. కాని నాకు నానీ మిదగాని ... నీ మిదగాని ... ఏ విధమైన ద్వేషంలేదు. నువ్వు నమ్మవని తెల్చు. కాని ... పిల్లలు నువ్వు లేకుండా వుండలేరు. నా మిద కోపంతో వాళ్లని శిక్షించకు సీతా ... ప్లీజ్ ..."

సీత రెండు చేతులు జోడించింది.

"వద్దు! దయచేసి నన్ను ఆపాలని చూడకండి. శుష్క వాదనలు చేసే ఓపిక నాకు లేదు. నా మనస్సు విరిగిపోయింది. మి పిల్లల సంగతి మి యివ్వం ...

... ఇకకొత్త ఇంటిలో నాకు ఏ విధమైన సంబంధంలేదు."

దెబ్బతిన్నట్లు చూశాడు ప్రభాకర్.

"సీతా! ప్లీజ్. అంత మాట అనకు. నేను భరించలేను."

సీత చివ్వున తథిత్తింది.

"నేను భరించగలనా?"

"...!?"

"మి పిల్లల విషయంలో ఏ చిన్న పొరపాటు జరిగినా మీరు నన్ను క్షమించలేనని, ఈ ఇంట్లో నాకు స్థానం లేదని చెప్పారు. అవునా?"

"..."

"ఇంతవరకు అలాగే కాపాడుకొంటూ వచ్చాను. కాని ఇకకొత్త నా వల్ల పొరపాట్లు జరగవచ్చు. నా మనస్సు దెబ్బతింది. ఆ బాధలో నేను అజాగ్రత్తగా, అప్రమత్తంగా వుండవచ్చు. మంచికయినా - చెడుకయినా నాని నా స్వంత బిడ్డ కనక ఆ బాధ్యత కూడా నాదే అయ్యింది.

కాని ...

... రేపు దురదృష్టవశాత్తూ ఈ ఇంట్లో ఏ చిన్న అరిష్టం జరిగినా దానికి నేనే బాధ్యురాలి అని, నేను కావాలనే చేశానని, కక్ష తీర్చుకొన్నానని నింద మోపితే నేను

వినాయకచవితి ప్రత్యేక సంచిక

భరించలేను.

... ఆ అపవాదుని రూపుమాపి నా నిజాయితీని నిరూపించుకోగల శక్తి కూడా నాకు లేదు ...

... అంతేకాదు ... ఎందుకో నాకు ఇక్కడ వుండాలని లేదు. పైగా ఇప్పుడు నా మనసు కూడా ఏమి భాగుండలేదు ...

అందుకే ... దయచేసి నన్ను ఆపకండి ..."

సీత చప్పున వీర కొంగుతో మొఖం చాటు చేసుకొని చివ్వున వెనుదిరిగి

గుమ్మం చాటింది.

ప్రభాకర్ కి గుండె అగినంత పని అయ్యింది. గభాల్ను చూకినట్టు రెండు అడుగులు ముందుకి వేసి అమె చేతిని పట్టుకున్నాడు.

"సీతా! నీ దృష్టిలో నేను దోషిని. అందుకే నిన్ను ఆపగల శక్తి లేదు నాకు. కాని అఖిరిగ ఒక మాట చెప్తాను. ఎంటావా?"

"...!!?"

ప్రభాకర్ తనలో తను చెప్పుకొంటున్నట్టు గుబులుగా అన్నాడు! ...

దీవితం చేజారిందా

"సంద్య పోయిన తరువాత చీకటి నిండిన నా ఇంట్లో తెరిగి దీపం వెలిగించిన దేవతవి సువ్య. మంజుశీ, హరికి వాళ్లు మృ గురించి సరిగా పూహ తెలియదు. వాళ్లకి కాస్త పూహ తెలిసేసరికి సువ్య వాళ్లని ఆదరించావు. నిన్ను "పిన్ని" అని పిలిచినా వాళ్లు సీల్ అమ్మని చూసుకొని బ్రతుకుతున్నారు. నా మిద కోపం వుంటే నన్ను శిక్షించు. అంతేగాని అమాయకులైన అపనివాళ్లను పొంపించి తల్లి ప్రేమను వాళ్లకి దూరం చెయ్యకు ... నువ్వు మి శారు వెడితే పిల్లల్ని కూడా తీసుకొని వెళ్లు - ఓ నెల రోజులు వుండి వచ్చేయ్యండి."

"....."

"సీత! నీకు ముగ్గురు పిల్లలు అన్నావ్. జ్ఞాపకం వుందా? అందులో ఒక బిడ్డే ఇప్పుడు చచ్చి... పోయ్యాడు కాని.... మిగతా ఇద్దరూ కూడా చ....."

సీత అసహనంగా తల విడిచుకుంది.

"అవంటి. అలాంటి దురుద్దేశాలు నాకు ఎప్పుడూ లేవు."

"లేదంటే సరిపోదు సీత! జరిగిన దానికి నేను ఎంతగానో తల్లడిల్లి పోతున్నాను. క్షమించమని అడిగే అర్హత కూడా నాకు లేదు. అందుకే నువ్వే బాగా ఆలోచించుకుని... నిర్ణయించుకో....."

"....." కదులు మెదులు లేని శిల్పంలా సీత అలాగే నిల్చుంది. "వెన్న" లాంటి ఆమె మనసు "రాయి"లా మారిపోయిందా? అన్నట్లు ఆమె వదనం భావరహితంగా వుంది.

"సీత! హరి సువ్య లేకుండా వుండలేదు. నిన్ను వెళ్ళకుండా అపే శక్తి నాకు లేదు. నీ ఎదురుగా నిల్చునే అర్హత కూడా నాకు లేదు. అందుకే అఖిరిసారిగా..... నిన్ను అభ్యర్థిస్తున్నాను. హరిబాబు కోసం అయినా నువ్వు దయచేసి వెళ్ళు....."

"....."

"లేదా నీ నిర్ణయం మారదు అనుకుంటే సరే అలాగే నువ్వు వెళ్ళు. కానీ ... నీ వెంట హరిబాబుని కూడా తీసుకు వెళ్ళు....."

".....!?" దెబ్బతిన్న సర్పంలా సీత చివ్వున తల ఎత్తింది. ఆమె కళ్ళు నిండా పుత్రకోకం! ఏదో చెప్పాలి అన్నట్లు ఆమె పెదాలు కదిలాయి. కాని గొంతు దాట చిన్న శబ్దం కూడా బయటటికి రాలేదు.

ప్రభాకర్ పళ్ళాకాప పడుతున్నట్లు అన్నాడు:-

"అవును సీత! నేను నిజంగానే ఈ మాట అంటున్నాను. పోయిన 'నానీ'ని నేను ఎలాగూ తెచ్చివ్వ లేను. సువ్య లేకుండా హరిని నా దగ్గర వుంచుకొని తెరిగి వాడ్ని కూడా పోగొట్టుకోలేను. ఇప్పటికే నా మూర్ఖత్వం వల్ల, అహంకారం వల్ల ఒక అనర్థం జరిగిపోయింది. హరి ఎక్కడో అక్కడ సుఖంగా వుండటమే నాకు కావాలి."

"....."

"వాడికి నా కంది సువ్య అంటేనే ఎక్కువ ఇవ్వం అందుకే ... వాడ్ని నీ వెంట తీసుకు వెళ్ళు. నానీకి బదులు నా బాబుని నీకు కానుకగా ఇస్తున్నాను.... నిజానికి వాడ్ని వదిలి నేనూ వుండలేను. అయినా నీ కోసం.... నా పాపాన్ని ప్రక్షాళన చేసుకోవడం కోసం నేను నీకు వాడ్ని ఇస్తున్నాను. ఈ క్షణం నుంచి వాడికి తండ్రి లేదు. నయోజ్ఞానా అస్తి లేదు. సువ్య తప్పించి వాడికి ఇంకెవ్వరూ లేరు."

".....!?"

"వెళ్ళాలన్నదే నీ నిర్ణయం అయితే సీతో పాటు వాడ్ని తీసుకెళ్ళు. లేదా నన్ను మన్నించగలిగితే ప్రయాణం విరమించుకో." అంటూ మొఖం చాటు చేసి గబగబా అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

బయట తోటలో రంగా దగ్గర ఆడుకుంటున్న హరిబాబుని ఎత్తుకుని తెరిగి సీత వున్న గదిలోకి వచ్చాడు.

తను మాత్రం గడప అవతల నిల్చుని బాబుని కిందకి దింపాడు.

కొడుకు బుగ్గలు ప్రేమగా పుణుకి ముద్దు పెట్టుకుని చెప్పాడు.

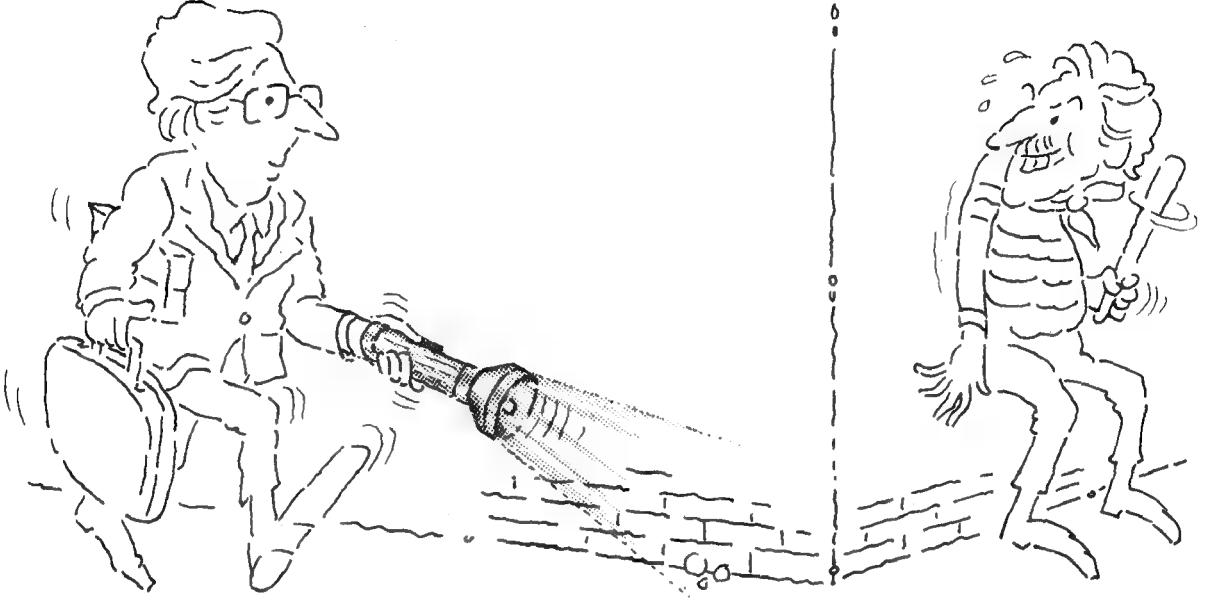

భార్గవ్ ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్

మన్మోహరి మొనగాడు

S.గోపాల్ రెడ్డి B.Sc (A&P) * కోడిరామకృష్ణ

అనిల్ కుమార్

టార్జిలైటు ధగధగా వెలుగుతుందని
తప్పకుండా చెప్పగలం.

అయితే అది చూపబోయే అపాయాల మాట
మేము మాత్రం ఎలా చెప్పగలం!

మా క్యాటరీలను ఎంతో శ్రమ తీసుకుని తయారుచేస్తాం.
అవి మీ కెంతో శ్రమనుడి వేవ చేయాలన్నదే మా ధ్యేయం.

నోవీన్ విషయంలో నాణ్యత అన్నది తప్పక వరసం
కాదు. మరింత మన్నితైనది, మరింత శక్తిగలది, మేలైన
టిక్ రెసిస్టెన్స్ గలది అంటూ అదే పనిగా జపం చేసే
పట్టి మాటల వరస కాదు.

నోవీన్ నాణ్యత ఈ క్యాటరీని వారినన్నడల్లా మీ కై మీరే
చూడగలంది.

కమక మీరు క్యాటరీ కొంటున్నప్పుడు నందిగంలో పడకండి.
నోవీన్ చేపట్టండి.

నోవీన్
లఖన్ పాల్ నేషనల్ లిమిటెడ్
లక్నో, గుజరాత్.

నేషనల్ & పానాసోనిక్
ఉత్పాదనల విస్తారాలైనవి.
జపాన్ దేశపు మట్టుపైట ఎలక్ట్రా
వారికొది సమర్థి ప్రయత్నం.

ఓహో! నోవీన్

దారి చూపుము దేశ ప్రజకు

పండన మో గణనాథా! పంచిత విమిధా!
సుందర ప్రణవ స్వరూపా! శుక్లాంబరదారి!
ఈదేశం నీ దేశం వాతముకొరి ఒక్కసారి
ధ్యానముప్ర పడి మేటి దారి చూపరావయ్యా!

ఒక కన్సింక్ కంటిని ఉరిమి హెచ్చరిస్తుంటే
కుడి చేతిని ఎడమ చేయి కొరి లంఘ మిమ్మంటే
ఒక కాలింకోక కాలును ఒడిన పట్టి తన్నుతుంటే
మనసుకవి సుఖ శాంతులు మనిషికి మాయని కాతులు?

కరుణా సహనము సేవ కారులు కాగా
మానవతా తరువు రూపు మాన యున్నదినాడు
దుత విద్యోగము మౌఢ్యం మర్రిలా విస్తరిల్లి
కర్తవ్యము దో ధింపుము గజాననా! దేశప్రజకు.

ప్రాణావన దీక్షితులై ప్రజను కామ వైద్యులే
పెషంట్లను కొరి కొరి ప్రేతపురికి పంపేరే
ఎంతట హృదయ విదారక మెంతట వాంస
ఇంత ఎడవ బుద్ధులతో ఎటుపోతోందీ జాతి!

జనగణాళి మనసులలో అణగారని ధ్వేష ధూళి
సమనహృద చల్లుమయ్య సతము కాంతి శికరాళి
ఎనుగు తొండము దేవర! హృదయాంజలు లినిగో
ధ్యానముప్ర పడి మేటి దారి చూపరావయ్యా!

-సూర్యదేవర రవికుమార్

క్షీవితం చేజారిందా

'బాబూ! పిన్ని ఎలుగొంది. వెళ్ళు.' సిత హృదయం ఏకలం అయ్యింది.
కళ్ళిందా నీటి చుక్కలు నిండి చూపు అలుక్కుని పోతుంటే నెమ్మదిగా తల
ఎత్తింది సిత.

ఎదురుగా....

కాస్త దూరంలో హరిబాబు నిల్చుని వున్నాడు. వాడికి ఇప్పుడిప్పుడే నడక
వస్తుంది. తూలి పడిపోతాడేమో... అన్నట్లు నిలుచుని వున్నాడు
వాడు పడకుండా ఆసరా కావాలి. ఇంతకు ముందు సిత కనిపిస్తే "పిన్ని
పిన్ని .." అంటు గునగునానడిచి ఆమె ఒడిలో చేరేవాడు.

కాని ఇప్పుడు శోకతప్తలా వున్న సితని చూస్తూ బెదిరినట్లు దూరంగా
అలాగే నిల్చున్నాడు.

"హాయి నానీని ఎలాగూ తెరిగి ఇయ్యలేను. అందుకే బాబుని నీకు కానుకగా
ఇస్తున్నాను... ఈ క్షణం నుంచి వాడికి తండ్రి లేడు. నయ్యాసా అన్నీ లేదు.
తల్లి, తండ్రి అన్ని నువ్వే...."

"నా.... నీ!"

సిత గుండెల్లో ఒక ఉద్వేగపు అల. మాతృమమకారపు వెల్లువ.

మరుక్షణం సుడిగాలి చుట్టినట్లు సిత రెండు చేతులూ బాబుని
చుట్టుకున్నాయి. సిత ఒడిలో గువ్వలా ఒదిగి పోయాడు బాబు....

"నానీ... నాబంగారు కొండా.... మూడు రోజుల్నుంచి ఎక్కడికి వెళ్ళావురా?"

ఈ అమ్మని ఒదిలి..... నువ్వు లేకుండా నేను బ్రతకలేనురా..... తండ్రి....."

సిత మనసు మూగగా రోదిస్తూంది.

చెక్కిళ్ళపై అశ్రువాహిని వెల్లువలా పొంగుతుంటే బాబుని హృదయానికి
హత్తుకొని వాడి ఒళ్ళంతా ముద్దుల వర్షం కురిపించింది.

తోలకరి జల్లు పడ్డ భూదేవిలా ఆ మాతృహృదయం పులకిస్తూంది.

గుమ్మం ప్రక్కగా నిల్చుని ఆ సుమధుర దృశ్యాన్ని చూస్తూ నోట మాట్లాడు
రానట్లు అలాగే చిత్తువులా నిల్చుండి పోయ్యాడు ప్రభాకర్.

స్త్రి హృదయం అమృతం.

అందులో ప్రేమకేగాని ధ్వేషానికి తావు లేదు.

* * * *

"మృత్యువు" మనిషిని మనిషి నుంచి వేరు చెయ్యవచ్చు.

కాని మమతల్ని, అనుభూతుల్ని వేరు చెయ్యలేదు.

మాతృత్వపు వెల్లువని అణచి చెయ్యలేదు!

అప్పుడే వుట్టిన "లేగదూడ" చచ్చిపోతే అవు బెంగ పడుతుంది.

దూరంగా నిలబెట్టిన గడ్డి దూడని చూసి తృప్తి పడుతుంది.

"మృత్యువు" అనే వాడి గాయాన్ని సృష్టించిన భగవంతుడే "మరువు" అనే
మహాసంజీవిని కూడా ప్రసాదించాడు.

గొడ్డు అయినా - స్త్రి అయినా ప్రేమ ప్రేమే!

మాతృత్వం మాతృత్వమే. మగవాడు ఈ త్యాగాన్ని తెలుసుకోవాలి.

"పలువు తాడు మెడకేస్తే పాడి అవురా

పసుపు తాడు ముడులేస్తే ఆడదామెరా

బొడ్డు పేగు తెగిపడ్డ రోజు తలుచుకో

గొడ్డు కాదు ఆడదనే గుణం తెలుసుకో...."

అన్నకవి ఎవరో గాని.... పచ్చి నిజాన్ని ఎంత హృద్యంగా చెప్పాడు?

అనాదిగా స్త్రి అటోగి మటోగి వుండటానికి, ఆమె అశ్రుభూషణి అంతం లేక
పోవడానికి కారణం ఈ మాతృమమకారమే!

ఆ మమకారం అనే జైలులో ఆమె ఖైదీ! సెంట్రీ మగవాడు!

కాని - ఆ జైలు మగవాడు చెయ్యలేదు.

"పిరికి తనన" అనే గొడలతో, "మంచి" అనే కటకటాలు అడ్డం వేసి, "త్యాగం"

అనే తాళం కప్ప బిగించుకుని స్త్రి ఆ జైలు సృష్టించుకుంది.

మాతృత్వం, ప్రేమ అనే సంకెళ్లు వేసుకుని అందులో తనకి తనే "బంది"
అయ్యింది.

ఆ జైలు నుంచి బయట పడాలని, ఆ శృంగారాలను శ్రెంచుకోవాలని ఆమె
ఎన్నడూ ప్రయత్నించలేదు

"సెంట్రీ" దౌష్ట్యం, ఆరాచకం ఎక్కువైతే ఆమె ఆ ప్రయత్నం
చేస్తుండేమో....

కాని ఆమె అందుకు ప్రయత్నించిన నాడు సృష్టి చిత్రం మారి పోతుంది.

- "అలుగుటయే ఎరుంగని

మహా మహితాత్ముడు

అజాత శత్రువే

అలిగిననాడు

సాగరము లన్నియు

ఏకము కాక పోవునే?" - అన్నట్లు..... స్త్రి ఆ సంకెళ్లు ఛేదించుకున్న రోజు
"ప్రేమ" అన్న పదానికి ఈ సృష్టిలో అర్థం వుండదు.

అశ్శీలంతో, ఆరాచకంతో మానవత్వం మంట కలిసి పోతుంది.

అందుకే స్త్రి ఆ బంధనాలను చేదించుకో లేక పోతుంది. క్షమయా ధరిత్రీ.

అంత వరకు ఆమె కంటి నుండి రాలిన ప్రతి అశ్రుకణం సృష్టికి శ్రీరామ రక్ష!

మరి.....

"స్త్రి" అంటే శక్తి వ్యర్థపాటు కదా?

(అయిపోయింది)

గూడు

కందుమర్రి వెంకటేశ్వరరావు

"తాతయ్యా, మన ఇంట్లో ఎచ్చుకలు గూడు పెడుతున్నాయే"

అఫిసు నుండి అప్పుడే వచ్చిన పరంధామయ్య గారిని ఇంట్లోకి రానియ కుండానే కాళ్ళను చుట్టేసి సంబరంగా చెప్పాడు ఐదేళ్ళ మనవడు రాజా మనవడిని ఎత్తుకుని లోపలకు వచ్చారు

వరండా గదిలో ట్యూబులైటు పోయి నెలయింది. 'ట్యూబు కొందామని, అనుకోవడం, మరచి పోవడం... నాల్గోజుల క్రితం పరంధామయ్య గారు రాజాతో కబుర్లు చెబుతూ చూసారు. మగ, ఆడ ఎచ్చుకలు రెండూ గదిలో అటూ యిటూ ఎగరడం, చూస్తుండగానే అవి రివ్వైన బయటకు వెళ్ళి నోట రెండేసి గడ్డి పరకలు తీసుకుని లోపలకు వచ్చాయి ట్యూబు, ఫ్రెముకు మధ్య ఉన్న స్థలం తమ గూడుకు అనువైన స్థలమని అనుకున్నా యేమో వాటని తీసుకొచ్చి అక్కడ ఉంచాయి.

ఇవి ఇక్కడ గూడు పెట్టేలా ఉన్నాయి... చెత్తంతా పడేస్తాయి." అనుకుని ఎచ్చుకలు బయటకు వెళ్ళగానే ఆ గడ్డి పరకలను తనపారు పరంధామయ్యగారు అతనలా వెళ్ళడం తరువాయి ఎచ్చుకలు మళ్ళి పెట్టేవి

రెండోజుల వరకూ వాటని అక్కడ గూడు పెట్టుకుండా చేయాలని ప్రయత్నించారు. అయితే వాట పట్టుదల ముందు అతను ఓడిపోయారు.

"ఆ ట్యూబు తనెయ్యండి. మరిక గూడు పెట్టవు."

పరంధామయ్య గారి భార్య అనసూయ సలహా ఇచ్చింది.

"అనసూయా..... ఇక్కడే గూడు కట్టాలని అవి ఎంత పట్టుదలతో ఉన్నాయో చూస్తున్నావు కదా! వాటని నిరుత్సాహ పరచడం నాకిష్టం లేదు. గుడ్డు పెట్టి, అవి పిల్లలయింతర్వాత వాటికి రెక్కలు వస్తే ఇక్కడ ఉండవు... మహా అయితే రెండు మూడు నెలలు...," అన్నారు నవ్వుతూ.

రాజా కయితే సంబరం.

గూడు వంక చూస్తుండేవాడు.....

తాతయ్య ఇంటికి రాగానే ఆ గూడు గురించే కబుర్లు.

పరంధామయ్య గారు కొడుకు కృష్ణారావును సూటిగా అడిగారు. కృష్ణారావు ఒక్కడే కొడుకు తర్వాత ఎల్లలు పుట్టక పోవడంతో ఆ దంపతులకు కృష్ణారావంటి చిన్నప్పటి నుండి ముచ్చ ఎమ్మే వరకు చదివించారు. చదువయిపోగానే ఉద్యోగం.... పరంధామయ్య గారికి అంతకుంటే అనందం ఇంకేముంది కొడుకు ఏ పని చేసినా అతను అభ్యంతరం చెప్పరు ..

కట్నం అశించకుండా కొడుకు ప్రేమించిన అమ్మాయి సతను కొడలుగా తెచ్చుకున్నారు....

ఆ మధ్య కృష్ణారావు తక్కువ ధరకే వస్తుందని ప్లాటు కొన్నాడు. ఇల్లు కట్టి ప్రయత్నాలు చురుగ్గా చేస్తున్నాడు

"నీ నిర్ణయంలో మార్పు రాదా"

చవితి దేవునికి హారతి

అయ్యో వినాయకస్వామి
అక్షయలో అక్షంతలు వేసివో
గణపతీ నీ అభినయం దర్శయామి
ఇక్కడ నీ పేరుతో మా పాలకులు
అభినయాలు, వేషాలు వేస్తున్నారు
నీకు ఈ పదు కేవలం
గరిక పత్ర సమర్థయామి
అందామంటే దాన్ని కూడా
వెస్తున్నారు పుష్ప, తుప్ప.

నీ వాహనం అనింద్యుడు
దాని సంతానం కుటుంబ
సంక్షేమం పొటించక
పంటలను, మా ఇంటి

పంటలను, నీ దండకం
పుస్తకాలను వైవేద్యం
పడుతున్నాయి
మూషిక నిర్మూలనకు
కొన్ని కోట్లు తగల పెడుతున్నారు.
నీకు తో మ్మిది రాత్రులు పూజలు
చవతినాడు చతుష్పష్ట్యవచార పూజలు
జరిపెస్తాం అతిపృష్టి, అనాపృష్టి
చీడ తీడల నుండి రక్షించు
నీకైతే ఏం ఛత్రపతివి
సిద్ధి, బుద్ధిలపతివి
నీ కొనం మా పాలకులు

బహువిధ వేషాలు వేస్తున్నారు
టర్నెట్టు, టోపిలు ధరిస్తున్నారు.
మా కో శమంతకమణి
పారేయ మంటున్నారు
స్వార్థపరులు, దురాశా
మూషికశ్రేష్టులు వాటి
పరమమిత్రులు
నీవు వస్తున్నావంటే భయపడుతున్నారు
ఏకదంతదవైనా వక్రతుండముతో ద
వారిని దండించి, భూలో కమున
పారులందరికి సుఖము పండించి
దీపించుమయ్య మదఘూర్ణితలో చన

- ఎం. ఎస్. ఎం.

గూడు

రాజు ఒకటి కేరింతలు.
"తాతయ్యా.... తల్లి నోటితో అన్నం తీసు
కెళుతుంది".
మగ, అడపిచ్చుకలు రెండూ పిల్లలకు కావలసిన
అహారాన్ని సేకరించి గూడులోకి తీసుకెళ్ళడం, మళ్ళీ
అవి బయటకు రావడం.... అన్నీ గమనిస్తున్నాడు
రాజు.
"తాతయ్యా.... అవి బయటకు రావా".
"రెక్కలు వచ్చే వరకూ పిల్లలకు కావాలసిన
అహారమంతా తల్లి పిచ్చుక- తండ్రి పిచ్చుకలే
తీసుకొస్తాయి. రెక్కలో చేక తమ అహారాన్ని తమ
సంపాదించుకుంటాయి".
తాతయ్య చెప్పేది వేదాంతం రాజుకు...
శ్రద్ధగా వింటాడు ...
* * *
రోజులు గడుస్తున్నాయి.
పరంధామయ్య గారు ఇంకో రెండు రోజుల్లో
రిటైరవుతారు. రిటైరయిం తర్వాత ఇంట్లో భార్య.
కొడుకు, కొడలు, మనవడు మధ్య హాయిగా విశ్రాంతి
తీసుకునే రోజులను ఆహించుకుంటూ ఇంటికి
వచ్చారు....
వరండాలో అనసూయ దిగులుగా కూర్చుంది.

"ఏమిటో యే.... ఈ వేళ దర్శిగా ఉన్నావు" అన్నారు
క్రిందనే ఆమె ప్రశ్నిన కూర్చుంటూ.
"ఎల్లుండి మన శ్వష్ట కొత్త ఇంట్లో గృహ
ప్రవేశం ... అందరికీ చెప్పడానికి సీతను, రాజును
తీసుకెళ్ళాడు."
"అవివయం ముందే చెప్పాడు.... అద్దెకు ఇమ్మని
చాలా మంది అడిగారట."
పరంధామయ్య గారు చాలా మామూలుగా
అన్నారామాట.
"అది కాదండీ.... మేరు అఫిసు కెళ్ళిం తర్వాత సీత
అబ్బాయితో అన్నమాటలు విన్నాను...."
అనసూయ గొంతు తడబడుతుంది.
వంతగా చూసారు భార్యను.
"అనసూయా.... నువ్వే దేనికో బాధ పడు
తున్నావు...."
పరంధామయ్య గారిలో కంగారు మొదలయింది.
"కొత్త ఇల్లు కట్టుకున్నాం.... గృహ ప్రవేశం
అయింతర్వాత ఆ ఇంట్లోనే వసనం ఉండి పోదాం....
అని సీత అంది" అన్నప్పి భోరున విచ్చేసింది!
అనసూయ.
పరంధామయ్య గారు కొయ్యబారి పోయారు.
చాలా సేపటి వరకు తేరుకోలేక పోయారు.
కొడలు నోటంబ అమాట విన్నప్పుడు నుండి భార్య

"శ్వష్టా..... నువ్వే మాకు ఒక్కడివే.... మూడు
నెలల్లో నేనెలాగూ రిటైరవుతాను. రోజో మావో
రాలిపోయే వయసు వాడి.... లంకంత ఇల్లుండగా
మళ్ళీ ఎందుకు ఇంకోకటి".
పరంధామయ్య గారికేవలం ఇష్టం లేదు
కొడుకు ఇల్లు కట్టించడం.... ఎన్నో సార్లు నచ్చ
చెప్పారు.
"నాన్న గారూ.... ఇంకో సంవత్సరంలో అది మంచి
సెంటర్ వుతుంది.... అద్దెకు ఇచ్చుకోవచ్చు కదా".
శ్వష్టా రావు అలా అనగానే ఏదో ఆహించుకున్న
పరంధామయ్య గారు నిట్టూర్పు తేలిగ్గా.
కొడుకు, కొడలు ఇంటి పనులు దగ్గరుండి
చేయిస్తున్నారు.
"అనసూయా.... మన అబ్బాయి అప్పుడే ఇల్లు
కట్టించేస్తున్నాడు.... తెలివి తేటలంటే అలా
ఉండాటి. లోను, కొంత అప్పు, కొడలు బంగారం...
డబ్బును చాలా తెలివిగా ఖర్చు పెడుతున్నాడు...."
భర్త మాటలకు, కొడుకు చేస్తున్న పనికి
సంతోషించింది అనసూయ.
* * *
"తాతయ్యా.... గుడ్డు పిల్లలయ్యాయి....
కిచకిచ మంటున్నాయి."

తెల్ల మచ్చలు

మా మందు వాడిన 30 గంటల తర్వాత
మచ్చరంగు మా ర దం ప్రారంభించి
తర్వాతనే ఆనలు చర్మపురంగుకు మారును
మీ వ్యాధి గూర్చిన పూర్తి వివరాలు
ప్రాసెస్ వైద్యం పొందుటకు రు. 50/-
మీ ఆడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

JUGAL KISHOR VAID

[No. 55] P. O. Katri Sarai
[Gaya] Pin : 805105

విద్య

B.A. / B.Com. / B.Sc. / M.A. /
M.Com. / B.Ed. టైల్డ్ పైనెస్
One sitting లో డిప్లొమా కండి.
ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి | ఏ అర్హత రేకున్నా
20/28 సం. నిండినవాడు ఆర్డులు.
ప్రాస్పెక్టస్ రు. 5/- M. O.

Phone No. 76910

Santhi College

Vijayawada St. VIJAYAWADA-1

ఒకే రుఫాల్
ఉత్తీర్ణులు కండి!

M.A.,

సెకండ్ క్లాస్కు పూర్తి హామీ

ALSO

M.Com., B.A., B.Com.,
PROSPECTUS Rs.5/- (M.O)

SHANTHI TUTORIALS

HANUMAN PET,
VIJAYAWADA-520003

ఎంత బాధ పడుతుందో సులభంగా గ్రహించారు.

సత ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టిన రోజున అడవిల్లులు లేరనే చింత తిరిపోయింది అనసూయకు సత ప్రతిపనిలో తోడుగ ఉండేది.

అత్తయ్యా అత్తయ్యా అని ప్రతి నిమిషం ఎల్లప్పుడూ అనసూయ పొంగి పోయేది ..

మనపడు పుట్టడం

ఇల్లంతా కళ్ళ..

అటువంటిది ఈ రోజు సత ఆ నిర్ణయం తీసుకుందని తెలిసిన క్షణం అనసూయ మనసు మనసులో లేదు.

పరంధామయ్య గారు అనసూయను చిన్న ఎల్లారా చక్కగగా తీసుకున్నారే తప్ప ఇంకేం మాట్లాడలేకపోయారు

అలా ■ ఇద్దరూ ఎంతసేపు ఉండి పోయారో తెలియదు. "అత్తయ్యా.. చికట్లో కూర్చున్నారేం ... లైటు వెయిండా సత ఎలుపుకు ఉలిక్కి పడ్డారు..

తాతయ్యా, అంటూ చక్కగ వచ్చిన రాజును ఎత్తుకుని లోపలకు నడచారు పరంధామయ్య గారు

ఎవరి ఆలోచనలో వాళ్ళున్నారు

ఎలాగో భోజనం అయిందనిపించి వరండాలో కూర్చున్నారు పరంధామయ్య గారు.. కృష్ణారావు నెమ్మదిగా అక్కడకు వచ్చాడు.

"కృష్ణా! నీ నిర్ణయంలో మార్పు రాదా? అనునయంగా అడిగారు

"నాన్నగారూ సొంతంగా ఇల్లు కట్టుకున్నాం... కొత్త ఇంట్లో ఉండాలని ఆశ పడుతుంది సత అందుకని.. ఆమె మరి మాట్లాడ లేదు కృష్ణారావు

పరంధామయ్య గారు కొడుకు కళ్ళల్లోకి చూసారు....

"కృష్ణా! నిన్ను కాసుంచగల వైర్యం లేదు. . ఈ ఇల్లు, డబ్బు అంతా నీ కొనసం సంపాదించాను రిటైరయిన క్షణం మి అందరి మధ్య రోజులను సంతోషంగా వెళ్ళబుచ్చాలని ఆశతో బ్రతుకు తున్నాను.. మా కలలను కల్లులుగా మిగిల్చి, కన్నీటిలో పడేసి వెళ్ళి పోవాలని నిర్ణయించుకోవడంలో మేమేం పాపం చేసాం "

పరంధామయ్య గారి కళ్ళు తడయ్యాయి.

ఎప్పుడో చ్చిందో అనసూయ కొడుకు చేతులు పట్టుకుని ఏడ్చేసింది...

"కృష్ణా! నువ్వెక్కడో ఉండరా! ఆ ఇల్లు అద్దెకు ఇచ్చేయి!"

"అత్తయ్యా.. మిమ్మల్ని ఏది ఏదో పై ఉారు వెళ్ళిపోతున్నట్లు బాధపడతారేం ఆ ఇంటికి ఈ ఇంటికి మహా అయితే ఆరు మైళ్ళు దూరం ... రోజూ పస్తాం కదా" అంది సత.

సొంతంగా కట్టుకున్న ఇల్లు.

కొత్త ఇల్లు.....

కొత్త ఇంటిలో తను గడపబోయే కొత్త సంసారం గురించి కొత్త ఉపాసలో, సరికొత్త కలల

వంట

కొబ్బరి ఉండ్రాళ్ళు

కాపలనని - మూడు చిప్పల పచ్చికొబ్బరి, పావు కేజీ బెల్లం, ఒక శెరు విసరిన బియ్యపు ఎండ, ఐదు యాలకులు, కొద్దిగా ఉప్పు.

చేసే పద్ధతి - ముందుగా కొబ్బరిని తురుముకుని ఉంచాలి బెల్లం తరిగి తురిమిన కొబ్బరిలో వేసే ముచ్చగా చంచుకొవాలి, యాలకులు పొడి చేసే చంచిన ముచ్చలో కలిపి ఓ ప్రక్కగా పెట్టుకొవాలి కొంచెం నీటిని వేడి చేసే విసరిన బియ్యపు ఎండలో పోసి తగినంత ఉప్పు వేసే గట్టిగా కలుపుకొవాలి

ఇప్పుడు కొబ్బరి బెల్లంతో చేసిన ముచ్చను చిన్న చిన్న ఇంచులుగానూ, బియ్యపు ఎండతో కలిపిన ముచ్చను పెద్ద పెద్ద ఇంచులుగానూ చేసుకొవాలి బియ్యపు ఎండ ఇంచును అరచేటిలో పడలాగా తట్టి, కొబ్బరి బెల్లంతో కలిపిన ఇంచును దానిపై ఉంచి అది కనపడకుండా బియ్యపు ఎండని కప్పేస్తూ ఇంచ చేయాలి. ఈ విధంగా అన్నీ చేసుకుని అవరిపై ఉడికించి దించుకొవాలి ఈ ఉండ్రాళ్ళను దేవుడికి నైవేద్యంగా పెట్టవచ్చు. టఫన్ గా కూడా చేసుకోవచ్చు.

— మంత్రెన విజయలక్ష్మి

మత్తులో ఉంది సత ..

ఆ సమయంలో సతకు అత్త, మామయ్యల గుండెల్లో రేగుతున్న బాధ ఏమిటో తెలియడం

అంకితం

"నేను కథ వ్రాసినా, నవల వ్రాస్తున్నా చక్కని ఏమర్చులతో, సూచనలతో నన్ను వ్రాపు పొస్తున్న మిత్రుడు, నా కొలిగి అయిన శ్రీ కె కొటిశ్వరరావుకు విరుకాసుకగా"

— రచయిత

లేదు. .

"మీరు భోంచేసి పని మీద వెళతా నన్నారు .. ముందు వెళ్ళండి" అంది సత భర్తతో .

బొమ్మలయ్యారు వృద్ధ చంతులు.

* * * *

పరంధామయ్య గారు ఆ రోజు రిటైరయ్యారు.

అఫిసు ఘనంగా పిడ్డోలు చెప్పింది

తడబడే అడుగులతో ఇంటికి వచ్చారు

ఆ రోజు ఉరయమే కొడుకు కొత్త ఇంట్లోకి గృహ ప్రవేశం చేసాడు. .

సాయంత్రం సత మిగిలిన సామానంతా సర్ది అటోలో ఎక్కించింది.

తాతయ్యా అని రాజు పరంధామయ్య గారిని చుట్టిపాడు

■ పని మనసుకు ఏం తెలుసు తాతయ్య వృద్ధయ ఘన

రాజు ఎచ్చుకల గూడు చూసాడు. .

"తాతయ్యా.. అక్కడ తల్లి ఎచ్చుక, తండ్రి ఎచ్చుకే ఉన్నాయి ఎల్ల లేవి" అని అమాయకంగా అడగాడు

పరంధామయ్య గారు మనవడిని గుండెలకు హత్తుకున్నారు ..

ఎల్ల లేవి తాతయ్యా రాజు మళ్ళీ అడగాడు

"ఎల్లలకు రెక్కలు వచ్చాయి చావా" ఏగిరి పోయాడు" ఇంకేం చెప్పగలరు

"మరి వాటికి గూడు ఎక్కడుంది .. ఇదే కదా"

"ఈ గూడుతో ఇంకేం అవసరం ... రెక్కలు వచ్చాయి. తమ గూడు తమే కట్టు కుంటాయి.

రెక్కలు రానంత వరకే అమ్మా, నాన్న కట్టిన గూడులో ఉంటాయి . ఇప్పుడు పెద్ద పయ్యాయి కొత్త గూడులోకి వెళ్ళిపోతాయి "

అలా చెబుతున్నప్పుడు తాతయ్య పండినగుండె ఎంతగా నలిగి పోతుందో ఆ చిరు గుండె కెలా తెలుస్తుంది

"అత్తయ్యా ... మళ్ళీ రేపు వస్తాం.... రా రాజూ" సత కొడుకు చేతులు పట్టుకుంది.

"తాతయ్యా.. దాడే కొత్త ఇల్లు బాగుంది.. రేపటి నుండి అక్కడే ఉంటామని చెప్పింది మమ్మి....

కొత్త ఇల్లుకు నీవు, నాన్నమ్మ ఎప్పుడో న్నారు "

"ఈ ముసలి అమ్మా, నాన్నకు పాత ఇల్లు చాలు బాబూ" మరి మాటలు నోట్లోంచి పెగల్లేదు

పరంధామయ్య గారికి.

కొడుకు, కొడలు, మనవడు అక్కణ్ణించి కదిలారు.

అలాగే కూర్చుండి పోయారు పరంధామయ్య గారు. అనసూయ.

రెక్కలో చ్చి వెళ్ళిన పిల్లలను తలచుకుంటూ గూడు దగ్గరే బిక్కు బిక్కు మంటున్న పిచ్చుకలు

రెండు తమకే చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నాయి.

భాష కందని ఏ భాషమో తమ బాధను పాటకి అందజేసిందేమో తమనే చూస్తున్నట్లుని పించింది

పరంధామయ్య గారికి.

ఆ గూడు చిన్న బొయింది.

ఈ గుండె భాళి అయింది.

గుంటూరు కేంద్రియ విద్యాలయం 7వ తరగతి విద్యార్థిని ఏ పి. షాహిదీ దక్షిణ కొరియా 28వ ప్రపంచ పాఠశాల విద్యార్థుల కళా ప్రదర్శన సమారోహ పాల్గొనిపి ఎఫ్. ట్యూట్ స నిమార్ ఆయా సలమం విద్యాలయ చేసిన హాబిల్ గ్రాండ్ ఫ్రైజ్ తోపాటు ఆమెకి చెందిన సమారోహ పది రోజుల కొరియా ప్రభుత్వం కర్చులలో ఆ ప్రభుత్వమే విద్యార్థిని తమ ఆరయ విత్రకళా ప్రదర్శన మేళా, కార్గోకమలలో పాల్గొని ఫ్రైజ్ ని తానే స్వయంగా గెలిచి హాబిల్ మొత్తం పంచాయ ఆందులో ఒక్క విద్యాలయంకే 40 పంచాయ ప్రపంచంలో పాల్గొన్న డోలలో గ్రాండ్ ఫ్రైజ్ దక్కింది పచ్చిన గ్రాండ్ ఫ్రైజ్ ఏ

5-9-1986 శుక్రవారం మొదలు 11-9-1986 గురువారం వరకు

-విద్వాన్ కొట సత్యరంగయ్యశాస్త్రి

అల్లంత దూరం నుంచి తన ఇంటివైపు చూసి తృప్తిపడ్డాడు సోమరాజు. ఒక్క సారిగా అతడి గుండె కొట్టుకునే వేగం పెచ్చింది. అరుగులు తడబడ్డాయి. అందోళన అతడి అణువణువునూ అక్రమించుకొంది... మరో సారి కళ్ళు చిందుకొని ఇంటి వైపు చూసి చుక్కమ్మ అన్నంతవరకే చేసినట్టుంది అనుకున్నాడు. అవిడలా చేసినా అతప్పు తనదే గాని అవిడది కాదని కూడా అనుకున్నాడు.

చుక్కమ్మ ఇంట్లో దాదాపు అరు సంవత్సరాల నుంచి అడ్డకుంటున్నాడు సోమరాజు. అరు సంవత్సరాలుగా ఎన్నడూ లేనిది ఈ మధ్య అడ్డ పెంచమని ఒకటి గొడవ పెడుతోంది చుక్కమ్మ.

అయితే సోమరాజు సామాన్య షిబి. చేస్తున్నది చిన్న ఉద్యోగం. ఇళ్ళ అద్దెలు, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరుగుతున్నంత వేగంగా అతడికి షితం పెరిగే అవకాశం లేదు. కుటుంబం చూస్తూ కాస్త పెద్దది. అవిడ అడ్డ పెంచమన్నప్పుడల్లా "చూద్దాం.... చూద్దాం....." అంటూ రోజులు నెట్టుకొస్తున్నాడు సోమరాజు.

ఇలా చూద్దాం అంటూనే తన ఇంటి చూరుకు అతుక్కు పోయేలా వున్నాడని- నెల్లాళ్ల క్రితం ఇల్లు ఖాళీ చేసేయ్యమని సోమరాజుకు సీరియస్ గా వార్షింగ్ ఇచ్చింది చుక్కమ్మ.

"అంత వరకూ ఎందుకు లిండి. వచ్చే నెల నుంచి పెంచుతాను" అన్నాడు ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు.

అలా అన్నాడే గాని మొన్నెళ్ళి పోయిన ఫస్టు తారీక్కు కూడా తను ప్రతినెలా ఇస్తున్న మొత్తమే చుక్కమ్మ చేతిలో పెట్టాడతను.

అ డబ్బు లెళ్ళి చూసుకున్న వెంటనే అవర కాళికావతారం దాల్చింది చుక్కమ్మ.... "నీకు మాట నిలకడ- మంచి, మర్యాద లేనట్టుంది. నువ్వేదో చిరుద్యోగి వని జాలిపది చే కగా ఇల్లు అడ్డెక్కిస్తే- ఇక వున్నంత కాలం అ అడ్డెనే నా మొహాన కొట్టేటట్టున్నావు! ఇలాంటి వాడూకే అ ఎదురింది ఎల్లమ్మ. పొరుగింటి పుల్లమ్మ ఎంత తీసుకుంటున్నారో తెలుసా?" అని ఒక్క క్షణం అగింది చుక్కమ్మ.

"అది కాదు చుక్కమ్మ గారూ!....." అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు సోమరాజు.

కానీ, అతని మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డొచ్చి, "అది కాదు- ఇది కాదు ఎమిటయ్యా? ఇంటిపన్ను వగైరాలు పెరిగాయని ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఓ పాతిక రూపాయలు అడ్డ పెంచమంటే - పెంచుతానని కూడా దగా చేస్తావా? ఇల్లు చేగ్గా వచ్చింది ఇదే బావుందనీ, అదముంద ఎం చేస్తుందనీ అనుకుంటున్నావేమో.... నువ్వు సాయంత్రం లోగా పెంచిన అడ్డ బాపకు డబ్బు ఇవ్వకపోతే నా తడాఖా చూపిస్తాను..... ఎమనుకున్నావో!" అంది, తన కంచు కంతతో చుక్కమ్మ.

వక్రమన్న భార్య చెయ్యి గిల్లుతున్నా

పూరుకోకుండా "ఎం చేస్తారేమిటి?" అన్నాడు పొరువం పొరువు కొచ్చిన సోమరాజు.

"ఎం చేస్తానా... సామాన్లు రోడ్డు మీదికి విసిరి పారేస్తాను!!....." అంది, పారేస్తాను అన్న పదం వత్తివలుకుతూ చుక్కమ్మ.

"ఎలా పారేస్తారో చూద్దాం?..... అసలు నేను అడ్డె పెంచను- ఇల్లా ఖాళీ చేయ్యను!" అనేసి మ్యూజీకి బయల్దేరి పోయాడు సోమరాజు

వెనుక నుంచి - "వెళ్ళవయ్యా..... నీ చేత ఇల్లు ఎలా ఖాళీ చేయించాలో నాకు తెలుసు....." అంటున్న చుక్కమ్మ మాటలు గాల్లో తేలివచ్చి

నవద్యోగి సుందరాన్ని అడిగాడు సోమరాజు.

అతను తమ విరియల్ ఇళ్ళ అద్దెలు ఎలా ముంది పోతున్నాయో చెప్పేసరికి సోమరాజు గుండె గుభేలమంది అతను అంతటితో పూరుకోక సోమరాజు గొడవమీదే తెలుసుకొని మాట్లాడ కుండా పాతిక రూపాయలూ పెంచి ఆ ఇంట్లోనే వుండమని సలహా కూడా ఇచ్చాడు.

ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు ఆ పాతిక రూపాయలు సుందరం దగ్గరే బదులు తీసుకొని, ఆ డబ్బు ఆ రోజు చుక్కమ్మకివ్వడానికి నిశ్చయించు కొని ఇంటికి వస్తాడు.... అయితే ఇంతలోనే ఇలా

అతని చెప్పల్సి తాకి కొంత కలవర పెట్టాయి.

పొరువం వట్టలేక అలా అన్నాడే గాని అంతమాట చుక్కమ్మ చేత అనిపించుకున్నందుకు అతడికి చాలా బాధనిపించింది.... అడ్డె పెంచుదామన్న సదుద్దేశ్యం తనకున్నా షితం అందుకొని ఎక్కడి వట్టడ సరిపెట్టే సరికి తలప్రాణం కాలికోచ్చింది. ఆ మాటే అవిడకు చెబుదామన్నా వినిపించుకునే స్థితిలో లేదు ... నిజానికే తన పాల్గొవో తను వదలే గాని అవిడకలాంటి అవసరం లేదు. ద్యూబీలో వున్నంత సేపూ అదే బాధతో సతమత మవుతూ తను ఇవ్వగలిగే అడ్డెలో ఇట్టే దైనా దొరుకుతుండేమోనని

జరుగుతుందనీ, చుక్కమ్మ అన్నంత పనీ చేసేస్తుందనీ అతడెంత మాత్రం అనుకోలేదు.

వీధి గుమ్మం ముందు మంచాలు, అరుగు మీదా వంట పాత్రలు, బిందెలు వగైరాలన్నీ కనిపిస్తున్నాయి... వాటికి కావలా అన్నట్టుగా సోమరాజు అఖిరి కొడుకు బయట నిలబడి దిక్కులు చూస్తున్నాడు.

చుక్కమ్మ పెంచమన్నదేదో పెంచి - ఎలాగోలా ముందే ఇచ్చి పారేస్తా ఈ గొడవ లేక పోయేదనీ, తన పరువు పోక పోయేదనీ చింతిస్తూ ఇల్లు సమీపించిన సోమరాజు "ఏమైందిరా?" అన్నాడు

పుత్ర రత్నాన్ని చూస్తూ ఆతంగా.

"మరేమో..... మరేమో....." అని ఓ మారు ముక్కు చీదుకున్నాడు అసలు విషయమేమిటో చెప్పకుండా వాడు.

"నేనేదో అడుగుతుంటే ముక్కు చీదుకుంటా వేరొ వెధవా!.... ఏం జరిగిందో సరిగ్గా చెప్పివున్నావా? అన్నాడు కోపంగా సోమరాజు.

"మరేమో..... లోపల....." అంటూనే తుంపర్లు సోమరాజు మీద పడేలా తుమ్మేడువాడు.

"వెధవకాన పక్కకి తిరిగి తుమ్మేకోవడం కూడా తెలియదట్రా, అడ్డగాదలా వున్నావ్! ఎప్పుడు చూసినా వెధవ జలుబూ సువ్వును- అమ్మలాంజనం రాసుకోరా అంటే ముక్కు మండి పోతోంది మొర్రో అంటావ్!.... ఏమైంది లోపల.... తి చుక్కమ్మ వుందా?" అన్నాడు, అనుమానాస్పదంగా వాళ్ళు చూస్తూ సోమరాజు.

"ఏమో, నాకేం తెలవదు. లోపలి కెళ్ళి చూడండి మిక్కే తెలుస్తుంది!" అనేవాడు చివరికి. ఏదీ సరిగ్గా చెప్పని చెడు అలవాటు వాడికి చిన్నపుట్టుంచి వున్నదే.

అసలే చికాగ్గా వున్న సోమరాజుకు ఆ సమాధానంతో ఒళ్ళు మండి - చురుక్కుమనేలా వాడికో లింపకాయ బహుకరించి లోపలి కడుగు పెట్టాడు.

అతడి సహధర్మి చారిణి సావిత్రి ఓ చేత్తో ముక్కు మూసుకొని- మరో చేత్తో ఇంట్లో ఇంకా మిగిలివున్న పెట్టి, బుట్టి, అట్టుంచటూ ఇట్టుంచటూ జరిపి పోయా. దేనికోసమో గాలించేస్తోంది.

"చిందర వందరగా, చికాగ్గా ఏమిటిదంతా? అన్నాడు తను భయపడింది కాకపోవటంతో కాస్త స్పృహతపడ్డ సోమరాజు.

అవిడరా ముక్కు మూసుకునే "ఇంకొక్క క్షణం అలాగే వుండండి మిక్కే తెలుస్తుంది!" అని తిరిగి తన వనిలో తీనమై పొయ్యింది.

"మి తల్లీ, పిల్లలందరికీ ఒకటే జబ్బులా వుంది అడిగిన దానికెప్పుడూ సవ్యంగా సమాధానం చెప్పి చావరు! చుక్కమ్మ సామాన్లు బయట పోయే దేమానని హడలి పోతూ వచ్చాను నేను అనలేమైంది?" అన్నాడు తీవ్ర స్వరంతో సోమరాజు.

సావిత్రి ఓ మారు ముక్కు మీది నుంచే చెయ్యి తీసి, "ఇంకా తెలియరా?..... మి ముక్కు గాని చెడిపోయిందేమో....." అంటూ మళ్ళీ ముక్కు మూసుకొని తన ప్రయత్నం మొదలెత్తింది.

'నా ముక్కు చెడిపోయిందా? అనుకుంటూ క్యాస గబగబా పిల్లని సోమరాజుకు మరుక్షణం అర్థమైంది అసలు విషయం..... "అబ్బబ్బ..... ఎలుకేదో చచ్చిపోయి వుండాలి. ముక్కు బద్దలు కొట్టే స్తోందే....." అన్నాడు వెంటనే ముక్కు మూసుకొని సోమరాజు

"ఇంకా అలా నిలబడ్డారే..... వెతకండి". అంది అరచినంత వనిచేసి సావిత్రి.

భార్య మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డ సోమరాజు తను కూడా చచ్చిపోయిన ఎలుక కోసం ఇంట్లో

చౌ కబేరం

గాలిందడం ప్రారంభించాడు.

అలా ఎంతసేపు వెతికినా ఏమీ కనిపించ లేదు. ఆ వాసన ఎక్కణ్ణుంచి వస్తోందో వాళ్ళి కంతు బట్టలేదు. అలుసాచిన సావిత్రి సోమరాజులు ఇంట్లో వుండలేక బయటికి వచ్చారు.

"అబ్బ, లోపల నిలబడ లేక పోతున్నా మెరాగ?" అన్నాడు సోమరాజు.

"మిరో పావుగంటకే ప్రాణం పోతున్నట్టు మాట్లాడు తున్నారు. మధ్యాహ్నం నుంచి మేము ఘస్టున్నాం! అదే పోతుందనుకుంటే అంత కంతకూ ఎక్కువై పోయింది. ఎక్కణ్ణుంచో ఏమీ అర్థం కావటంలా.... ఇలా ఎంత సేపని వుండగలం?" అంది వికారంగా మొహం పెట్టి సావిత్రి. నిజంగా అవిడకి వాంతి వచ్చేటట్టుంది.

"మనింటిలో కాదేమోనోయ్..... చుక్కమ్మగారి ఇంట్లోంచి వస్తోందేమో ఈ వాసన..... ఆ మహాతల్లి ఎలుకల కేమైనా విహారం పెట్టిందేమో కనుక్కున్నావా?" అన్నాడు కొన్ని క్షణాల తర్వాత సోమరాజు.

"అ.... అది అయ్యింది.... అద్దె పెంచలేదని ఉదయం నుంచీ అవిడ మనమీద కారాలు మిరియాలు నూరేస్తోంది.... వెళ్ళి అడిగితే "మా ఇంట్లో పిల్లలూ, ఎలుకలూ ఏమి లేవమ్మాయీ, మందూ, మాకూ పెట్టి చంపడానికి" అని నామీద ఎరుచుక పడింది!" అంది సావిత్రి.

మందు పెట్టినా, పెట్టక పోయినా చుక్కమ్మ తమ మీది కోపంతో ఏ చచ్చిన ఎలుకనో సంపాదించి తెలియకుండా తమ భాగంలో ఎక్కడో పడేసి వుంటుందన్న అనుమానం వచ్చేసింది సోమ రాజుకు....

అలాంటి అనుమానమేం లేకపోయినా ఏం చెయ్యాలి మాత్రం సావిత్రికి తెలియడం లేదు. వుండగా వుండగా అవిడకి ఏమైతే పోతోంది.... ఇంటి చూరు మొదలు ఇంట్లో అక్కడక్కడా వున్న కన్నాలతో సహా గాలించేసినా ఎక్కడా ఏమీ కనపలేదు. చెంబులు, బిందెలు లాంటి వన్నీ ముందే బయట పడేసింది. నవ్వారు మంచం నందు నందు కళ్ళు చింమేకొని చూసింది.... మడత మంచాల గుడ్డలూడ బెరికి మరి చూసింది. ఇంకేమున్నాయో వెతకడానికి?.... అలో చిస్తున్న సావిత్రికి దుప్పట్లు, తలగడలు చూడలేదన్న సంగతి హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చింది.

మరుక్షణంలో లోపలి కెళ్ళి వాటిని కూడా తెచ్చి బయట పడేసింది.... వాటిలోనూ ఏమీ కనిపించ లేదు. అయితే విచిత్రంగా భరించలేని వాసన ఈసారి బయట కూడా ప్రారంభమైంది. ఏదో అనుమానం వచ్చిన సావిత్రి తిరిగి గదిలో కెళ్ళి కాస్తోపు నిలబడింది. ఇదివరకంతటా వాసన ఇప్పుడా గదిలో లేదు. తన అనుమానం ధృవపడ్డంతో బయటికి కొచ్చి- వున్న రెండు తలగడలలోనూ కొత్తగా వున్న తలగడ తీసి ముక్కు దగ్గర పెట్టుకునే సరికి ఆమెకు మూర్ఛ వచ్చినంత పవైంది. వెంటనే ఆ తలగడను

తన బలమంతా ఉపయోగించి రోడ్డు పక్కకి విసిరేసింది.

"నీకేం ఏమో! కొత్త తలగడనలా విసిరి పారేశావ్?" అన్నాడు సోమరాజు.

"మనం భరించలేకపోతున్న వాసనంతా దాన్తోంచేస్తోందండీ!" అంది సావిత్రి.

"అ!" అంటూ ఒక్క క్షణం అశ్రుర్యపోయి ఆ తలగడను పట్టుకొచ్చి, పై గుడ్డను సర్దున చింపేశాడు సోమరాజు.

దాన్తోంచి కాస్త దూది- టైలర్స్ దగ్గరుండే వేస్ట్ క్లాత్ ఏపిన్తో బాటు చచ్చిన ఎలుక పిల్ల కూడా బయట పడింది.

అది చూస్తూనే "ఛ.... ఛ...." అంది అసహ్యించుకుంటూ సావిత్రి.

"ఎందుకూ చచ్చటా - చిఫ్లు. వోగ్గా వచ్చిందంటూ ఈ తలగడ కొని ఇంట్లో పెట్టావ్! ఇక ఈ రోజు కూడా ఇది ఇంట్లో వుంటే అందరం వాంతులు చేసుకొని చచ్చి వుండే వాళ్ళం!" అన్నాడు భార్య మీద మండిపడుతూ సోమరాజు.

"ఎంత మోసం.... ఎంత మాయ.... నిన్న ఈ తలగడలు అమ్మకానికి తెచ్చిన ఆడమనిషి తన తలగడలు తలకింద పెట్టుకు పడుకుంటే నుందర లోకాలకు తీసుకుపోయి తెల్లవారే వరకూ మెలకువ రాకుండా చేస్తోయంటూ ఎంత తీయని కబుర్లు చెప్పిందను కున్నాడు...." అంది చెంపకు చెయ్యి చేర్చుకొని సావిత్రి.

"అవిడ చెప్పినట్లు తప్పకుండా నుందర లోకాలకే వెళ్ళి వుండేవాళ్ళం!" అన్నాడు విడవలేక నవ్వుతూ సోమరాజు.

"అంతకాదండీ, తలగడల్లో ఉపయోగించిన దంతా శ్రేష్టమైన దూదేనని చెప్పింది. దానికి తోడు పైక్లాత్ అందంగా వుండటం... ధర చౌకగా వుండటంతో వెంటనే కొనేవాను...."

"మంచివని చేశావు!.... మి ఆదాళ్ళు ఏ వస్తువైనా కాస్త చౌకగా వస్తుంది అంటే ఇక వెనుకా ముందూ చూడరు. జరిగింది చాలుగాని ఇంకెప్పుడూ చౌకబేరాల జోలికి పోకు" అన్నాడు కాస్త కోపంగా సోమరాజు.

"బాగుందండీ యే! ఇంత మోసం చేస్తోందనీ, తలగడలో చచ్చిన ఎలుక పిల్ల వుంటుందనీ నేను కలగన్నానా!.... ఔనూ, అసలీది ఎలా జరిగిందంటారు?" అంది సావిత్రి.

"ఎలాగేమిటి- వెధవ సందేహం సువ్వును."

చెత్త- చెదారం పోగు చేసి సొమ్ము చేసుకోవటమే కొందరి మనుష్యుల లక్ష్యం గనుక- ఆ వేస్ట్ క్లాత్ లో ఏముందో కూడా చూడకుండా తలగడలు తయారు చేసి వుంటారు.... పాపం, అనవసరంగా ఆ చుక్కమ్మ ననుమానించాను... ఇదిగో, పెంచిన అద్దె బాపతు డబ్బు పట్టుకెళ్ళి అవిడ కిచ్చిరా!" అని డబ్బు తీసి సావిత్రి కిచ్చి - సర్వం మాయగా మారిపోతున్న లోకాన్ని తల్చుకుంటూ బయట పడేసిన వస్తువులన్నీ లోపలకు చేరవెయ్యసాగేడు సోమరాజు.

అల్లంత దూరం నుంచి తన ఇంటివైపు చూసి తృప్తిపడ్డాడు సోమరాజు. ఒక్క సారిగా అతడి గుండె కొట్టుకునే వేగం పెచ్చింది. అదుగులు తడబడ్డాయి. అందోళన అతడి అణువణువునూ ఆక్రమించుకొంది.. మరో సారి కళ్ళు చించుకొని ఇంటి వైపు చూసి చుక్కమ్మ అన్నంతవని చేసినట్టుంది అనుకున్నాడు. అవిడలా చేసినా ఆ తప్పు తనదే గాని అవిడది కారని కూడా అనుకున్నాడు.

చుక్కమ్మ ఇంట్లో దాదాపు అరు సంవత్సరాల నుంచి అడ్డకుంటున్నాడు సోమరాజు. అరు సంవత్సరాలుగా ఎన్నడూ లేనిది ఈ మధ్య అడ్డ పెంచమని ఒకటి గొడవ పెడుతోంది చుక్కమ్మ.

అయితే సోమరాజు సామాన్య షిని. చేస్తున్నది చిన్న ఉద్యోగం ఇళ్ళ అడ్డెలు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరుగుతున్నంత వేగంగా అతడికి షితం పెరిగే అవకాశం లేదు. కుటుంబం చూస్తే కాస్త పెద్దది. అవిడ అడ్డ పెంచమన్నప్పుడల్లా "చూద్దాం.... చూద్దాం....." అంటూ రోజులు నెట్టుకొస్తున్నాడు సోమరాజు.

ఇలా చూద్దాం అంటూనే తన ఇంటి చూరుకు అతుక్కు పోయేలా వున్నాడని- నెల్లాళ్ళ శ్రీతం ఇల్లు భాళి చేసేయ్యమని సోమరాజుకు సీరియస్ గా వార్నింగ్ ఇచ్చింది చుక్కమ్మ.

"అంత వరకూ ఎందుకు లిండి. వచ్చే నెల నుంచి పెంచుతాను!" అన్నాడు ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు.

అలా అన్నాడే గాని మొన్నెళ్ళి పోయిన ఫస్టు తారీక్కు కూడా తను ప్రతినెలా ఇస్తున్న మొత్తమే చుక్కమ్మ చేతిలో పెట్టాడతను.

ఆ డబ్బు లెళ్ళ చూసుకున్న వెంటనే అవర కాళికావతారం దాల్చింది చుక్కమ్మ.... "నీకు మాట నిలకడ- మంచి, మర్యాద లేనట్టుంది. నువ్వేదో చిరుద్యోగి వని జాలిపడి వెళ్ళగా ఇల్లు అడ్డెక్సేస్తే- ఇక వున్నంత కాలం ఆ అడ్డెనే నా మొహాన కొట్టేటట్టున్నావు! ఇలాంటి వాడాకే ఆ ఎదురింది ఎల్లమ్మ. పొరుగింటి పుల్లమ్మ ఎంత తీసుకుంటున్నారో తెలుసా?" అని ఒక్క క్షణం అగింది చుక్కమ్మ.

"అది కాదు చుక్కమ్మ గారూ!... .." అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు సోమరాజు.

కానీ, అతని మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డొచ్చి. "అది కాదు- ఇది కాదు ఏమిటయ్యో? ఇంటిపన్ను వగైరాలు పెరిగాయని ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఓ పాతిక రూపాయలు అడ్డె పెంచమంటే - పెంచుతానని కూడా దగా చేస్తావా? ఇల్లు చేగ్గా వచ్చింది ఇదే బావుందనీ, అడముండ ఏం చేస్తుందనీ అనుకుంటున్నావేమో.... నువ్వు సాయంత్రం లోగా పెంచిన అడ్డె బావకు డబ్బు ఇవ్వకపోతే నా తడాఖా చూపిస్తాను..... ఏమనుకున్నావో!" అంది. తన కంచు కంతంతో చుక్కమ్మ.

పక్కనున్న భార్య చెయ్యి గిల్చుతున్నా

పూరుకోకుండా "ఏం చేస్తారేమిటి?" అన్నాడు పొరువం పొడుచు కొచ్చిన సోమరాజు.

"ఏం చేస్తానా... సామాన్లు రోడ్డు మీదికి విసిరి పారేస్తాను!!....." అంది, పారేస్తాను అన్న పదం వత్తిపలుకుతూ చుక్కమ్మ.

"ఎలా పారేస్తారో చూద్దాం?..... అసలు నేను అడ్డె పెంచను- ఇల్లు భాళి చేయ్యను!" అనేసే మ్యూటీక బయల్దేరి పోయాడు సోమరాజు.

వెనుక నుంచి - "చెళ్ళవయ్యా నీ చేత ఇల్లు ఎలా భాళి చేయించాలో నాకు తెలుసు.. " అంటున్న చుక్కమ్మ మాటలు గాల్లో తేలివచ్చి

నవద్యోగి సుందరాన్ని అడిగాడు సోమరాజు.

అతను తమ విరియలో ఇళ్ళ అడ్డెలు ఎలా మంచి పోతున్నాయో చెప్పసరికి సోమరాజు గుండె గుభేల్మంది. అతను అంతటితో పూరుకోక సోమరాజు గొడవేమిటో తెలుసుకొని మాట్లాడ కుండా పాతిక రూపాయలూ పెంచి ఆ ఇంట్లోనే వుండమని సలహా కూడా ఇచ్చాడు.

ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు ఆ పాతిక రూపాయలు సుందరం దగ్గరే బదులు తీసుకొని, ఆ డబ్బు ఆ రోజు చుక్కమ్మకివ్వడానికి నిశ్చయించు కొని ఇంటి కొన్నాడు.... అయితే ఇంతలోనే ఇలా

అతని చెప్పల్సి తాళి కొంత కలవరపెట్టాయి.

పొరువం పట్టలేక అలా అన్నాడే గాని అంతమాట చుక్కమ్మ చేత అనిపించుకున్నందుకు అతడికి చాలా బాధనిపించింది..... అడ్డె పెంచుదామన్న సదుద్దేశ్యం తనకున్నా షితం అందుకొని ఎక్కడి వక్కడ సరిపెట్టే సరికి తలప్రాణం కాలికొచ్చింది. ఆ మాటే అవిడకు చెబుదామన్నా వినిపించుకునే స్థితిలో లేదు.... నిజానికి తన పాట్లేవో తను పదాలే గాని అవిడకలాంటి అవసరం లేదు. ద్యూటీలో వున్నంత సేపూ అదే బాధతో సతమత మవుతూ తను ఇవ్వగలిగే అడ్డెలో ఇట్టే దైనా దొరుకుతుందేమోనని

జరుగుతుందనీ, చుక్కమ్మ అన్నంత పనీ చేస్తుందనీ అతడెంత మాత్రం అనుకోలేదు.

వీధి గుమ్మం ముందు మంచాలు, అరుగు మీదా వంట పాత్రలు, బిందెలు వగైరాలన్నీ కనిపిస్తున్నాయి.. వాటికి కావలా అన్నట్టుగా సోమరాజు ఆఖరి కొడుకు బయట నిలబడి దిక్కులు చూస్తున్నాడు.

చుక్కమ్మ పెంచమన్నదేదో పెంచి - ఎలాగోలా ముందే ఇచ్చి పారేస్తే ఈ గొడవ లేక పోయేదనీ, తన పరువు పోక పోయేదనీ చింతిస్తూ ఇల్లు సమీపించిన సోమరాజు "ఏమైందీరా?" అన్నాడు

పుత్రరత్నాన్ని చూస్తూ ఆతంగా.

"మరేమో..... మరేమో....." అని ఓ మారు ముక్కు చీదుకున్నాడు అసలు విషయమేమిటో చెప్పకుండా వాడు.

"నేనేదో అడుగుతూంటే ముక్కు చీదుకుంటా వేరూ వెళ్దావా!.... ఏం జరిగిందో సరిగ్గా చెప్పివున్నావా?" అన్నాడు కోపంగా సోమరాజు.

"మరేమో..... లోపల....." అంటూనే తుంపర్లు సోమరాజు మీద పడేలా తుమ్మేడుచాడు.

"వెధవకాన పక్కకి తిరిగి తుమ్ముకోవడం కూడా తెలియదట్రా, అడ్డగాదలా వున్నావ్! ఎప్పుడు చూసినా వెధవ జలుబూ నువ్వును- అమృతాంజనం రాసుకోరా అంటే ముక్కు మండి పోతోంది మొర్రో అంటావ్!..... ఏమైంది లోపల..... తి చుక్కమ్మ వుందా?" అన్నాడు, అనుమానాస్పదంగా వాళ్ళు చూస్తూ సోమరాజు.

"ఏమో, నాకేం తెలవదు. లోపలి కెళ్లి చూడండి మీకే తెలుస్తుంది!" అనేకాదు చివరికి. ఏదీ సరిగ్గా చెప్పని చెడు అలవాటు వాడికి చిన్నపుట్టుంచి వున్నదే.

అసలే చికాగా వున్న సోమరాజుకు ఆ సమాధానంతో ఒక్క మండి - చురుక్కుమనేలా వాడికో లింపకాయ బహుకరించి లోపలి కడుగు పెట్టాడు.

అతడి సహధర్మి చారిణి సావిత్రి ఓ చేత్తో ముక్కు మూసుకొని- మరో చేత్తో ఇంట్లో ఇంకా మిగిలివున్న పెట్టి, బుట్ట, అట్టుంచుటా ఇట్టుంచటా జరిపి పోతూనే దేనికొసమా గాలించేస్తోంది.

"చిందర వందరగా, చిరాగ్గా ఏమిటిదంతా? అన్నాడు తను భయపడింది కాకపోవటంతో కాస్త స్పృహతపడ్డ సోమరాజు.

అవిడలా ముక్కు మూసుకునే "ఇంకొక్క క్షణం అలాగే వుండండి మీకే తెలుస్తుంది!" అని తిరిగి తన పనిలో తీనమై పోయింది.

"మీ తల్లీ, పిల్లలందరికీ ఒకటే జబ్బులా వుంది అదిగిన దానికెప్పుడూ సవ్యంగా సమాధానం చెప్పే చావరు! చుక్కమ్మ సామాన్లు బయట పోతేనే దేమానని హడలి పోతూ వచ్చాను నేను అసలేమైంది?" అన్నాడు తీవ్ర స్వరంతో సోమరాజు.

సావిత్రి ఓ మారు ముక్కు మీది నుంచి చెయ్యి తీసి, "ఇంకా తెలియరా?..... మీ ముక్కు గాని చెడిపోయిందేమో..." అంటూ మళ్లీ ముక్కు మూసుకొని తన ప్రయత్నం మొదలెట్టింది.

'నా ముక్కు చెడిపోయిందా?' అనుకుంటూ క్వాన గబగబా పిల్లని సోమరాజుకు మరుక్షణం అర్థమైంది అసలు విషయం "అబ్బబ్బ..... ఎలుకేదో చచ్చిపోయి వుండాలి. ముక్కు బద్దలు కొట్టి స్తూందే....." అన్నాడు వెంటనే ముక్కు మూసుకొని సోమరాజు

"ఇంకా అలా నిలబడారేం. వెతకండి". అంది అరచినంతవనిచేసి సావిత్రి.

భార్య మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డ సోమరాజు తను కూడా చచ్చిపోయిన ఎలుక కోసం ఇంట్లో

చౌకబేరం

గాలించడం ప్రారంభించాడు.

అలా ఎంతసేపు వెతికినా ఏమీ కనిపించ లేదు. ఆ వాసన ఎక్కణ్ణుంచి వస్తూందో వాళ్ళి కంతు బట్టలేదు. అలుపొచ్చిన సావిత్రి సోమరాజులు ఇంట్లో వుండలేక బయటికి వచ్చారు.

"అబ్బ, లోపల నిలబడ లేక పోతున్నా మెలాగ?" అన్నాడు సోమరాజు.

"మిర్రో పావుగంటకే ప్రాణం పోతున్నట్టు మాట్లాడు తున్నారు. మధ్యాహ్నం నుంచి మేము ఛస్తూన్నాం! అదే పోతుందనుకుంటే అంత కంతకూ ఎక్కువై పోయింది. ఎక్కణ్ణుంచో ఏమీ అర్థం కావటంలా..... ఇలా ఎంత సేపని వుండగలం?" అంది వికారంగా మొహం పెట్టి సావిత్రి. నిజంగా అవిడకి వాంతి వచ్చేటట్టుంది.

"మనింట్లో కాచేమానోయ్..... చుక్కమ్మగారి ఇంట్లోంచి వస్తోందేమో ఈ వాసన..... ఆ మహాతల్లి ఎలుకల కేమైనా విహారం పెట్టిందేమో కనుక్కున్నావా?" అన్నాడు కొన్ని క్షణాల తర్వాత సోమరాజు.

"అ..... అది అయ్యింది..... అద్దె పెంచలేదని ఉదయం నుంచీ అవిడ మనమీద కారాలు మిరియాలు నూరేస్తోంది..... వెళ్లి అదిగితే "మా ఇంట్లో పిల్లలూ, ఎలుకలూ ఏమీ లేవమ్మోయ్, మందూ, మాకూ పెట్టి చంపడానికి" అని నామీద ఏరుచుక పడింది!" అంది సావిత్రి.

మందు పెట్టినా, పెట్టక పోయినా చుక్కమ్మ తమ మీది కోపంతో ఏ చచ్చిన ఎలుకనో సంపాదించి తెలియకుండా తమ భాగంలో ఎక్కడో పడేసి వుంటుందన్న అనుమానం వచ్చేసింది సోమ రాజుకు....

అలాంటి అనుమానమేం లేకపోయినా ఏం చెయ్యాలి మాత్రం సావిత్రికి తెలియడం లేదు వుండగా వుండగా అవిడకి ఏమైతే పోతోంది... ఇంటి చూరు మొదలు ఇంట్లో అక్కడక్కడా వున్న కన్నాలతో సహా గాలించేసినా ఎక్కడా ఏమీ కనపళ్లేదు. చెంబులు, బిందెలు లాంటి వన్నీ ముందే బయట పడేసింది. నవ్వారు మంచం నందు నందు కళ్ళు చింఛేకొని చూసింది... మదత మంచాల గుడ్డలూడ బెరికి మరి చూసింది. ఇంకేమున్నాయో వెతకడానికి?.... అలో చిస్తున్న సావిత్రికి దుప్పట్టు, తలగడలు చూడలేదన్న సంగతి హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చింది.

మరుక్షణంలో లోపలి కెళ్లి వాటిని కూడా తెచ్చి బయట పడేసింది.. వాటిలోనూ ఏమీ కనిపించ లేదు. అయితే విచిత్రంగా భరించలేని వాసన ఈసారి బయట కూడా ప్రారంభమైంది. ఏదో అనుమానం వచ్చిన సావిత్రి తిరిగి గదిలో కెళ్లి కాస్తాపు నిలబడింది. ఇదివరకంతటి వాసన ఇప్పుడా గదిలో లేదు. తన అనుమానం ధృవపడ్డంతో బయటి కొచ్చి- వున్న రెండు తలగడల్లోనూ కొత్తగా వున్న తలగడ తీసి ముక్కు దగ్గర పెట్టుకునే సరికి ఆమెకు మూర్ఛ వచ్చినంత వస్తేంది. వెంటనే ఆ తలగడను

తన బలమంతా ఉపయోగించి రోడ్డు పక్కకి విసిరేసింది.

"నీకేం పెచ్చా! కొత్త తలగడనలా విసిరి పారేశావ్?" అన్నాడు సోమరాజు.

"మనం భరించలేకపోతున్న వాసనంతా దాన్తోంచేస్తోందండీ!" అంది సావిత్రి.

"అ!" అంటూ ఒక్క క్షణం అశ్రుర్యపోయి ఆ తలగడను పట్టుకొచ్చి, పై గుడ్డను సరైన చింపేకాదు సోమరాజు.

దాన్తోంచి కాస్త దూది- టైలర్స్ దగ్గరుండే వేస్ట్ క్లాబ్ ఏసినీతో బాటు చచ్చిన ఎలుక పిల్ల కూడా బయటపడింది.

అది చూస్తూనే "ఛ.... ఛ...." అంది అసహించుకుంటూ సావిత్రి.

"ఎందుకూ చచ్చిపో - చిఫ్లు. జేగ్గా వచ్చిందంటూ ఈ తలగడ కొని ఇంట్లో పెట్టావ్! ఇక ఈ రోజు కూడా ఇది ఇంట్లో వుంటే అందరం వాంతులు చేసుకొని చచ్చి వుండే వాళ్ళం!" అన్నాడు భార్య మీద మండిచదుతూ సోమరాజు.

"ఎంత మోసం.... ఎంత మాయ.... నిన్న ఈ తలగడలు అమ్మకానికి తెచ్చిన ఆడమనిషి తన తలగడలు తలకింద పెట్టుకు పడుకుంటే నుండర లోకాలకు తీసుకుపోయి తెల్లవారే వరకూ మెలకువ రాకుండా చేస్తా-యంటూ ఎంత తీయని కబుర్లు చెప్పిందను కున్నాడు..." అంది చెంపకు చెయ్యి చేర్చుకొని సావిత్రి.

"అవిడ చెప్పినట్టు తప్పకుండా నుండర లోకాలకే వెళ్లి వుండేవాళ్ళం!" అన్నాడు విడవలేక నవ్వుతూ సోమరాజు.

"అంతకాదండీ, తలగడల్లో ఉపయోగించిన దంతా శ్రేష్టమైన దూదేనని చెప్పింది. దానికి తోడు పైక్లాబ్ అందంగా వుండటం... ఛర చౌకగా వుండటంతో వెంటనే కొనేకాను...."

"మంచిపని చేశావు!.... మీ ఆదాళ్ళు ఏ వస్తువైనా కాస్త చౌకగా వస్తుంది అంటే ఇక వెనుకాముందూ చూడరు. జరిగింది చాలుగాని ఇంకెప్పుడూ చౌకబేరాల జోలికి పోకు" అన్నాడు కాస్త కోపంగా సోమరాజు.

"బాగుందండీ యే! ఇంత మోసం చేస్తూందనీ, తలగడలో చచ్చిన ఎలుక పిల్ల వుంటుందనీ నేను కలగన్నానా!... జేనూ, అసలిది ఎలా జరిగిందంటారు?" అంది సావిత్రి.

"ఎలాగేమిటి- వెధవ సందేహం నువ్వును. చెత్త- చెదారం పోగు చేసి సొమ్ము చేసుకోవటమే కొందరి మనుష్యుల లక్ష్యం గనుక- ఆ వేస్ట్ క్లాబ్ లో ఏముందో కూడా చూడకుండా తలగడలు తయారు చేసి వుంటారు.... వాపం, అనవసరంగా ఆ చుక్కమ్మ ననుమానించాను.... ఇదిగో, పెంచిన అద్దె బాపతు డబ్బు పట్టుకెళ్లి అవిడ కిచ్చిరా!" అని డబ్బు తీసి సావిత్రి కిచ్చి - సర్వం మాయగా మారిపోతున్న లోకాన్ని తలచుకుంటూ బయట పడేసిన వస్తువులన్నీ లోపలకు చేరవెయ్యసాగేడు సోమరాజు

ముఖచిత్రం

1-7 ఆగస్టు సంచికపై మా అభిమాన నటి బ్యూటీక్సీన్ జయప్రద ముఖచిత్రం మందార మకరంద ముఖారవిందమైన ముద్దు మోముతో ముచ్చటగా ముగ్ధమనోహరంగ మూర్తిభవించి సట్టుగా ఉంది.

కుమారి ఎమ్.ఎస్.ఎస్. త్రివేణి, హైదరాబాద్

సీరియల్స్

దానవరూప మానవ వికాదాచైన నాగరాజు పండ్ల కృర జంతువుల వల్ల దారుణ హింసకు గురవుతూ సమాజంలో అట్టడుగున వది బాధలను భవిష్యత్తు యానాదుల వంటి బడుగు వర్గాల బతుకుల్ని యధాతథంగా చిత్రిస్తూ 'సర్పయాగం' సీరియల్ రచించిన వీరపల్లి వీణావాణి గారికి బహుధ అభినందనలు.

★ ★ ★

జయప్రద ముఖచిత్రంతో వెలువడిన మా అభిమాన ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక మమ్మల్నితో అకట్టు కొన్నది.

"సంకల్పవరీకి?", "కరిగిన శిల", "సర్పయాగం", "శీవితం చేశారేందా?" నాలుగు సీరియల్స్ శైవిధ్యమున్న నాలుగు రకాలుగా, ఒకదాని కొకటి పొంతనలేక ప్రత్యేకంగా ఉన్నాయి వీటి ఇతివృత్తాలు.. "రచయిత"లకు మా కృతజ్ఞతాంజలి

-కె శివరామిరెడ్డి, కె. సీతామహాలక్ష్మి నందివెలుగు

న్యూఢిల్లీ లేఖ

డా. జయీదుబాపి గారి లేఖలు చదువుతుంటే మిస్. మోయోగారి "మదర్ ఇండియా" గుర్తు కొస్తోంది. మనలో, మన చేతుల్లో ఏ మంచిన చూడలేకున్నాయన గత నాలుగు దశాబ్దాలలో మనము సాధించిందేమి లేవనే ఆయన లేఖలు చాటుతున్నాయి. మనల్ని నిరాశ, నిస్సహ నిరుత్సాహవాదులుగా చేసిట్టున్నాయి ఆయన లేఖలు. 40 ఏండ్లకు పూర్వం జిల్లాలో రెండు మూడు హైస్కూళ్ళుండేవి. తాలుకా కేంద్రాలలో కూడా విద్యుద్దీకరణ లేదు. ఇట్టి మార్పులు ఎన్నో. ఈనాటి పరిస్థితిని పోల్చి చూసుకుంటే దేశం ఎంత ప్రగతి చెందిందో తెలుస్తుంది. మనలో లోపాలను ఎత్తి చూపడం వేరు. అది వాంఛనీయమే. ఏమి జరగడం లేదంటే దుబాషీగారు కూడా మోయోగారి కండ్లతోనే చూస్తున్నారన్నమాట.

-ఎస్. వెంకట రమణశర్మ, చేపునికడప

రిజర్వేషన్లు

1-7 ఆగస్టు సంచికలో హైదరాబాద్ నోట్సులో రిజర్వేషన్లు గురించి రాసింది అర్థం కాకుండా అయోమయంగా ఉంది. అసలు సమస్య ఏమిటి? ఉన్న రిజర్వేషన్లు హఠాత్తుగా పెంచడం వల్ల "ఫార్వర్డ్" క్లాస్ అనేవాళ్ళికి ఉన్న అవకాశాలు కూడా పోతున్నాయి కదా. అట్లా జరగడం లేదని,

నిరూపించే బదులు అసందర్భమైన విషయాలు రాారు. "తెలివి తేటలు ఒకరి సొత్తు కాదు" అని వారే రాారు. అలాంటప్పుడు ఆ తెలివి తేటల వల్లనే రిజర్వేషన్లు లేకుండా ఏట్లా సంపాదించుకోవచ్చు కదా! "బ్యాక్వర్డ్" అనబడే వాళ్ళు అన్ని రంగాలలో "ఫార్వర్డ్" అయినా ఇంకా "బ్యాక్వర్డ్" అని రిజర్వేషన్లు ద్వారా లాభం పొందటం న్యాయమా? ప్రభుత్వం అర్థికంగా సాయం చేయవచ్చు. ట్యూషన్లు ఏర్పాటు చేసి చదివించవచ్చు కాని చదివినా చదవక -హాయిసా, తెలివి ఉన్నా లేకపోయినా ఏట్లా మాత్రం రిజర్వేషన్లు అనటం న్యాయమా? రిజర్వేషన్లు గలవారు చేస్తున్న కొన్ని అశ్రద్ధలని గురించి రాారు. అయితే ఆ అశ్రద్ధలు ఇన్నాళ్ళకి చెప్పాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చింది? ఇన్నాళ్ళు వాటిని ప్రోత్సహిస్తున్నట్లే గదా! "ప్రమాదనీ" రిజర్వేషన్లు మేధావి వర్గాన్ని క్షీణింప చేస్తుంది" అన్నారు చదువులో మాత్రం బాగా చదువుకున్న వాళ్ళలో నిరుత్సాహం కలుగ చేయదా! ఇదంతా మన నాయకులు తమ గద్దెల

కొసం చెస్తున్న తతంగం అని అందరికీ తెలుసు. మనం అంతా ఒక్కటే అని వద్యాలు, పాటలు పాడుతూ ప్రతి విషయం కుల- మత ప్రతిపాదికలైన ఆలోచించటం మనకి బాగా అలవాటైంది. ఇక వేళంటే అల్లర్లు అరాచకం ప్రబలకవిమృతుంది!

-కె రామారావు, హైదరాబాద్

తే 1-8-86ది ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక హైదరాబాద్ నోట్సులో ముఖ్యమంత్రి రిజర్వేషన్లు "కాశం పెంపులల నిర్ణయం మీద తమ హస్తాన్ని తెలియబరుస్తూ శ్రీ తిరుమల రామ్ చంద్రగారు సుదీర్ఘ వ్యాసం వ్రాశారు. "44 కాశానికి పెంచిన యీ రిజర్వేషన్లు నియామకం- వికలాంగులు, మాజీ సైనికుల సంతానంతో, 67 కాశానికి పెరిగింది" అంటూ వాక్కుచారు. గాని, యీ రిజర్వేషన్లు నియామకం "అవక- తవక"లతో అసందర్భ రిక్తుల్లో అమలు చేస్తుండడం వల్ల, మొత్తం భారత దేశం అన్ని రంగాలలో దిగజారి పోతుండడం- ఎవరూ గమనించక పోవడం విచారకరం!

దేశవ్యాప్తంగా- బి.టి.సి. (టెలిస్కోప్ ట్రైనింగ్ సెంటర్)లు పెట్టమనండి వాళ్ళు అయారంగాలలో ఉత్తీర్ణులయ్యేక "ఉద్యోగాలు, ప్రమాదనీ" ఇవ్వమనండి! చదివించండి! శేర్పించండి! యీ రిజర్వేషన్లు మాయాజాలాన్ని విచ్చిన్నం చేసి "ధనిక- బీద" వర్గాలను దృష్టిలో పెట్టుకోండి! దేశాభివృద్ధిని, పురోగతిని కాంక్షించండి! అర్థంలేని ఆచరణా కార్యక్రమాలతో ఆపహాస్యం పాలుకాకండి! దేశాభి నేతలారా! ఆలోచించండి!

-మంజు రావు, బర్రపల్లి

శ్రీ భ్రమరాంబ మల్లికార్జునస్వామిదేవస్థానం

శ్రీ శైలం-518101

కర్నూలు జిల్లా.

ప్రకటన

శ్రీశైలము శ్రీ భ్రమరాంబ మల్లికార్జునస్వామి వార్లకు యిచ్చు విరాళములకు ఇనీకమ్ టాక్సు ఆర్డర్ సెక్షను 80బి. టాక్సు మిషన్ యింపు ది. 1-4-1985 నుండి యిస్తూ ఆర్డర్లపడేక ఇనీకమ్ టాక్సు కమిషనరుగారు ఉత్తర్వులు యిచ్చియున్నారు. భర్తలరు ఈ విషయము తెలుపుటకు సంతసించుచున్నాము.

దేవస్థానముచో యిరుగు అభివృద్ధికార్యక్రమాలకు భూరి విరాళములు ఇవ్వవలసినదిగా భర్తలను కోరడమైనది, విరాళములు కార్య నిర్వహణాధికారి, శ్రీశైల దేవస్థానం, శ్రీశైలం - 518101. కర్నూలు జిల్లా పేర డిమాండు డ్రాఫ్టులుగాని, చెక్కులు గాని శ్రీశైలంలోని ఆంధ్రా బ్యాంకుకు గాని, శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు టౌన్ షిప్ లోని స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాకు గాని పంపవచ్చును.

ఇట్లు,

ఎలిరెడ్డి నాగిరెడ్డి.

కార్యనిర్వహణాధికారి.

శ్రీ జిత్తి పిలుపు:-

శ్రీ మండలి వెంకటకృష్ణారావు షష్టి పూర్వపుణ్యం సందర్భంగా ఆగస్టు 9న తేదీన గాంధీభవన్లో జరిగిన సభకు అధ్యక్షత వహించిన మాజీ ఉపరాష్ట్రపతి శ్రీ బసప్ప దాసప్ప జిత్తి దేశ యువకులకు చేసిన హిత బోధ ఎంతో సమంజసంగా వుంది. నేడు జాతీయ సమగ్రత అత్యవసరం. దేశంలో పెక్కు చోట్ల విచ్ఛిన్నకర శక్తులు విజృంభించి దేశాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అలాటి విచ్ఛేదం జరుగకుండా, దేశ సమగ్రతకు ఊపితం అంకితం చేయవలసిన బాధ్యత నేటి యువకుల పైన. మేధావులపైన వున్నది- అని శ్రీ జిత్తి ఉద్బోధించారు. శ్రీ జిత్తి దృఢ గంభీర కంఠంతో ఇంకా ఇలా అన్నారు:- "దేశంలో నేడు విస్తరించిన విచ్ఛిన్నకర ధోరణులను తీవ్రంగా అణచి వేయాలి. దానికి అందరూ ఉద్యమించాలి. ప్రాంతీయాభిమానం మంచిదే. కాని, అది ధురభిమానంగా పరిణమించి, విభేదాలను, జాతి విద్వేషాలను సృష్టించ రాదు. ఇది చాల ఘోరమైన విషయం. అలాటి విభేదాలకు, విద్వేషాలకు అవకాశం లేకుండా, జాతి సమైక్యం పెంపొందడానికి, అందరూ కృషి చేయాలి. ఈ పనికి మేధావులు ముందుకు రావాలి. వారు కుల మత రహిత సమాజాన్ని నెలకొల్పడానికి నడుం కట్టాలి. మేధావులు జనానికి దేశ పరిస్థితులు మొదలయిన వాటిని వివరించాలి. ఎంతో పరిశ్రమతో నాధించిన

హైదరాబాద్ నోట్సు

జాతి సమైక్యాన్ని పరిరక్షించు కోవలసిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పాలి. మరొక సంగతి. అన్ని సమస్యలకు మూలం దారిద్ర్యం. దేశం ప్రగతి పథంలో నడవాలంటే, దారిద్ర్యాన్ని పారదోలాలి. దళితులను పైకి తెచ్చినప్పుడే, దేశంలో అందరికీ సామాజిక, ఆర్థిక సమానత్వం లభిస్తుంది. అలాటి సేవాత్మకతను, సమానత్వ దృష్టిని యువకులు అలవరుచుకోవాలి; మేధావులయిన పెద్దలు యువకులకు అలాటి భావాలు కలిగించడానికి తగిన శిక్షణ ఇవ్వాలి." తర్వాత శ్రీ జిత్తి శ్రీ మండలి సేవా పరాయణతను వివరిస్తూ, దివిసిమలో ఉప్పునకు గురైన ప్రజలకు శ్రీ మండలి చేసిన అపార సేవను పేర్కొంటూ, సేవా పరాయణులుగా శ్రీ మండలి పేరు పొందారని, ఇటీవలి కాలంలో తెలుగు సంస్కృతిని ప్రపంచం నలుమూలలా చాటి చెప్పిన వారు శ్రీ మండలి అని ప్రశంసించారు. యువకులు శ్రీ మండలి సేవా తత్వరతను, ఒప్పును, దీక్షను అలవరచుకోవాలని శ్రీ జిత్తి సూచించారు. మాజీ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి,

మాజీ కేంద్ర మంత్రి శ్రీ బ్రహ్మనందరెడ్డి శ్రీ మండలిని అభినందిస్తూ, ఆయన రాజకీయ జీవితాన్ని, సేవాభావాన్ని ప్రశంసించారు. ఒరిస్సా మాజీ గవర్నర్ మిర్ ఆక్బర్ అలీఖాన్ శ్రీ మండలి కృష్ణారావు షష్టిపూర్తి సంచికను అవిష్కరించారు. మహాకవి డాక్టర్ దాశరథి పరిచయ, వాక్యాలు పలికారు. ఈ సంచికలో ప్రముఖుల వ్యాసాలు, అభినందన కవితలు ఉన్నాయి. శ్రీ మండలి అవనిగడ్డలో నిర్వహిస్తున్న కొన్ని సేవాశ్రమాల నిర్వహణ కోసం కొందరు ప్రముఖులు విరాళంగా ఇచ్చిన లక్ష రూపాయల చెక్కును శ్రీ జిత్తి శ్రీ మండలికి అంద జేశారు. డాక్టర్ సుంకు బలరాం శ్రీ మండలికి ఒక బంగారు గొలుసున్న గడియారాన్ని బహూకరించారు. దానిని శ్రీ మండలి అవనిగడ్డ గాంధీ సేవాశ్రమ నిర్వహణ నిధికోసం సభలోనే వేలం వేశారు. శ్రీ విజయ శిఖామణి ఆ గడియారాన్ని రెండువేల అయిదు వందల రూపాయలకు పాటు పాడి కొన్నారు. ఈ సందర్భంలో కవి సమైక్యసం జరిగింది. డాక్టర్ దాశరథి, డాక్టర్ దివాకర్ల వెంకటావధాని, డాక్టర్ బొయి భీమన్న, డాక్టర్ అరిపరాల విశ్వం, డాక్టర్ నాయని కృష్ణకుమారి, డాక్టర్ యశోదారెడ్డి, శ్రీ ఎళ్లన్నాథ శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు, శ్రీ విజయ శిఖామణి మున్నగువారు పాల్గొన్నారు. కవులు శ్రీ మండలిని పొగడక, తమ ఇష్టం వచ్చిన కవిత్వాఖండికను గానం చేయడం ఈ కవి గోష్టి విశిష్టత, శ్రీ మండలి దంపతులు ఈ సందర్భంలో 60 మంది కవి పండిత గాయక శిల్పి చిత్రకారులను, స్వాతంత్ర్య యోధులను సన్మానించారు. సన్మానితులైన కవి పండితులలో పైన పేర్కొన్న కవి గోష్టిలో వారు, కళాకారులలో శ్రీ పి. డి. రెడ్డి, శ్రీ నూకల చిన సత్యనారాయణ, శ్రీ ఎల్లా వేంకటేశ్వర రావు మున్నగు వారు, స్వాతంత్ర్యయోధులలో శ్రీయుతులు బ్రహ్మనందరెడ్డి, పెద్దిరెడ్డి తిమ్మారెడ్డి, దేవులపల్లి రామానుజరావు, డాక్టర్ పి. తిరుమలరావు మున్నగు వారున్నారు.

ఉపశ్రుతి:-

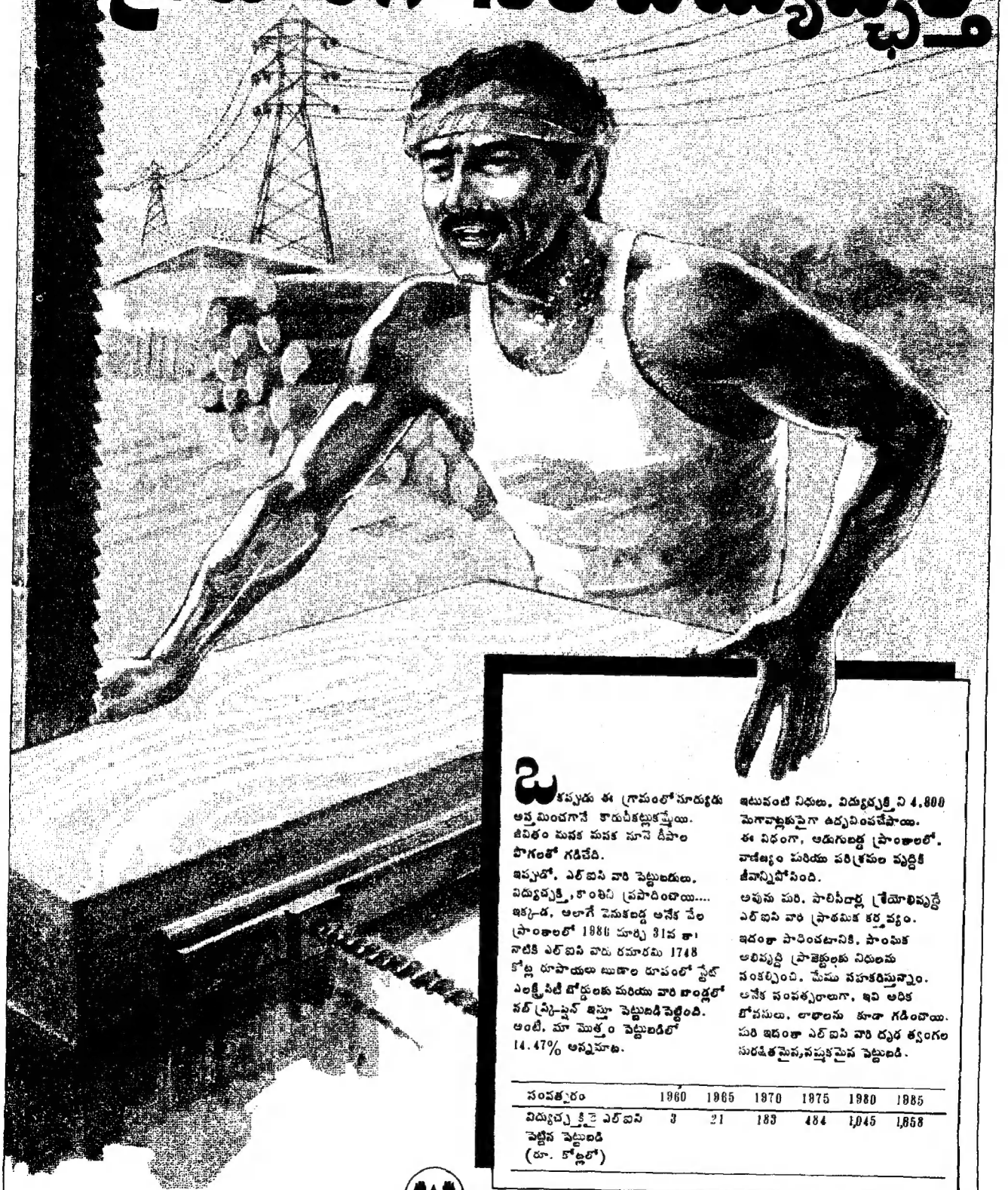
ఒక సభ ప్రారంభం కానున్నది. ఇంతలో ప్రఖ్యాత కవి శ్రీ కాళోజీ నారాయణరావు వచ్చారు. అయ్యో, మిగతా ఈ సమావేశంలో సన్మానం ఉంది- అన్నారు సభా నిర్వాహకులు. అదేమిటి? నాకు ముందుగా చెప్పలేదు, చేయలేదు. ఏదో, అభినందిద్దామని వచ్చాను. నేను ఒప్పుకోను- అని తమ సహజావేశ ధోరణిలో అన్నారు కాళోజీ. స్వామి, వనస పండు దొరికినప్పుడే తద్దినం పెట్టమన్నారు పెద్దలు- అన్నారు సహజ హాస్య చతురులైన రాంభట్ల కృష్ణమూర్తి.

- తిరుమల రామచంద్ర

ఆగస్టు 9న హైదరాబాద్ గాంధీభవన్లో జరిగిన శ్రీ మండలి కృష్ణారావు షష్టి పూర్తి సభలో ప్రసంగిస్తున్న భారత మాజీ ఉపరాష్ట్రపతి శ్రీ బి. డి. జిత్తి. శ్రీ కాసు బ్రహ్మనందరెడ్డి, మండలి దంపతులు, ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు డా. సుంకు బలరాం, డా. బి. కృష్ణారాజులను చిత్రంలో చూడవచ్చు.

ప్రజాంగానికి విద్యుచ్ఛక్తి

వి

కప్పుడు ఈ గ్రామంలో సూర్యుడు అస్తమించగానే కాదు చీకట్లు కప్పాయి. జీవితం మనక మనక సూర్య రీపాం పొగంతో గడిచేది. ఇప్పుడో, ఎల్.ఐ.సి వారి పెట్టుబడులు, విద్యుచ్ఛక్తి, కొంతని ప్రసాదించాయి.... ఇక్కడ, అలాగే వెనుకబడ్డ అనేక పేం ప్రాంతాలలో 1986 మార్చి 31వ తా. నాటికి ఎల్.ఐ.సి వారు రూ. 1748 కోట్ల రూపాయలు ఖరీదాం రూపంలో స్టేట్ ఎంక్రిప్టిబిటీ బోర్డుకు మరియు వారి బాండ్లలో ఎంక్రిప్టిబిటీ ఇస్తూ పెట్టుబడి పెట్టింది. అంటే, మా మొత్తం పెట్టుబడిలో 14.47% అన్నమాట.

ఇటువంటి విధులు, విద్యుచ్ఛక్తిని 4,800 మెగావాట్లకు పైగా ఉద్భవించేపాటు. ఈ విధంగా, అడుగుబెట్ట ప్రాంతాలలో, వాణిజ్యం మరియు పరిశ్రమల వృద్ధికి జీవాన్ని పోషింది. అవును మరి, పారిశుధ్య శ్రేణిలో వృద్ధి ఎల్.ఐ.సి వారి ప్రాథమిక కర్తవ్యం. ఇదంతా పారించడానికి, పాంపిక అరిపుడ్డి ప్రాజెక్టులకు నిధులను సేకరించి, మేము సహకరిస్తున్నాం. అనేక సంవత్సరాలుగా, ఇవి అరిక బోనసులు, లాభాలను కూడా గడించాయి. మరి ఇదంతా ఎల్.ఐ.సి వారి దృఢ తీరుగల సురక్షితమైన, సమర్థవంతమైన పెట్టుబడి.

సంవత్సరం	1960	1965	1970	1975	1980	1985
విద్యుచ్ఛక్తి కే ఎల్.ఐ.సి పెట్టిన పెట్టుబడి (రూ. కోట్లలో)	3	21	183	484	1,045	1,858

లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా
ప్రజాసేవలో 30 సంవత్సరాలు.

మనోహరమైన వస్త్రాలలో
మగువలకు మక్కువ
'మహాబీర్'
కాటన్ చీరలు

మహాబీర్
కాటన్ ప్రింటెడ్ చీరలు

మహాబీర్ కాటన్ శారీస్ అన్ని షాపులలో లభించును

H.K. INTERNATIONAL / / TL

అంధ్రప్రదేశ్ లోని : విజయవాడ, గ్రామీణ బిక్రీటింగ్, విజయనగరం : పూనమ్ చంద్రిన్, పరాల : రఘురామా బిక్రీటింగ్,
చిత్తూరు : S.A.A. అనంతమ్ ఎంటర్ప్రైజెస్, నిజమాబాద్ : మోహన్ బిక్రీటింగ్, హిందుపూర్ : విమ్మ ఎంటర్ప్రైజెస్,
సిరిసిల్లాబాద్ : రవి హందూమ్ బిక్రీటింగ్, జంగిట్ పెంటయ్య, లోగిశెట్టి బిక్రీటింగ్, అదా సారి మార్క్, అనుపమ బిక్రీటింగ్,
శ్రీనివాస బిక్రీటింగ్, జిల్లా సర్పంచి రావు.